

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Bol dumanlı,

1 Mart 2006 Çarşamba Sayı: 92 - 2.50 YTL KDV Dahil

yeni Harman

yeniharman@leman.com.tr

hususı kokulu, filtresiz gazeteniz

MIHKI DELLİ

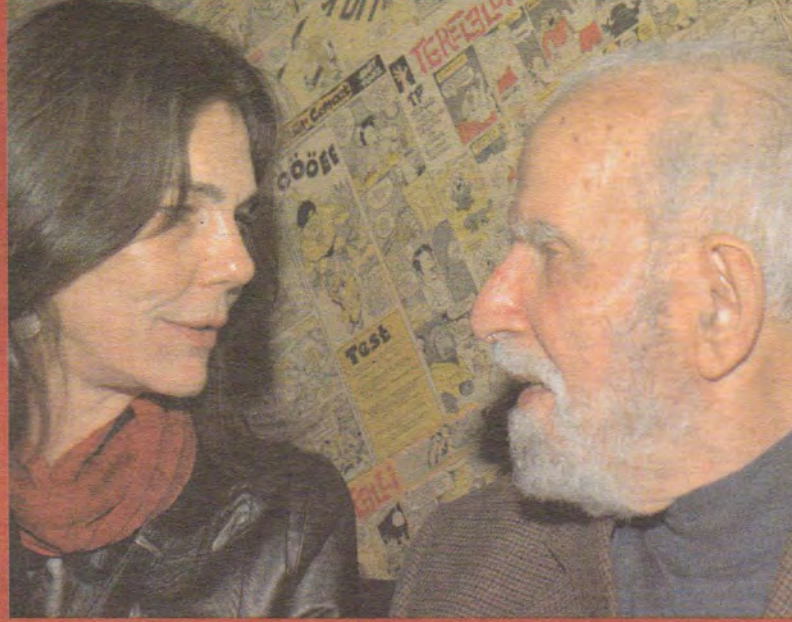
Yunus Emre'den Bill Gates'e

90 yılına armağan

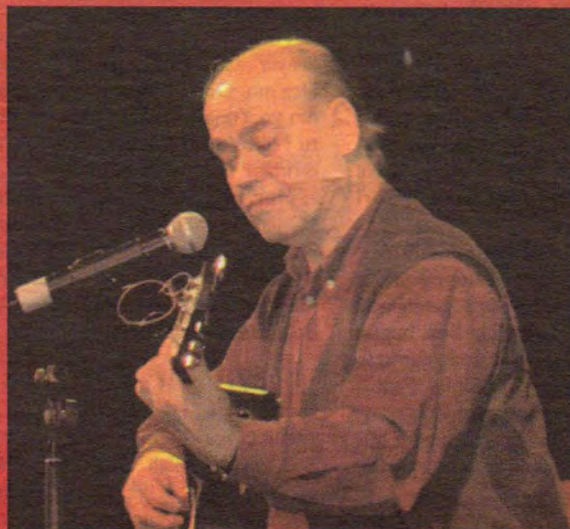
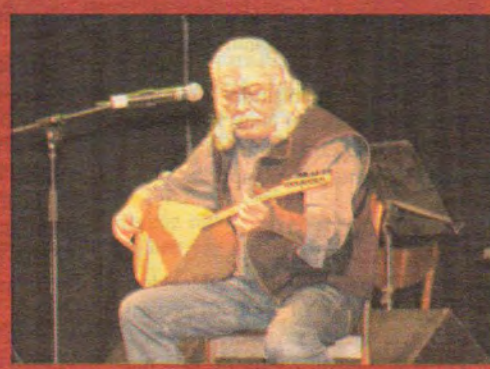
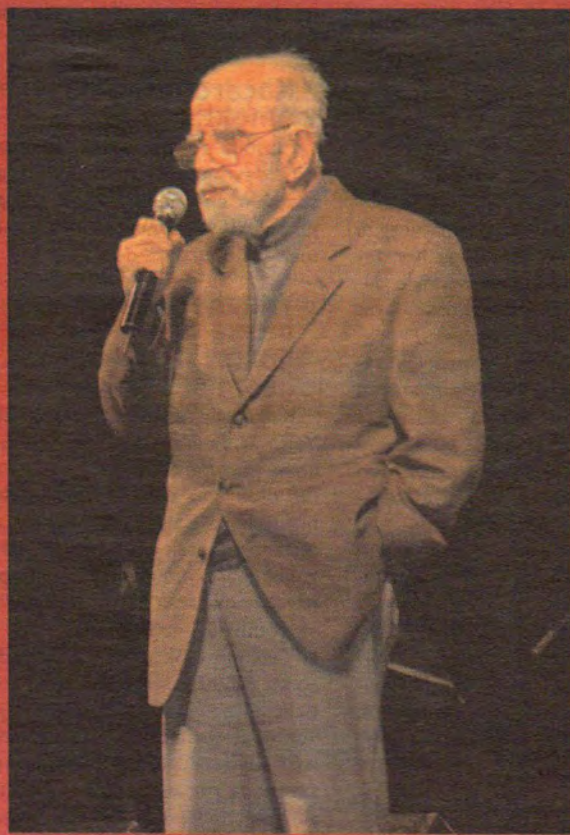
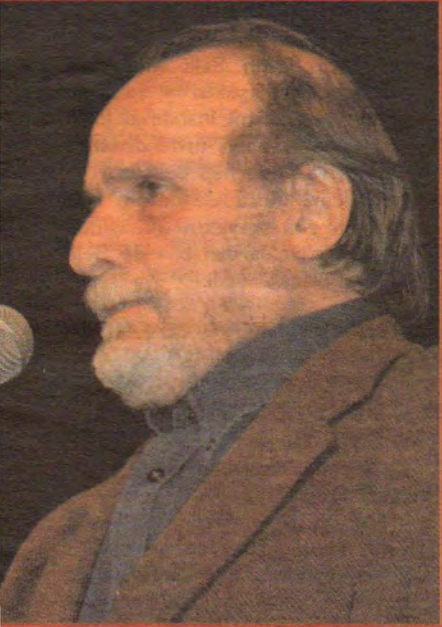
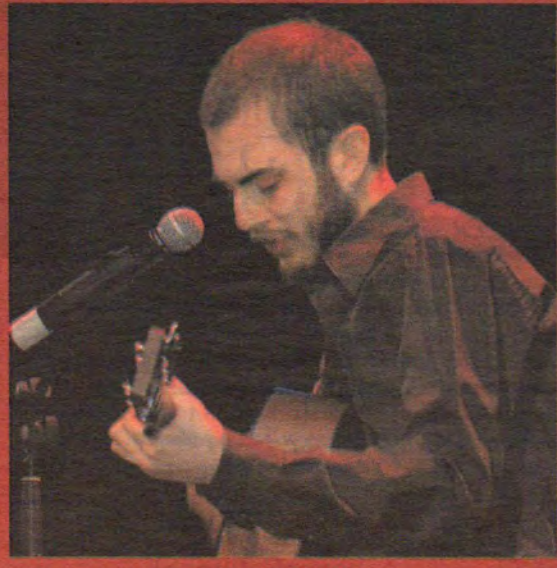
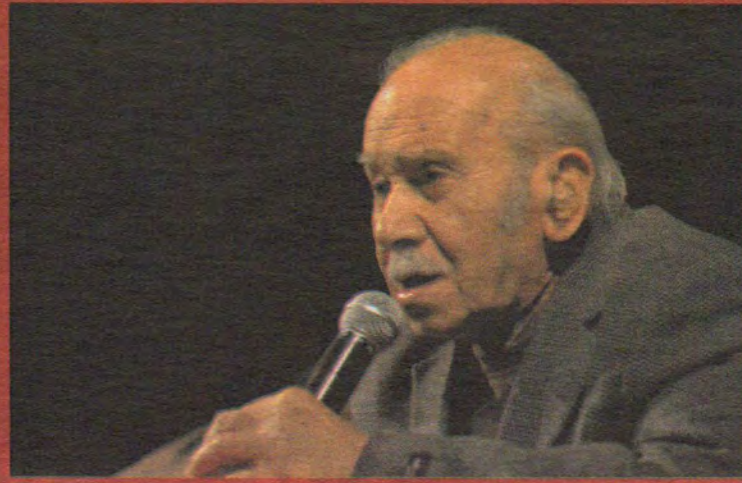

4-0-688-EDET NSSI
9 771303 838904

Yüreğini serin tut yoldaş

Bağımsızlık, Demokrasi, Barış

ve Sosyalizm yolunda 90 yıl

Yurtsever Enternasyonalist

Mihri Belli'yi o yıllardaki politik rüzgarların içinde onbeş yaşında tanıdım. O yaşlarda militan, partizan olacak halim yok, ben kendimi birşey sansam da olsa olsa büyüklerin gözünde sempatzandım. 79'da suikaste uğrayıp beş kurşuna vurulduğunda çok uzağında değildim. Oralarda bulduğu bir briketle kendini savunup kurşuna rağmen ölümcül yara almadan kurtulmayı başardığını beş dakika sonra öğrendim... Bizim önderimiz o zamanların ruhuna aykırı olarak o zaman da yaşlıydı, ama çok da gençti işte...

Araya 12 Eylül girdi. Onlarca yıl sonra o sürgünden döndüğünde tekrar yollarımız kesişti, çıkardığımız dergi için kendisinden yazı istemek için buluştuk. Gerçek Mihri Belli'yi tanımaya başladım. Oğlu Hayrettin yakın arkadaşımıdır. Son on yıl içinde Mihri Ağabeyle defalarca görüştük. Anlattıkları beni her defasında sarhoş etti. Bu kadar muhteşem hayat hikayesi olan bir insan tanımadım. Geride bıraktığımız yüzyılın her karesinde mücadele adamı olarak fişkiriyorduk. Ve elbette bu yüzyılda da aynı durum sürüyor. Amerika'da Komünist Partisi'ne yazılması, bir devrimcinin ülkesinde mücadele etmesi gerektiğine inanıp Türkiye'ye dönüşü, Yunan İç savaşı'nda Osmanlı taburu kurup faşistlere karşı savaşması, burada yararlanıp Bulgar hastanelerinde yatışı, Cezayir, Filistin'de mücadeleye devam, Japonya, Çin serüvenleri 11 yıl cezaevi ve onlarca yıl sürgünlükleri, İspanya iç savaşına genç olduğu için alınmaması, değil bu satırlara bir ömre sığdırıldığına inanması zor yoğunluk ve her anı mücadeleyle geçmiş bir 90 yılı...

Büyük bir aşk, devrim ve yoldaşı Sevim Belli... Konuşurken ondan taşan inanılmaz bir neşe insanı sarıyor. Bu kadar sık ve bu kadar güzel gülen bir insan.

Ve artık o ideolojik sınırları da aşmış büyük bir bilge...

yeniHarman'ın en genç yazarı...

Her yazısıyla hepimizi şaşırtıyor. Bu zamanın ruhunu en iyi ve derinden kavracak konulara giriyor. Tertemiz bir Türkçe, kayıpsız dipsiz bir bellek...

Geçtiğimiz yıl açtığı "hapishaneden çizgiler" resim sergisinde Akin Birdal'dan 90. yılını kutlama fikri çıktı. Bunun için MB90 adında yakınlarından oluşan bir komite kuruldu. Ben de bu komitede yer aldım. Kendisine son ana kadar haber verilmedi. Biz gizlice Sevim Abi'ya çalışmaları onaylatmaya çalışıyorduk... Zaten öğrendiğinde karşı çıkmış. "Ben mütevazı bir insanım 100 yıl sonra beni ansınlar" demiş. Ancak komite bu kez onu dinlemedi.

Aslında bir de Mihri Belli yeniHarman özel sayısı yapacaktık ama zaman dar olduğu için layıkıyla yapamama endişesiyle yetiştiremedik. MB90 komitesi sempozyumlarla Mihri Belli etkinliklerini sürdürecektir... Bu yıl içinde bir özel sayı hazırlama sözü veriyoruz.

Komite yer yer tartışmalara rağmen iyi çalıştı. Sol demokratik kitle örgütlerinin, sanatçıların aydınların desteği alındı... Ve beklenen gün geldi.

1 Mart'da önce LeMan Kültür'de buluşuldu. Sonra gecenin yapılacağı Yeni Melek'in yolu tutuldu.

Sinevizyon gösterisi, konuşmacıların tanıklıkları, müzikleriyle katkıda bulunan sanatçılar ve en son sahneye gelen Sevim Belli'yle son konuşmayı yapan Mihri Belli'den salona inanılmaz bir heyecan yansıdı. Hep bir ağızdan okunan Elas marşı ve Enternasyonel'e gece kapanırken salondaki o tanıdık ruh herkesi sarmıştı.

Hiçbirşey ve herşey için hayatı, ölümü, acıları, neşeyi, dünyayı değiştirme arzusunu sonuna kadar hiç hesapsız paylaşmak... Ne güzel günlerdi...

O rüzgarı 1 Mart gecesi Mihri Belli geri getirdi.

T.A.

BİA (İstanbul) - Sosyalist hareketin öncülerinden Mihri Belli'nin 90. doğum günü dün (Çarşamba) Beyoğlu Leman Kültür'deki kokteyli-nin ardından Yeni Melek Sineması Gösteri Merkezi'ndeki geniş katılımlı geceyle kutlandı.

Gecenin Belli'nin eşi Sevim Belli, yakın arkadaşları ve sol hareketin içinden birçok konuk Belli'nin yaşamı ve mücadelesinden izlenimler, anılar ve gözlemler aktardılar. Belli'nin, tarihe tanıklığının değerine değindiler.

Gecenin kapanışında söz alan Belli, sol hareketin ivme kazanması için tüm gruplara bir araya gelerek hareket etme çağrısı yaptı.

"90'ında bir eski tüfek"

Mihri Belli'nin 90. yılı etkinlikleri "Mihri Belli 90 Yılı" (MB90) projesi başlığıyla bir yıla yayılıyor. Dün saat 17.30'da, Leman Kültür'de Belli'nin yakın çevresinin çağrılı olduğu kokteyle, yazar Vedat Türkali, Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP) Genel Başkanı Filiz Koçali, Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel Başkanı Hayri Kozanoğlu, Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TIHV) Başkanı Yavuz Önen, İnsan Hakları Derneği (İHD) eski Başkanı ve MB90'dan Akin Birdal, yazar Yalçın Küçük, Kamu Emekçileri Sendikası (KESK) eski başkanı ve yazar Siyami Erdem, gazeteci yazar Emin Karaca, yazar Tektaş Ağaolu, Süleyman Arslan, SDP'den Mustafa Kemal Kaçaroglu, Demokratik Çözüm ve Barış Grubu temsilcileri, avukat Turgut Kazan, Ülkede Özgür Gündem Yayın Yönetmeni İrfan Uçar, oyuncu Orhan Alkaya, oyuncu Benu Yıldırım- lar, şarkıcılar Edip Akbayram, Suavi ve Ferhat Tunç katıldı.

Bin kişi Belli için Yeni Melekte

MB90 etkililiği Yeni Melek Sineması Gösteri Merkezi'nde Belli'nin mücadele arkadaşlarının ve dostlarının konuşmaları, yaştantısını kendi ağzından anlattığı ve belgesel görüntülerle desteklenen bir film ve çeşitli müzik performanslarıyla sürdü.

Yeni Melek'teki yaklaşık bin kişinin katıldığı etkinlik saat 20.30'da "Başka Kültürlerin Korosu" grubun şarkısıyla başladı. Gecenin sunuculuğunu üstlenen oyuncu Benu Yıldırım- larla oyuncu-yönetmen Orhan Alkaya okudukları şiirlerle de geceye renk kattılar.

Birdal: Belli de "nane yiye"lerden

Açılış konuşmasını yapan Birdal, "Belli'nin tarihe ayna tuttuğunu ve

kendisiyle onur duyulacak bir insan olduğunu aktardı. Birdal, Belli'nin 90. doğum gününde Aziz Nesine yaptığı göndermeyle izleyicileri gü-lümsetti:

"Aziz Nesin'e 70. doğum gününde neden hala dinç olduğunu böyle kalmak için 'ne yediğini' ısrarla so-ran bir muhabire Nesin'in en sonunda verdiği yanıt 'Nane yi-yorum' olmuş. Muhafız olanlar nane yerler. Belli de onlardan biridir."

Türkali: Belli hakkında nihai kararı bizler değil tarih verecek

Birdal'ın ardından sözü alan Türkali, Belli'yle yıllara dayanan dostluğunun bir çırpıda anlatılamayacağını söyledi. Belli ile aralarında her zaman "kavga" olduğunu sevgiyle dil-lendirdi: "O kavgalar olmasa hayat çekilmez olurdu."

MB90 etkinliğine katılmak için salona gelen kitleyi örnek gösteren Türkali, "Sol'un tek kurtuluşu bir arada olmaktır. Belli de bu gecede aslında aralarında tartışmasız gün geçmeyen grupları bir araya topla-yabilmiş bir isimdir" dedi.

Türkali, Belli'nin eleştirebileceğini; ancak nihai kararı tarihin vereceğini belirtti. Belli'nin aynı zamanda çok iyi bir ressam ve müzisyen olduğunu hatırlatan Türkali "Mihri saygı duyulacak bir fedakarlık yaptı,kendi yeteneklerini geliştirmek yerine bayrağı bugüne kadar taşıdı" dedi.

Kürkçü: Belli "büyük adamdır"

Gazeteci yazar Ertuğrul Kürkçü, konuşmasına "Mihri Belli'nin yapmış olduğu en önemli şey 90 yaşına kadar yaşamak değil," diyerek başladı. "Belki de 90 yaşına kadar yaşamak elinde olmadığından yaşamıştır. Asıl önemli olan o hayatı nasıl yaşadığı. Neleri yaptığı ve neleri yapmadığı" dedi.

Belli'nin bir mücadele insanı olarak önemine dikkat çeken Kürkçü "suikastçısıyla göz göze geldiğinde ne yapacağını bildiği için Belli bugün 90 yaşında aramızda" dedi. Kürkçü, Belli ve Türkiye Komünist Partisi (TKP) ile geçmişte yaşanan tartış-malara karşın asıl önemli olanın bugüne kalanlar olduğunu vurguladı: "Sel gider, kum kalır."

Kürkçü Belli'yle ilgili ilginç bir anekdotu da izleyicilerle paylaştı.

"1972'de Ziverbey'de Kontrgerilla Merkezi'nde sorgulanırken o zaman İstanbul MIT Bölge Başkanı Eyüp Özalkuş olduğu sonrada orta-

ya çıkan kişi bana "Mihri hakkında ne düşündüğümü" sordu. Broşürlerde ne düşündüğümüzü ifade ettiğimizi söyledim. 'Yani Mihri oportünist midir diyorsun?' diye sordu. Cevap vermedim. Özalkuş, "sen oportünistin ne olduğunu henüz bilmiyorsun. Bunu öğreneceksin. 'Mihri büyük adamdır' dedi. O an bu konuşmaya bir anlam verememiştik. Ama sorguda 32. günüm dolduğunda onun ne dediğini anladım: Evet Mihri Belli büyük adamdır."

Kaçaroglu: Devrimci emekli olmaz

Mustafa Kemal Kaçaroglu, Belli için "devrimciliğin emekliliği olmaz" sözünün en önemli örneği olduğunu belirtti ve "Onunla mücadele etmek bir onurdur" dedi

Yalçiner: Belli başkalarının gururlandığı bir geçmişe sahip

Kaçaroglu'ndan sonra söz alan Yalçiner, Belli'nin başkalarının onun adına gururlanacağı bir geçmişe sahip olduğunu aktardı. Yalçiner konuşmasında Belli'ye kendilerine zamanında destek olmadığı için kızdığı noktaları olduğunu ama onu ona hayıflanamayacak kadar sevdiğini ve saygı duyduğunu ifade etti.

Yasemin Göksu'nun şarkısından sonra MB90 komitesinin hazırladığı Belli'nin belgesel görüntülerine yer verildi. Belgeselde Belli'nin ağzından nasıl suikasta uğradığı, Yunanistan iç savaşında yer alışı süreci ve Belli'nin yakınları Süleyman Arslan, Hamza Özkan ve Erhan Eren'den tanıklıklar aktarıldı.

Vedat Sakman da geceye bir şarkısıyla eşlik etti. Ayrıca Felekas Uca'nın, Odak ve Direniş Dergileri'nin ve Yunanistan'dan Belli'nin dostu Nikos'un mektupları sunucu Yıldırım- lar tarafından okundu.

Mor ve Ötesi grubuysa Belli için "Onların 'lan' diyen başbakanı varsa bizim de Mihri Belli'miz var" dedi ve Belli için bir şarkı seslendirdi. Mor ve Ötesi'nden sonra Suavi'de, Belli için söylendi.

Fırat: Kürt halkı için büyük insan, Belli

Kürt hareketinden Seyfi Fırat, Belli'nin Abdullah Öcalan'la görüşmesiyle Türk Kürt kardeşliği için çok önemli bir adım attığını ve demokrasinin bu adımlarla gerçekleşeceğini ifade etti.

Erdost: Güzel mutsuzluk Mihri Belli

Ferhat Tunç'un Kürtçe şarkısının ardından sahneye çıkan Muzaffer İl-

hami Erdost, "Güzel mutsuzluk Mihri Belli" başlıklı yazısını okudu. Erdost Belli'yle Sol Yayınları'nın Belli'yle ivme kazandığını ve o dönemde Türkiye'nin Marksist literatürün en yoğun yayınlandığı ülke olduğunu vurguladı.

Yağmurdereli: Sosyalizmin bayrak dikecek savunucuları

Avukat Eşber Yağmurdereli, Mihri ve Sevim Belli isimleriyle 60'larda karşılaştıklarını ve Belli çiftinin sosyalizmi inandırıcı kılan çok önemli rolleri üstlendiklerini söyledi ve "Ben hep Belli'leri örnek aldım, mücadele devam ediyor. Bir gün sosyalizm geldiğinde dikilen bayraklardan biri de Belli bayrağı olacak" dedi.

İlkay Akkaya ve Edip Akbayram şarkılarına Belli ve tüm kitle katıldı.

"Benim akliselimim ve devrimci uyanıklığım sayesinde..."

Son olarak sahneye çıkan Sevim Belli, "Mihri'nin bugüne kadar yaptığı her şey benim akliselimliğimin ve devrimci uyanıklığımın süzgecinden geçerek gerçekleşmiştir" diyerek Belli'yle mücadelelerinin nasıl ortaklaştığını anlattı.

Sevim Belli ayrıca bu kadar uzun yaşamalarının nedeninin sıkça sorulan bir soru olduğunu ve cevap olarak "Unumuzu elemiş, eleğimizi asmış değiliz ki rahatça ölelim. Daha yapacak çok iş var" şeklinde verdiklerini söyledi.

Sevim Belli konuşmasını "Daha iyi bir dünya mümkün. O dünyayı kurmak için saflarda bir bütün olarak kalın" diyerek bitirdi.

Belli: Birleşin

Kapanış konuşmasınıysa Mihri Belli yaptı ve "Militan sol bölündü ve bölünmüşlük devam ediyor. Bunu engellememiz gerek" dedi.

Belli konuşmasında Amerika Birleşik Devletleri'nin (ABD) Irak'ı işgaliyle ilgili görüşlerini "Irak'ın işgal işbirlikçisi kimse benim de düşmanımdır" diyerek aktardı.

"Devrim gençlik işidir" diyen Belli sol hareketin genç isimlere destek olması gerektiğini ifade etti.

Belli sol gruplara birlikte hareket etme çağrısında bulunarak konuşmasını sonlandırdı.

Gece, Belli ve arkadaşlarıyla geceye katılan sanatçı ve izleyicilerin hep birlikte "Ellas" ve "Enternasyonal"i söylemesiyle sona erdi.

(EZÖ/AD)

Duygu Gündeş

DANİMARKALI KARİKATÜR KRİZİ
HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYOR**Micheal/Danimarka/
Yaş: 37 İş: Öğretmen****Duygu: Merhaba. Sizinle biraz sohbet edebilir miyiz?****Karneevor: Ok. Konu nedir?****Teşekkür ederim. Türkiye'de çıkan bir haber dergisi için, ülkenizde yayımlanan karikatürler ve arkasından gelişen tatsız olaylar hakkında fikirlerinizi almak istiyordum.****Basın özgürlüğü olan bir ülkede, bu tür şeylerin vukuu bulması doğaldır...****Basın özgürlüğünden bahsediyorsunuz, ama kendi cevabınız pek bir şey yansıtmıyor.****Bu büyük bir olay. Biraz spesifik olursanız daha anlamlı cevaplar verebilirim.****Peki. Yayımlanan karikatürler hakkında sizin düşünceleriniz nelerdir?****Burada, Danimarka'da karikatürler hakkında her çeşit yorum yapılıyor. Bazıları bunu bir problem olarak görüyor, fakat bence bu değişim için bir fırsat ve bazı insanların daha toleranslı olabilmesi gerekiyor.****Tolerans için hakaret, bu basın özgürlüğü müdür?****Ben hakaret olarak görmüyorum, ama zevksiz karikatürler olduğunu söyleyebilirim. Ve eğer sonuçlarının bu kadar ağır olacağını bilselerdi, bunları asla yayınlamazlardı. Gerçekten salak insanlar olduğunu söyleyebilirim.****Peki ülkenizde gelişebilecek herhangi bir terörist saldırıdan korkuyor musunuz?****Hayır korkmuyorum, ne olaksa olsun. Tüm dergilerde, gazetelerde, televizyonda bu konuyu duymaktan ve ülkenin aşağılandığını görmekten bıktım. Ne yapacaklarsa yapsınlar.****Oldukça kızgın görünüyorsunuz.****Sizin de her gün dünyanın dört bir yanında bayrağınızı yakıp, size sövseler size kızardınız, emin olun...****Peki Türkler hakkında neler düşündüğünüzü sorsam?****Geçen sene iki Türk öğrencim vardı. Sınıfın en başarılı öğrencileriydi diyebilirim. Üstelik çok terbiyeliydiler. Ayrıca Türkiye'nin en modern İslam ülkesi olduğunu düşünüyorum.****Bize zaman ayırdığınız için teşekkürler.****Dalif/Kopenhag
Yaş: 26 İş: Otel Güvenlik
Elemanı****Duygu: İyi akşamlar.****Dalif: İyi Aakşamlar.****Türkiye'de yayımlanan bir haber dergisi için ülkenizde yayımlanan karikatürler ve buna bağlı olarak gelişen olaylar hakkında fikirlerinizi almak istiyorum.****Bu karikatürlerin yayınlanmasının oldukça rahatsızlık verici olduğunu söyleyebilirim. Bence çizer ve bunları yayımlayan editör, sonrasında çıkacak problemleri düşünmeliydi. Ben, bunları çizen karikatüristten çok, bunları yayımlayan editöre öfkeliyim.****Türkiye'de öldürülen İtalyan papaz ile ilgili haberleri okudunuz mu?****Evet, okudum.****Neler hissetiniz, Türkiye ve Türk insanı hak-****kındaki düşünceleriniz değişti mi?****Türklerle kişisel olarak çok bir yakınlığım olmadı, ama ülkemizde oldukça yüksek bir itibarınız var. Tanıştığım Türklerin çoğu hoş insanlardı. Sonuç olarak düşüncelerim değişmedi, ama elbette çok üzülüm.****Peki bu önceden planlanmış olabilir mi? Bu olayın arkasında Amerika veya başka ülkeler olabilir mi?****Sanmıyorum, hayır. Ama bu olayın arkasında Bush varsa hepimiz lanetlendik demektir. Ayrıca korkarım ki yakın zamanda Kopenhag'da terörist saldırılar gerçekleştirilecek. Sanırım şehirde oldukça sıkı güvenlik önlemleri alınmıştır.****Eğer provokatörler gerçekten fanatikse hiçbir şey %100 güvenli değildir. Bunun örneklerini New York'da gördük, İngiltere'de gördük.****Peki, Danimarkalılar korkuyor mu?****Elbette, çoğu korkuyor, bunların çok ör-****neğini gördük ve şu an biz konuşurken, Endonezya, İran ve Suriye'de büyükelçiliklerimiz yakılıyor. Aslında provokasyonların çoğunu Danimarka'da yaşayan birkaç imam yaptı. Tüm İslam ülkelerini gezip onları kıskırttılar. Şimdi her yerde bizim bayrağımızı yakıyorlar, kraliçemizin resmi üzerinde tepiyorlar, ama onlara karşı hiçbir kötü duygu beslemiyorum, hepsi provokasyonların ürünü. Yeter ki kimsenin canı yanmasın. Bana icq'dan gelip tehdit edenler bile oldu.****Buna çok üzülüm. Eminim her şey yoluna girecektir.****Umarım.****Sorularımı cevaplama nezaketini gösterdiğiniz için çok teşekkürler. Umarım hepimiz barış içinde yaşamayı becerebiliriz.****Umarım. Sizinle konuşmak çok güzeldi. İyi akşamlar.****Size de.****Kunnapuu /Danimarka
Yaş: 33 İş: Müşteri
Temsilcisi:****Duygu: Merhaba.****Kunnapuu: Selam.****Türkiye'de yayımlanan aylık bir haber/aktüalite dergisi için size birkaç soru sormak istiyorum, mümkün mü?****Peki, memnuniyetle...****Ülkenizde yayımlanan karikatürlere bağlı olarak gelişen büyük kriz ve tüm bu karışıklıktan dolayı oldukça üzgünüz. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?****İnanın ben de çok üzgünüm, umarım tüm bunları aramızda bırakıp, geleceğe umutla bakabiliriz. Peki siz, şu an Danimarka ve bu karikatürler hakkında neler düşünüyorsunuz?****Danimarka'nın çok hoş bir ülke olduğundan eminim, ama yine de bu karikatürlerin****oldukça rahatsızlık verici olduğunu düşünüyorum. Ya siz?****Kişisel olarak karikatürlerden hoşlanmadım, ama bu tür eleştirel yayınlar bizim için olağan şeyler, fakat sanırım bu sefer yaş tahtaya bastılar. Yalnız bir şeyi anlamıyorum, neden Hz. Muhammed'i resmetmek bu kadar büyük bir günah sayılıyor?****İslam dininin putlara, putlaştırılmaya karşı oldukça katı kuralları vardır.****Putlaştırılma?****Simgelaştirmek.****Bizim dinimizde bu kadar katı kurallar yoktur.****Protestan mısınız?****Evet.****Sorun sadece Hz. Muhammed'in resminin çizilmesi değil, örneğin bir karikatürde türbanın altında bir bomba taşıdığı resmedilmiş. Sizce bu İslam camiasına yapılan bir tür saygısızlık değil mi?****tif katabilir.****Danimarka'da yaşamak çok güzel, ama kişisel olarak karikatürleri ben de beğenmedim. Yine de bence din özel bir şeydir, sizin inancınız sizi ilgilendirir, benimkisi beni.****Peki sizce bu olaylara yol açan, suçlanılması gereken taraf hangidir.****Bence bu önceden planlanmış bir olay, ve her iki taraf da bu işi çok abarttı.****Peki kim tarafından planlanmış, amacı nedir?****Fanatikler tarafından. Sadece dini olarak değil, milliyetçi, ırkçı fanatikler.****Peki bu fanatik dediğiniz insanları kimler oluşturuyor?****Bütün ülkelerde ve dinlerde fanatik insanlar vardır.****Türkiye'de öldürülen İtalyan papaz ile ilgili haberleri okudunuz mu?****Evet ve çok üzülüm.****Bu olay sizi Türkiye'den veya Türklere karşı soğuttu mu?****Dediğim gibi çok üzülüm. Ama başka bir ülkede de olabilir. İki kez Türkiye'de bulundum, iş gezisi dolayısıyla. Düşündüğümde çok daha modern bir ülke ve insanlar da çok dost canlısı.****Söyleşi için çok teşekkürler, iyi günler dilerim.****Size de, kendinize iyi bakın...**

Aslı Hanım İyi Sabahlar!..

Fatih Altaylı'nın gelişi ile birlikte Sabah gazetesinde yavaş yavaş yaşanmaya başlanan kadro değişikliği Ankara'yı da saracak gibi gözüküyor. Ankara temsilcisi Aslı Aydıntaşbaş'a yine Amerika yolları gözüküyor. Genel Yayın Yönetmeni Altaylı'nın Kanal D'deki ekibinden olan Metehan Demir'in de Sabah Ankara'ya gelmesi ile iyice huzursuzlanan Aslı hanım araya AKP'nin önde gelenlerini soksa da yine Washington'dan kurtulamayacak gibi gözüküyor. Çünkü Altaylı takım arkadaşı Metehan Demir'i**Ankara temsilcisi yapmaya niyetli. Şimdilerde Sabah Ankara'da yaşanan Demir Aydıntaşbaş çekişmesinin galibini önceden biz ilan edelim. Metehan Demir Sabah Ankara Temsilcisi olacak. Aslı hanıma da Amerika'da başarılar!...**

Erdem-Sav Rekabeti Sona Doğru!..

CHP'de sular durulmuyor. Kurultaylar partisinin iki güçlü ismi Genel Başkan Yardımcısı Eşref Erdem ile Genel Sekreter Önder Sav'ın arasında ipler artık koptu. Uzun süredir birbirleriyle mücadele eden CHP'nin iki isminin bu kavgası partililerce de hoş karşılan-**ılmıyor. Son kurultayda en fazla çizik yiyen yöneticiler olarak tarihe geçen Erdem ve Savın bitmeyen bu kavgaları Baykal'ı da canından bezdirdi. Deniz Bey'e yakın çevreler artık ikisini de gözden çıkardığını dahası seçimleri bile beklemeden onları uzaklaştırabileceğini söylüyorlar. Yani Parti MKY'sında her an beklenmedik istifalar gelebilir. Ve birkaç yıl öncesine göre çok güçlü görünen Sav ile Erdem partiden ayrılabilirler.**

Saatli Bomba TRT!

TRT'de son dönemde yaşananları hayretle izliyoruz. Kulağı-mıza gelenlere inancak olursak TRT'nin hali içler acısı. Zikir ayinleri, cemaat kadrolaşmaları dolu dizgin gidiyor. Hatta bu işle o denli umarsızca yapılıyor ki kadro tahsislerinde cemaatler arası kavgalar bile yaşanıyor.**En son Haber Daire Başkanlığında yaşanan personel kıyımından Daire Başkan yardımcısı Avni Küpeli de nasibini alacakmış. Küpeli'nin yerine TRT Kıbrıs Temsilcisi İbrahim Gürkan Sarı getirilecekti. Ancak eski bir paşa çocuğu olan Küpeli durumu hemen muhterem pederine iletmış. Emekli Paşa babası da hemen etkili ve yetkili yerlere giderek oğlu için yapılacak bu tasarrufun önüne geçmiş. İbrahim Sarı'ya ise başka bir görev arıyormuş. Evet halen asaleten atanmış bir genel müdürü bulunmayan, 8 bin kişilik kadrosu ve inanılmaz teknik imkanlarına rağmen ratinglerde ilk yüz programa yapımlarını sokamayan TRT, dibe doğru koşar adım gidiyor.****Önümüzdeki günlerde TRT'den her an bir bomba bekleyin. Bu hem de öyle bir skandal olacak ki Ankara'da yer yerinden oynayacak.****Anlatılanlar bunun çok yakın bir zamanda olacağını haber veriyor.**

Rüstem Batum'da Söylenmeyenler(!)

Uzun zamandan sonra televizyonlara dönen Rüstem Batum'un geçtiğimiz hafta konuğu Umur Talu'ydü. SKYTÜRK ekranlarında Umur Talu'yu görünce herhalde tesadüftür dedik. Çünkü Sabah yazarı Talu, birkaç gün önce dergimiz yeniHarman'a önemli ifşaatlarda bulunmuş ve bu mülakatı da basına konu olmuştu. Ancak o da ne? Rüstem Bey kardeşimiz dergimiz mülakatındaki tüm soruları kehlimesi virgülüne değiştirmeden sormaya başladı. Yok canım bu kadar da olmaz dedik, belki biz atlamışızdır. Üşenmeyip programın tekrarını izledik. Yanılmamışız. Aynen satır satır bizim mülakat. Haliyle Umur Bey de aynı cevapları verdi. Araya çeşni olsun diye bir ya da iki soru sordu Rüstem Batum o kadar...**Asıl tuhaf olan neydi biliyor musunuz?****Programının adı "Söylenmeyenler" olan bir televizyoncu 3 gün önce "söylenmiş" lafları tekrar ederek program kotarıyor, üstelik konu olarak da etik gazeteciliği ele alıp, yeniHarman'ın adını bir kez bile anmıyordu.****Ayıp olmuyor mu Rüstem Batum!****Hem etik gazetecilikten bahsedip dürüstlük de, hem de yeni harmanın mülakatını hamuduyla ye!****Mike, İngiliz, Yaş: 52
İş: Muhasebeci
Danimarka'da yaşıyor****Duygu: Merhaba****Mike: Merhaba****Türkiye'de yayımlanan bir haber dergisi için size birkaç soru sormak istiyordum.****Ne tür sorular?****Ülkenizde yayımlanan karikatürler ve buna bağlı olarak gelişen olaylar hakkında fikirlerinizi almak istiyorum.****Ben Danimarka'da yaşayan bir İngiliz'im Bu söyleşimize daha da değişik bir perspek-**

Prof. Yalçın Küçük:

Şimdi kapılar makarnacılar ve şarapçılara, beyaz saray tercümanlarına, havluculara açıktır.

gurkanhacir@yahoo.com **Gürkan HACIR**

Hocam geçen ay verdiğimiz aradan sonra okuyucularımızdan nedenini soran pek çok e-mail aldık, yeni-Harman'ın son sayısında Tayyip Erdoğan'la davanızda ki dilekçenin bir bölümünü yayınlamıştık. Burada siz Tayyip Erdoğan'ı argo bağımlısı ilan etmiştiniz. Akabinde bir argo tartış-

madığı bir yere gelmişti, hiçbir deneyimi ve birikimi yoktur. İlk tepkilerle birlikte panik yaşamaya başladı; anlaşılan onlara gelen bilgiler de ayağının altındaki toprakların kaydığını gösteriyor.

Bu nedenle kontrolsüzlük var. Artık pek çok gözlemcinin söylediği

gibi, bir ruhsal bunalımı var. Üst üste geliyor ve daha da gelecektir. Tabii çok vahim bir durum ile karşı karşıyayız. Başbakanlıkta ruhsal bunalım olması vahimdir.

Argoyu ben dilekçede şunun için kullandım; insanın dili, bilgi düzeyinin ve kültür düzeyinin bir yansımasıdır.

Siz bu insanın bu kadar bilgisiz olduğunu görmediniz mi? Görmüyorsanız siz de bilgisizsiniz! Siz de telefon gazetecisiniz! Siz, neden büyük gazetecisiniz, çünkü sadece tekellerden aldığınız maaşınız büyüktür. Ve zincirleme bir düşüş ile karşılaşyoruz.

ması patlayıverdi. Başbakanın iyice ağzı bozuldu... Hürriyet gazetesi yazarı Ertuğrul Özkök ise destek verdi. Halk öyle konuşuyor, bundan hoşlanıyor demesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Benim çok sevgili kız kardeşim vardı ve bir yargıç hanımıydı, Nilüfer, göçtü. Yargıç hanımı-arkadaşlarıyla güzel Türkçe konuşurdu, "İstanbul Türkçesi" demek istiyordum, hep özenirdik. Ancak bazen biz beraber olurduk, o zaman birden bire bizim çocukluğumuzda duyduğumuz yerel Türkçeyi konuşmaya başladılar, n'ler nasalize olurdu, yumuşak g'ye yaklaşırdı. Eskiden yerel ağızımız sanıyordum, sonra Kaşgarlı Mahmut Türkçesi olduğunu farkettim, bizim bin yıllık Akkoyunlu-Türkmen dilimiz idi. Kontrolsüz olduğu zaman Nilüfer, saklı dilimizi çıkarıyor ve konuşuyordu.

Bunun anlamı çok basittir; misafirleriyle beraberken kontrollü bir dil kullanırdı ama benimle olduğu zaman bütün kontrolleri ortadan kaldırırdı. Ve aynen öyle oldu, şu anda herkesin, bütün gözlemcilerin de gördüğü üzere, Tayyip Bey bütün kontrollerini kaybetti. Alışık ol-

Şimdi Tayyip Bey'in bizim önümüze koyduğu iki sorun var.Yeni Anayasalara

ne olursa olsun bu ölçüde bilgisiz bir insanın başbakan

olmayacağını içeren maddeler koyulması lazım. Celal Bayar için koyulan madde Bülent Bey için talih-sizlik oldu, çünkü, üniversite tahsili olmadığı için cumhurbaşkanı olamadı.

Fikri neyse zikri odur, fikri derken kafasındakidir, neyse onu söyler, bu anlamı var. Bir de fikir düzeyi neyse söylemesi de odur. O şekilde konuşabilir, mahkemeye argo konuşmasını bu nedenle sundum, işte bilgisiz oluşunun kanıtıdır, demek istiyordum. Açtığı davayı kaybetti.

Türkiye'de iktidara bu kadar bilgisiz bir insan gelmedi.Bunun bir takım uzantıları var. Yüksek komutanlara yönelen bir tarafı var. Övmekle bitiremiyorlardı. Yüksek komutanlar gibi "yüksek" gazetecilere yansıyan yanları var. Siz bu insanın bu kadar bilgisiz olduğunu görmediniz mi? Görmüyorsanız siz de bilgisizsiniz! Siz de telefon gazetecisiniz! Siz, neden büyük gazetecisiniz, çünkü sadece tekellerden aldığınız maaşınız büyüktür. Ve zincirleme bir düşüş ile karşılaşyoruz.

Bir de şu var, 1961 Anayasası yapıldığında bir madde kondu "cumhurbaşkanı üniversite mezunu olmalıdır" Bu madde neden kondu, herhalde biliyorsunuz.

Neden kondu?

Celal Bayar cumhurbaşkanıydı. Üniversite tahsili yoktu. İsmet Paşa Hazretleri de 1950'li yıllarda "böyle-

sine ümmi bir insan Türkiye'de bu makama gelmemiştir" dedi. Ümmi demek "anadan doğma" demektir. Arapça, Arabi'de "üm" ana demektir, ama anadan doğduğu gibi kalmış ve hiç yontulmamış manasını taşıyor.

Şimdi Tayyip Bey'in bizim önümüze koyduğu iki sorun var.Yeni Anayasalara ne olursa olsun bu ölçüde bilgisiz bir insanın başbakan olmayacağını içeren maddeler koyulması lazım. Celal Bayar için koyulan

madde Bülent Bey için talihsizlik oldu, çünkü, üniversite tahsili olmadığı için cumhurbaşkanı olamadı. İstememiş; o zamanlar gazeteci veya yazar olmak isteyenler üniversite tahsilini reddediyordu, bu nedenle cumhurbaşkanlığını kaybettiğini biliyoruz.

Tayyip Bey üniversite mezunu ama!

Mesele şunun bunun ve bu arada Tayyip Erdoğan'ın üniversite mezunu olup olmaması değildir, asıl mesele böyle bir insana nasıl üniversite diploması verildiğidir. Gürkan Bey Dostum, Tayyip Erdoğan'ın hiç el yazısını gördünüz mü; ben, sizi, temin etmek istiyorum, hiç mektebe gitmemiş ve sadece okuma-yazma kursu görmüş herkesin yazısı daha güzeldir. Demek ki üniversitede hiç yazılı ödev de yapmamış; öyleyse bütün üniversite sistemi sorgudadır.

Mesele şunun bunun ve bu arada Tayyip Erdoğan'ın üniversite mezunu olup olmaması değildir, asıl mesele böyle bir insana nasıl üniversite diploması verildiğidir. Gürkan Bey Dostum, Tayyip Erdoğan'ın hiç el yazısını gördünüz mü; ben, sizi, temin etmek istiyorum, hiç mektebe gitmemiş ve sadece okuma-yazma kursu görmüş herkesin yazısı daha güzeldir. Demek ki üniversitede hiç yazılı ödev de yapmamış; öyleyse bütün üniversite sistemi sorgudadır.

rin oylarının dörtte birini alan bir kimseye anayasa değişikliği yetkisi vermek mi istikrardır, bunları pek değerli Sezer'e sormak istiyorum.

Efendim, tarikatlar meclise girmeyecekmiş, nerede yaşıyoruz, şu meclis'te tarikat mensubu olmayan

Kaç seçimden beri, ön seçim yapılmıyor; bu mu halk egemenliği veya "demokrasi"? Ön seçim olursa, lidere karşı gelen bir milletvekili bir seçim kaybetse bile, gider, çalışır, halka ve delegelere kendini gösterir, tekrar gelir. Şimdi kapılar kapalıdır.

kal, altı kişiye daha koltuk vermişti. İstikrar her halde budur.

Çok eleştirilen 46 seçimi dahi, bunlardan çok "demokratik" ve halka dayalıdır.

Gürkan Bey Dostum, 1979 veya 1980 yılında "asker gelecek, Erbakan'ı hapse sokacak, Erbakan'dan daha yoğun dinsel bir politika izleyecek" dedim ve geldiler dediklerimi yaptılar. 2002 sandık sayımından sonra da, bu ekip için, yüksek bürokrasinin otuz beş yıldır en çok istediği ekiptir, dedim, öyle çıktı. Kuş-

Eskiden "teşrih"de diyorlardı, parça parçaya ayırıp, analiz etmek. Bilim böyle ilerliyor, bilimsel araştırmalarda yerinin büyük olduğunu biliyoruz.

İzninizle, devam edebiliyordum, istikrar dedikleri, fabrikalardaki sükunettir. Artık sendikalar var, hiç grev yoktur. Bir tek aydın hareketi yoktur; yerinde çürümeye var. İflas var. Maydınlar var. İstikrar grev yapmayan sendika ve aydın yerine maydın sevmektir.

İstikrar dedikleri cumhuriyet'in iflasıdır.

Cumhuriyet, taamüden çürütülmüştür. Bunun için de daima en ehliyesiz seçtiler. 12 Eylül'den beri halk hiç milletvekili seçmedi. Halk sadece bir kaç listeye oy verdi ve listeleri ise bir avuç adam yapıyordu.

Bakın, yirmi beş yıldır, bizi yönetenlere; Erdal İnönü, cümle kuramıyordu. Tansu Çiller geldi, cümle kuruyordu ama, bütün cümleleri yanlış. Özkan geldi, dilini duyan olmadı, oligarşi de bunu görünce, "köprü adam" dediler. Üstünden geçti.

1979 veya 1980 yılında "asker gelecek, Erbakan'ı hapse sokacak, Erbakan'dan daha yoğun dinsel bir politika izleyecek" dedim ve geldiler dediklerimi yaptılar. 2002 sandık sayımından sonra da, bu ekip için, yüksek bürokrasinin otuz beş yıldır en çok istediği ekiptir, dedim, öyle çıktı.

Bir de mesele, bir seçim sistemi nasıl oluyor da böyle insanları çıkarıyor; burada muhabımız, Hilmi Paşa Hazretleri ve daha çok Ahmet Necdet Beyefendi'dir. Hükümet istikrarı, diyorlar, bu mu istikrar? Her seçimde bütün yöneten kadrolar

kaç kişi var? Bölücüler veya "Kürtçüler" girmemesi için baraj gerekiyormuş; güzel Apo'cuları anlıyorum, yasaklayalım, peki barzani'cileri ne yapacağız? Kürt kökenli almayalım, anladım, amma, Kürt kökenli milletvekillerinin içine Barzanici

Şimdi kapılar kapalıdır. Sadece makarnacılar ve şarapçılara, beyaz saray tercümanlarına, havluculara açıktır. Kim bu Nimet Çubukçu, kim bu Damla Zeynep? Kemal Derviş adında birisini almak için Baykal, altı kişiye daha koltuk vermişti. İstikrar her halde budur.

değişiyorsa ve Tayyip Erdoğan misali hiçbir politik deneyimi olmayan bir kimse, birden bire hükümet koltuğuna oturuyorsa, buna, nasıl istikrar diyebiliriz? Kayıtlı seçmenle-

olmayanları ancak parmakla gösterebiliyoruz. Bu mu istikrar, buna, kargalar dahi gülüyorlar.

Tarikat mensubu olmayan kaç tane genel müdür kaldı?

Sadece makarnacılar ve şarapçılara, beyaz saray tercümanlarına, havluculara açıktır. Kim bu Nimet Çubukçu, kim bu Damla Zeynep? Kemal Derviş adında birisini almak için Bay-

kusuz yüksek bürokrasi içinde yüksek komutanların yeri yüksektir.

Peki Sezer'i neden eleştiriyorsunuz?

Neden eleştirmemek gerekiyor ki...

Nihayet barajın inmesini savunmaya başladı, ama sanki, elinde terazi var, yüzde yedi veya sekiz olabilir, diyor. Hep teraziyi kendi Kürtlerimizi, aydınımızı ve toplumuzu dışarda tutacak şekilde tutuyorlar.

Gürkan Dostum, bizde asıl önemli olan gizli anayasadır, bu anayasa'da bir, "bir daha asla meclis'te bir işçi partisi" ve iki, "bir daha asla, meclis'te bizim Kürtlerimiz" yazılıdır. Bunu yapıyorlar. Bunun dışında, ne demokrasiyle ve ne de memokrasiyile ilgileri var. Bu, altmışlı ve yetmişli yıllardan kalan korkunun rejimi'dir. Baraj ve terazi, artık gün gibi görüyoruz, sadece bilgisizlerden bir meclis için gerekli görülmektedir.

Korku, karanlığı ve bilgisizliği seçmektedir.

Ak-istler için otuz beş yıldır yüksek bürokrasinin en çok istediği ekip, derken, otuz beş yıllık korkuyu kast ediyordum. Bu korkuyla, her gün biraz daha yakışksız, biraz daha ehliyesiz seçtiler. Otopsi raporu işte budur.

Neden otopsi?

Artık Tayyip Erdoğan'ın otopsisini yapıyoruz.

ler. Devlet Bahçeli geldi, kağıda bakmadan partisinin adını bile söyleyemiyor. Mesut Yılmaz'ın iki cümlecisi arasında reklam almayı bile

Bakın, yirmi beş yıldır, bizi yönetenlere; Erdal İnönü, cümle kuramıyordu. Tansu Çiller geldi, cümle kuruyordu ama, bütün cümleleri yanlış. Özkan geldi, dilini duyan olmadı, oligarşi de bunu görünce, "köprü adam" dediler.Üstünden geçtiler. Devlet Bahçeli geldi, kağıda bakmadan partisinin adını bile söyleyemiyor. Mesut Yılmaz'ın iki cümlecisi arasında reklam almayı bile düşündüler. En sonunda işte bu geldi ve hepsini arattı. Bu mu, hepsini aratan, bütün ölülelere rahmet okutan'dır.

düşündüler. En sonunda işte bu geldi ve hepsini arattı. Bu mu, hepsini aratan, bütün ölülelere rahmet okutan'dır.

Gürkan Bey, istatistik tablo bu ise, Ahmet Necdet Bey'e bütün

Şimdi politikayı sadece TÜSİAD ile büyük gazete ve televizyon patronları yapıyorlar

Ahmet Necdet Beyefendi'yi eleştirmiyorum. Yardım ediyorum. Bakın, Bülent Bey yine sağduyu ile ortaya çıktı, Sezer'in yeni bir dönem daha cumhurbaşkanı olmasını önerdi. Çok yerindedir, yüzde yüz destekliyorum. Ama Necdet Bey de Cumhuriyet'in çöküşünü görmelidir. Artık yüksek makamından yeniden kuruluşun şartlarını seslendirilmelidir. Yardım ediyorum.

sevgimizle birlikte, terazisine itibar edemeyiz. **Ama Erdal İnönü ÖDTÜ'de rektör idi...**

Bu memlekette kimler rektör olmadı ki... Ben de o zamanlarda OD-TÜ'de öğretim üyesi idim. Soy adı İnönü olmasa, lise hocalarına büyük saygımla, bir lise öğretmeni bile olamazdı. Bir tek kitabı ve bir tek ciddi makalesi yoktur. Bütün misyonu, Tansu Çiller'i başbakan ve Demirel'i cumhurbaşkanı yapmaktır. Bir de Sivas'ta aydınlar kavrulurken yüzünü hatırlayınız, lütfen.

Ama hepsinden sonra Erdoğan var. Ne demektir Erdoğan; işte yüksek komutanların, işte TÜSİAD'ın, işte Washington'un Türkiye'ye layık gördükleri başbakan budur. Hepsi Türkiye'yi hafife aldılar ve cumhuriyet'e acımadılar.

Otopsi raporu budur.

Hocam Hilmi Paşa'nın tavrını biliyoruz ama Ahmet Necdet Bey'e nasıl?..

Efendim, takdir ediyoruz. yeniHarman'da, "üçüncü cumhurbaşkanı" dedim. Bu sözlerime sahibim, ama, akıstleri, dörtte bir oy ile hukuk tanıma bir ekibi gördükten sonra, hala bir terazi ile yüzde yedi-sekiz tartılıyorsa, krizin ciddiyeti anlaşılmamıştır, demektir.

Büyük bir hukukçudur, ama her kim seçmenlerin dörtte bir oyu ile hükümete gelirse bu darbe'dir. Her sandık sayımında mevcutlar tamamen silinip yepyeni isimler Meclis'i dolduruyorsa bu darbedir. Asıl hukuk budur, bu hukuka göre bu hükümeti meşru sayamayız.

Bunlar mı, kurucu meclis ya da danışma meclisi mi, daha çok halkı temsil ediyor; her darbeden sonra "meclis" olanlar, bunlardan çok daha meclistir. Kenan Evren bile hiç olmasa mesleğinde bir isim yapmış olanları topladı. Şimdi toplananlar, kimlerdir; hiç birimiz bilmiyoruz.

Baraj hiç mi olmamalıdır?

Hiç olmamalıdır.

Dar bölgeye gidilmelidir.

O zaman her yerde yeniden politika başlar.

Şimdi politikayı sadece TÜSİAD ile büyük gazete ve televizyon patronları yapıyorlar.

Ahmet Necdet Bey, hala cumhuriyet'i çökerten daire içinde kalıyor, üzüntüm budur. Tayyip Erdoğan, artık cumhuriyet'in çöküşünü ve tükenişi sembolize etmektedir. Artık ilk görülmesi gereken budur.

En yukardan en aşağıya kadar uyanma zamanıdır.

Vahim duruma vaziyet etme zamanıdır.

Kürtler girecekmiş! Artık vaziyet şudur ki buna inacak çocuk da kalmadı. Üç tane PKK sempatanına kapıları kapamak adına, Meclis'e, Barzanici doldurdular. Ne güzel söyledi, Hüsamettin Cindoruk; "Ben Leyla'ların atılmasına karşı çıktım" dedi, çıktı. "Üç dönem devam etseydi, bugün Leyla kalmazdı" dedi.

Çok doğrudur. Baraj, halka güvenmemektir. Milletvekili adaylarına parti delegelerine bırakmayarak, Baykal'a, Erdoğan'a, Bahçeli'ye, Ağar'a bırakmaya demokrasi diyorlarsa, ben de İsmet paşa'nın bir sözünü söylüyorum, "beni güldürmeyin". Çok güldürüyorlar. **Hala Leyla'yı konuşuyoruz.**

Hayır hiç konuşmuyoruz. Konuşabiliriz. Ama Leyla hapisten çıkınca Hatip ile birlikte intihar ettiler. Yazık ettiler.

Şimdi barajı da Tayyip Erdoğan'ı aştık. Şimdi otopsi ile uğraşıyoruz. Bu arada bir teşekkür borcumuz var. Erdoğan, bize sistemin ne kadar çürük olduğunu gösterdi.

Ahmet Necdet Beyefendi'yi eleştirmiyorum. Yardım ediyorum. Bakın, Bülent Bey yine sağduyu ile ortaya çıktı, Sezer'in yeni bir dönem daha cumhurbaşkanı olmasını önerdi. Çok yerindedir, yüzde yüz destekliyorum. Ama Necdet Bey de cumhuriyet'in çöküşünü görmelidir. Artık yüksek makamından yeniden kuruluşun şartlarını seslendirilmelidir. Yardım ediyorum.

Hem ANAP'tan ve hem ak'lardan bakan olan bir Erkan Mumcu, aktif ha-

la getirdiği-partisiyle, bu baraja takılarak, meclisinize giremeyecekse, buna demokrasi diyemeyiz. Alay etmektir. Bu ise maskaralıktır.

Neden maskaralık diyorsunuz?

Maydınlarımıza bakın, Tayyip Erdoğan'la demokrasilik oynadılar. Şiir okuttular, büyük devlet adamı pozunda, "sayın başbakan demokratır" dediler. Şimdi nerede o maydınlar, sus-pus oldular. Şimdi ne diyecekler, Erdoğan "yine değişti" mi diyecekler. YeniHarman koleksiyonlarından utanırlar. Demezler.

Bakın Gürkan Dostum, size yeni gelebilir, biz bunları biliriz, bunlar sol hareketin, aydın hareketinin azaplarıdır, hepsi bir fırsat bulur, şansını denerler, siz sanıyorsunuz, ilk defa "demokrat" buldular. Bunlar Özal'ı da "demokrat" buldular, Cem Boyner'i de demokrat keşfettiler, Demirel'i dahi "he sap adamı demokrat" lanse ettiler. Ancak bir tarafta Bizans'ın duvarları ve diğer tarafta yenice-rilerin palaları arasın-

da sıkıştılar. Hep kırılıyorlar.

Bazan kendimi yeniçeri çavuşu olarak gördüğüm oluyor ve bana bu kaçakları öldürmek düşüyor. Habire öldürüyorum. Görmüyor musun, son yeniHarman'dan beri, "ben de değiştim Hasan", adı budur, Hasan Cemal de, artık ölüdür. Son işim, azapları ve kaçakları öldürmektir.

Hocam az önce başbakanların cümle kurmadığını söylediniz. Çok iyi cümle kuran birisi vardı, Süleyman Bey! Devlet geleneğinden geliyor, devleti biliyordu. Ancak Türk siyasi yaşamının son 30-40 yılına baktığımızda hep Süleyman Demirel'in olumsuz etkilerini görüyoruz. Buna göre Tayyip Erdoğan'ın bir çok yanlışının yanında sivil olmasını iyi doğru kullanamamış birisi olarak değerlendirebilir miyiz. Sivil olmak bir avantaj mıdır birikim açısından, Latin Amerika'dan Brezilya örneğini de göz önünde bulundurarak devlet geleneğini bilmek başbakanlık yapmak için şart mıdır?

Efendim, Harp Okulu'ndan mezun olmamak, "sivil" olmak için yeterli değildir. Hatırlıyormusunuz, 1970 yılında,

Demirel başını Cindoruk'un çektiği bir ekip tarafından, meclis içinde devrildi. Demirel, kendi partisi tarafından devrilen adamdır, tükenmişti, bitmişti. 12 Mart Darbesi geldi, can verdi. Sonra bir daha, ancak, Erbakan, Feyzioğlu ve Türkeş ile eklene eklene ve "milliyetçi cephe" hükümetleriyle başbakan olabildi. Bu kendi kendisini reddetmesidir. Sonra 12 Eylül geldi, diriltti.

Darbeler mi, Demirel'in can yelekleridir.

12 Mart ve 12 Eylül mü, Demirel'e can verirken, cumhuriyet'i yoketme operasyonlarıdır.

Demirel'in "sivil" olduğu aldatmacadır. Hep asker değnekleriyle ayakta

Büyük çoğunlukla geldi, Türkiye İşçi Partisi küçük bir çoğunlukla çıktı, Demirel'i felç etti. Bunaldı. Yaptığı olumlu işler de bu bunalımın sonucudur.

Ancak Demirel, hem din'i hem de dünyayı Erdoğan'dan kat kat iyi bilmektedir.

Sınırlı bir meşruyetçiliği vardı. "na milliyetçilere katil dedirtemez; niz" diyerek sağ terörü savunuyor. Ancak hiçbir zaman kendisi tertip medi.

Genç yaşta genel müdür oldu, dleti bilirdi ve şimdi kalkınmayı, ulu eğitimi ve sağlık hizmetlerinin iyileşmesini, millî devletin unsurlarını, vunuyor. İyi yapmaktadır.

Süleyman Bey ile bunun arasında nitelik farkı var. Lütfen karıştırmayalım, elma ile armutu mukayese edemeyiz.

Türkiye'nin en zor seçimini kazandı 1965 millî bakiye sisteminde 52'yle iktidar olmuş...

En zor seçim değildir. Sosyalist çok güçlüydü, CHP, sosyalistleri önünü kesmekle meşguldü. İşte burada Demirel, Amerika'nın keşfi ol. Amerika'dan ilk burs alandır.

Büyük çoğunlukla geldi, Türkiye İşçi Partisi küçük bir çoğunlukla çıktı, Demirel'i felç etti. Bunaldı. Yap olumlu işler de bu bunalımın sonucudur.

Ancak Demirel, hem din'i hem dünyayı, Erdoğan'dan kat kat iyi bilmektedir.

Ne demek?

Genel cahilleşme var, demektir.

Güler Sabancı, Picasso Sergisi gelmiş, sormak gerek, Sabancı kim Picasso kim, bunlar Picasso'yu gördüklerinde karakola haber veriyorlar.

İslam dinine göre, "merhum" veya "rahmetli" olmakla, rahmet dilemekle, müslüman olmak birbiriyle özdeştir. Gürkan Bey, bir mümine göre, ancak müslümanlara rahmet okunabilmektedir. Gürkan Bey, bir Hristiyanı, rahmet okumak hem islamı bilmemek ve hem de günah işlemektir.

kalmıştır. Bu o kadar açık ki, her da im hem 12 Mart ve hem de 12 Eylül Darbeleri'ni savunmuştur. Mecbur dur. Şükran borcu var. Darbeler ve bir de Erdal İnönü olmasa Demirel'e "merhum" derdik. Hep siyasi mevta olmuştur.

Demirel'in asker değnekleriyle siyasete kalması, cumhuriyetin yavaş yavaş ölümüdür. Abartıyorsunuz.

Ama bütün bunlar bir yana, Süleyman Bey, böyle bir baraj olmadığı zamanlarda çok büyük oranlarla başbakan oldu.

Bunlar, komünizm de gelecekte getiririz" diyen Vali Tandoğan a dındandırlar. Şu devlete bakın, ker si finanse ediyor, çünkü Sabancı b ların hepsini vergiden düşüyor sonra da Güler, Picasso getirmiş yor. Tam bir aldatmacadır.

Ama burada asıl mesele başka y de, İncep İrdogan da gitti, Picasso "pek gelişmiş" buldu, bir tek eleş men, bu arada Hakkı Devrim ağ açamadı. Devrim nasıl açabilir ki, tün sülalesini, Aydın Doğan'ın ka na kul etmiş durumdadır, evladı

Demirel, ya da "Çoban Sülü"
halka hiç saygısızlık
yapmamıştır. İncep İrdogan,
Mersin'de tüy dikmiştir.
Bu söz, "lan ananı da al..",
İslam'da yoktur. Bunların
yoksula, çaresize ve ana'ya hiç
bir sevgileri yok, yeni zenginler
misali nefret ediyorlar.

**Yazık, müdeyyin
insanlarımız arasında,
Eygı ve İsmet Özel'den
gayrı buna gören yoktu.
Bir de Ali Bulaç katıldı;
müslümanlar,
Erdoğan'a karşı,
İslamı savunmak
zorundadırlar...**

çaresize ve ana'ya hiç bir sevgileri yok, yeni zenginler misali nefret ediyorlar.

İslamın çöküşünü de teşhis ediyoruz.

Yazık, müdeyyin insanlarımız arasında, Eygı ve İsmet Özel'den gayrı bunu gören yoktu. Bir de Ali Bulaç katıldı; müslümanlar, Erdoğan'a karşı, İslam'ı savunmak zorundadırlar...

Erdoğan'ın otopsisine devam ediyoruz.

Peki hocam Ertuğrul Özkök'e dönersek, "Halk seviyor" demişti.

Öyle cesaretle, konuşmayla olacaksa bir jilet reklamı yapan birisi var, "Ali Desidero!", evet galiba, adı Ali'dir. Onda daha mafya koruması hali var, kalabalıklarda daha erkeksi, daha viril, daha yakışıklı, hep Kasımpaşa ağızıyla konuşuyor, bir de bayrak açıyor, halkın içine korumasız giriyor. O zaman, Tayyip Bey'i indirsinler ve Ali'yi oturtursunlar.

Ama şimdi Ali'yi başbakan yapmazlar, kendi içinden değiştirirler, oligarşi menun...

Halkın sevgisi hiçbir şey ifade etmez, ve gerçek görünmemektedir.

Bizim memleketimizde, sağdakiler, kürdise bayrağını daha yukarı çekiyorlarsa, daha yoğun bir dinselliğe dalıyorlarsa, halkın sevgisini kaybettiklerine inanıyorlar, demektir. Fırlatılan domates ve yumurtalar, Ertuğrul Dostumuzu yalanlıyorlar.

Türkiye'de başbakanlık koltuğunda oturan hiç kimseye domates ve yumurta atılmamıştı. Çok korkmaktadır. Havada yumurta ve domates artmaktadır.

"Cesaret gösterdi orada vatandaşı yanına çağırma" diyor.

Öyle cesaretle, konuşmayla olacaksa bir jilet reklamı yapan birisi var, "Ali Desidero!", evet galiba, adı Ali'dir. Onda daha mafya koruması hali var, kalabalıklarda daha erkeksi, daha viril, daha yakışıklı, hep Kasımpaşa ağızıyla konuşuyor, bir de bayrak açıyor, halkın içine korumasız giriyor. O zaman, Tayyip Bey'i indirsinler ve Ali'yi oturtursunlar.

Ama şimdi Ali'yi başbakan yapmazlar, kendi içinden değiştirirler, oligarşi menun...

Oligarşi nasıl memnun? Ak Parti'nin iktidara geleceğinin yavaş, yavaş belli olmaya başladığı seçimin öncesinde Türkiye'de sermayenin en güçlü ismi olarak kabul edilen Rahmi Koç bir açıklama yapmıştı.

Bir defa Rahmi bey bu sözünde durmadı. İkincisi Rahmi Bey'i bir kenara bırakabiliriz. Gürkan Bey, Rahmi Koç'u fazla önemsiyorsunuz. Hiç kuşkusuz 2001'de bu partiyle ilgili ve Tayyip Bey'le ilgili çok önemli kaygı-

lar ve barajlar vardı. Ben yine yeniHarman'da söyledim. Tayyip Bey'in milletvekili olmasını önlemek üzere erteleme yasasını, af yasası olarak tefsir etmek ve önleme kararını almak hukuki değildir. Ancak bu kararları aldıktan sonra da tekrar kapıları açmak da daha büyük bir hukuk skandalıdır. Bu bir sene içinde hepimizin de bildiği mekanizmalar işleyerek Tayyip Bey'in kendilerinin sandıkları adam olmadığını anladılar. Önce Amerika gördü. Benim kitaplarımda var. Tayyip Bey "Beni Türkiye Yahudilerinden sorun" diyordu. Nasuhi Güngör'ün "Yenilikçi Hareket" kitabı bütün İsrail bağlantılarını gösteriyordu. Erdoğan, kitaplarının bu yanından rahatsız oldu, ama buradan dava açamadı, korktu ve kaybetti.

Peki hocam Rahmi Bey'e ve Tüpraş'a dönersek.

Devletin bütün imkanlarını bunlara verdi. Aydın Doğan çok fazla almamıştı o da almaya başladı. İntikamını aldı, Star'ı aldı. Türkiye'nin en değerli gayri menkulünü, Hilton'u aldı. Çok aldılar ve çok korkuyorlar. Bu nedenle hapisten her çıkan karşısında tir tir titriyorlar, sonra "Hapse! Hapse!" deyu isterik kampanyalar açıyorlar. Bunların bütün bu zenginlikleri son yirmi yılda oldu. Onun için bu hükümeti destekliyorlar. Ama Tayyip Erdoğan ölçülerini aştı. İçlerinden birisiyle değiştirme yolunu arıyorlar...

AKP içinden mi?

Evet.Başka birisini düşünme zamanıdır. Gul, iddiasını artırabilmek üzere son zamanlarda tayyipleşmeye başladı. "Tayyipleşme" mi, gel-git'li konuşma demektir. Ama başka isimler de konuşulmaktadır. Süleyman Bey, dördün biri ile cumhurbaşkanı olmanın sakıncalarına işaret etti, isabetlidir. Bülent Bey, Sezer'i ve olmazsa Büyükerşen'i telaffuz etti ki çok yerindedir.

**Bülent Bey,
Sezer'i ve
olmazsa
Yılmaz
Büyükerşen'i
telaffuz etti
ki çok yerindedir.**

Oligarşi çok menundur. Diktatoryaları var. Bunun anlamı, yasama, yürütme ve yargı erklerini ellerine geçirmeleridir. Görülmemiş bir talan içindeler. Fakat buna ilaveler de var.

Bir, doğru veya yanlış birisi hakkında, Orhan Pamuk, Türk mahkemelerinde dava açıldı, Orhan Pamuk muhakeme edilecekti, oligarşi bağırды ve çığırdı. Dava düştü.

Doğru veya yanlış birisi, 27 yıl yattıktan sonra tahliye oldu. Tahliye olan herkesten korkuyorlar ve bu kez, oligarşik "medya" zangır zangır bağırды. Tekrar hapse attılar.

Doğru veya yanlış bir değerli rektörümüz tutuklandı. Tedbir aşıldı, haksızlık ya-

oradalar, risk edemezler. Ya Aydın Doğan bir ihaleden aforoz edilirse, Hakkı Devrim, devrimcidir ama, bu kadarını risk edemiyor.

Bir de ne, İncep İrdogan, Picasso için "rahmet" okudu, işte bu tam bir ifşaat ve tam bir skandaldır. Buradan, imam-hatip okullarının dini, İslam'ı, öğretmek için değil, sadece bilgisizleştirmek için kurulduğunu çıkarıyoruz. Şüphesiz Demirel kurmadı, amma, en büyük hamleyi yapan Demirel'dir. Demirel de bu hamleyi, dini öğretmek için değil, din bilgilerini vermek için değil, bütün bilgileri kazımak ve düşünmeyi unutturmak için yapıyordu.

Gürkan Bey, İslam dinine göre, "merhum" veya "rahmetli" olmakla, rahmet dilemekle, müslüman olmak birbiriyle özdeşir. Gürkan Bey, bir mümine göre, ancak müslümanlara rahmet okunabilmektedir. Gürkan Bey, bir Hristiyanı, rahmet okumak hem İslam'ı bilmemek ve hem de günahtır.

İslamda, Müslümana "merhum" ve Hristiyanı "müteveffa" denmektedir. Müslümana "rahmet" okunuyor ve Hristiyanı "toprağı bol olsun" deniyor. İncep İrdogan, İslam'ı hiç bilmediğini ifşa etmiş haldedir.

İncep İrdogan, İslam'ın kara bilgisizidir. Süleyman Bey bunları çok iyi bilir.Sezar'ın hakkını Sezar'a veriyoruz.

Bir diğer skandal daha var. Politika ile uğraşan her ocak başkanı bilirdi, her kahvede konuşulurdu, Gürkan Bey, politika da bir bilgilenme yoludur, Ahmet Necdet Beyefendi, barajla ve milletvekili adaylarını parti oligarşilerine bırakmakla, politikanın kökünü kazındığını ve bir bilgi sisteminin ortadan kaldırıldığını görmek zorundadır.

Politika elemanları ve politikanın kendisi silinmiştir. Sonra da "demokrasi" diyorlar, insanı güldürüyorlar.

Günlerce hazırlık yaptılar ve sonra da Atatürk'ün vasiyeti nedeniyle, CHP'yi banka sahibi ilan ettiler. Bu ne demek, eskiden her ocak başkanının bildiğini, İrdogan, Gul, başbakanlık müsteşarı, müşavirler, hiç birisi ve hiçbirisi bilmiyorlar. İnanmak zor, amma gerçek ve bu genel bilgisizlik halidir.

Demek otopsi yapıyoruz ve altından kara bilgisizlik çıkmaktadır.

Bu otopsi raporunu herkes okumalıdır.

Demirel hem bunları bilir ve hem de bilirlere danışır.

Biz başbakanlıkta idik, Demirel başbakanı, günlerce toplar, tartışır. Bunun daha toplandığını görmedik. Devlet idaresinde pek vahim bir haldir.

Sevabı vardır, günahı çoktur. 1993 Darbesi'nin en büyük amili Demirel'dir.

Bunu da Cindoruk'tan önce ben söyledim, 1993 yılında Cindoruk'un adaylığını Demirel önlemiştir, bunu ileri sürdüm. Sonra Hüsamettin Bey teyid ettiler.

Siz DYP Genel Kurulu için "Amerikan Darbesi" demiştiniz.

İşin içinde Amerika vardır, ama operasyonu yapan İsrail'dir. Artık darbelerde, İsrail'in eli'ni daha iyi teşhis ediyoruz. Uğur Mumcu öldürüldü, Eşref Paşa'ya suikast yapıldı, Özal ansızın sahneden çekildi ve İsrail darbisiyle Süleyman Bey cumhurbaşkanı, Tansu Çiller Başbakan oldular. Bütün bunlarda "görünmez el" de Erdal İnönü'dür.

Erdal İnönü, benim tanıdığım, en İsrail yanlısı zevattan birisidir.

Demirel, ya da "Çoban Sülü" halka hiç saygısızlık yapmamıştır. İncep İrdogan, Mersin'de tüy dikmiştir. Bu söz, "lan ananı da al..", İslam'da yoktur. Bunların yoksula,

pıldı, herkes bağırıyor ve kimse tınmadı. Ama sonra Koç ve TÜSIAD "çıkarın" dediler ve çıkardılar.

Bir şarkıcı, Reyhan Karaca, "işte bunlar Kaya'nın spermeleri" dedi, Çilingiroğlu'nu bırakıp nerede ise Reyhan'ı hapse atacaktı. Çünkü, başta Hürriyet, Hülya'nın boşanmasını istemiyordu.

Seviyorlarmış, fantezi yapıyorlarmış, sonra bazı yatak halleri internete dolaştı. Anlaşılan büyük gazetelerden bazıları seviyordu, kızı ağlattılar ve oğlanı hapse attılar. Oğlan sonra, beni çağırdı, esrar içerdik, dedi ve daha sonrası, edep yerleri ile ilgili edep dışı kelimeler, her türlü terbiyeyi aşıyordu. Anlaşılan medya oligarkları seviyordu, ilkel oldukları için, köylü misli hep gördüklerine aşık oluyorlar ve halihazırda, oğlan hapiste kız dizilerdedir.

İşte buna TÜSIAD adaleti diyoruz. İşte buna sokak yargısı diyoruz.

Bazıları "justice of bed", yatak adaleti de diyorlar.

Buyrun Paşa'm, işte memleket, diyorlar. Oligarşi diktatoryası var.

Gürkan Bey, unutmayalım, bir, İsrail, Türkiye'de İsrail'den daha güçlüdür. İki, oligarşi diktatoryası çok arsız ve çok acımasızdır. Bu kadar ilkesiz zengin düşünemiyorum. Bizde varlar.

Argo mu, reklamcı Ali hali mi; bunlar içindeki cesaretsizliği saklamak içindir.

Bu ziyarette de AKP iktidarında çok sık rastladığımız durum yine yaşandı. Hem davet ettiler hem kaçtılar. Üstelik parti binasında kabul ettiler.

Efendim bunu yakında savcılığa intikal ettireceğiz. O başka bir yerden suç unsuru oldu. Eğer siz "Dışişleri Bakanlığında görüşürse resmi devlet işi, parti genel merkezinde görüşürse parti işi" diyorsanız, o zaman ne oldu da siz dışişleri memurlarını, bürokratlarını, Ak genel merkezine çağırdınız. Avrupa Birliği tebliğatını alırken de bir "red oyunu" sahnelenmişti ve dış işleri bürokratları ak merkeze toplanmıştı. Bunların hesabını verecekler.

Hiç kimse kaçmadı, biraz iç politika mizansenini peşinde koştular, türbanı veremedik, HAMAS'ı aldık, demek istiyorlardı. Buna bile yürekleri yetmedi. Çözülüdür.

Büyük Türkiye imiş, ne kadar küçük olduğunu mu göstermek istediler, ülkenin onurunu ayaklar altına aldılar..

Nasıl?

Nasıl olacak, bir, Washington'da

hington, Orta Doğu bataklığından Filistin'de görünüşü kurtaracak bir çözüm ile çıkmak istiyordu. Amma Hamas geldi, "zafer kadar savaş" diyorlardı, oyun bozuluyor mu, yumuşatıcı rolünü Ankara'ya verdiler. Ankara, Hamas'ı keşlemeye başladı. Ama Tel-Aviv, bunu, Hamas'ın resmileşmesi olarak gördü ve vasalı saydığı Ankara'ya bunu yakıştıramadı. Hepsi budur.

İstanbul matbuatının çizgisi ise Washinton'daki Yahudi Lobisi ile aynıdır. Meşhur darb-i meselde olduğu üzere, çocuğumun hasta olmasına üzülüyorum, ama ahlakı bozuluyor, bundan endişelendiler. Yine çığırıttılar. Ankara'nın ahlakına bekçi oldular.

Hepsi budur. Rüzgar gibi, geçti. **Bu aynıyeti sabetayist olmalarına mı bağlıyorsunuz?**

Sabetayizmin çıkışında ve gelişmesinde yakın zamana kadar İsrail ile ve siyonizmle bir ilgileri yoktu, ama, bütününü bir gizli örgüt olarak hareket ettiler Sabetayist olmayanlara bütün kapıları kapattılar. Bunu çok açık olarak söylüyoruz ve Hamas liderinin Ankara'ya ziyareti dolayısıyla oligarşik matbuatın, televizyonlarının gösterdikleri tepkileri aynı şekilde New York'taki Yahudi lobisinin tepkileri ile aynıyet, çok açıklayıcı oldu. Kör gözler de görür oldular. Biz her işimizi, Gürkan Bey Dostumuz, önce Yahudiler'e ve İsrail kurulduktan sonra da, İsrail'e ihale etmiş durumdayız. Bakın gazetelere, "İsrail büyükelçisi sert konuştu" başlığını koydular ve çok memnundular. Dış İşleri mensupları da, "vallahı haberimiz yoktu" yolu haber çıkarttılar. Bütün bunlar, benim şimdiye kadar yazdıklarımı doğruluyordu.

Nasıl doğruluyor?

Bütün su başlarını tutmuşlar, bu ortaya çıkmıştır.

Dış işleri, matbuat, eğlence sanayi, televizyon ve diziler ellerindedir.

O kadar öyle ki, şunu netlikle söyleyebiliyorum, bu ülkede, çok güzel ve tırnak içinde, bir "Türk-Müslüman" kızına, pahalı fahişelik kapısı dahi kapalıdır. Pahalı bütün işler, lüks fahişelik dahil, ancak İbrani asıllılara açıktır. Rant onlarıdır. Mafyayı dahi İbranileştirdiler.

Bakın, Bahçeli ve Perinçek'in adlarını vererek söyledik ve yazdık, bizde Ermeniler'e ve Elenler'e yapılanların hepsini, İbrani asıllıların yapmış olması ihtimali yüksektir, dedik. Bir de "haydi" dediğimi hatırlıyorum.

Gürkan Bey, bakın şimdi, İsrail Shamir'in, yeni bir çalışmasında şunlar yazılıyor: "This peculiar sect played an important role in the tragic development in Turkey in the early 20 th century; some Turkish historians connect them with the genocidal expulsion of Armenians, massacres of Greeks in Anatolia." Ne yazıyorlar, bazı Türk tarihçileri, Ermeni ve Greklerin bu topraklardan kovulmalarını sabetayistlere bağlıyorlar; demek bu tartışmalarımız artık her yerde duyuluyor.

Bahçeli duymuyor. Kulağına pamuk tıkamış ve bu da ülkücülerin ülkülerini yitirdikleri anlamındadır.

Fakat Hocam, Orgeneral Yaşar Büyükanıt ile ilgili bir internet sitesine çıkanları size bağladıklarında, bazı mülahazalarınızda, ilginiz olmadığını söylediniz ve bu arada..

Benim ilgilim yoktur, ancak, benim

Bütün su başlarını tutmuşlar, bu ortaya çıkmıştır.

Dış işleri, matbuat, eğlence sanayi, televizyon ve diziler ellerindedir.

O kadar öyle ki, şunu netlikle söyleyebiliyorum, bu ülkede, çok güzel ve tırnak içinde, bir "Türk-Müslüman" kızına, pahalı fahişelik kapısı dahi kapalıdır.

geliştirdiğim yöntem ve tekniklerin mükemmel bir uygulamasıdır. Ben yapmadım, fakat, beni okuyarak yap-

Bir sakıncası mı var? Bu yolu açarken, ben, sabetayistler olmasaydı, Kurtuluş Savaşı'nı zor kazanırdık, demedim mi? Bu ülkeye bağlı ve hak ettiğinden bir santim ileriye geçmemiş bir tek kişiyi açıkladım mı? Bir ahtapot gibi ülkeyi ellerine geçiren ve artık sadec İsrail'e sadakat ifade edenleri araştırdım. Rantiyeler, tekelciler, pahalı fahişeler, benim ilgi alanıma girdiler. Hepsini deşifre ediyorum.

Bu yola çıkarken, en sevdiğim eniştemin de sabetayit olabileceğini açıkladım. Anne tarafım olabilir, ihtimal artmaktadır. Baba tarafım, Akkoyunlu-Türkmen'dir ve her zaman melez güzel'dir.

tıkları kesindir. Bana verilen bilgilere göre ülkücü olmakla birlikte Fethullah Gülen ile bağlantıları varmış, mümkündür. Çünkü şu sırada Gülen'in Hilmi Paşa'nın süresini bir yıl uzatarak Yaşar Paşa'nın emekliliğini sağlamaya çalıştığını duyuyoruz.

Bu açıklamalar içinde, Yaşar Paşa'nın akrabalarının bir bölümünün de "Yağ" soyadı taşıdıklarını öğrenince, bunun, benim ihtilalci dedemin de soyadı olduğunu açıkladım. İnceliyorum, Teşkilat-ı Mahsusa'da çok olduklarını biliyordum. Sabetayizmi, teorik bir disiplin olarak kuruyorum. Böylece, siz de sabetayist mi oluyorsunuz?

Bir sakıncası mı var? Bu yolu açarken, ben, sabetayistler olmasaydı, Kurtuluş savaşını zor kazanırdık, demedim mi? Bu ülkeye bağlı ve hak ettiğinden bir santim ileriye geçmemiş bir tek kişiyi açıkladım mı? Bir ahtapot gibi ülkeyi ellerine geçiren ve a-

Oligarşi diktatoryası çok arsız ve çok acımasızdır. Bu kadar ilkesiz zengin düşünemiyorum. Bizde varlar.

Yani zaafı bir iktidarı?...

Ben hiçbir zaman Tayyip Bey'e diktatör demedim. Diktatör var.

Kim hocam?

Oligarşi! Diktatör ne demektir Gürkan Bey dostum. Dikte eden demektir. Otorite odur, söyleyendir. Yazarla otorite İngilizce'de ve Fransızca'da aynı köktendir. Kim dikte ediyorsa o diktatördür. Tayyip Bey bütün çizgileri aştı, al-sat dışında hiçbir karar alamamaktadır ve almamaktadır...

Hamas'ın ziyaretine ne diyeceksiniz.

Hamas Lideri Meşal, Ankara'da Amerika ile görüştü.

Ankara'da, Amerika'nın isteklerini dinledi.

Meşal, Ankara'da dinlediklerini Tahran'da reddetti.

Hamas Lideri Meşal, Ankara'da Amerika ile görüştü. Ankara'da, Amerika'nın isteklerini dinledi. Meşal, Ankara'da dinlediklerini Tahran'da reddetti.

Gürkan Bey, hem Tayyip Bey'de hem de Gül'de, Amerika'nın istemediği bir işi yapma yüreği yoktur. Bakın, Beşar Esat'la komşuluk oynayacaklardı, Amerika yasakladı, Erdoğan, görüşemez oldu. New York'ta, son Birleşmiş Milletler toplantılarında, Beşar'ın bakanlarıyla köşe kapmaca oynadı. Kaçtı.

lar, çağırdılar. Kraldan fazla kralcı oldular.

Amerika mı, "söylenenler önemlidir" deyip görüşmeyi sahiplendi.

Mısır mı, "hamas'ı biz yumuşatmalıydık" dedi, Ankara, yumuşatıcı olmak istedi. Pek de olamadı.

Washington ile Tel-Aviv arasında bir küçük bakış farkı çıkmıştı. Was-

Bunun dışı sol değil, sağdır. Ve eski solcularımızın çoğu artık sağdadırlar.

Beş, artık yüksek komutanları kemalist sayanların beyinlerinde fosil var, demektir. Bunlar, "hiç aklımdan çıkmıyor" diyen bağımlıları hatırlatıyor.

İşte bu nedenle ve bir başlangıç olarak açıkladım.

Başka yerde cevap verdiniz, bir de ben sormak istiyorum, Ağca, dışarda kaldığı sekiz gün hep sizi okumuş, ne hissettiniz...

Bütün radikal olanlar beni okurlar. Çok doğal karşıladım.

Demek içeriye benim kitaplarımı vermiyorlar...

Son bir soru, kadın-erkek, birlikte namaz görüntüleri çıktı..

Tam bu sırada da Türk kalvinizmi tartışmaları çıktı, bağlantılıdır. Abdullah Gül de, Kayseri'den benimsemediğini açıkladı. Önce iki tespitim var; bir, Kayseri'de İbrani asıllılar çokturlar. İki, Gül, neyi biliyor, bilmiyorum. Ancak İslam'ı hiç bilmediğini biliyo-

muş... Bunları nakledenlere itimat ediyorum.

Kalvinizm tartışması, bir kamuflaj çabasıdır.

Bir, Calvin der ki, çalışmak, ibadet kadar önemlidir. Ama bu ise din için çok önemlidir ve bir reformdur. İslam'da ise hiç önemi yok, Peygamber Hazretleri, çalışmayı, zaman zaman ibadetten üstün tutmaktadır.

İki, Calvin para kazanmayı da ön plana çıkarmaktadır. Bu ise, İslam'da fuzulidir, çünkü Peygamber Hazretleri, tüccardı. İlk eşi ve Peygamber Hazretleri üzerinde büyük nüfuzu olan Hatice Hazretleri ise çok büyük tüccardı.

Demek ki kalvinizmin İslam'a getirebileceği hiçbir yenilik yoktur ve bunu ileri sürenlerin hepsi cahildirler. Herkesi da ahmak sanıyorlar ki bu ise, büyük ahmak halidir.

Subaşı Camiindeki yeni namaz ayinine gelince, katılan hanımlardan birisinin soyadı Zapsu ve cami de Subaşı idi, sadece not ediyorum, ikisinde

rundayız.

Nazım Hikmet'in Bedreddin Destanı'nı yazarken ne kadar samimi olduğunu tartışmanın zamanıdır ve ben hep tartışıyorum. Burada en önemli eksiklik, bütün ilkel dinlerin, komünizan olduklarıdır. On yedinci yüz yıl Büyük İngiliz Devrimi'nde, Hill çok iyi gösterdi, temel akımlar çok dinsel ve aynı zamanda komünizandılar ve kiliseye karşı cephe tuttular. Dolayısıyla Bedreddin'den bir komünist lider çıkarmak abesle iştigal etmektir, Nazım Hikmet'in yanlısını düzeltmeye çalışıyorum.

O işte en önemli figürlerden birisi Bedreddin değil Hud Kemal'dir, Yahudi Samuel olarak da biliniyor, bu no man's land'de üç dinden bir din çıkarmaya çalışıyorlardı. Üç dinden bir din üzere kıyam ettiler ve öldürüldüler.

Subaşı camiinde de, esas elamanı judaizm olan, bir dinler arası asimilasyon görüyoruz. Özü ibraniyettir ve bu tür çalışma ve denemeler, ülkemizde çoktur.

Gül, neyi biliyor, bilmiyorum. Ancak islamı hiç bilmediğini biliyorum. Suudi Arabistan'da olduğu zaman, birlikte seminer yapan arkadaşları da anlattılar, evlerde toplanırlar ve din meselelerini tartışırlarmış, Gül hepsine gelir, hiçbir tartışmaya katılmaz ve hep koltuğunda uyurmuş... Bunları nakledenlere itimat ediyorum.

rum. Suudi Arabistan'da olduğu zaman, birlikte seminer yapan arkadaşları da anlattılar, evlerde toplanırlar ve din meselelerini tartışırlarmış, Gül hepsine gelir, hiçbir tartışmaya katılmaz ve hep koltuğunda uyur-

de "su" var. İlerde "su" üzerinde çok durmayı vaad ediyorum.

Bu arada Musa Anter Dostumunun, Bay Zapsu'nun halasının kocası ve Anter'in Yahudi asıllı olduğunu göstermişim. Buradan bakmak zo-

Son nokta, fotoğrafı kendilerinin vermiş olması da ihtimal dahilindedir.

Yaptıklarını aklamayı değil yaymayı tercih ediyorlar.

Benim çalışmalarım bu yayma ve yayılmanın karşısına düştüler.

Sabetayizm tartışmasının sol bir tartışma olduğunu göremeyenleri sol sayamayız. New Orleans Belediye Başkanı bile, sellerin ortaya çıkardığı, yoksulluğu ırklarının ve sınıflarını farklı olmasına bağlıyordu. Güney Afrika'da bir ırk diğer ırkı sömürmüyor muydu? Solculuğun ilk adımı, yönetenlerle yönetilenlerin ayrı ayrı tayfa olduklarını göstermek değildi? Artık zamanı geldi, bu fosilleri kırmak zorundayım.

Marx-Engels okuyarak daha tutarlı ve bilimsel solcu olurlar.

Dört, yirmi yılı hücrede olmak koşuluyla, yirmi yedi yıl hapis yatan bir insana, "tek yol hapishane, marş marş" diyenler asla sol değildirlar. Sol, insanı yüksek değerlendirmekle başlıyor, insan her zaman ıslah oluyor ve önemli olan sosyal çevredir. Bu ise alfabadir, bilmeyenler, sol değiller. Bizim işimiz, cezaları indirmek ve hapishaneleri ıslah yeri sayıp hızla çıkarmaktır.

Bu kadar istikrarsız toplumlarda her beş yılda bir genel af zorunludur.

Kalvinizm tartışması, bir kamuflaj çabasıdır.

Bir, Calvin der ki, çalışmak, ibadet kadar önemlidir. Ama bu ise din için çok önemlidir ve bir reformdur. İslam'da ise hiç önemi yok, Peygamber Hazretleri, çalışmayı, zaman zaman ibadetten üstün tutmaktadır.

İki, Calvin para kazanmayı da ön plana çıkarmaktadır. Bu ise, islam'da fuzulidir, çünkü Peygamber Hazretleri, tüccardı. İlk eşi ve Peygamber Hazretleri üzerinde büyük nüfuzu olan Hatice Hazretleri ise çok büyük tüccardı.

Demek ki kalvinizmin islama getirebileceği hiçbir yenilik yoktur ve bunu ileri sürenlerin hepsi cahildirler. Herkesi da ahmak sanıyorlar ki bu ise, büyük ahmak halidir.

Yemyeşil bir bumerang:

HAMAS

Son Filistin seçimlerini kazanan HAMAS'la birlikte bir kere daha demokrasi ve terör, savunma savaş meşruiyeti vb. konular yeniden tartışılmaya başlandı. Ortadoğu'nun bir türlü iyileşmek bilmeyen hastalığı İsrail-Filistin çatışması özellikle Arafat'ın ölümünden sonra iyice ön görülemez bir noktaya gelmişken bu karmaşıklık ilk elden daha da arttıracak bir gelişme daha yaşandı. Gerçi sakin kafayla detaylı bir inceleme yapıldığında aslında sonuçları daha kesin ve sağlıklı olacak adımların atılabileceği bir döneme girildiği de görülebilir.

Filistin'in bumerangi

Kısa adı HAMAS (Hareketü'l Mukavemet'il İslamiyet-ti'l Filistiniye) olan Filistin İslami Direniş Hareketi, 1987 yılında Mısır'dan tanıştığımız İhvan-i Müslimin (Müslüman Kardeşler) örgütünün Filistin kanadı olarak, Gazze Şeridi ve Batı Şeria'da çalışmalarına başladı. Yaklaşık iki sene önce öldürülen Şeyh Ahmet Yasin önderliğinde başlayan hayatı Filistin Kurtuluş Hareketinin de İslami kolu olarak gelişti. 1967 yılındaki Arap-İsrail savaşından Arapların ağır yenilgiyle çıkmasının ardından düşünsel temelleri atılan HAMAS, "Filistin'in özgürlük mücadelesinin İslami kurtuluşla taçlandırılacağı" söylemini dile getirdi.

FKÖ'de şekillenen Filistin Devrimi Programı seksenli yıllarda içten ve dıştan bir takım yıpranmalara ve bozulmalara maruz kaldı. Öte yandan Camp David anlaşmasının imzalanmasının ardından İsrail'in Güney Lübnan'ı ve 1982'de Beyrut'u üç ay süreyle işgal etmesinin ardından FKÖ zayıf düşmüş ve hatta Lübnan'dan çıkarılmıştı. Bu gelişme FKÖ içindeki siyasi çözüm yanlılarının güçlenmesine neden oldu. Durum, FKÖ'nün daha ılımlı bir siyaset izlemesiyle pekişti.

Üstelik, İran-Irak savaşıyla birlikte, İsrail-Filistin sorunu dünya gündeminde alt sıralara geriledi. İsrail'in etkin çalışmaları, 1981 yılında Golan Tepeleri'ni ilhak ettiğini duyurması, Birinci Körfez Savaşında Irak'a saldırıda Amerika'nın yanında yer alması ve Irak'ın nükleer santrallerini bombalaması ve tabii ki artan mali yardımlarla güçlenmesi Filistin üzerindeki baskıları da artırmıştı. Bu iki gelişme nedeniyle Filistin topraklarındaki radikal, hatta silahlı mücadeleyi savunan çevrelerin güçlenmesine olanak tanıdı.

Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, El Fetih ve daha bir çok irili ufaklı Filistinli grubun kurduğu FKÖ İsrail için ciddi bir muhaptı ve karşısında duracak güçlü bir örgüt, Filistin halkının siyasi iradesini ve karallığını bölecek, FKÖ karşısında denge görevi görecekti, böylelikle İsrail'in eli güçlenmiş olacaktı. Bu nedenle HAMAS önceleri İsrail tarafından fazlasıyla desteklenmişti. Müslüman Kardeşler'den ve diğer Arap ülkelerinden gelen silah ve para yardımlarına göz yumulmuştu. [Hatta bazı araştırmacılar HAMAS'ı İsrail'in kurdurduğunu bile söylemekte (Justin Raimondo/ Son of Israel).] Benzer bir taktik daha önce de Batı Şeria'da denenmişti. Bölgesel iradeler/örgütler desteklenerek "Köy Birimleri" kurulması teşvik edilmişti.

8 Aralık 1987 yılında öğle saatlerinde İsrailli bir gencin kullandığı kamyon Filistinli işçileri taşıyan araca çarptı ve altı Filistinli hayatını kaybetti. Bu olay ardından başlayan protesto gösterilerini bastırmak için bölgeye gelen İsrail askerleri Filistinli cesetleri ailelerinden zorla aldı ve 17 yaşındaki bir Filistinli çocuğun askerlere fırlattığı taş Birinci İntifada'nın başlangıcı oldu. HAMAS, bu tarihi Filistin toprakları üzerindeki ilk resmi kuruluşu olarak kabul eder.

İntifada süreci

87'den 91'e kadar geçen sürede HAMAS özellikle Gazze Şeridi'nde büyük destek topladı ve 1991'de İzzettin El Kasım Birlikleri adıyla askeri kanadının da kurulmasıyla İslami çevrelerce "İntifada'nın Parlayan Yıl-

dızı" olarak isimlendirildi. En başından beri Filistin halkının tek meşru ve en güçlü temsilcisi olarak görülen Filistin Kurtuluş Örgütü de bu süreçte gerek siyasi platformda gerekse de sokaklarda ağırlığını ortaya koymuştu. Dolayısıyla bu ağırlığın giderilmesi için HAMAS'ın, İntifada sırasında İsrail'e karşı ayaklanmış olmasına ses çıkarılmadı.

Öyle ki Oslo Barış Anlaşması'nı ve onun getirdiği hiçbir hükmü kabul etmeyen HAMAS, kendinden daha da radikal olan bir örgütle; İslami Cihad'la intihar saldırılarını açıktan ve tüm dünyaya duyurarak hızlandırmaya başladı. 1995 yılında bir bomba uzmanının, Yahya Ayyaş'ın, öldürülmesinin ardından 60 İsraillinin ölmesine neden olan eylemden sonra İsrail içindeki siyasi dengeler de değişti ve İzzak Rabin suikastle öldürüldü ve Oslo Anlaşması'na karşı çıkan sağcı lider Benyamin Netanyahu iktidar koltuğuna oturdu. Böylelikle barış süreci ciddi biçimde tıkandı. Arafat'ın halkını çözümün şiddetle değil siyasetle aranması gerektiğine inandırması zorlaştı. Sonuçta Arafat radikal Filistinliler üzerindeki etkisini her geçen gün yitirdi. Zaman içerisinde çekilen acılar ve İkinci İntifada'nın başlaması halk genelinde de Arafat yönetimine alternatif arayışlarını güçlendirdi.

Şeyh Yasin'in ve ardından Abdülaziz Rantisi'nin öldürülmesi FKÖ içinde El Fetih'in yolsuzluk davaları başta olmak üzere daha bir çok gündelik sorun halkı HAMAS'a yönlendirdi. Üstelik yaşam alanlarına yönelik faaliyetlerde bulunan örgüt inşa ettiği hastahane, okul, cami toplu barınma evlerinin yanı sıra İsrail iş makinelerinin her operasyonda sistemli bir şekilde yok ettiği alt yapıyı bölgesel olarak yenilemesi HAMAS'ı özellikle Gazze'de yerel kurtuluş adresi olarak gösterdi. 1996'daki parlamento seçimlerine girmeyi reddeden HAMAS bu gün gelinen noktada, mecliste en çok sandalyeye sahip yapı.

Bütün dünyada neo liberal politikarlardan uzaklaşan halk kitleleri, ABD karşıtlığı temelinde bölgesel ve kültürel özellikleri doğrultusunda değişik alternatifler arıyor. Ortadoğu'da yükselen İslami hareket ve şiddet eylemleri de bunun en büyük göstergesi. Yine ABD'nin terörist örgütler listesinde yer alan Lübnan Hizbullah'ı gibi HAMAS da kendi ülkesinde seçimlere katılan ve iktidarı paylaşan bir parti olarak dünya kamu oyunun karşısına çıktı.

Bu süreçte umutlu olmaktan başka bir şey mümkün

görünmüyor. Kaldı ki İsrail'e karşı olan söylemini yumuşatmış en azından perdelemiş bir HAMAS, eleştirilen ve eleştirildikçe güç kaybeden Tunus ekibi karşısında üstelik HAMAS'la çok yakın ilişkileri bulunan Mervan Barguti'nin El Fetih'in başına geçme olasılığı, daha disiplinli ve kararlı bir Filistin birliğini gündeme getirebilir ve bu sayede barış görüşmeleri yeni bir şekil alabilir. Tabii burada bir diğer önemli gelişme İsrail seçimleri ve sonrası olacak.

Filistin halkı için bir umut daha...

Filistin seçimlerinde kaybeden taraf Amerika

Washington Post geçenlerde yayınladığı bir makalede İran, Irak, Mısır ve son olarak da Filistin seçimlerinin sonuçlarını seküler partilerin ve düşüncelerin kaybı, radikal ve Amerikan aleyhtarı grupların zaferi olarak ilan etti. Yazıya göre Filistinliler Hamas seçimiyle ki eskiden defalarca intihar saldırılarında faal rol oynamışlardır, Amerika'ya karşı hareketi ortaya koymuştur. Yani Filistin seçimleri Amerika'nın Ortadoğu'da kaybı demektir.

Amerika yıllardır İsrail ile ilişkilerinden dolayı eleştiriyi maruz kalmıştır. Yaser Arafat'ın ölümünden sonra Amerika 2004 ve 2005'i Filistin için hayırlı olacağını Filistin'de yeni bir devletin kurulacağını ve kendilerinin de maddi manevi destekte bulunacağından söz etmişti.

Bu yüzden Amerika Mahmut Abbas hükümetini savunup sosyal projelere milyonlarca dolar yatırım yapmıştı. Ancak bundan sonra Amerika İsrail ile Filistin arasında kalınca yardımını Filistin üzerinden çekivermişti. Amerika İsrail'in Gazze Şeridi'nden çekilmesini savunuyordu, tabii bu bile Filistin halkının lehindeydi. Ancak Amerika, Filistin siyasi iç meselelerinden uzak kaldı. Öte yandan 4 Şubat'ta Suriye gazeteleri Hamas'ın zaferini kutlarken; tüm dünya bunun bölgede önemli bir adım olduğunda hem fıkırdı. Filistin halkı seçimlerde oylarıyla hükümetlerini değiştirirlerken aynı anda İsrail'den de hoşnutsuzluklarını ilan ettiler.

Halka göre yıllarca siyasi ve diplomatik anlaşmalar faydasız girişimler olarak nitelendi. Seçimlerin sonucu İsrail'in kafasına da yıldırım gibi düştü. İsraillilere göre Hamas'ın bu kadar gücü olmaması gerekiyordu, İsrailliler Hamas yani yeni Filistin hükümetiyle ilişkilerini askıya aldı. Filistin seçimlerinin sonucu tüm dünyada da deprem etkisi yaptı. Amerika, İngiltere, Fransa gibi ülkeler Filistin'i resmen tanımalara için önce Hamas'ın İsrail'i resmen tanımasını ve silahlarını bırakmasını şart koştular. Her daim demokrasiden bahseden ve bu uğurda cinayet işleyen Bush hükümeti ise demokratik bir seçimin sonucunu kolay kolay hazmetmek taraftarı değil henüz.

Malezya Başbakanı Mahathir Mohamad Hamas'ın zaferini kutladıktan sonra tüm dünyayı bu sonuca saygı duymaya davet etti. Amerika bu sonuçtan sonra Filistin'e yaptığı tüm yardımı kesti. Amerikan Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Sean McCormack Hamas'ı bir terör örgütü olarak nitelendirdi ve şunları söyledi: "Bizim siyasetimiz belli bir siyasettir bundan sonra da bir terör örgütüne para yardımı yapmayacağız. Filistin'e yapılan tüm yardımlarımıza bundan sonra daha fazla dikkat etmemiz gerekiyor."

Bu arada Amerika'da bazı radikal sağ kanatın düşüncesine göre Filistin'deki yeni devleti resmen tanımamak gerekiyor. İslam Konferansı'na üye ülkeler de tüm dünya milletlerini ve devletlerini Filistin seçimlerinin sonucuna saygılı olmaya davet etti. Suudi Arabistan'ın ünlü gazetesi Elriyad bu seçim sonucu için şöyle yazdı: "Amerika ve İsrail'i demokrasi abidesi olarak gören devletler Filistin'deki ilk demokrasi sınavında sınıfta kaldılar."

Pakistan Cumhurbaşkanı Pervez Müşerref tüm dünyayı bu sonuçlar üzerinde saygıya çağırıp Hamas'ı kutladı. Müşerrefe göre demokrasi dersi verirken demokrasiye saygısızlık mümkün olamaz.

Eski Amerikan Başkanı Bill Clinton, Amerika'nın Filistin mevzusunda yanlış adımlar atmasının üstüne basarak Bush hükümetinin si-

yasi taktik olarak Filistin'in yeni hükümetini üzerindeki düşüncesini somut olarak söylemesi gerektiğini vurguladı. Clinton'a göre "Sevmedığımız insanlarla konuşmuyoruz" siyaseti yanlış ve mantıksızdır, bu siyasetin savunacak hiçbir tarafı olamaz.

Hamas sözcüsü İsmail Haniye Amerika'nın tehditlerine boyun eğmeyeceklerinin altını çizdi. Bush'un seçimlerden önce Hamas'ın kazanma şansını göz önüne alarak eğer böyle bir ihtimal gerçekleşirse Filistin'e yapılan 400 milyon dolarlık yardımın kesilmesinden söz etmişti. Haniye "bu yardım eğer Filistin halkını tehdit ediyorsa bizim işimize yaramaz diyor. Öte yandan Filistin'e 600 milyon dolarla en fazla yardımı yapan Avrupa Birliği ülkeleri henüz bu yardım için bir şart öne sürmemiş bulunuyor.

İsrail ise 50 milyon dolar vergi ve gümrük borcunu Filistin'e ödemekten şimdilik vazgeçmiş görünüyor. Hamas'ın resmi sözcüsü Sami Ebuzehri batının seçim sonuçlarına karşı tavırını eleştirip şöyle devam etti: "Batı'nın demokrasiyi kabul etmemekten başka çaresi kalmamıştır. Hamas'ın asli üyelerinden Mahmut Elzahari CNN'e verdiği demeçte şöyle dedi: "Biz Amerika'ya düşman değiliz. Bush'tan adalet ve insanseverlik bekliyoruz." Elzahar'a göre Hamas İsrail makamları arasında hiçbir güvenilir insanı tanımıyor, bunun için Amerika'nın barış anlaşmalarında iki devlete aracı olması gerekiyor, kendileri müstakil hükümetlerini kurmaya hazırlar ve barış toplantılarının canlanmasıyla da intihar saldırıları tamamen duracaktır.

El Fetih yani Filistin Kurtuluş Örgütü üyesi ve uzun zamandır İsrail'de hapis yatan Mervan Bergusi'ye göre ise İsrail'in bir an önce sandıktan çıkan yeni hükümeti resmen tanıması gerektiğini söylüyor, Bergusi hapishane-den Filistin halkına hitaben El Fetih için yenilenme devrinin gelmesinden söz etti. Bergusi Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Hamas'a her konuda yardımcı olacağını altını çizdi.

Hamas'ın zaferinde en fazla Ahmet Yasin aranmıştır. Yasin tekerlekli iskemlesiyle ve fişkirleriyle Hamas için önemli bir düşünce lideri olarak rol oynayabilirdi. Filistin Meclisinde 132 sandalyeden 76'sını Hamas alırken 42 sandalyeyi El Fetih kazanabildi.

Bu seçimler göstermiştir ki Filistin halkı artık kendi ülkelerinin özgürlüğü için diplomasi yollarını uygun görmüyor. Yıllardır yapılan barış anlaşmaları ve toplantılar Filistin halkına hiçbir şey kazandırmamıştır. Hamas'ın son yıllarda Ortadoğu'yla ilgili bazı düzgün siyasetlerine şahit olmuşuzdur. Lübnan'ın Hizbullah örgütü, İsrail askerlerini bu ülkenin topraklarından kaçırmaması Hamas için örnek ve ilham kaynağı olmuştur.

Yaser Arafat'ın ölümünden sonra Filistin'deki ilk demokrasi sınavı Hamas'ın lehine olmuştur. Bu zaferin sebeplerini inceleyen Filistin Kurtuluş Örgütü'ndeki fraksiyonculuk ve daha önemlisi Filistin halkının düşüncelerinin değişmesinden söz etmek gerekiyor. Hamas'ın Filistin seçimlerindeki zaferi İsrail ve Amerika'nın büyük ölçüde kaybı sayılmaktadır. Filistin halkı artık kendileri için yeni ve resmi bir hürriyet aramakta. Bundan sonra Hamas'a karşı Amerika ve İsrail'in propagandaları daha da güçlü olacaktır. İsrail gizli servisi MOSSAD Hamas ve Filistin halkı arasını açmakta faal rol oynayacaktır. Hamas'ın bu entrikaları tarih çöplüğüne atması için halka daha yakın olması yeterli olacaktır. İsrail makamları unutmazınlar ki "Esintiye eken rüzgar biçer."

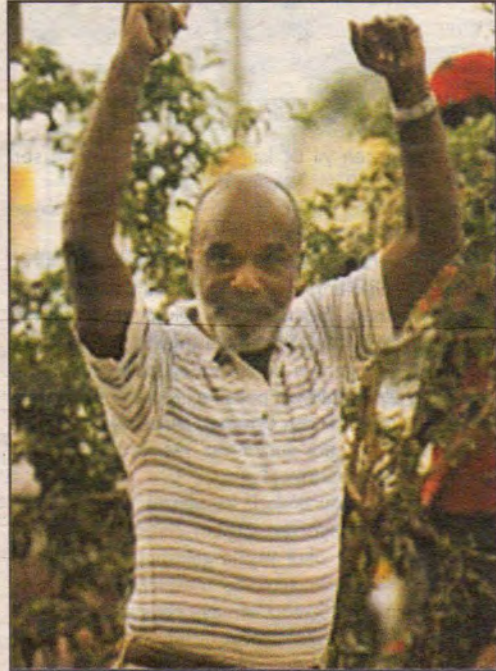
Türkiye büyükelçilik açıyor, Kolombiya başkanını seçiyor

Dostlarımızın adayı bizim de adayımızdır

Oylar, Carlos Gaviria Díaz'a

Türk basınında 19 Şubat Haiti parlamento seçimlerine dair tek bir satır yer almaması şaşırtıcı değil. "Türkiye nire, Haiti nire" denilir, geçitirilir. Ancak Latin Amerika ülkelerindeki son seçim furyası ile kendini gösteren ulusal egemenliklere soldan sahip çıkma çizgisi dikkatimizi çekmişti. Venezüella, Uruguay, Boliviya, Şili ile sınırlı değil di bu yükselen grafik. Ocak ayında Honduras seçimleri oldu, burada ipi Liberal Parti göğüsledi. Honduras solu henüz silkinmiş değil. Fakat ülke demokrasi yolunda bir eşik de atlamış oldu. Honduras'ta öteden beri ordunun ne denli güçlü olduğu bilirse bu hiçte yabana atılır bir gelişme sayılmaz.

Haiti eski Fransız sömürgesi olan bir Karaib ülkesi, Dominik ve Antil Adaları gibi. Fransızca konuşulmasına rağmen, hakim Fransız creol kültürüne rağmen Haiti, komşusu Küba ile bizim buradan pek iyi göremediğimiz bir etkileşim içindedir. Fidel Castro'nun şu sıralar neşesi yerinde olmalı. Haiti'nin güneyde Venezüella ve Kolombiya

Rene Preval

gibi Karaib aksında yeralan ülkelerle de ilişkisi var. Dolayısıyla sol politikaları savunan Rene Preval'ın %60'a yaklaşan oranda oy alması önemli oluyor. Rene Preval'ın başkanlığını ilan etmesine daha birkaç hafta var, Ulusal Kongre ve Senato seçimleri şimdi yapılan. Bu başkanlık için birinci tur sayılır. Preval'ın devlet başkanlığı için yapılacak seçimlerde aynı başarıyı göstermemesi sürpriz sayılacak.

Zincirleme reaksiyon şeklinde giden neoliberal politikaların yaprak dökümü asıl etkili sonucunu Meksika'da verecek. Önümüzdeki Temmuz Meksika seçimleri merakla bekleniyor. Coca Cola mümessili Vicente Fox seçimleri kaybederse bir anlamda dananın kuyruğu kopacak. Kamuoyu yoklamaları ibrenin soldan tarafa ağır bastığını göstermekte. Meksika büyük lokma ve Birleşik Devletler'in komşusu. Birleşik Devletler'le aralarında NAFTA kardeşliği var. On beş yıl önce Adam Smith'in kulaklarını çınlatarak, iştiyakla "Ulusların yeni zenginliği" esprisinde oluşturulan bu ortak pazar ve onun gümrük anlaşması bakalım ne hal alacak?

Meksika'dan önce sırada Kolombiya ve Peru var. Kolombiya seçimleri Türkiye'yi eskisine nazaran daha çok ilgilendiriyor. Türk dış politikasındaki 'yeni açılım'a bağlı olarak -2006 Latin Amerika yılı ilan edildi- bu ülkeyle ilişkilerimizi güçlendirmeyi programımıza almış durumdayız. Ankara'dan sızan haberlere göre Kolombiya ile karşılıklı büyükelçilik açacakmışız. Daha önce o bölgeye bakan Venezüella Türkiye Büyükelçiliği yeterli görülüyor anlaşılan. Kolombiya büyük bir ülke, o bakımdan büyükelçilik düzeyinde ilişki kurulması sevindirici.

Ingrid Betancourt

Ankara ve Bogota'da karşılıklı büyükelçilikler açıldığında Kolombiya'da nasıl bir hükümet olacak. Türk Dışişleri bu hesapları yapıyor olmalı diyelim. Kolombiya seçimleri eli kulağında; 12 Mart'ta parlamento seçimleri var, ardından 28 Mayıs'ta başkanlık seçimleri gelecek. Türk Dışişleri gözlemcileri halis Kolombiya kahvesine şimdiden aşına olmuşlardır. Kolombiya rakısı diyebileceğimiz "aguardiente" de cabası, o da bir nevi aslan sütü, damak zevkimize uygun.

Türk Dışişlerinin engin bilgisi bir yana, biz kendi çapımızda Kolombiya seçimlerine önceden bir eğilim.

Kolombiya siyasetinde, bir asırı geçkindir, Uribe ailesi gerçeği var. Son kuşaktan Alvaro Uribe Velez halen devlet başkanı. Babasının FARC (Fuerzas Armadas Revolucionario Colombiano-Colombiya Devrimci Silahlı Güçler) gerillaları tarafından 20 yıl önce öldürülmesiyle partinin başına geçmişti. Partinin adı da ailenin adını taşıyor: Uribe-lerin Gücü. Tam da eski Latin Amerika'ya özgü hadiselerden anlayacağınız...

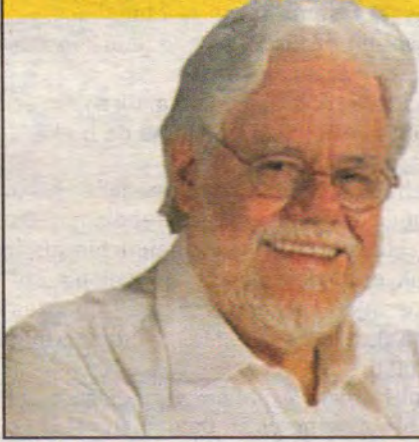
Yine FARC gerillalarının bir marifeti; 2002 yılında Colombia Verde Oxidino Partisi'nin lideri Ingrid Betancourt kaçırıldı, kendisinden halen bir haber alınmış değil. Fransız-Kolombiya karışımı bayan Betancourt kaçırılmasaydı büyük ihtimalle devlet başkanı seçilecekti. Kolombiya derin ekonomik, sosyal krizler, siyasal kaos, uyuşturucu trafiği yanısıra iki gerilla örgütünün mücadelesiyle 'renkli' bir ülke. Bu ülkede siyaset yapmanın güçlükleri üzerine bunlar bir fikir verebilir sanırım.

Kolombiya'da sol blok Polo Democratico Alternativo adıyla sahnede. İçinde liberallerden komünistlere varıncaya bir çok unsur var. Sol bloğun iki adayı öne çıkmış durumda: Eski sağlık bakanlarından Antonio Navarro Wolff ile halen se-

POLO DEMOCRÁTICO ALTERNATIVO

CONSULTA POPULAR 12 DE MARZO DE 2006

Vote por Carlos Gaviria Díaz

POLO
DEMOCRÁTICO
ALTERNATIVO

**Construyamos democracia,
no más desigualdad**

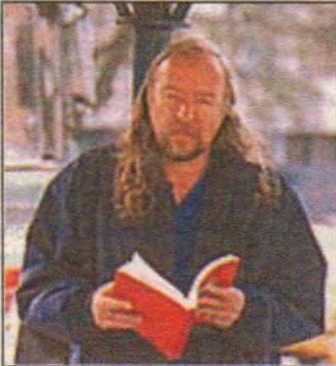
natör olan hukuk profesörü Carlos Gaviria Díaz. 12 Mart seçimlerinde tüm blok ve oluşumların kesin adayları belli olacak Polo Democratico Alternativo "Daha fazla eşitsizlik olmasın diye demokrasiyi inşa edelim" sloganıyla ortaya çıkıyor. Polo'nun seçim bildirgesinde "Demokrasinin genişlemesi ve derinleşmesi ile ulusal krizden çıkış" ön görülüyor. Ulusal egemenlik kavramına özellikle vurgu yapılıyor.

Senatör Diaz ülkenin aydınları tarafından açıktan destekleniyor. Aydınlar geniş katımlı bir bildiri yayınladılar, bu bildiri dostum Fernando Rendon tarafından bana da ulaştırıldı. Listede Garcia Marquez ve Alvaro Mutiz dışında önemli tüm yazar ve sanatçılar var. Solun, etkisi tartışılır bu alışkanlığı orada da devam ediyor anlaşılan. İmzalayanlar arasında baş-

kaca tanıdıklarım da var. Kaderde Kolombiya seçimlerine karışmakta varmış, imzalandı gitti. Bildiri senatör Diaz üzerine araştırma yapmama yol açtı. Son derece parlak bir akademisyen ve entelektüel bay Diaz. Ulusal egemenlik ve Latin Amerika birliği, adalet reformu, ekonomik demokrasi, ekonomik-sosyal-kültürel haklar, barış, barış-adalet ve güvenlik Diaz'ın ana temaları. Sosyalizm lafına pek rastlanmıyor. Diaz gerçekçi, öncelikle demokrasiyi derinleştirme gayretinde olacak. Bilge yüzlü Diaz çekici geliyor. Yolu açık olsun, şayet kazanır da, devlet başkanlığı adaylığı kesinleşirse kendisini daha yakından tanıyacağız, tanıtacağız. Belki kendisiyle bir görüşme de mümkün olabilir...

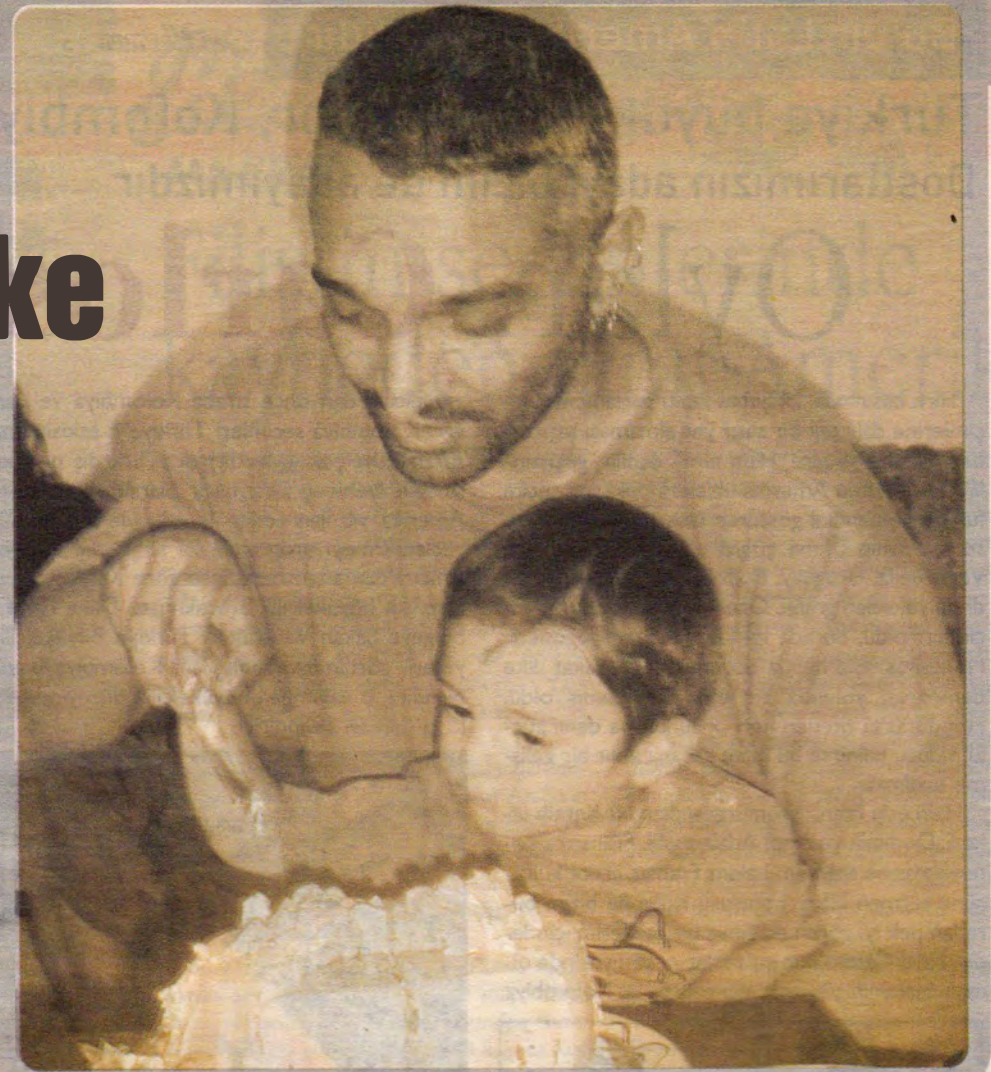
Hali hazırdaki başkan Uribe

Fernando Rendon

O bir Vicdani Retçi: Osman Murat Ülke

Osman Murat Ülke, 1 Eylül 1995 tarihinde başkanı olduğu İzmir Savaş Karşıtları Derneğinde gerçekleştirdiği basın toplantısında vicdani retçi olduğunu açıklayarak askere çağrı evraklarını yakmıştır.

Yaklaşık bir yıl kadar sonra tutuklanarak önce Mamak askeri cezaevine kapatılmış daha sonra Bilecik Jandarma Komutanlığı'na bağlı olan 9. Alay'a sevk edilmiştir. Burada askeri üniforma giymeyi reddeden Osman Murat Ülke fasıllar ile kaldığı cezaevinden 1999 Şubatı'nda çıkmıştır. Bu süreç içerisinde askeri üniforma giymeyi reddetmesinden dolayı 8 defa "emre itaatsizlikte ısrar" gerekçesiyle, yaptığı açıklamadan dolayı bir kez halkı askerlikten soğuttuğu; alayına katılması nedeniyle de 2 defa firar gerekçesiyle mahkum edilmiştir. Toplam 701 gün hapis yatmıştır.

Osman Murat Ülke'nin, şiddet karşıtı ve anti militarist bir motivasyonla geliştirdiği vicdani reddi nedeniyle sürekli olarak ce-

zaya çarptırılması ve bu cezalandırma döngüsünün sonlanacağına dair herhangi bir gelişmenin olmaması, dolayısı ile 22 Ocak 1997 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine başvurulmuştur. Başvuru, Sözleşmenin 3 (işkence ve kötü muamele yasağı), 5 (kişi güvenliği ve özgürlüğü), 8 (bireysel yaşama saygı) ve 9 (düşünce, vicdan ve din özgürlüğü) maddelerinin ihlal edildiğine dayandırılmıştır.

Dokuz yıllık bir yargılama sürecinin sonucunda AİHM, 24 Ocak günü de bu kararını açıklamıştır.

Mahkeme, vicdani reddi neniyle maruz kaldığı cezaların ve ceza tehdidinin Osman Murat Ülke'nin yaşamını bir bütün olarak etkilediği ve adeta "sivil bir ölüme" mahkum ettiği gerekçesiyle, sözleşmenin 3. maddesinin ihlal edildiğine hükmetmiştir.

Yeni Harman, AİHM'nin verdiği karar ile yeni bir döneme giren Osman Murat Ülke, arkadaşlarını, deyişi ile "Ossi" ile konuştu.

26 Ocak 2006'da yaptığın basın açıklamasında "Vicdani ret kararını 1992 yılında verdim" demişsin. Vicdani ret kararını vermene neden olan bazı olaylar mı oldu ya da içinde yaşadığın ortamda zaten böyle bir karar vermen için çok mu normaldi. Eğer ikincisi ise, bu yaşadığın ortamı anlatır mısın?

Tayfun (Gönül) ve Vedat (Zencir) retlerini 1989 sonunda Sokak Dergisi'nde açıklamışlardı. Kavramla onlar üzerinden tanıştım, hatta Antalya'dan destek için imza topladım. Sokak kapandı ve ortada başkaca antimilitarist bir mücadele veya odak da kalmadı. 1992'de ise artık bir nevi komün sayılabilecek bir evde yaşıyordum. Hayatımızın merkezini alternatif politik ve polit-kültürel arayışlar oluşturuyordu. Evimizde iki müzik grubumuz, Amargi ve Antin Kuntin, ve bir de dergimiz, Coelacanth, vardı. Bundan önce çeşitli dernek, parti ve sol çevrelerle ilişkimiz olmuş ve tam bir hayal kırıklığına uğramıştık. Dolayısıyla yaşadığımız kopuş, salt geleneksel düzen normlarından kopuş olmadı, çok daha derin ve keskin yaşandı. Bir de gençlik tabi. Politik iddialarımızı tam bir tutarlılık içinde yaşamak istiyorduk, irademizi ezecek hiçbir kurum ve normla uzlaşmak istemiyorduk.

Böyle bir ortamda Coelacanth'ta yayınlanan iki yazı ile ilgili hakkımda "halkı askerlikten soğutmak" iddiasıyla soruşturma açılınca Tayfun ve Vedat'ı anımsadım ve aynı yol ayrımına geldiğimi hissettim. Arkadaşlarla paylaştık ve böylesi bir çıkış ne kadar çilginca görünürse görünsün, duruşumuza ve inandıklarımıza sahip çıkmaya karar verdik.

Gene basın açıklamasında "Türkiye'deki sosyal ve politik yaşamın demilitarize edilmesi için yoğun ve çok boyutlu bir çabanın içinde oldum. Vicdani reddimi açıklama sırası ise 1996'da geldi" demişsin. Vicdani ret kararını alırken, bu kararını açıklamadan arada geçen sürede "Türkiye'deki sosyal ve politik yaşamın demilitarize edilmesi" diye ifade ettiğin olaylar nelerdir?

Doğrusu basın açıklamasında bir hata yaptım, sonra düzelttim gerçi, ama bir sürü yere yanlış gitti. Ben reddimi 1996'da değil, 1995'te açıkladım.

Malum, 90'ların ilk yarısı Türkiye'de savaşın en yoğun yaşandığı yıllardı. Sistem paramilitar örgütlenmeler ve yöntemlere abanıyor, toplumsal destek sağlamak içinse basını tam bir mengeneye alıp milliyetçiliği elden geldiğince kışkırtıyordu. Bir yanda sivil-faşist örgütlenmeler besleniyor, diğer yanda kentli gençliğe abuk bir pop-milliyetçilik pompalanıyordu. İşkence 80 sonrası yeni bir zirve yaptı ve yargısız infazlar ve gözaltında kayıplar gılla gitti.

Biz İzmir Savaş Karşıtları Derneği olarak antimilitarist bir söylem ve duruş inşa etmeye çalışırken bütün bu olay ve olgulara da elden geldiğince karşı koymalı ve bunların militarizm ile bağını açığa çıkarmalıydık.

Dolayısıyla insan hakları örgütleriyle etkinlik ve eylem alanlarında sürekli bir arada olduk, ama arka planda da bu gidip gelen dinamiklerin daha iyi kavra-

nabilmesi ve şiddet döngüsünü kırarak karşı etkinliklerin geliştirilmesi için bir tür analiz ve eğitim faaliyeti içinde olduk. Bir yandan da vardığımız sonuçları yenilikçi ve ezber bozacak eylem biçimleriyle aktarmaya çalıştık.

"Benim için vicdani ret her zaman kendi kimliğime, karakterime ve kanaatlerime sadık kalmamın olmazsa olmaz koşulu oldu" demişsin. Senin de söylediğin gibi bu görüşlerini çoğunluk marjinal ve hayalci bulabilir. Kimliğine, karakterine ve kanaatlerine oluşturan olayları, yaşantıları anlattırsan belki kararın marjinal olmaktan çıkıp, öyle bulanların düşüncelerini değiştirmelerine de yardımcı olabilir.

Almanya'da iki kültür arasında büyüdüm ve gerçekten ırkçılıkla ve anlam veremediğim önyargılarla çok erken tanıştım. Ama söz ettiğim önyargılar gift taraflı. Yani kendimi kurban Türk gibi değil de, iki tarafta da saçma bir dar kafalılıkla karşılaşan biri gibi hissettim. Böylece Türkler Alman yada Alman özentisi gibi algılanırken, birçok Alman için de fazla bilmiş bir kara Türk'tüm. Şiddetin salt fiziksel bir mesele olmadığını çok erken anladım. Bunun otorite ve sonrasında hiyerarşi ile bağını kurmak uzun sürmedi.

Okul gazetesi üzerinden politika ve düşünsel üretim zaten hayatımın merkezine oturmakta, fikrim sorulmadan 15 yaşında Türkiye'ye gönderildim. Böylece ailem döndüğünde "alışmış" olacaktım. Burada kendimi dinci ve milliyetçi bir yatılı okulda buldum. Bir anda bütün çerçevem yerle bir olmuştu. Kendimi toparlamam çok zor oldu. Ancak yaşadıklarım karşı mücadele ederek ayakta kalabileceğimi, silinip gitmekten kurtulabileceğimi gördüm. Kendimi şiddeti bir araç olarak görmeyen ve yapısal şiddete karşı mücadele eden bir anarşist olarak tanımlamaya başladım ve ancak zaman içinde bu alt akımın tarihsel figürleriyle ve mirasıyla tanıştım.

AİHM'nin kararının, senin açıdan temel anlamı nedir? Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin kararı, Türkiye medyasında şu ana dek uçlaştıran ve sansasyon yaratma refleksiyle ele alındı" diye yazmışsın. İnternet üzerinden Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin senin ile ilgili verdiği kararın bizim basınımızdaki yankılarını, Savaş Karşıtları sitesi dolayısı ile okudum. Ragıp Duran'ın da, basında çıkan yazıları derleyen bir yazısını okudum. Basın da çıkan yazılardan okuyabildiklerinin tümü ile ilgili kısa bir değerlendirme yapar mısın?

O kadar çok yazı okudum ki, istersen onlar üzerinden değerlendirmeyeyim de, o cümlede ne kastettiğimi açmaya çalışayım.

Şimdi AİHM kararında her ne kadar 9. maddeden hüküm vermekten imtina edilmişse de, elbette 3. madde çerçevesindeki hüküm de vicdani reddin yasalasmasına ilişkin açık ve net bir talep içeriyor. Ama dikkat, yasalasma demek, nasıl yasalasacağına dair bir ipucu içermiyor. Şöyle ki, devlet kalkıp şimdi vicdani reddi yasaklasa, yani vicdani reddi bir hukuki tanrıya

kavuşturup ona "orantılı" bir ceza biçse ve bu cezaya çarptırılanlardan askerlik "yükümlülüğü"nü kaldırsa elde olan AİHM kararına uygun bir formül üretmiş olur. Mahkeme böyle yapın demiyor, sadece formül üretin diyor. Elbette iş orada bitmez. O yasaya karşı mücadele sürer.

Ama medya kalkıp meseleyi tersine büktü ve bütün askeri sistem bugünden yarına değişecekmiş ya da talep buymuş ve kaos kapıdaymış gibi bir izlenim yarattı. Hemen her spikerin yanına da bir emekli general verildi ve onların şahsında devletçi-milliyetçi fobiler kaşındı. Böylece art niyetli batılıya karşı dışlar bir kez daha bilendi ve diğer yandan topluma da hayale kapılmama uyarısı yapılmış oldu.

Elbette AİHM kararının sonuçları bir "kötü muamele" vakasının çok ötesine işaret ediyor, ama bu karara yol açan vicdani reddin ne olduğunu, bu duruşun Türkiye'deki sosyal ve politik yaşantı için gerçekte ne ifade ettiğini pek az yazar tartıştı. Eskiden bunu dahi yapmak çok zordu belki, ama bu sefer de medyanın ana gövdesi "bakın devletli nasıl da tepki veriyor" piyesi sergilemekten ve çanak tutmaktan öte bir tavır geliştiremedi.

Tabi çok da olumsuz bir tablo çizmek istemiyordum. Haliyle 15 küsur yıldır bizi fazla takmadılar, ama şimdi işin ciddiye bindiğini fark ettiler ve bu tartışmalar bundan sonra ister istemez toplum genelinde kökleşecek.

"Kendi özel hayatım açısından da bu kararın sonuçlarını görmeyi talep ediyorum" demişsin. Vicdani ret kararının özel yaşamına etkileri neler oldu?

"Kendim için güvenlik ve rahatça düzenleyebileceğim bir hayat talep ediyorum" demene neden olan olaylar nelerdir?

AİHM kararına karşı benim resmi açıdan "firarı" statüm hala devam ediyor. Yasal düzenlemenin çıkması zaman alır gibi duruyor. Haliyle seyahat etmek, bir otelde kalabilmek, bir iş ve çalışma planı yapmak vb. bir sürü açıdan daha fazla beklemek istemiyordum. Sürekli çeşitli olanak ve tekliflerle karşılaşıyorum ve bunları geri çevirmek durumunda kalıyorum. Bunlar ortak tatil de olabiliyor, yapılacak bir iş de...

"Bilhassa ciddi sağlık sorunları olan babamın daha fazla rahatsız edilmemesini atını kalın kalın çizerek talep ediyorum. Babam sürekli olarak taciz edilmeyi kaldıracak durumda değil ve kesinlikle hak etmiyor" demişsin. Babamın yaşamını bizimle paylaşır mısın?

Yıllardır beni görmezden gelirken, bir yandan da ben resmi olarak aranıyor görünüyorum. Beni İzmir'de rahatsız etmiyorlar, ama işin aslını bilmeyen askerlik şubesini babamın üstüne salıyorlar. Bu önceleri yılda iki telefon görüşmesi ile olurken artık bunun sıklığı gitgide artıyor. Açık açık tehdit ediyorlar ve suç işlediğini söyleyerek sindiriyorlar, oysa bu mevcut kanunlara göre bile koca bir yalan. Aile ferdi olarak hiç bir şey söylemek zorunda değil.

Telefonlarla yetinmeyerek yerel polisi gönderiyorlar ve ne olduğunu bilmediği bir şeyler imzalatıyorlar.

Gözleri artık her ayrıntıyı okuyacak algılayacak kadar güçlü değil.

Babam geçen yıl üç kalp ameliyatı yaşadı ve son ameliyatında 10 dakikalığına masada kaldı.

Bu muamele kabadayılıktan ve insanı hiçe sayan zorbalıktan başka bir şey değil.

Bir baba olarak, geçen süreci nasıl yaşadın. Bu süreç çocuğunla ilişkilerini nasıl etkiledi? Bu soruyu şunun için soruyorum. Benim de bir oğlum var ve iki nedenle oğlum benim soyadımı taşıyor. Bir otele gittiğimizde çocuğumun benim olduğunu ispat etmem mümkün olmayabiliyor, polis ile ilişkilerimizde annesinin tanıdığı olmadan oğlumun babası olduğunu kanıtlayamıyorum gibi durumlar yaşıyoruz. Bu senin ilişkilerine nasıl yansıyor?

Henüz bu tip durumlarla karşılaşmadım, çünkü zaten otelde kalamıyorum. Oğlum 2,5 yaşında. Asıl sıkıntılar herhalde okul yaşına geldiğinde başlar diye düşünmüştüm, ama artık bu meselenin üç-dört yıl daha süreceğini de kabul etmeye niyetim yok.

Oğluma soyadımı vermeyi hiçbir zaman önemsemedim. Kendi yasal durumumu çözdükten sonra bu konuda çıkabilecek sorunlarla da rahat rahat baş ederim diye düşünüyorum. Ama insanın her şeyden önce oğlunun yanından tutuklanıp götürülmeyeceği rahatlığına sahip olması gerekir.

Tabi yanlış anlaşılmasın. Bir vicdani retçi olarak sivil itaatsiz bir duruşla mevcut yasal çerçevenin dışına çıkarken bu sonuçları da gönüllü olarak göze almış oldum. Ama bu da, bu sonuçlarla hayatım boyunca yaşamak isteyeceğim anlamına gelmiyor elbette. Bu sonuçların giderilmesi, yani haklılığın toplumsal normlar içinde teyidinin sağlanması da mücadelenin bir parçası.

On dört senedir "vicdani ret"çi olarak yaşıyorsun. Bu yaşamının çeşitli aşamaları da var. Bu on dört yıla bakarak moral olarak kendini ifade eder misin?

Beni en çok zorlayan şey ne cezaevi oldu, ne de ardından yaşananlar. Tabi ki bunların çok zorlayıcı yanları var. Ama bunları benim için daha zor kılan şey cezaevinden sonra örgüdü ve kolektif bir mücadelenin ayakta tutulmaması oldu. Vicdani ret her ne kadar bireysel bir karar ve duruş olsa da, ben duruşumu her zaman antimilitarist bir toplumsal dönüşüm perspektifi içinde anlamlı buldum ve kolektif mücadelemiz sürüyorken bundan çok fazla güç aldım.

Bugün de AİHM kararı karşısında antimilitaristler olarak hazırlıksız yakalandık ve mobilize olamadık. Bunlar içimi acıtıyor.

Ama soruna daha geniş cevap verecek olursam: AİHM kararı olsun olmasın, durduğum yere inancım hep aynı yoğunlukta oldu. Bireysel bedeller ne olursa olsun, kolektiflik ne kadar zayıf hissettirirse hissettirsin, bende benden alınmayacak bir şey var. Dünyanın hiçbir gücü bana hiçbir şey yaptıramaz, ne yapacağıma kendi muhakememle karar veririm. Bu, belki gündelik hayat içinde mütevazı ama tükenmez bir moral.

Yalçın Küçük'ü Fikri Takip

Ne Dedi? Türkiye'yi Hayfa'ya bağlayacak denizaltı yollarla Rusya Akdeniz'e yerleşmiş oluyor.

Yeni Harman 1 Ekim 2005 Sayı: 87

Rusya'daki oligarklar hemen hemen tamamı Yahudi olup yeni Bağdat demiryolu yapma peşindeler. Bu defa yer üstünden değil deniz altından gidebilir. Demir olmayabilir pipe-line ön plana çıkıyor. Yollarla pipe-line'larla Türkiye ile İsrail'i perçinlemek istiyorlar ki Putin-Erdoğan-Şaron üçlüsünün aynı kafada olduklarını tahmin edebiliyoruz.

Rusya sıcak sulara mı iniyor?

Şimdi pipe-line dönemidir. Tarihimize ilgili bir Bağdat demiryolu yazını var. Alman emperyalizminin Türkiye'ye ve Ortadoğu'ya girişini sembolize ediyordu. Şimdi şimdiki zamandır. Türkiye'yi Hayfa'ya bağlayacak denizaltı yollarla Rusya Akdeniz'e yerleşmiş oluyor. Şimdiki zamandayız.

'Mavi rüya'dan yeni hedef çıktı

Mavi Akım zirvesinde Erdoğan, Ceyhan by-pass petrol hattı için "ERDOĞAN'ın Karadeniz ve Akdeniz'i birleştirmek için ellerimizi kenetledik" deyip Samsun-Ceyhan by-pass petrol hattının kararını başbakanın imzasına istedi. Başbakan Erdoğan'ın Karadeniz'i Akdeniz'e uzatılmasını da gündeme getirdi. EKONOMİ'DE

Ne Oldu? Pipe-Line ile İsrail'e bağlantı kuruldu!

Başbakan Erdoğan'ın Rusya gezisinde basına kapalı yapılan görüşmelerde Türkiye üzerinden İsrail bağlantısı ele alındığı sonradan basına yansıdı. Mavi akımın pipe-line ile denizaltından İsrail'e bağlanacağı Başbakan Erdoğan tarafından ilan edildi.

Mavi Akım doğalgaz boru hattı, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi'nin katıldığı, görkemli bir törenle "kesme" açıldı. Üç lider de "Mavi Rüya" olarak nitelendirilen projeyi, "Rüya gerçekleştikten sonra dünya, Başbakan Erdoğan, tören alanında, Çarşamba Havayolu'nda karşıladı. Putin ve Berlusconi ile birlikte geldi. Tören, ülkelerin milli marşlarının çalmasıyla başladı. İlk sözü alan Başbakan Erdoğan, konuşurken "Ülkemizin tarihinde çok özel bir yer olan Samsun-Ceyhan by-pass petrol hattı, Karadeniz'i Akdeniz'e uzatılmasını da gündeme getirdi. EKONOMİ'DE

Ne Dedi?

Robert College rektörü Ayşe hanımı Bekbek camii'nde "hoca" düşünabiliyorum. Pek güzel türbanını takar matematiğini anlatır, sonra yakın lokantalara pek güzel, Tayyip-i İslamda dudak boyamak düşük bel açık göbek usuldendir. Bir tek türban yeterlidir. Böylece camilerde istatistik ve bahusus iktisat ve matematik dersleri de başlamış olacaktır. Bir gün bunun yapılacağını biliyorum.

Ne oldu?

Türbansız namaz gündeme damgasını vurdu. İslam teamüllerine aykırı olarak kadınların erkeklerle bir arada namaz kılmasının yanı sıra kadınların başı açık olarak saf tutması ve ellerini erkekler gibi bağlamaları basında tartışıldı. Üstelik bu tartışmalara sebep olan kişi AKP'nin en etkili isimlerinden Cüneyd Zapsu'nun eşi Beyza Zapsu'ydü.

Ne Dedi?

**Ağustos 1980 /
Yeni Bir Cumhuriyet için s.549**

...12 Mart Necmettin Erbakan'ın partisini kapattı, kendisini İsviçre'ye ikamete raptetti. Şimdi çok daha kapsamlı bir yeni askeri müdahalenin bunun tersini yapması mümkün. Tersi şu; Erbakan'ı Türkiye'nin siyaset sahnesinden silip Erbakan'ın temsil ettiği İslamcı dinsel politikayı daha yoğun biçimde uygulamak.

Bilir? Kısaca üç yoluna işaret etmek gerekir. Birincisi Erdoğan'ın bulunduğu dinsel ve siyasal akımın güçlenmesi. İkincisi, bu güçlenmenin, MHP, CHP ve AP gibi sermayenin diğer partilerini daha çok etkisi altına alması. Üçüncüsü, daha çok, diyorum, çünkü halen aynı durumda. İlk zamanların kızı ile aynı dinsel Türk boyatını model olarak yola çıkan emekli albay Türkeş'in hocası olması veya laik Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Bülent Ecevit'in «Allah» demeden konuşmasını bağlamaması olmasın olan maceraları görüyoruz. Üçüncü bir yol da, dinselliği çok daha açık bir devlet politikası haline

Bu üçüncü yolu şöyle formüle etmek de mümkün: 12 Mart Süleyman Demireli başbakanlıktan indirildi. Ancak, esas olarak, Süleyman Demireli'nin politikasını uyguladı. Demireli'nin bütün rakiplerini, politik sahnesinden silip, Türkiye İşçi Partisi'ni kapattı, İnönü'yü tarihin derinliklerine gönderdi. Necmettin Erbakan'ın partisini kapattı, kendisini İsviçre'ye ikamete raptetti. Şimdi çok daha kapsamlı bir yeni askeri müdahalenin bunun tersini yapması mümkün. Tersi şu; Erbakan'ı Türkiye'nin siyaset sahnesinden silip Erbakan'ın temsil ettiği İslamcı dinsel politikayı daha yoğun bir biçimde uygulamak.

Yor. Bu yüzden üçüncü yolu mümkün olup olmayacağı, Süleyman Demireli'nin yönetime gelip gelmeyeceği tartışmasıyla ilgili görüyoruz. Böyle bir ihtimal üzerinde durulduğu çok açık. CHP Genel Başkanı Ecevit, sürekli olarak, bir Güney Amerika Modeli üzerinde duruyor. Ecevit'in Güney Amerika Modeli üzerinde ısrarı, büyük bir yanlışlıkla, CHP Genel Başkanı Süleyman Demireli eleştirisi olarak anlaşılabilir. Böyle bir eleştiri var. Ancak erer bundan çok ötede. Ecevit'in ısrarı, Demireli'nin yüksek entansiyonlu ve yüksek devlasyonlu bir askeri rejimi planladığı şeklinde, ant-

Ne Oldu?

Erbakan tasfiye, Tayyip Erdoğan'a iktidar yolu!...

Kitabın yayına çıkmasından bir ay sonra Türkiye'de askeri darbe oldu. Kemalizm adı altında İslami politikalar uygulamaya konuldu. Tayyip Erdoğan'ın ve onun temsil ettiği görüş 12 Eylül döneminden beslendi. Ama asıl çıkışı bir başka askeri müdahale sayesinde oldu. 28 Şubat 1997'de yapılan balans ayarları ile Erbakan tasfiye edildi, Tayyip Erdoğan'a ilkin cezaevi yolu gözükmesine karşın siyasetten büyütüldü.

Ne Dedi?

Tayyip Erdoğan askerlik yapmamış olabilir!

yeniHarman 1 Şubat 2006 Sayı: 91

Lise'de askerlik öğretmenim orduya patıcan gelirler imam-bayıldı olurlar di-yordu. Erdoğan ya askere hiç gitmemiş ya da imam-bayıldı olmamak için direnmiştir. Çünkü hala yeşil lisandan başka bir dil konuşamamaktadır. Erdoğan askere gitmiş olabilir ancak hemen çıkmış olması muhtemeldir.

Ne Oldu?

Başbakan Erdoğan'ın askerlik yaptığı ortaya çıktı. Yalçın Hoca bu kez yanıldı!

Kars'ta yapılan askeri tatbikatlarda askeri elbise giyen Tayyip Erdoğan'ın askerlik günleri akillara geldi. Sabah gazetesi Tayyip Erdoğan'ın askerlik macerasını şu sözlerle özetledi.

"Askerlik görevini 1982 yılında yapan Erdoğan, eski başbakanların sembolik olarak sadece parka giymesine rağmen üniformayı takım olarak giymeyi tercih etti.

İmam hatip lisesinden sonra İstanbul İktisadi Ticari İlimler Akademisi'ni bitiren Erdoğan yüksek okul mezunu olduğu için yedek subaylık yaptı. Yedeksubay eğitimini Tuzla'da bulunan Yedeksubay Piyade Okulu'nda tamamlayan Erdoğan daha sonra Kağıthane Hasdal'daki 6. Tümen 77. Piyade Alayı'nda görev yaptı. Erdoğan, ticaret tecrübesi nedeniyle alaydaki tek kantinin subayı oldu ve yeni kantinler açtı. Askerlik görevi sırasında evci çıktı."

Ne Dedi? Kenan Işık'tan spiker olmaz!

Yeni Harman 1 Haziran 2005 Sayı: 83

Bir doktor dostum Kenan Işık için protezini hiç çıkarmıyor dedi. Sanki ağzında hep yeni protez var. Pek az sözcüğü anlaşılıyor. Ben hışırtılı sesler duyuyorum. Tiyatroda iş vermişler ama sahneye pek de çıkarmamışlar. Sahne bir söz sanatıdır. Şimdi Ak-ist dönemde ve devlet televizyonunda baş spiker olmuş, ayda 40 milyar alıyormuş. Hiç diksiyon sınavına sokmamışlar.

Ne Oldu? Kenan Işık Star'dan ayrıldı!

Kenan Işık'ın TMSF'nin kontrolündeki Star Televizyonundaki ana haber spikerliği ancak iki ay sürdü. Gelen eleştiriler üzerine görevden alındı.

Gürkan Hacır
gurkan@leman.com.tr

CHP GRUP BAŞKANVEKİLİ PROF.

HALK KURTLAR VADİSİ ALİYE İSTİYOR!

Dünkü Genel Kurul'da Maliye Bakanının gözünün içine bakarak "Buraya gelince yüzün kızarmadan ve tek ayağını kaldırmadan konuş" dediniz. Maliye Bakanı çok sık mı yalan söylüyor?

Çok sık değil, hemen hemen daima gerçek dışı konuşuyor. Dava konusu olmamak için, bazı sözleri seçerek konuşuyorum. Bu konuda da oldukça deneyimli oldum. Kendisiyle ilgili iddiaları, yüzü kızarmadan, tek ayağını kaldırmadan yanıtlamasını yüzüne bakarak söyledim.

Fakat ne yaparsanız yapın, hangi vücut dilini kullanırsanız kullanın, siyasi iletişim konusunda hangi yöntemi kullanırsanız kullanın, hepsine "yarabbi şükür" diyebileceğiniz tarzda bir yapı var. Tabi bu kadronun geldiği siyasi misyonu çok iyi incelemek gerekiyor. Çünkü çeşitli cemaat ilişkileri içinde yoğrulmuşlar. Daha önceki hocalarından da biliyoruz. Türkiye Cumhuriyeti'ne çok değişik siyasi örnekler sunmuş bir kadro. O nedenle ben pek yadsımıyorum. Hatta Nedim Şener'in kitabını örnek olarak söyledim. Bugün hava soğuk, hava biraz bulutlu, aman sayın Başbakanım yorgunsunuz, dikkat edin hasta olmayın desem bile bana dava açma noktasında olan bir siyasi kadrosunuz. Acaba hakkında bu kadar suçlama, bu kadar iddia, bu kadar belge sunan bu kitap hakkında dava açmayı düşünüyor musunuz veya açtınız mı, cesaret mi edemiyorsunuz yoksa diye sordum.

Hiç cevap yok. Nedim Şener'le de konuştuğum daha sonra. Böyle bir şey olmadığını söyledi. Açılırsa da mutlu olacağını söyledi. Yani doğruluğunun kanıtlanması bakımından... Yani böyle bir durum var. Kendisine yöneltilen hiçbir iddiaya cevap vermeyip, tamamen konu dışında bir takım şeyleri dile getirmekte. Koskoca Maliye Bakanı, en basit hukuk kurallarından bile habersizmiş gibi. O da şu; biliyorsunuz bir kooperatif hissesi tam teslim edilmeden tapuya dönüşmüyor. Bunları dile getirmek kaçmaktır.

O bilginin genel kurulda konuşurken bir notla iletildiği söylendi. Başbakan göndermiş.

Onu ben de gördüm. Acaba notta o mu vardı. Baktı ki Kemal Abisi zorda; "en iyi savunma saldırmaktır, haydi ya Kemal saldır" diye bir emir geldi herhalde. Emirle, itaatle, biatle devam eden bir siyasi yapıyı sürdürüyorlar inatla. İlginç bir süreç.

Kemal Unakıtan'dan sonra söz alan Er-

kan Mumcu ilginç şeyler söyledi: "Asıl senaryo şudur; Kemal Unakıtan'ın kontrol ettiği 2B arazisi aslında Başbakanındır" dedi. Acaba siyaset dışında, ticari ortaklıkları da var mı?

Araziyle ilgili iddia benim notlarım arasında da var. Benim sürem 10 dakikaydı. Önerge sahiplerine tanınan 10 dakikalık süreyi ben birazda aştım. Sayın başkanın birer dakika uzatmasıyla biraz bölünür gibi oldu konuşma ama 2B arazisiyle ilgili olan notu tam veremedim. Ama bunu benim söylemem daha az etkili olacaktı. Çünkü Sayın Mumcu iki yıl kabinde bu kadroyla beraber çalıştı. Onun için bir takım şeylere içerden tanık olduğu için çok daha iyi biliyor. Onun söylemesi hem Sayın Başbakanı, hem de suçlanan kişiyi daha fazla rahatsız edecek boyutta. O yüzden Mumcu'nun söylemesi önemlidir.

Mumcu'nun konuşmasından sayın Baykal'da memnun görünüyorlmuş..

Evet. Sayın Mumcu'nun konuşmasını da engellediler tabi. 2 dakika sataşmadan söz aldı. Benim verdiğim bir iki motif vardı. O motifi Fikret Bila bugün işlemiş. Hassas oldukları konularda ne kadar takıyıcı olduklarını hem kendi milletvekilleri önünde hem de onlara inanan, onların gerçekten yolsuzlukla mücadele edeceklerini sananlar üzerinde soru işaretleri uyandırmaya dönük söylemlerdi bunlar. Çok büyük bir İslami motif taşımayan hadistir.

O da şu; "Helalle haramı birbirine karıştıranların duaları bile kabul olmaz!" Çok etkileyici bir söz.

Ben şu anda bir yurttaş olarak, haramla helali birbirine karıştırıyorlar mı acaba diye düşünmeden duramıyorum. Kaldı ki bir tek bu açıdan onların durumunu değerlendiren insanların gözünde; yani siyasi, ekonomik, kültürel, sosyal gibi boyutları bırakın. Bir tek helal haram kavramları noktasında, bu tabloyu değerlendiren insanların gözünde böyle bir suçlamaya maruz kalmaları bence çok büyük sıkıntıdır. Nitekim Anadolu'nun çok değişik yerlerinden telefonlar yağdı. Bu noktada rahatsız olduklarını dile getiriyorlar. Ben bu tabloyu gördükçe üzülüyorum.

Bu arada ben Karadenizliyim. Karadenizliler genelde (i) harfinin üstüne nokta koyarak konuşurlar. Onun için hata yapmadan konuşuyorum ve "Maliye" diyorum. Ama Karadenizli olmayan birisi çok rahatlıkla "Maliye" Bakanlığı olarak okuyabilir. Farkındaysanız yeniHarman'ın üslubuna uygun ko-

nuşuyorum.

İsrarla Başbakanın psikiyatra gitmesini söylüyorsunuz.

Evet, bu konuda davam da var. 29 Martta görülecek.

Öyle mi? Kaç davanız var şu anda?

Şu an 4 tane. Bir tanesini Yargıtay bozu, o alt mahkemeye gidecek. 2 tane de Cumhuriyet Savcılığına yapılan hakkımda suç duyurusu var. Onların sonuçları da henüz belli olmadı. Az önce söylediğim gibi, "hava bugün soğuk Sayın Başbakanım, aman dikkat edin hasta olmayın" desem hemen dava açıyor Sayın Başbakan. Yargıtay'dan dönen davamın içeriğini biliyorsunuz. "Bazen şöyle oluyorsun, bazen böyle oluyorsun, kimsin sen Allah aşkına" gibi bir takım şeyler söylemişim. Bütün bunlar yargı sürecinden geçtikten sonra, karşımda eğer yargı tescilli olarak duruyorsa bunlardan bir potpuri yapabiliriz. O zaman Sayın Başbakana bunların hepsini sıralayarak konuşabilir ve altına da TSE damgası gibi "dikkat, bunlar yargı tescillidir" diye not düşebiliriz. Havada uçan kuşa bile dava açan bir Başbakandan söz ediyoruz.

Hepsi de arka arkaya reddediliyor.

Yani reddolmaması için bir neden yok. Yargıyı etkilemek için konuşmuyorum. Ama sonuçta siyaset kurumu olarak muhalefet görevini gören bir kişiyim. Ana muhalefet partisinin Grup Başkanvekiliyim. Değişik olaylar çerçevesinde, bilhassa Sayın Başbakan ve Sayın Maliye Bakanı gibi siyaseten çok zengin eleştiri noktalarını kendi bünyelerinde taşıyan kişiler karşısında çok şey söyleme sanatı, öyle çok zor bir sanat değil. Meramını hicivlerle anlatabiliyorsan, bazı deyişleri, atasözlerini günlük hayata uyarlayabiliyorsan Sayın Başbakanda, Sayın Maliye Bakanı da çok zengin bir kaynak.

Az önceki soruya dönmek istiyorum. Sayın Başbakanın psikiyatra gitmesini söylüyorsunuz. Bunu ana muhalefet partisinin Grup Başkanvekili olarak mı söylüyorsunuz, bir tıp profesörü olarak mı söylüyorsunuz? Yalçın Küçük de "Haluk Koç bir tıp profesörüdür, ben de aynı kanaatteyim, verdiği bazı reaksiyonlar normal, sağlıklı insan tepkileri değildir" dedi.

Bu teşhisimde sanıyorum yalnız değilim. Zaten Sayın Yalçın Küçük'le, bizi eleştirenlerin sütunlarında buluşuyoruz. Bizi olumlu değerlendirenlerin sütunlarında buluştuğumuz gibi. Ahmet Hakan'ın köşesine de birlikte konuk olmuştuk. İkimizin de Yargıtay'da bo-

zulan sözlerini bize ithaf ederek yazan sayın köşe yazarı, "şimdi beni dava edecek misiniz" diye sormuştu. Bende telefonda kendisine: "Yok hayır, dava etmiyorum" dedim. Herhalde Yalçın Küçük'te aynı şeyi söylemiştir. Belki muhatap bile olmamıştır. Ama ben siyaset gereği karşımda böyle davetsiz konuk olarak, hep olumsuz yönlerle beni konuk etmek mecburiyetini his-

sedem arkadaşımıza da bazı şeyleri söyledim.

Psikolog mevzuu sadece benim gözlemim değil. Geçen hafta Cumhuriyet gazetesi'nin ikinci sayfasında Profesör Coşkun Özdemir'in de "siyaset ve ruh sağlığı" adlı bir inceleme yazısı çıkmıştı. Coşkun Özdemir önemli bir sinir bilimcidir. Kendisinde aynı öneriyi tekrarlıyor. Yani "uzmanlık alanı olduğu

DR. HALUK KOÇ: İSTİYOR,

İçin öneriyor. Benim uzmanlık alanım farklı. Sayın Başbakana baktığınız zaman; günde beş vakit konuşan, devamlı konuşan bir Başbakan olduğunu görüyorsunuz. Ama Sayın Başbakan biçimsiz yerlerde de konuşuyor. Yani kendisinin konuşma yapabilmesi için; hani bilgisayarlardan yansıtıcılara, camlara bilgiler akıyor ya; işte onların tam kurulamadığı, alt yapının hazırlanamadığı yerlerde de konuşuyor. Dolayısıyla irticalen konuşması gereken yerlerde oluyor. Bunu eskiden çok sık yapıyor muydu Sayın Başbakan. İl Başkanlık, eski partisinin gençlik kolları başkanlığı... Cemaat kültürü içinde onun söyledikleri, bir gezici vaiz üslubu içinde kabul edilebilir. Ama burada bütün kameraların, kamuoyunun önüne çıkıyor Sayın Başbakan. İki yanında cam olmayınca da zorlanıyor.

Dikkat edin, yüzünü sağa ve sola çevirip o camlardan bilgi alamayıp konuşmasını tamamlayamayınca, irticalen konuşmaya başlayınca, üçüncü cümleden sonra her an bir bomba bekleyebilirsiniz. Bu bomba bazen Mersin'de düşüyor pat diye, bazen başka bir yerde düşüyor, bazen ayaküstü bir gazeteciyle konuşurken düşüyor...

Sayın Başbakan bu yönden de çok önemli bir kaynak. Basın mensubu arkadaşlarımız yakından izlerse, bilhassa camsız mekanlarda yakalarlarsa Sayın Başbakanı, oldukça önemli, veciz açıklamalarına tanık olabilirler. Ben sözlerimde geri adım atmıyorum; her sağlıklı insanın, kendisini çevreleyen çalışma koşullarından bunaldığı anlarda mutlaka bir doktora gitme ihtiyacı olabilir. Bunda bir hakaret yok ki. Bu çok yalın, sade bir tespittir. Bugün en gelişmiş ülke deyince aklımıza ekonomisiyle, siyasetiyle, hegemonyasıyla, emperyalizmiyle Amerika geliyor. ABD'de serbest piyasa içinde en çok hasta çeken hekimler psikologlardır. Amerika da herkesin bir avukatı, bir de psikiyatristi vardır. Birde kredi kartı ve bankaları vardır. Amerikan toplumu budur. Kredi kartı, avukat ve bir psikiyatrist. Sayın Başbakanda o sisteme öykünüyor. Her ne kadar yetişme şartlarında "büyük şeytan" olarak görüyorsa da Amerika'yı, bugün geldiğimiz koşullarda, küresel dünya düzeni içinde, herhalde Sayın Başbakana "sende önemli bir aktör olabilirsin" telkini altında mademki bunlara öykünüyor, o zaman oradaki insanların yaşam koşullarına da öykünebilir.

Sayın Başbakan gergin ve yorgun. Bu sadece benim değil, herkesin ortak tespiti. Birçok köşe yazarının değerlendirmeleri içinde bunlar her yer bulmuştur. Hatta bir bayram öncesiydi. Bu bayram öncesinde, bir psikiyatriste gitmesini ruh sağlığı açısından ben önermişim kendisine. Verdiği tepkiler ilginç mesela. Gözlerini dikip dakikalarca bakıyor.

İstihareye yatıyordur. (Gülüşmeler) O kültürde o da var.

Ama Anayasa Mahkemesinin açılış töreninde istihareye yatırılır mı?

Ama ne zaman geleceği belli olmaz biliyorsunuz. Yatarsınız ama her seferinde gelmeyebilir. Beni zorla mizah yazırlığına soyunduracaksınız.

Önceki dönemde Bülent Ecevit'in hastalığı gün be gün sütunlara taşınyordu. Basının bu noktadaki tavrı çok malumdur gerçi ama CHP olarak basınla ilişkilerinizi sormak istiyorum. Özellikle son günlerde çok büyük bir gazetenin genel yayın yönetmenliğinde değişiklikten sonra, önemli değişiklikler gün be gün izlenir oldu. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu çok doğal. Türkiye'de ilkel siyasetin halka rağmen ve halkın aleyhinde uygulayacağı tüm ekonomik politikaların

rek, bir de istediğiniz gibi anket sonuçları çıkarmak bize bile inandırıcı gelmiyor gibi bir itirazları olmuş. Yani bize sipariş ettiğiniz sonuçları veremeyeceğiz artık Kemal Unakıtan faktörü dolayısıyla, aman dikkat diye... Muhalefetin gen soru vermesi yetmedi tabi. Artık anketçilerde itiraz ediyorlarmış Kemal Unakıtan'a.

Anketler biraz tuhaf değil mi? Geçtiğimiz iki seçimin hemen öncesindeki anketler biraz daha gerçeğe yakındı.

Sevgili dostum, piyasalaşma düzenindeyiz. Küresel piyasa ekonomisinin her alanı etkilediği bir dönemden geçiyoruz. Dolayısıyla siyasette piyasalaşıyor. Siyaset piyasaya girdiği zaman, arz talep dengesine göre sonuçlar, istekler belirli fiyatlar ödendiğinde karşılanabiliyor. Bu fiyatlar doğrudan ödenmez. Dolaylı yollardan da bunlar takdim edilebilir. Bakın bir örnek vereceğim. Yanılmıyorsam 24 Marttı. Son yerel seçimlerden önce. Cumhuriyet Halk Partisi'nin %9 veya %10 civarında olduğu söyleniyordu. AKP'nin ise %60'lara geldiğini çok iyi hatırlayacaksınız. Hatta bir özel tv kanalında 8 saat süren bir programda açıklanmıştı. Seçime de 7-8 gün vardı. Türkiye'nin ünlü sosyal bilimcileri, ünlü kamuoyu araştırma şirketlerinin temsilcileri, hepsi ortak bir noktada buluşmuşlardı: "Tek başına bir iktidar ve önünde 3,5 yıl daha var. Yerel seçimlere gidiyoruz. Bu yerel seçimlerde büyük bir pat-

bir benzetme yapmazsam, istediğinizi söyleyin haber olmuyor.

70'lerde İnönü'ye karşı çıkan Bülent Ecevit gibi, -parlayan yıldız anlamında söylüyorum- 79'larda da Baykal'ın gibi sizin de böyle bir çıkışınız var. Baykal sonrası CHP'de bir Haluk Koç liderliği olur mu? Bu soruyu pas geçebilirsiniz?

Yok, pas geçmem sizinle çok rahat paylaşırım. Ben siyasete bir kamu görevi yapmak için girdim. Bireysel olarak mesleğinde sorunu olan insanların sorunlarını çözme noktasında bir tek o sorunu çözmekle kendimi mutlu hissetmedim. Bireysel çözüm yerine toplumsal çözümü siyaset yoluyla gerçekleştirebilirim diye girdim. Ve 18 Nisan 1999 seçimlerinde CHP'nin baraj altında kalmasını hazmedemeyenlerden bir tanesiyim.

O zaman aday mıydınız?

Hayır değilim üniversitede bölüm başkanıydım. Ne yapmıştı CHP? Yolsuzluklara karşı uyarı görevi yapmıştı. Her türlü pislige her türlü kötü ilişkilere karşı dürüst siyasetin gereğini yapmıştı CHP. Oyunbozanlıkla suçlanmıştı ve parlamento dışında kalmıştı. Böyle bir siyasi ceza böyle bir siyasi sonuç olabilir mi? O zaman kendi durumunu gözden geçirsın. Herkes CHP'yi eleştiriyor peki ne yapıyorsunuz CHP eleştirmenin dışında, hiç özleştiriyor yapıyor musunuz? Bu ülkeye borçlu olan bir aydın olarak, her aydi-

Anladım Haluk Bey ama insanın da hayalleri olmaz mı? Deniz Bey'in bir şikayeti yok tabi ki devam ediyor liderliği. CHP liderliği beklentiniz olup olmadığını zorlamak amaçlı bir soru sormuyorum ancak CHP'de diğer partilerden farklı bir yapı var tarihi iyi incelendiğinde Partide güçlü olmak başka bir şeydir meclis gurubunda güçlü olmak başka bir şeydir. Size olan ilgi nasıl?

Bana olan ilgiyi bireysel ilginin geri dönüşü olarak görmüyorum. Bazı atasözlerini hiç sevmiyorum. Nedir onlar? Her koyun kendi bacağından asılır, gemisini yüzdüren kaptan. Değil kardeşim eğer bir koyun kendi bacağından asılıyorsa bil ki sürünün gerisi de aynı yoldan asılacaktır. Gemisini yüzdüren niye kaptan olsun ya? Bu gemide tayfa yok mu kardeşim? Bu gemide makinist yok mu, yolcu yok mu? Yani biz hep ben, birey o açıdan bakıyoruz ve yozlaşıyoruz, hiç biz yokuz hiç toplum yok, sıkıntımız o.

Değişik yerlerde, görev aldığımız çeşitli kurumlarda, çeşitli derneklerde çeşitli örgütlerde hep aynı hastalığı sürdürüyoruz. Bu da '80 sonrası türeyen bir hastalık. Köşeyi dön de nasıl dönersen dön, kendini kurtar, paçayı kurtar kardeşim gerisini düşünme. Ben kurtulayım ama gerisi ne olacak bunu dediğim zaman işte dinazor oluyorsun zaten. Dünyada yaşama sürecinin bir antitezi çıkıyor şu anda. Güney Ameri-

Halk dizi film istiyor sevgili dostum. Halk Kurtlar Vadisi istiyor, Aliye istiyor. Halk futbol istiyor. Nobre'nin düşüşünün kandırmaca mı, yoksa gerçek mi olduğunun tekrar tekrar gösterilmesini istiyor. Emeklilerin cebinden 500 trilyon liraya yakın bir paranın kaçırıldığını öğrenmek istemiyor. "Oh ne güzel, vergi iadesi için fiş toplama derdinden kurtulduk" kandırmacasına kanıyor. Böyle bir süreçten geçiyoruz.

halka pembe gösterilmesi görevi mutlaka ki bir takım tavizler karşılığında veya bir takım ekonomik yaptırımların geciktirilmesi kapsamında, belirli büyük medya gruplarıyla bu gayret gösterilir.

Şöyle söyleyeyim. Sol görüneceksiniz ama hep sağa çalışacaksınız. Söylemlerde hep soldan bahsedeceksiniz, sosyal devlet diyeceksiniz, yaptığınız ise bir ihale, bir zekat devleti manzarası olacak. Adil bir gelir dağılımından bahsedeceksiniz ama gelir dağılımını daha da çarpıklaştıracaksınız. Adil vergi sistemi diyeceksiniz ama dolaylı vergilere dünyada en yüksek düzeye çıkaracaksınız. %73 gibi. Herkesin mal ve hizmet alırken ödediği vergilerdir dolaylı vergiler. Ben ce sanal olan ekonomik büyüme rakamlarını; eğer sanal değilse ortada milli gelirin büyümesi olacaktır. Bunun adil dağıtılmasıyla ilgili hiçbir politika uygulamayacaksınız. Elde edilen milli gelir pastasının çok büyük dilimleri yine bazı gruplara gidecek... Ondan sonrada bunların, bu gariban kitlelere, belirli afyonlarla hoş gösterilmesi görevi bir takım insanlara dağıtılacak. Belirli genel yayın yönetmenlerinin, belirli medya gruplarının da bu şekilde bir görevi var. **İlginç anketler yayınlanmaya başladı...**

İtirazları olmuş galiba o anketlere de. **Vatan Gazetesi'ndekine mi?**

Daha değişik yerlerde de yayınlandı. İtirazları da şu yönde olmuş, hala Kemal Unakıtan üzerinde bu kadar ısrar ede-

lama olacak. %60'a yakın AKP, %9 ve 11 arasında CHP" deniliyordu. Sonuç ne oldu? Seçime yapılan, "bana oy verersen 3,5 yıl daha hizmet alabilirsin" siyasi baskısı altında, CHP yine genel seçimlerdeki oyunu korumuştur. Söylemek istediğim şu: her şeyin piyasalaştığı bir düzende, siyasette piyasalaşılıyor. Onun sonuçlarıdır bunlar.

Bu noktada CHP'nin tavrı da eleştiriliyor. Halk hem diyor ki, "CHP iyi muhalefet yapamıyor", hem de yeri gelince Başbakanla "didiştiniz" zaman, bu ne hırçınlık falan deniliyor. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz? Halk ne istiyor aslında?

Halk dizi film istiyor sevgili dostum. Halk Kurtlar Vadisi istiyor, Aliye istiyor. Halk futbol istiyor. Nobre'nin düşüşünün kandırmaca mı, yoksa gerçek mi olduğunun tekrar tekrar gösterilmesini istiyor. Emeklilerin vergi iadesinin %5'den %4'e düşürülmesinin, emeklilerin cebinden 500 trilyon liraya yakın bir paranın kaçırıldığını öğrenmek istemiyor. "Oh ne güzel, vergi iadesi için fiş toplama derdinden kurtulduk" kandırmacasına kanıyor. Böyle bir süreçten geçiyoruz.

CHP olarak siz anlatmıyor musunuz?

Anlatıyoruz, gece gündüz anlatıyoruz ama ben konuşurken vereceğim siyasi mesaja karşımdaki gazeteci arkadaşlarımızın içinden kullanacakları bir başlık vermezsem, bir siyasi espri yapmazsam,

nı da kastetmiyorum, bunu da açıklıkla söylüyorum. O borcu hissediyor musun bu toprağa karşı bu ülkeye karşı? Eğer hissediyorsan o zaman senin de bu işte bir payın var. Onun gereğini yapmak için ben siyasete girmeye karar verdim. Şu anda CHP'nin ilkelerine inandığım için CHP'deyim ve bu CHP'de bir primitif yapının temsilcisi falan değilim CHP gibi büyük bir kurumun bir parçasıyım ve bana CHP TBMM grubunun verdiği görevi o görev sahası içinde taşıyorum. CHP bir kurumdur, CHP'nin seçilmiş yöneticileri vardır, CHP'nin tüzüğü vardır, CHP'nin kuralları vardır, gelenekleri vardır her kurumun her toplumun olduğu gibi. CHP bu kurallar ve gelenekler içerisinde yoluna devam eder. Kişiler önemli değildir buna ben de dahilim. CHP'nin bir parçası olarak aldığım görev çerçevesinde yoluma devam ediyorum.

Bu yol nereye kadar gider?

Bu yol CHP'nin iftiharına kadar gider, Türkiye'nin esenliğine kadar gider. Bu benle tek başıma değerlendirilecek bir yol değil. CHP bir kurumdur, kişiler önemli değildir, Haluk Koç'un hiçbir önemi yoktur. Artık organize, kurumsallaşmış toplum olmak zorundayız. Bunun için siz bir ağacın bir yaprağını bana soruyorsunuz, ben ağacın gövdesini söylüyorum, ağacın bütününü söylüyorum...

ka'ya dikkat edin. Küreselleşme kendi içerisinde kendi karşıtı yaratıyor artık. Benim demin söylediğim düşünce sosyal boyutta 1870'lerin, 1900 başlarının, 1917'lerin, 1980 öncesinin, 1991 öncesinin koşullarıyla değerlendirilemeyecek kadar farklı bir noktaya gidiyor. Tek reçete küresel reçete değil, tek reçete küresel nimetlerin sana getirdiği boyutlar değil, tek reçete küresel sermayenin oynacağı olup bütün kurumlara, halkın, zenginliklerle aldatılan değil bunun bir antitezi de var. Bunun antitezi de küreselleşmenin getirdiği tüm olumsuzluklara karşı bir sosyal program direnişi ortaya koymak. Niye koymuyorsunuz diye bir soru gelebilir. Bu süreç içinde oluşan sosyal olaylar bunlar. Gece yatıp düşündüğünün sabah gerçekleştiğini göremezsin hiçbir zaman sosyal olaylarda, bir süreç gerekir. Yani mangalda kuru fasulye pişirmek gibi bir şey. CHP bunu taşıyacak güçtedir. CHP'nin içinde ben partinin tüm ilkelerine, partinin tüm rüyasına, partinin tüm düşüncelerine demin söylediğim çerçevede gelecek olan bir toplumsal ihtiyaçla olacak olan yeni sosyal direniş programıyla beraber partinin içerisinde normal bir üyeyim, bugün grup başkan vekiliyim yarın sıradan bir üyeyim, bunların hepsinde aynı şevkle aynı hırsla, aynı inatla çalışmaya devam edeceğim.

Teşekkür ederim. •

AYNI MADALYONUN İKİ YÜZÜ KÜRESELLEŞME VE MİLLİYETÇİLİK

Içinde bulunduğumuz tarihi zaman diliminde, milliyetçilik ve küreselleşme, emperyalizmin başlıca program eksenini oluşturmuyor.

İlk bakışta bu iki kavramın birbiriyle çeliştiği izlenimi uyansa bile, milliyetçiliği körükleyerek toplumları atomize etmeksizin, küreselleşme sürecinin amacına ulaşması uzak bir ihtimal.

Belki en sonda söylenmesi gereken şeyi en başta söyledik, öyleyse açmaya çalışalım: Avrupa tarihinin bir dönüm noktasını oluşturan Aydınlanma sürecinde, 1688 İngiliz, 1789 Fransız ve 1848 Alman burjuva devrimleri, insanlığı Milliyetçilik ideolojisi ile tanıştırdı.

O zamana dek “çoğul kültürlü” feodal monarşilerin çatısı altında yaşayan halklar, anılan süreçle birlikte, kapitalist para-meta dolanımının sınırlarını çizdiği, doğal pazar alanlarına göre ayrıştılar. Ancak uzun yıllara yayılan ve sancılı bir dönemi ifade eden bu ayrışma, pazar alanlarını, gümrük duvarları sayesinde bıçakla kesercesine birbirinden ayırmasına rağmen, insan topluluklarını bu denli net biçimde ayırtıramıyordu. Ne de olsa sınırlar ülkelerden önce akrabaların arasından geçerler. Ve yine o nedenle Avrupa’da bile, kapitalist pazar tarafından sınırları çizilen coğrafyalarda ve oralara hükmeden ulus devletlerin çatısı altında, her zaman bir azınlıklar sorunu varolagelmıştır. Yeryüzünde hiçbir ülkenin kendi kapitalist pazarının sınırları içinde homojen bir topluluğa sahip olması mümkün değildir. Fakat Avrupa burjuvazisi, kitlesel üretim ve tüketim sürecine paralel olarak gelişen siyasi demokrasinin elverdiği ölçüde, bu sorunu baş ağırtmayacak düzeyde tutmaya çalışmıştır. (İrlanda örneği, tarihi bir istisna olarak bu ilginin dışındadır.)

Özetle ifade etmeye çalıştığım bu süreçte, Avrupalı ulus devletler maddi varoluşlarını “kapitalist ekonomik yaşantı birlikteliği” üzerinde temellendirirken, tin’sel varoluşlarını da “milliyetçilik” denilen ideolojiye dayandırıyorlardı. Fakat ilk aşamada sanıldığının veya çağrıştırdığının tam tersine, “milliyetçilik” yerel ve ulusal sınırlarla yetinen bir ideoloji değildi. Çünkü kapitalist ulusal ekonomilere adını veren “kapital”, çok kısa liberal bir sürecin hemen ardından, ulusal sınırların ötesine uzanmaya başlamıştı. “Yeni Çağın yeryüzü devrimi olarak bilinen sermaye, tezgahtan indirilen her gemiyle birlikte harekete geçiyordu: dünyanın yatırılan parayla (finans kapital, abç.) çevrelenmesi ve onun, çıktığı kontoya başarıyla geri dönmesi.”¹

Dolayısıyla, Yeni Çağ’ın denizaşırı hedeflere yönelen “mucizesi” olarak kapital ve onun sahibi Avrupa burjuvazisi, kendi tin’sel varoluşlarının ifadesi olan “milliyetçilik” ideolojisini, evrensel bir “değer” şeklinde bütün dünyaya pazarlamaya başlamışlardır. Madde, gittiği her yere, kendi tin’ini de birlikte götürür.

Çoğunun sanıldığının tersine küreselleşme sadece günümüze ait, bugün ortaya çıkmış bir olgu değildir. Sermayenin denizaşırı ülkelere ulaşması, beraberinde öncelikle sö-

mürgeci ve egemen ulus milliyetçiliğini götürmüştür. Milliyetçilik ideolojisini Avrupalı egemen uluslardan öğrenerek, kendilerine uyarlayan sömürge halkları, bir süre sonra ulusal bağımsızlık savaşlarına başvursalar da, antikapitalist bir “ekonomik yaşantı birlikteliği” örgenleyemedikleri sürece, sömürge pozisyonunda nitel bir değişiklik gerçekleştirememişlerdir. Ayrıca sömürge halkların Avrupalı beyaz adamdan taklit yoluyla edindiği “milliyetçilik”, olası yerel ve antikapitalist bir düşüncenin de önünü tıkamıştır. Dolayısıyla sermayeyi temsil eden egemen uluslar, sömürgeler üzerindeki “yeni” uygulamalarında yerel milliyetçiliği, olası antikapitalist düşüncelere karşı kalkan olarak kullanmışlardır. Buradan anlıyoruz ki, denizaşırı, küresel sermaye ile milliyetçilik, birbirlerini dışlayan değil, içeren kavramlardır.

YÜKSELEN MİLLİYETÇİLİK

Bu meseleye ilişkin olarak, yaklaşık onbir yıl kadar önce şu saptamayı yapıyordum: “Bugün Türkiye’de siyasi destabilizasyon süreci gözle görülür bir ivme kazanmıştır. Fotoğraf bir yanda şeriatçılıkla laikçiliği, öte yanda ise Türk ve Kürt milliyetçiliklerini karşı karşıya ifade etmektedir. Biz empirik duyu verilerinin ötesinde, belli soyutlamalarla iş görmeye kalktığımızda, bunların hepsinin, aslında birbirleri tarafından içerilen bir oyun olduğu yargısına varıyoruz. Çünkü görece bir burjuva demokrasinin koşulları altında on binlerce KİT işçisinin tasfiyesi, rant kesiminden öteki sermaye kesimlerine kaynak transferi vb. operasyonların yapılması olanaksızdır. Bu nedenle ülkeyi siyasi olarak stabilize etmek ve insanları canından bezdiresiye hırpalamak gerekmektedir.../... Sözelimi falanjist bir tabanın örgütlenmesi ve devletin de buna uygun bir yapılanmaya girişmesi, çağın ruhuna askeri bir darbeden çok daha uygun düşmektedir.”²

Yukardaki sözleri yazdıktan onbir yıl sonra “Kurtlar Vadisi” operasyonu bize falanjist bir tabanın örgütlenmesinde alınan mesafeyi gösteriyor. Ülke kaynaklarının yabancılara peşkeş çekilmesi, akıl almaz hortum süreçleri, falanjist milliyetçiliğin yükselişiyle sarmal bir biçimde içiçe gelişti. Özellikle tarihi açıdan geç kalınmış kapitalist restorasyon süreçleri, mevcut güdük hukukun dahi alt üst olmasını, mafyanın, gayri meşru eğilimlerin, her türlü milliyetçiliğin yaygınlaşmasını ve düşük yoğunluklu çatışmaları zorunlu kılıyor. Rusya’da da böylesi gelişmelere tanık olmuyor muyuz? Ne yazık ki, kapitalizmin ekonomi politikası, restorasyon uygulamalarında başka bir imkan içermiyor. Dolayısıyla, küreselleşme, milliyetçilik ve düşük yoğunluklu çatışmalar, tek bir bütünün parçalarıyla oluşturuyorlar.

Buradan şu sonuca varıyoruz: Anti-amerikancılık temelinde gelişen, veya geliştiği varsayılan bir milliyetçilik bile, kapitalizmin ekonomi politikası uyarınca, küresel sermayeye tabidir.

Küresel egemenler açısından burada önemli olan, milliyetçilik gibi irrasyonel bir

eğilimin tırmandırılmasıdır. Bu irrasyonel eğilimi, çok kısa sürede, bir kaç fırça darbesiyle, anti-amerikancılıktan, anti-irancılığa veya bir başka şekle çevirmek isten bile sayılmaz. Sadece kafa karıştırmaya yarayan ve zorlayarak türetilmiş, makro, mikro, pozitif, vb. milliyetçilik türlerinin, insan tabiatına aykırı bu ideolojiyi meşru kılma çabasından başka bir şey olmadığı de seziliyor.

BİR ALTERNATİF ÖNERİ OLARAK YERELLEŞME

Milliyetçilik sayesinde, insanı türlü çeşitli cins ve niceliklere göre tasnif edip, çekme-celere yerleştiren aydınlanmacı ve kategorik Batı aklı, evrensellik iddiasıyla bu ideolojiyi dünyanın her tarafına taşıma eğilimindedir. Bu irrasyonel olguyu, katlanılır kılmak için, demokratikleşme, sivilleşme, alt kimlik, üst kimlik, vb. zorlama kavramlarda destek aranıyor. Oysa Ruanda, eski Yugoslavya, Kafkasya gibi birçok yörede ortaya çıkan sonuç bellidir. Tarih boyunca milliyetçilik ideolojisinin insanlığa huzur ve mutluluk getirdiğine, Avrupa dahil, hiçbir yerde tanık olamıyoruz.

Öyleyse antiemperyalizmi, üzerinde yaşanan toprak, komşu ve yerel kültür ihtiyacında, bu ihtiyaçtan kaynaklanan sevgide temellendirmek gerekiyor. Bunun adına kısaca yerelleşme diyebiliriz. Ve kapitalizmin küresel niteliğine karşı, olası bir yerelleşme çabası, otomatikman antikapitalist etkilere yol açacaktır. Bu bağlamda yerel pazarlar, tarım ekonomisi, küçük ve bireysel üretimin büyük önem taşıyor. Modernizmin yüzyıllardır aşağıladığı ve dağıtmaya çalıştığı taşra, küresel amaçlara karşı durabilmek açısından zengin imkanlara sahiptir. Tarihini belli bir dönemde, sadece belli coğrafyalarda ortaya çıkan metropol olgusunu, ebedi bir veri olarak algılamak çocukluk dönemi yansımasından başka nedir ki? Sonuçta her canlı organizma gibi, metropollerin de sınırlı bir ömrü olduğu su götürmez.

Ve metropoliten bir ideoloji olarak milliyetçilik asla bize ait değildir, dolayısıyla bu ideolojiden kolayca vazgeçilebilir. Ama dedelerimizden miras kalan ve adına vatan dediğimiz topraktan ve yüzyıllar boyu kaderimizi, ekmeğimizi paylaştığımız komşularımızdan ve onlarla birlikte yüzyıllar boyu biriktirdiğimiz yaşama kültürümüzden vazgeçemeyiz. Dikkat edilirse, bu üç unsur, bizim başlıca varoluş koşullarımızı oluşturuyor. Topraksız, komşusuz ve kültürsüz yaşamaz. Bunların yerine yabancılarını koyarak yaşamaya çalışırsanız, siz de, siz olmaktan çıkarsınız. Tarihte örnekleri çoktur. Bu bağlamda, ille de bir kimlik zorunluysa, bunun imkanı, batılı burjuva devrimlerinin ideolojisi olan milliyetçilikte değil, komşuda, toprakta, kültür ve medeniyette aranmalıdır. Yoksa, Fransız ideolojisinin ışığında kimliğini arayan bir Ortadoğulu, garabete düşmüş demektir. Batı aklı kapsamında “sağ” a ve “sistematik savaşlara” tekabül eden milliyetçilik ideolojisi, Afrika, Ortadoğu, Çin Hindi, vb. yörelerde abes’e ve “vulgar katliama” tekabül ediyor.

Batılı modern metropol yaşamı, bizi komşularımızdan ve yerel kültürümüzden uzaklaştırdığı ölçüde, yalnız ve dayanışmasız kalıyoruz. Ekonomik büyüme ivmesinin yüksek olduğu dönemlerde, Avrupa’nın sosyal devletleri, modern yaşamın bu tahribatını, paranın finanse edebildiği sosyal kurumlarla gidermeye çalıştılar. Ama kâr etmedi. Üstelik, bu ülkelerde artık sosyal hizmetlere ayrılan bütçe daralarak, sembolik düzeylere inmiş bulunuyor. Bizim böylesi bir imkanı da yok. Öyleyse metropol yaşamın belirlenici olduğu yörelerde, ya kimsesizliği tercih etmek, ya da zorunlu olarak komşularımızın kapısını çalmak durumundayız. Günümüzde antiemperyalizm, komşumuzun kapısından ve imece ruhundan geçmektedir. Bu önermeyi daha da soyutlamak ve ilgilerini tasarlayarak, kavramsallaştırmak gerekiyor. Kapitalist modern Batı’da, olası bir işçi sınıfı dayanışmasından önce, komşuluk dayanışmasının; dostluk ve kardeşlik dayanışmasının ortadan kalkması hayli öğreticidir. Özeldir, olası bir sınıf dayanışması için bile, genel dayanışma ve birlik kültürüne ihtiyaç olduğu tartışma götürmez. Falanjizmin; milliyetçiliğin körüklediği metropoliten, modernist çatışma kültürü yerine, komşularımızla yerel birlik ve dayanışma kültürünü geliştirmek zorundayız.

Makro düzeyde de durumun hiç farklı olmadığı söylenebilir: Antiemperyalizm, komşumuz Irak’dan geçiyor.

¹ Peter Sloterdijk, Sphaeren II, S. 882 Frankfurt am Main 1999

² Oktay Taftali, Medya Çağında Düşünce, s. 57 İstanbul 1995

SON DAKİKA NOTU

HAMAS TİYATROSU

“ABD Büyükelçisi: Hamas’ın geleceğini önceden biliyorduk, önemli olan doğru mesajın verilmesi.../... Büyükelçi, Türk hükümetinin bize aktardığı kadarıyla, ziyaret sırasında bu mesajlar güçlü ve açık bir şekilde iletilmiştir dedi.”

Radikal 22 Şubat 2006

ABD, yurdum bağlamında çok talihsiz bir ülkedir. Çünkü dünyadaki kendi uzantıları, beşinci kolları arasında, en kabiliyetsiz, en beceriksiz, buna karşılık en pahalı kadroları, yurdum medyasında istihdam etmiştir.

Adamlar bizim üzerimizden Hamas’a ayar vermeye çalışırken, PR yapmaya uğraşırken, sen kalk kendi efendinin tekerine çomak sok. “Hamas temsilcisi niçin davet edilmişmiş, burada ne arıyormuş, İsrail’e çok ayp oluyormuş, vs.” Elinin körü, bi dur, bi bekle bakalım, efendin ne diyor.

Sanki Ortadoğu’daki bütün dinci örgütler, zamanında ABD eliyle kurulmuş, sanki Hamas bir bolşevik partisiymiş gibi yargara koparmanın ne alemi var? Alın işte, sonunda büyükelçinizi yukarıdaki açıklamayı yapmaya mecbur bıraktınız, oldu mu şimdi?

Ben derim ki: ey muhterem ABD’li yetkililer, bu kabiliyetsiz, bu sezsiz, bu kraldan fazla kralcı medya uzantılarınızı, pisik sever gibi seviniz ama onlara saygı duymayınız, dahası hemen işten atınız. Bunlar hem çok sakı, hem de çok masraflı.

Müslümanı Müslümana kırdıracaklar...

İYİ GÜZEL
DİYON DA,
1 MART TEZKERESİNİN
MECLİS'TEN GEÇMESİ
İÇİN CANLA BAŞLA
ÇALIŞTIĞINI
UNUTMADIK, DAHA
ARABİSTANLI
TAYYEP!

BUGÜN YİNE
İYİ HASILAT YAPMIŞSIN
KIZ. BUGÜNKÜ
MÜŞTERİLERİN YİNE
MECLİSTEN
MİYDİ?

EE..
SAUNAYA
GİREN
TERLER
KOÇUM!

Kayıp trilyon davasından hüküm giyen Erbakan'ın, 2 yıl 4 aylık cezasını evde çekmesine olanak sağlayan yasa Meclisten'ten geçti.

BU HAPİS
KARARI BENİ
UÇURMAYA YETER
DE ARTAR
BİLE!..

Kürşad Tüzmen:
DNA'larım da devlet
adamlığı var.
Aşağıda
"DNA'larım da
devlet adamlığı
var" diyen
Tüzmen'in DNA'sı
görülüyor.

BDDK, Devlet Bakanı Kürşad Tüzmen'i Eximbank'tan EGS Dış Ticaret'e 64 trilyon lira usulsüz kredi verip hazineyi zarara uğratmakla suçlandı.

- Devletin malı deniz, yemeyen domuz DERİM!

AKP'li Büyükşehir ve Beyoğlu Belediyeleri'nin elinde Yap-Boz tahtasına dönen İstiklâl Caddesi'nin taşları yeniden değişiyor. Yanda İstiklâl Caddesine döşenmesi düşünülen yeni taşlar gözüküyor.

Şükrü Saracoğlu'nun Romanı: Efe Başvekil! “Fasulye, bu devleti kuranların milli aşkıdır!”

**Efe Başvekil / Remzi Kitabevi
Gürkan Hacır**

Şükrü'yü kapıda karşılayan Karpiç Baba her zaman ki davudi sesiyle

- Hoş gelmişsiniz Şükrü Bey, dedi. Tek misiniz, yoksa başka gelecekler de var mıdır?

- Bu gün yalnızım ama burada yalnızlık ne kadar sürer ki?

Karpiç'te pek yalnız kalmak mümkün değildi. Tek başınıza bir masaya otursanız bile kısa sürede lokantaya gelen tanıdık birileriyle aynı masada bulabilirdiniz kendinizi.

Şükrü artık alışkanlık haline getirdiği gibi salonun en dip köşesindeki masaya geçti.

Pırıl pırıl beyaz masa örtülerinin üzerine ters olarak konulan porselen tabağı çeviren garson rakı bardaklarını kaldırmaya teşebbüs edince Şükrü müdahale etti.

- Kalsın. Bu akşam bir iki kadeh içeceğim.

Karpiç'te kimse Şükrü'nün rakı içmesine alışık değildi. Hem böyle tek başına gelmiş hem de rakı sipariş etmişti. Baba Karpiç bir şeyler olduğunu tahmin ederek Şükrü'nün yanına geldi.

- Hayrola Şükrü Bey kötü bir havadis yok inşallah!

- Yok canım. Keyfimden bir kadeh yuvarlayayım dedim. Bakalım nasıl duracak?

Baba Karpiç problem olmamasından memnun şekilde sordu.

- Ne alayım yanına?

- Bizim klasikten alalım ne dersin Karpiç?

- Aman be Şükrü Bey yahu. Hiç rakıyla kuru fasulye gider mi? Başka mezeler alayım şuradan.

- Yok yok sen önce bir kuru fasulye getir de midemiz kendine gelsin.

Karpiç Baba gülümseyerek uzaklaştı.

Salonda Macar bir grup şarkılar söylüyordu. İki güzel Macar kızı orkestranın çaldığı parçaya şımarık bir ses tonuyla eşlik ediyorlardı. Henüz gece yeni başlamıştı. İlk parçalarını seslendiriyorlardı. Birkaç masaya dağılmış bulunan müşteriler yeni kurulan sofralarında garsonların getirdiği mezelerine özenerek bakıyor, kimisi rakı kadehine buz ilave edip içerken kimi kadehine yeni servis edilen şarabı yudumlayarak müziği dinliyordu.

Karpiç Lokantası her zaman ki akşamlarından birine hazırlanıyordu.

Beyazlar içindeki Baba Karpiç koluna taktığı beyaz peçetesini düşürmeden masaya yanaştı. Tepside kavun, beyaz peynir, kızarmış ekmek ve bir kutu rus havyarı ile beraber küçük bir şişe rakı vardı. Bir tabak etli kuru fasulye ise tepsinin tamamlayıcısıydı.

Tepsiyi taşıyan komiye eliyle 'yanaş' der gibi işaret etti. Komi, Baba Karpiç'in servise girmesinden iyice tedirgin olmuş, heyecandan nerede duracağını bilememişti. Onun işaretleriyle iyice şaşırıp elindeki tepsiyi masanın üstüne doğrulttu.

- Yavaş be çocuk geri dur biraz bakalım.

Komi çocuk kıpkırmızı olmuştu.

Geri çekilip tepsiyi aynı zamanda patronu olan Baba Karpiç'e doğru uzattı.

Şükrü, sigarasını çoktan yakmış yasemin ağızlığına yerleştirip kül tablasına bırakmıştı. Beyaz masa örtüsünün üzerine döşenen meze tabaklarını ve Baba Karpiç'in özenli servisini izlemeye koyuldu.

Baba Karpiç, meze tabaklarının yönünü bile kendi tespit ederek masaya bırakıyordu. Masada tabakların coğrafik dağılımını bir mühendis edasıyla ayarlıyor hepsinin müşteriye eşit uzaklıkta olmasına dikkat ediyordu.

Tüm garsonlarına ve komilerine aynı özenle servis yapmasını öğreten Baba Karpiç bu temiz ve itinalı işletmecilik anlayışıyla Ankara'nın ve devlet erkanın vazgeçilmez adresi olmuştu. Anadolu Kulübü'nün varlığına rağmen Ankara'da cazibe merkezi bir mekan yaratmak kolay bir iş değildi.

Ama Baba Karpiç'in bir ayını andıran servis anlayışı ve lezzetli yemekleri salonunun avrupalı ambiyansı ile birleşince ortaya tercih edilen bir mekan çıkıyordu.

Baba Karpiç Şükrü'nün önüne en son kuru fasulye tabağını koyarken ufak yollu sitem etti.

- Şükrü Bey burada da kuru fasulye yiyorsunuz ya...!

- Elbette. Başka ne yiyeceğim ki. Hem bak sen de hazırlamışsın fasulyeyi. Madem burada yememse neden hazır tutuyorsun bakalım?

- Gazi'nin ne zaman geleceği belli olmuyor. Masası uzayıp geç saatleri bulunca da rakısını bitirince biliyorsunuz fasulye istiyor.

- Yaa!... Bak tek değilmişim demek.

- Evet ama Gazi Paşa, mezelere hiç el sürmüyor, beyaz leblebi ile kadehleri deviriyor. Rakısı bitmeye yakın acıkınca da fasulye istiyor. Bana kalırsa bu yaptığı doğru değil!

- Doğru olmayan hangisi? Rakı içmesi mi fasulye yemesi mi?

- Hayır canım rakı içilir ama sabah olmuş yatmaya yakın, fasulye yemek hazmı güçleştirir, gaz yapar.

Şükrü, ekmekten bir parça koparıp kuru fasulyenin suyuna banarak ağzına attı.

- Bizim fasulyemizden hiçbir şey olmaz, dedi. Asıl bunu yemeyenin aklına şaşarım.

Tabağını kaşıklayıp arkasına yaslanınca kumaş peçetesini ağzını sildi. Sözüne devam etti.

- Biz cepheden cepheye harp edip bu ülkeyi

Türkiye'nin 5.Başbakanı, Fenerbahçe'nin en uzun süreli Başkanı, Varlık Vergisi'nin tartışılan ismi Şükrü Saracoğlu'nun hayatı romanlaştırıldı. Gürkan Hacır'ın kaleme aldığı "Efe Başvekil" Mart ayının ilk haftası Remzi Kitabevi'nden yayınlanacak. Romanda Saracoğlu'nun gölgesinde İkinci Dünya Savaşı'ndaki ince dış politika stratejimizden, halen tartışılan varlık vergisine, Cumhuriyet kadrolarının iktidar savaşlarından, çok partili sistemin sancılarına kadar bir çok tarihi gerçeklik ele alınıyor. Tabii Saracoğlu'nun vazgeçilmez tutkusu olan futbol ve Fenerbahçe de fonda okura eşlik ediyor.

Bu tarihsel çalışmadan yaptığımız kısa bir alıntıyı ve Şükrü Saracoğlu'nun hayattaki tek çocuğu olan Yılmaz Saracoğlu ile gerçekleştirdiğimiz söyleşiyi yayınlıyoruz.

kurarken iki şey olmadan hiç uyumadık Karpiç. Bir silah, bir de kuru fasulye. Fasulye, bu devleti kuranların milli aşkıdır unutma! Hiç birimiz kuru fasulye yemeden doyduğumuzu anlamayız.

Baba Karpiç hafif bir tebessümle biliyorum der gibi başını salladı.

Rakısından bir yudum aldı. Yüzünü hafiften buruşturarak yutkundu. Zorla içtiği belliydi. Ama bir kutlama sofrası olduğu için rakının şart olduğunu düşünmüştü. Ancak sevinçten de olsa rakıyı kolay içemiyordu. Kuru fasulyesini kaşıklamaya başladı. Baba Karpiç, bu arada başından ayrılmış, masa yalnızlığa gömülmüştü. Ne zaman sonra tabağındaki fasulyeyi bitirdiğinde arkasına yaslanıp rakı kadehini eline aldı. Macar grubu izlemeye koyuldu.

Masalar yavaş yavaş dolmaya başlamıştı. Bulunduğu yer köşede kaldığı için gelenlerin çoğu onu fark edemiyordu. Ancak o salona gelen herkesi görebiliyordu.

Salonun girişinde çocukluk arkadaşı Nafia Vekili Hilmi (Uran) belirdi. Hilmi gözleriyle tüm salonu taradı. Seyrek masalara göz gezdirdikten sonra Şükrü'nün her zamanki köşedeki masasına bakındı. Tek başına oturduğunu görünce ona doğru yöneldi.

Şükrü, onu fark ettiğinde seslenmişti zaten.

- Hilmicğim gel bakalım!

- Hayrola Şükrü, Fenerbahçe'nin stad sahibi oluşunu mu kutluyorsun böyle?

- Öyle sayılır. Bu gün iyi iş becerdik. Yarayı kabuk bağlamadan tedavi ettik.

Gel otur masaya, diyerek masada yer açtı. Hilmi, Şükrü'nün yanına oturur oturmaz, garson masanın başında bitiverdi.

- Hoş geldiniz efendim. Ne alırsınız?

Hilmi, Şükrü'ye bakarak konuştu.

- Madem masa rakıdan açılmış biz de aynısıya devam edelim. Bana da rakı alveriniz lütfen.

Okul yıllarından bu yana arkadaş olan Hilmi ve Şükrü aradan geçen onca yıldan sonra şimdi sıcağı bir Ankara akşamında Karpiç Lokantasının masasının etrafındaydılar.

Tıpkı Mülkiye günlerinde üşümek için alt alta üst üste boğuşan iki delişmen arkadaş gibi yan yanaydılar.

Şükrü için Hilmi'nin yeri her zaman bir başka olmuştu. Onunla kurduğu dostluğu hiçbir zaman değişmemişti.

- Üzerimden büyük bir yük kalktı Hilmi, dedi. Kulübün bu zor gününde bir mucizeyi başardık ya, gözüm açık gitmez artık.

- Eeee. Her felaketten bir hikmet doğar. Sen gayret etmesen kabinde böyle bir şey akıllara gelmezdi.

- Hiçbir vekil arkadaşım beni kırmadı. Fenerbahçe'yi bu zor gününde yalnız bırakmadı. Kulübün idarecileri kim bilir nasıl sevinmişlerdir.

- Artık seni Kadıköy'de milli kahraman gibi karşılarlar.

Şükrü Hilmi'ye yan göze hadi canım der gibi bakarak gülümsedi. Bu arada Baba Karpiç'ten servisi devralan baş garson Süreyya (Sergey), Hilmi'nin rakısını bardağına dolduruyordu. Mezele rin azlığına dikkat edince Hilmi'ye sordu.

- Siz de kuru fasulye alacak mısınız?

- Sorulur mu hiç?

Süreyya tamam der gibi başını sallayarak çekildi.

Hilmi yediği kuru fasulyeyle altlığını yaptıktan sonra kadehini Şükrü'ye doğru uzattı.

- Hadi bakalım Şükrü bey, Fenerbahçe'nin şerefine!

Şükrü bardağını gülererek vurdu.

- Fener'e!...

Karpiç Lokantası artık yükünü iyice almıştı. Masalar birer ikiye dolmuş, meclisin neredeyse yarısı her akşam olduğu gibi yine buraya akın etmişti. Ama gelenler onları fark etmiyorlardı. Müzik grubu ise hızını iyice almış hareketli parçalarla gecede eğlenceyi artırıyorlardı.

Şükrü Saracoğlu'nun Hayatta ki Tek Oğlu Yılmaz Saracoğlu

"BABAMIN BIRA İÇTİĞİ MASADA, BANA GAZOZ İÇMEK DÜŞER!..."

Şükrü Saracoğlu'nun hayattaki tek çocuğunuz. Sizi kısaca tanıyabilir miyiz? Gerçi kaptaki "Yaramaz Yılmaz"ı biliyoruz ama...

Şükrü Saracoğlu'nun ikinci çocuğuyum. 1928 yılı Ödemiş doğumluyum. Benden 3 yaş büyüğüm ağabeyim Aydın 2003 yılında, üç yaş küçüğüm kız kardeşim Evin 1981 yılında vefat ettiler. Liseyi Ankara Atatürk Lisesi'nde bitirdim. Mühendislik eğitimim için ABD'ye gittim. Arizona Üniversitesi'nden B.S. Teksas Üniversitesi'nden M.S. İnşaat Mühendisliği diplomalarını aldıktan sonra bir buçuk yıl Louisiana'da çalışıp Türkiye'ye döndüm.

Yedek subaylığımı, istihkam teğmeni olarak M.S.B. İnşaat Emlak Daire Başkanlığına bağlı NATO Enf. Dairesi'nde yaptım. Aynı işyerinde daha sonra 12 yıl sivil olarak görev yaptım. Daha sonra bir inşaat şirketine geçerek 28 yıl çalıştım ve 2000 yılında emekliye ayrıldım.

Eşim Ufuk ile 1960 yılında evlendim ve 46 yıldır mutluyuz. Oğlum Şükrü Endüstri Yüksek Mühendisidir. Bir Danışmanlık Şirketi sahibi. Kızım Tilsim ise diş hekimliği yapıyor.

Sormak biraz ayıp olacak belki ama Fenerbahçeli misiniz?

Tabii ki Fenerbahçeliyim. Hem fanatik bir taraftar hem de kongre üyesiyim. Ayrıca iyi bir Galatasaray aleyhtarıym, Galatasaray Gaziantepspor'a yenildiğinde Antepfistiki, Ankaragücü veya Gençlerbirliği'ne yenildiğinde Ankara balı, Kocaelispor'a yenildiğinde pişmaniye, Bursaspor'a yenildiğinde kestane şekeri alıp Galatasaray taraftarı arkadaşlara dağıtırm.

"Efe Başvekil" i nasıl buldunuz, kitabın yazım süreci nasıl oldu, Gürkan Hacı'ya nasıl yardımcı oldunuz?

Gürkan Bey'le ağabeyimin damadı olan Salih Bayrak vasıtasıyla tanıştım. Babam hakkında çok kapsamlı bir araştırma yapmış ve ona ait bütün yazıları okumuş. Aile ilişkilerini öğrenmek için benimle tanışmak istemiş. Ben de kendisine babamın özel hayatındaki bazı olayları anlatarak kendisine yardımcı olmaya çalıştım.

Şükrü Saracoğlu ismi hep varlık vergisiyle anılıyor ve tabii bir de Fenerbahçe... Ancak kitabı okuyunca çok renkli bir yaşamla karşılaşıyoruz. Babanız ser verip sır vermeyen birisi miydi?

Şükrü Saracoğlu Fenerbahçe ve Varlık Vergisi ile anılmaktan gayri bir de Stalin ve Molotov ile görüşmeye gidip 4 gün yerine 23 gün kaldığı Moskova seyahati ile anılır. Birçok kimse bana bu seyahat ile ilgili sorular sormuştur. Babam evde kesinlikle işi ile ilgili konuşmazdı. Dolayısıyla ne Moskova seyahati ne de devlet işleri hakkında hiç bir bilgi vermezdi.

Sizin de babanız hakkında öğrendiğiniz yeni şeyler oldu mu?

"Efe Başvekil" romanından, babamın Demirci Efe ve Celal Bayar ile bağlantılarını yeni öğrendim. Bazı ilişkileri olduğunu duymuştum fakat kesin bilmiyordum. Öğrendiğim bir diğer husus ise İsmet İnönü tarafından Bursa'ya tedavi için gönderilerek işlerinden bir süre uzak tutulması ve babamın T.B.M.M. başkanlığına seçilmesine İsmet Paşa'nın karşı olması. Bunlar beni oldukça şaşırttı. Bunları bilmeden 1960 yılında evlenirken İsmet Paşa benim nikah şahitliğimi kabul etti. Şayet bilseydim yine de kendisinden rica ederdim.

Dönem dönem Fenerbahçeliliği tartışılıyor. Kimi Galatasaraylı kimi Altaylı ilan ediyor. Ancak kitapta su katılmamış bir Fenerbahçeli olduğu görülüyor. Şükrü Bey'in Fenerbahçe ile ilgisi nasıldı?

Babam tam bir sporsever, tam bir Fenerbahçeliydi. Bütün diğer takımları da kollar onlara husumet beslemezdi. Nitekim ağabeyim Aydın'ın Gençlerbirliği ve Hacettepe'de futbol oynamasına, kız kardeşim Evin'in Galatasaray'da kürek çekmesine mani olmadığı gibi

destek de vermişti.

Çok dramatik bir öyküsü var. Kirada oturuyor, dolmuş binip maça gidiyor. Bir başbakanın oğlu olarak bugünkü siyasilere bakınca neler düşünüyorsunuz?

Kitabın adı 'Efe Başvekil' yerine 'Kiralık evde ölen Başbakan' konulabilirdi. Ama bu babama karşı bir acıma hissi uyandırır. Halbuki o bir efe idi, mert bir insandı ve de çok dürüst bir devlet adamı idi. Şu sözleri hiç unutulmamalı. 'Beni sevmeyenler, icraatlarımı beğenmeyenler, aleyhimde yazarlar ve konuşurlar. Ama hiç kimse bana hırsız diyemez' Nitekim dolmuş'a binip kiralık evde oturarak bunu bir nevi kanıtlamış oldu.

Kitabın dışında kalan babanızla ilgili bir anınız var mı?

Çok partili ilk seçimin yapıldığı 1946 yılında, babam seçim öncesi seçim bölgesine giderek oy istemedi, sadece seçimden sonra İzmir ve ilçelerine giderek teşekkür etti. Bu seyahatine ben de katıldım. Bir akşam İzmir'in Konak bölgesinde, parti il ve ilçe başkanları ve bazı belediye başkanları ile birlikte yemek yiyorduk. Babam ve bazıları bira bir kısmı da rakı içiyordu. Ben ise gazoz içiyordum. Yanımda oturan Ödemiş Belediye Başkanı:

- Lise'yi bitirdin, koca delikanlı oldun, hala gazoz mu içiyorsun? diye sordu.

- Babamın bira içtiği masada bana gazoz içmek düşer diye cevap verdim.

Babam bu konuşmayı duydu hemen garsonu çağırarak

- Garson benim biramı kaldır. Bana rakı getir dedi.

Son olarak ekleyecekleriniz...

FB Kulübü başkanı Aziz Yıldırım hayatta en müteşekkir olduğum insandır. Babamın adını stada koyarak Şükrü Saracoğlu isminin sürekli anılmasını ve unutulmamasını sağladı.

'Efe Başvekil'in yazarı Gürkan bey de babam için şimdiye kadar yapılmamış bir işi yaptı. Zevkle, heyecanla romanın yazılışını takip ettim. Ona da çok müteşekkirim, bu şahane romanın ilk ve son bölümleri o kadar duygusal ve realist ki; her okuyuşumda gözlerim yaşıyor. •

İşte bu gezinin maceraları Ankara'da dilden dile anlatılır olmuştur. Hilmi de bu dost akşamında Şükrü'ye ilk ağızdan bunları soruyordu.

- Sevap da gizli günah da gizli. Daha da fazlasını sorma artık, diyerek kesti-rip attı Şükrü.

- Dur aziz dostum sıkılma hemen. Takıldık az buçuk. Neyse İsmet Paşa geldi bak, diyerek salonun giriş kapısını işaret etti.

Her ikisi birden ayağa kalkarak İsmet Paşa'ya saygı gösterdiler. Zaten paşanın lokantaya gelişiyle salonda bir dalgalanma olmuş, herkes toparlanıp ayağa kalkmıştı. İsmet Paşa eşi Mehriban hanımla ile beraber kendine ayrılan masaya geçerken ayağa kalkmalarıyla selamlayıp gülümsemişti.

- Gazi de gelir birazdan, dedi Hilmi.

- Anadolu Kulübüne uğramazsa gelir muhakkak.

- Her ikisinin de kendine has hususiyetleri var. Lakin devlet söz konusu olunca ikisini birbirinden ayırmak kabil değil.

- Devlet terbiyesi de budur zaten. Uyumla beraber çalışmak...

- Sen Lozan görüşmelerinde Gazi'nin Kazım Paşa'ya dediğini biliyorsun değil mi?

- Hayır bilmiyorum diyerek Hilmi'ye merakla bakındı Şükrü.

- Lozan görüşmeleri başlayacağı vakit temsil heyetine kimin reislik edeceği tartışma konusu olmuştur ya. İsmet Paşa'nın adı öne çıkınca Kazım Paşa Gazi'ye çıkmış ve "Paşam ben ülkemizi savunamaz mıyım, neden beni Lozan'a yollamıyorsunuz" diye sormuş.

- Peki Gazi'nin cevabı ne olmuş?

- "Kazım! Sen memleketimizi elbette iyi savunursun. Ama İsmet dediğini yapar!"

Şükrü sıkı bir kahkaha patlattı.

- Ne diyorsun aziz dostum. Ben bunu hiç duymamıştım.

Şükrü'nün gülmesi durunca Hilmi ekledi.

- Ya işte böyle. Gazi'yle İsmet Paşa etle tırnak gibidir.

- Etle tırnağın arasına bazen bir şeyler kaçabilir!...

- Misal?

- Misal gayet belli kardeşim. İş Bankası mevzuunda Gazi'yle İsmet Paşa büyük bir çatışmaya girecekler gibi gözüküyor. İsmet Paşa İş Bankası idarecilerine açıkça cephe almış vaziyette. Gazi de belli etmeden onları kolluyor. İşin gidişi bir çatışmaya dönüşebilir. Ve tabii her çatışma da olduğu gibi bu da Gazi'nin nihai kararıyla son bulur.

- Ben pek emin değilim. İsmet Paşa o kadar kolay pes etmez. İş Bankası'nın devletin yatırım yapmayı düşündüğü alanlara yönelmesini İktisat vekaletinde engellemiş. Bundan da Gazi'nin haberi olmuş. Artık ne tepki verecek bilinmez.

- Bana kalırsa Gazi'nin Mahmut Celal Bey'in piyasa fikirlerini benimsemekten çok onun bu atak halinden yararlanma isteği var. Belki de İsmet Paşa'ya bir halef yaratmak istiyor. Mahmut Celal, iktisat politikalarına muhalefet ederken Gazi'nin buna ses çıkarmaması manidar. Kabinede Mahmut Celal isminde bir gedik açılırsa hiç şaşmam.

- Vekaleti mi kastediyorsun?

- Tabi ya!

Şükrü her ne kadar mutluluğundan sofraya kursa da rakı bir türlü gitmiyordu. Kadeh tokuşturduğunda bile bir yudum alıp bırakmıştı. Ağzında büyü-yordu. Ama gecenin keyfine diyecek yoktu. Sohbetleri de tadındaydı.

Hilmi daha eğlenceli konular açmak niyetindeydi.

- Yahu Şükrü be, hiç anlatmadın Amerika maceranı bana. Neler yaptın bir anlatsana.

Şükrü biraz şaşkınca itiraz etti.

- Mecliste bilgi verdim ya!

- Canım onu sormuyoruz. Ben akşamları ne yaptın nerelere gittin. Daha yeni kıtayı gören olmadı aramızda. Merak ediyoruz canım.

Şükrü bir yıl önce ekonomik incelemelerde bulunmak üzere Amerika'ya gönderilmişti. Türkiye'ye ziyarette bulunan Amerikan Ticaret müsteşarı Dr. Klein'in dünyayı sarsan ekonomik buhran sonrasında yeniden şekillenen Amerikan ekonomisinin yerinde incelenmesi gerektiğini söyleyerek bir Türk yetkilili ülkesine davet etmesi üzerine İsmet Paşa eski Maliye vekili sıfatıyla Şükrü'yü görevlendirmişti. Şükrü de iki buçuk ay süreyle Amerika'nın davetlisi olarak bu ülkeye giderek incelemelerde bulunmuştu.

Dönüşünde özellikle tekstil konusunda yaptığı incelemeleri de içeren bir rapor sunmuş ve bu raporla beraber pamuklu kumaş tesisi kurulması yoluna gidilmişti. Halk arasında Amerikan bezi olarak bilinen Amerikan tarzında dokuma kumaşın ülkeye ilk girişi Şükrü'nün bu ziyaretiyle olmuştu.

Şükrü bu resmi gezisinde Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Herbert Hoover tarafından da kabul edilmişti.

Ama Hilmi'nin merak ettikleri bunlar değildi.

- Amerika'nın bilhassa gece hayatı muazzam. Kabul oldukça görmeye çalıştım ama resmi ziyaretle orada bulunduğumuz için tam manasıyla gezemedim.

Hilmi takılmayı sürdürdü.

- Canım eğlence hiç mi olmadı Allah aşkına!

Şükrü kırk yıllık arkadaşının neyi kastettiğini anlamıştı. Her şeyi uluorta konuşma taraftarı olmasa da Hilmi çok yakın dostuydu.

- Oldu biraz eğlenceler işte. Üsteleme artık.

- Ankara'da adın çapkın vekile çıktı bile ona göre.

- Yok daha neler?

- Herkes senin Amerika seyahatinin öbür yüzünü konuşuyor. Saraç, Amerikan tarzı eğlenceye nasıl iştirak etti diye tahmin yürütenler bile oluyor.

- Bak sen. Kimsenin başka işi yok mu Allah aşkına!...

- Aziz dostum ama sen de ser verip sır vermiyorsun.

Şükrü'nün yüzü kızarmıştı. Yakın arkadaşının böyle üstelemesinden biraz rahatsız olsa da aralarındaki samimiyeti düşününce takılmasına ses çıkarmıyordu. Zaten Hilmi'nin sorduklarında doğruluk payı da yok değildi. Amerika'da iki buçuk ay süren gezilerinde akşamları birkaç kez çapkınlık turları olmuştu. Alışık olmadığı içkileri ardı ardına yuvarlayıp sarhoş olduktan sonra yeni kıtanın ışıltılı gece hayatında almıştı soluğu. İnsanın aklını başından alan dilberlerden de kendini koruyamamıştı.

Ne hidrolik, Ne termik, Ne nükleer Güneş bize yeter

Nükleer yanlılarının yeni dönemde kullandıkları söylemlerden biri de "Doğal gazın dışa bağımlı bir enerji kaynağı olduğu." Nükleer santraller dışa bağımlı bir enerji kaynağı değil mi?

Doğalgaz, petrol, ithal kömür dışa bağımlı da, nükleer teknoloji ve uranyum "içe" mi bağımlıdır? Fosil kaynaklar tükeniyor da, uranyum tükenmiyor mu? Petrol ve doğalgazda krizler yaşanıyor, fiyatları artıyorsa yakın gelecekte uranyumda ya da zenginleştirilme işleminde kriz yaşanmayacağına, fiyatının artmayacağına (nitekim uranyum fiyatlarında eskisi kadar üretim olmadığı için; 2004 yılı sonu itibarıyla, bir önceki yıla göre %49 civarında bir artış olmuştur), ambargo uygulanmayacağına garantisini kim verebilir?

Doğalgazda ham madde nakli için boru hatlarına ihtiyaç varsa", nükleer yakıt ve atıkların taşınması için "nakle" ihtiyaç yok mu? Üstelik Almanya'da yaşandığı üzere; hem de 30-40 bin polis eşliğinde, 3-4 ay süren "belalı", "riskli" bir nakle ihtiyacı olacaktır. Ayrıca sürekli öne sürülen; "Toplam enerji maliyetindeki yakıt maliyeti oranının düşük olması" neyi değiştirir? İlk yatırım, finansman, kredi maliyetleri; yapım süresinden kaynaklı faizler; güvenlik, kaza, arızalardan kaynaklı maliyetler, söküm ve atık maliyetleri zaten o kadar büyük ki; yakıt maliyetinin düşük olması bir "avantaj" olamaz.

Nükleer endüstrinin ilk yıllarında, bugünlere ait hesapları neydi, yani ilk yıllarda 2000'li yıllarda dünyada kaç nükleer santral olacağını söylüyorlardı, 2006 yılı itibarıyla dünyada kaç tane çalışır durumda nükleer santral var? İnşaatı süren kaç santral var?

1974 yılında Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'nın (IAEA) hazırladığı bir rapora göre; 2000 yılında dünyada 4500 adet nükleer santral olacaktı. Oysa 2005 yılı sonu itibarıyla, 443'i işletmede olan ve birçoğu neredeyse 15-25 yıldır yapımı devam eden 24 adet nükleer santral toplarsak, en fazla 467 adet nükleer santral olacaktır. Bu sonuçtan da görülüyor ki, nükleer santrallerin yaygınlaş(tırıl)masına ilişkin öngörülerde, on misli bir yanlış ve büyük bir hayal kırıklığı olmuştur. TAEK eski Başkanı ve aynı zamanda Akkuyu ihale şartnamesini hazırlayanlardan Prof. Dr. Nejat Aybers'in, 39 yıl önce yazdığı öngörüsüne göre de; "2000 senesinde, dünyanın elektrik üretme kapasitesi 4 milyon MW olacak ve bunun da %60'ını nükleer santraller teşkil edecektir". Oysa bugün, dünya toplam elektrik üretiminin yalnızca %16'sı nükleer santrallerden elde ediliyor. **AB ülkelerinin nükleer programı nedir? Yani örneğin Almanya'nın 2020 yılına kadar tüm reaktörlerini kapatacağı kararı var. Diğer ülkeler için durum ne?**

ABD'de 1978 yılından, Almanya'da 1982 yılından, Kanada'da 1978 yılından itibaren yeni bir nükleer santral siparişi yok. Ülkemizdeki nükleercilerin göz bebeği olan Fransa ise, 1997 yılından itibaren 2010 yılına kadar nükleer programını askıya aldı. Eylül 1999'da, Yeşillerin Çevre Bakanı Dominique Voynet tarafından, Fransa tarihinde ilk kez bir nükleer santralin, Carnet Nükleer Santralı'nın yapımı durduruldu. Kettering University (ABD) Elektrik Bölümü Öğretim üyesi Prof. Dr. Hüseyin Hızıroğlu'na göre; "Nükleer Santraller bilhassa 1979'daki Three Mile Island kazası ve 1986'daki Çernobil olaylarından sonra artık hiç kimse tarafından istenmiyor. Başlanmış olanlar durduruldu, kimisi buhar santralına, kimisi de doğalgaz santralına dönüştürüldü. Artık ABD'de nükleer santral bitmiş bir teknoloji çeşidi

Enerji Bakanı Hilmi Güler geçtiğimiz ay ATV-Siyaset Meydanı'nda Türkiye'nin 2025 yılına kadar enerjisini sağlayacağı kaynakları açıkladı. Almanya 2020 yılına kadar nükleer santrallerini sökme kararı almışken, Türkiye'nin, 2025 yılına kadar enerjisinin yüzde yirmisini nükleer santrallerden elde edeceğini açıklaması karşısında dumur olduk. Geri kalan enerji elde etme yolları ise ülkeyi cehenneme çeviren termik ve hidrolik yollar.

Türkiye son otuz yılda iki kez nükleer santralin kapısından dönmüştü ve şimdi bu bol radyasyonlu yemek yeniden ısıtılıp, önümüze koyuluyordu.

Böyle olunca biz de meseleyi, yirmi yıldır nükleer yurttaş gözü ile irdeleyip, karşı çıkan Arif Künar'a sorduk.

Arif Künar

Elektirik mühendisi, Tüketici Hakları Derneği Enerji Komisyonu Başkanı, Elektirik Mühendisleri Odası Enerji Komisyonu Üyesi, DPT - VIII. BYKP Nükleer Enerji Alt Komisyonu Üyesi, TMMOB Nükleer Enerji Komisyonu Üyesi, Dünya Enerji Konseyi/Türk Milli Komitesi Çevre ve Enerji Komisyonu Üyesi.

di olarak göz önüne alınabilir".

Mart 1997 Monju'dan sonra, Eylül 1999'da Tokaimura'da yaşanan Japonya'nın en büyük nükleer kazası nedeniyle, Japonya halkı da nükleer santrallara karşı çıkmaya başladı. Japonya'da, 1996 yılında Maki Kasabası'na yapılmak istenen nükleer santral için, halk; referandumda "hayır" demiştir. Kanada'da, 13 Ağustos 1997 tarihinde 21 adet CANDU nükleer santralından 7'si, ABD'li ve Kanada'lı uzmanlarca yapılan denetimlerde yetersiz, tehlikeli ve yönetim hatası bulunduğu için kapatıldı.

Avusturya'da yapımı 1978 yılında biten Zwentendorf Nükleer Santral'ı, referandum sonucu hiç çalıştırılmadan kapatıldı. Filipinler'de Marcos zamanında bitirilen Bataan Nükleer Santral'ı, yapılan binlerce mühendislik hatası ve güvenlik nedeniyle işletmeye alınmadı. Brezilya ise, yapımı bitmekte olan ikinci santralından ve 1.1 milyar dolar harcadığı üçüncü nükleer santralından vazgeçti. İsveç, 1980 yılında yapılan referandum sonucunda 2010 yılında, elektriğinin %46'sını elde ettiği tüm nükleer santrallerini kapatma kararı aldı ve 1999 Kasım ayında Barseback-1 Santralı'nı sökmeye başladı. İtalya, Kasım 1987'de yapılan referandum sonucu, nükleer enerjiden vazgeçti ve %70 bitmiş olan Montalto di Castro dahil 4 nükleer santralını kapattı. Almanya, 1991'de bitirilen SNR-300 Kalkar santralını ve Hanau MOX tesisini hiç işletmeden kapattı. İspanya 1984 yılında %92'si bitirilen Lemoniz 1-2 ve Valdecaballeros 1-2 santrallerini kapattı. Belçika, AB'nin yoğun baskısı sonucu santrallerden birisini kapatacağını açıkladı. ABD, 1984 yılında bitmiş olan Shoreham santralını, işletmeye almadan kapattı. Endonezya, Tayland ve Vietnam gibi "Asya Kaplanları", nükleer planlarını terk ettiler. Vazgeçen diğer ülkeler ise şunlar; Avusturya, Küba, Meksika, Portekiz, İrlanda, Lüksemburg, Danimarka, Yunanistan, Norveç, İsviçre, Hollanda, İzlanda, İskoçya, Yeni Zelanda. Özellikle Avrupa Birliği ülkelerinde çok ciddi düşüşler yaşanacaktır; "Aday ülkelerde nükleer enerji kullanımı azalma

eğilimindedir, şu anda elektrik üretiminde %15 olan payın 2020'lerde %8'e düşeceği tahmin edilmektedir". Avrupa'da yalnızca Finlandiya Parlamento'su; 92'ye karşı 107 oyla, ülkenin 5. nükleer santralını onaylamıştır. BP Dünya Enerji Raporu'na göre; "Dünyanın üçüncü büyük nükleer üreticisi Japonya'nın üretimde yaşanan %27'lik büyük düşüşe bağlı olarak, dünya genelinde nükleer enerji üretimi %2 oranında daraldı. ABD'nin nükleer enerji üretimi de %2 azaldı".

Nükleer santrallerin atıkları her zaman eleştiri konusu oldu. Nükleerciler atık sorunun çözüldüğünü söylüyorlar. Nükleer karşıtları ne diyor?

Ortalama gücü 1000 MW olan bir nükleer santral, yılda yaklaşık 27 ton yüksek düzeyli, 250 ton orta düzeyli, 450 ton düşük düzeyli atık üretir. Bu atıklar ve tükenmiş yakıt çubukları, 30-40 yıl reaktörün içindeki ya da yanındaki havuzlarda bekletilir. Radyasyon düzeyinin düşmesi beklenir. TAEK'in web sayfasında Serpil Aktürk ve Ayşen Tongal tarafından yayınlanan bir raporda; "Birçok ülke son depolamayla ilgili olarak çok fazla Ar-Ge yapmışlarsa da, bu konuda uygulama henüz gerçekleşmemiştir" denilmektedir. 2010 yılında ABD'de, 2020 yılında da Finlandiya'da devreye girmesi planlanan yalnızca "teorik" çözümler ve depolama alanları vardır. Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) 1977 yılı sonunda reaktör sahalılarında ya da geçici depolarda, 200.000 ton (10 bin kamyon) tükenmiş yakıt çubuğu olduğunu hesaplamıştır. Yılda ortalama 10.500 ton artan bu rakamın 2010 yılına kadar %70 artarak 340.000 tonu (17 bin kamyon) aşması bekleniyor.

1998 yılında İstanbul'daki basın toplantısında, Akkuyu Nükleer Santralı ihalesine Fransızlarla ortak olarak giren Siemens Firması'nın temsilcisi; "Türkiye radyoaktif atıklarını Torosların altına gömebilir" ve "Türkiye'nin parlak zekalı insanları, gelecek 20 yılda nükleer atıkların çözümünü bulacaktır" açıklamasında bulunmuştur.

Atıkların ne kadar ciddi bir sorun olduğuna dair en belirgin gösterge, Almanya'da geçici depolama için seçilen Gorleben bölgesine, 1999 yılın-

da radyoaktif maddelerin taşınması sırasında, tüm dünyanın ilgiyle izlediği mücadeledir. Çok tehlikeli atıklar, 20 binden fazla göstericinin hıf-talarca, kendilerini demiryolu raylarına bağlamaları, traktörlerle yolu kesmeleri sonucu, 30 binden fazla polisin korumasıyla bölgeye ulaştırılabildi. Bu yolculuğun bedeli, Almanya'ya 150 milyon marka mal oldu ve onlarca gösterici, polis yaralandı.

Nükleer santrallara sahip bir çok "iki yüzlü" ülke, bu atıklardan kurtulmak için yasal veya illegal yollardan; Türkiye, Rusya, Tayvan ve çeşitli Afrika ülkelerini "arka bahçeleri" ve depo olarak kullanmaya çalışıyor. Atom Enerjisi Kurumu eski Başkanı Prof.Dr. Ahmet Yüksel Özemre'nin iddiasına göre; Almanya'dan getirilen 1950 tonluk tehlikeli radyoaktif atık, para karşılığı, Isparta Göltaş Çimento Fabrikası ile Konya'daki çeşitli tesislerinde yakılarak imha edilmiştir. Bu çok ciddi ve ürkütücü iddiaya karşı, Çevre Bakanlığı, iki gün içerisinde bir araştırma-soruşturma yaptırarak, "bu iddianın gerçek olmadığını" tespit etmiş ve bürokraside "en hızlı tahkikat" dünya rekorunu kırmıştır. Ayrıca Sinop civarında denizde bulunan radyoaktif atıklı variller, İskenderun'da batırılan gemideki atıklar; bu atıklardan kurtulmaya çalışan ülkelerin niyetlerini, ne kadar sorumsuz, "ahlaksız" davranabildiklerini ortaya koymuştur.

Nükleer yanlılarının söylediklerinden biri de nükleer enerjinin "Sera etkisine neden olmayacağı" yönünde. Dolayısı ile nükleer enerjinin çevreci bir enerji olduğunu söylüyorlar. Bu konuda ne diyorsun?

Nükleer endüstri ve nükleer lobi, 1980'lerden sonra kaybettiği pazarı ve güveni tekrar kazanabilmek için yeni taktikler ve söylemler geliştiriyor. Bir yandan nükleer enerjinin; "Temiz enerji" sayılmasını, iklim değişikliğine karşı çözüm olduğu söylemini ve bir yandan da "4. kuşak güvenilir" yeni nükleer santral tasarımının geliştirildiğini kamuoyuna kabul ettirmeye çalışıyor. Bu söylemin arkasında da, ABD petrol-silah ve nükleer enerji lobilerinin adamları olduğu söylenen Başkan Bush ve özellikle de Yardımcısı Cheney'in iktidara ge(tiri)lmesinden sonra yayınlanan demeçleri var; "Nükleer enerji güvenlidir ve CO2 emisyonu yaymamaktadır". Nasıl ki petrol yani "güç" için dünyayı kana buladılar ve işgal ettiler ise; benzer bir stratejiyi de bu kez kansız, 1978 yılından beri nükleer santral siparişi olmayan ABD'yi, çevreyi-dünyayı işgal edecek 1300-1900 adet "nükleer güç" santralı için planlıyorlar. Hatta bu planların Avrupa'da da uygulanması için, Irak Müttefikleri İngiltere Başbakanı'nı da zorluyorlar. Ancak, İngiltere Başbakanı Blair; bu plana ve nükleer santrallara kamuoyu baskısı nedeniyle "Şimdilik" sıcak bakmıyor.

Bu söylemlere maalesef Enerji Bakanı Hilmi Güler ve Devlet Bakanı Ali Babacan da inanmış gözüküyor. 2004 yılında Enerji Bakanlığınca yayınlanan "Enerjiye yeni Dönem, Yeni Bir Yaklaşım" adlı kitapta; "Bunların yanı sıra, fosil kaynakların özellikle iklim değişikliği, çevresel etkiler, hava kirliliği gibi etkilerini, uluslararası yükümlülüklerin gerektirdiği biçimde azaltmak için de nükleer güç kendini ispatlamış en önemli seçenek olarak önümüze çıkmaktadır" deniliyor.

Mevcut ve giderek artan bu enerji tüketimi hızıyla, nükleer enerji büyük ölçüde fosil yakıtlardan kaynaklanan CO2 salınımına karşı nasıl alternatif olabilir? 2050 yılına kadar CO2 salınımını önemli ölçüde azaltmak için, ABD-MIT Üniversitesi Nükleer Enerji uzmanı Neil Todreas'a göre

17 ciddi nükleer kaza yaşanmıştır.

30 Eylül 1999 günü Japonya'nın Tokaimura Nükleer Santrali'nde meydana gelen ve yine dünyanın yüreğini ağzına getiren kazada, 49 işçi yüksek radyasyon alarak tedavi altına alındı; 1 teknisyen öldü. Santral civarında yaşayan 310 bin kişi evlerinden dışarı çıkarılmadı, 10 kilometrelik bölge yasak alan ilan edildi. Radyasyon oranı normalin 15 bin katına çıktı. İleri, güvenilir, yüksek teknolojilere sahip Japonlar bile, baştan savma işletme anlayışına sahip olduklarını itiraf ettiler. Santralin yetkilisi Hideki Motoki; "Son 4 yılda

dozdaki radyasyon sonucu geçmiş yıllar içinde öldü ve gelecek nesiller de ölmeye, sakat kalmaya devam ediyor. 1992'de Rio de Janeiro'daki Dünya Zirvesinde, Ukrayna Çevre Bakanı Dr. Yuri Scherbak, ülkesinde 1986 yılında meydana gelen Çernobil felaketi sonucunda 6.000 kişinin öldüğü ve ölü sayısının 40.000'e varacağını, ayrıca yüzbinlerce insanın da kansere yakalanacağını söylemiştir. Ukrayna ve Rusya dışında, başta Türkiye ve Kuzey Avrupa olmak üzere milyonlarca insan, hayvan ve toprak kirlendi, etkilendi. Özellikle maalesef Karadeniz'de kanser vakaları artmaya başladı. Dünyadaki ekonomi otoriteleri tarafından, hesaplanan mevcut zarar ve gelecek nesillere maliyeti; 350 milyar dolar olarak belirtilmiştir.

Türkiyede nükleer santrali sadece devlet yapabiliyor. Son günlerde özel sektörün de nükleer santral yapabilmesi için çalışmalar var. Devlet içinde bu konuda ayrışmalar olduğu söyleniyor. Bu meseleyi açar mısın?

Daha önce yapılmış olan tüm alım-tarife garantili ve "Kullan ya da öde" anlaşmaları, nükleer santrallerin önünü kesecektir. Alım ve tarife garantili YİD, Yİ, İHD, mobil santral ve otoproduktörlerin toplamının 2004 yılında; ülke toplam üretim kapasitesinin %51'ini teşkil etmesi, aşırı ithal bağlantılar nedeniyle 2006 yılından itibaren giderek doğalgazda büyüyecek arz fazlasıyla; enerji sektörü zaten cendereye sokulmuş durumdadır. Ya bu enerjilerin kullanmadan parasını ödeyeceğiz ya da tahkime giderek milyarlarca dolarlık tazminatlar ödeyeceğiz.

Dahası dünyada 3-4 nükleer santral üreticisi firma kalmış ve artık pazarlık şansımız bile kalmamıştır. Daha önceleri ihaleye katılan firmalardan Westinghouse ve ABB; daralan pazar nedeniyle nükleer bölümünü kapatmış; Siemens ve Framatome birleşerek, Framatome ANP olmuş; AECL, Mitsubishi ve GE dışında firma kalmamıştır. GE zaten en son ihaleye teklif vermemiştir. Bu durumda nasıl ihale olacaktır? Ya Avrupa Birliği'ne girmek için Başbakan'ın Fransa'ya ziyaretinde kapalı kapılar ardında; söz verdiği Framatome ANP'nin nükleer santrali ya da ABD'lilere hoş görünmek için GE'nin nükleer santrali alınmak zorunda kalacaktır. Üstelik rekabet, pazarlık, teknoloji transferi, know-how şansı olmadan paket olarak, firmaların istedikleri fiyattan ve koşullarda alınmak zorunda kalacaktır. Belki böyle bir paketin içinde; ikili anlaşmalar çerçevesinde zenginleştirilmiş yakıt, atık yönetimi gibi konuları da dahil ederek, kendi nükleer atıklarını, yeniden zenginleştirme adı altında yakıt olarak tekrar bize satacaklardır. Böylece hem para kazanacaklar ve atık sorunlarına çözüm üretmiş olacaklar hem de nükleer teknolojiyi kontrol edebileceklerdir.

Nükleer santral yatırımını, artık devlet yapamaz, kaynak aktaramaz, kredi bulamaz ve işletemez. Nükleer santral yatırımını, tek başına özel sektör de yapamaz. Çünkü daha önceki tüm YİD, Yİ uygulamaları başarısızdır; mahkemeler, davalar ve tahkimler, Yüce Divan süreçleri hala devam etmektedir. Ayrıca çok büyük finans, kredi, alım garantisi, Hazine ve Devlet garantisi, ulusal referandum, Parlamento kararı ve en önemlisi de santralin güvenliğinin sağlanması gerekmektedir. Özel sektör bunları sağlayamaz. Enerji piyasasının serbestleştirilmeye çalışıldığı ülkemizde, nükleer

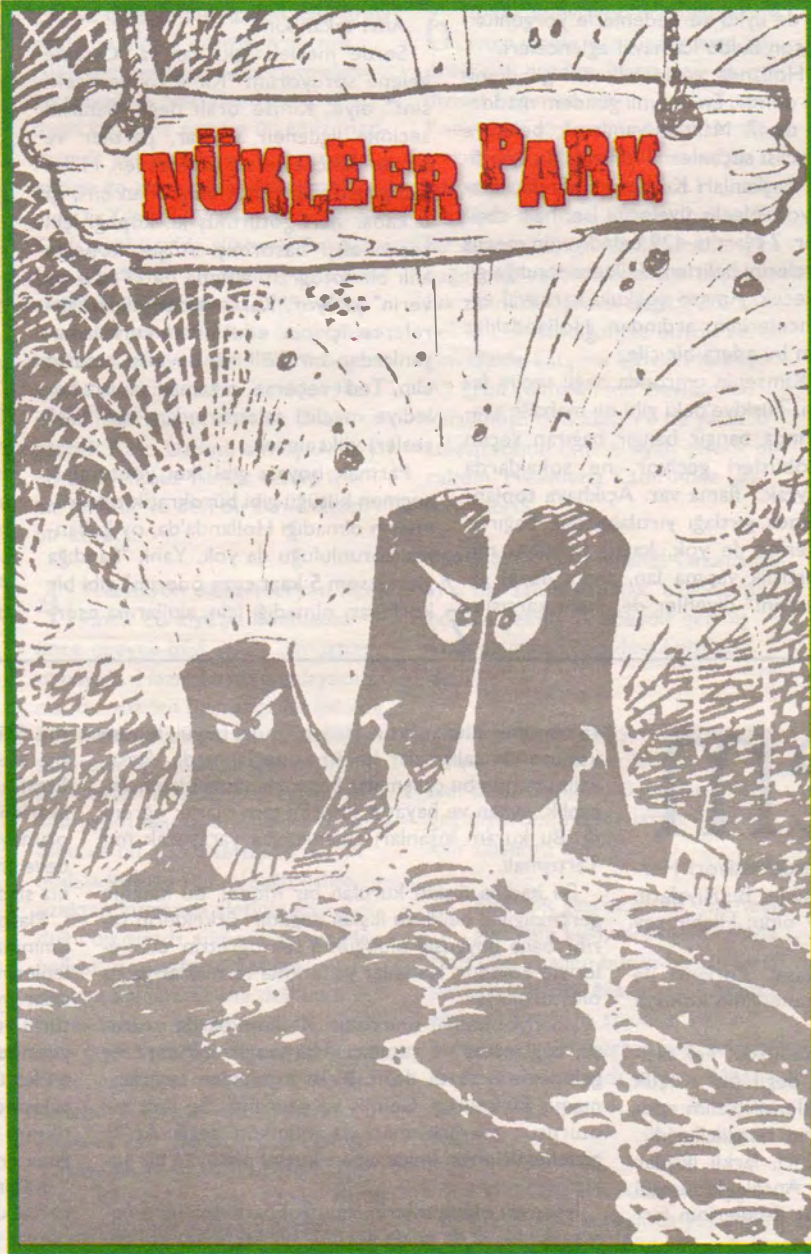
santral "liberal" piyasada oyuncu olamaz, rekabet edemez. Ayrıca EPDK, mevzuatı gereği şu anda nükleer santral için zaten "üretim lisansı" veremez.

Artık hem devletin hem de özel sektörün tek başına nükleer santral yatırımı yapamayacağını, son Akkuyu ihalesine katılan Siemens, Enka ve Gamma'nın üst düzey yöneticileri de ifade etmişlerdir. Örneğin, Siemens firması adına son ihaleye katılan Arnold Hornfeld; "Şimdi rakamlar söylendi. 2.5-4 milyar dolar, hele yaparsak bir tane birden yapalım, 10 milyar dolar-15 milyar dolar, bu paralar da yok. Dışardakilerin de bunu vermesi için çok özel, devletten devlete anlaşma yapmak lazım. Bunu hiçbir şirket vermez. Bunu hiçbir sigorta şirketi de vermez. O halde neyi konuşuyoruz ki?" "Nükleerde ilk senelerde 25 cent/kwh çıkabilir, ama Türkiye bunu ödemeye hazır değil" diyor. Yine aynı dergide Gamma Holding'ten Ergil Ersü ise; "1300-1400 MW'lık, yani geçen ihalenin aynı sıkı tekrarlansa, 4 milyar dolarlık bir boyutu var. Bu 4 milyar dolarlık boyutu finanse edeceksiniz. Yani, en iyi ihtimalle yüzde 80'i için Export kredisi bulacaksınız. 4 milyarın yüzde 20'si 800 milyon dolar. Bunun süresi ne olacak? Türkiye bugün 5 yıllık kredi bulamıyor. Sizin santralinizin yapımı 6.5 yıl. Demek ki, minimum 8 yıllık bir kredi bulsanız, 6.5 yıl parayı çevireceksiniz, 1.5 yılda da geri ödeyeceksiniz. Bu ne demektir? Yap-İşlet-Devret veya Yap-İşlet yaptıysanız, ilk yılların fiyatlarının korkunç yüksek çıkması demektir." diye açıklamada bulunmuştur.

İngiltere'de nükleer santraller özelleştirilemedi, Fransa'da da EdF'nin elinde tekel durumda, "liberalleştirilemediler". 2001 yılı başlarında Kaliforniya'da yaşanan "enerji krizi"nin arkasında yine nükleer santraller vardı ve elektrik fiyatlarının yükselişi, 2 büyük nükleer santral ile çevre ile uyumlu santrallerin yüksek maliyetinden oluşuyordu. Kriz sonrası "liberal" piyasada rekabet edemeyen nükleer santral firmaları iflas etti.

Nükleer enerjinin tartışılan başka meseleleri ve en temel açmazları nelerdir?

Nükleer sektörde yaşanan büyük açmazın temel nedenleri arasında; yatırım-finansman-kredi-garanti-işletme maliyetlerinde ekonomik-ticari olarak tam bir başarısızlık yaşanması; diğer enerji kaynakları ile rekabet edememesi, atıkların nasıl bertaraf edileceğinin hala çözümsüz olması ve şimdiden birçok ülkenin başına çok büyük sorunlar açması; arızalar nedeniyle sık sık devre dışı kalması, normal işletme anında bile çevreye sızan ve işletmede çalışanlara da zarar veren radyasyon yayılımı; sıkça yaşanan ve milyonlarca kişiyi etkileyen nükleer kazalar; yüksek güvenlik nedeniyle lisanslama ve yapım sürelerinin 15-20 yıla uzaması; nükleer silahlanma ve "11 Eylül" saldırısı gibi uluslararası asimetrik tehditlerin artması; uranyum yakıtı işletmeciliğinin sorunları; nükleer enerjiye karşı gelişen yurttaş tepkisi ve oluşan güvensizlik; yenilenebilir, alternatif, temiz enerji kaynaklarının gelişmesi; enerji verimliliği, enerjinin etkin kullanımı ve tasarrufu yaklaşımlarının yaygınlaşması; enerji yoğun üretim yerine, düşük enerji kullanımlı teknolojilere ve üretime geçiş; enerji tüketim alışkanlıklarının değişmesi gibi birçok konuyla sayılabilir.

santralin civarında yaşayan binlerce insandan tutun da, binlerce kilometre uzaklıktaki başka ülkelerde yaşayan milyonlarca insana kadar, yaşayan tüm canlılar, toprak ve hava etkilendir. Hem de binlerce yıl etkisi devam edecek olan radyasyon da cabasıdır.

Nükleer enerji yandaşlarının öne sürdükleri gibi dünyada yalnızca 3 önemli nükleer santral kazası yaşanmadı. En büyükleri olan 1957 Windscale (İngiltere), 1979 Three Mile Island (ABD) ve 1986 Çernobil (Sovyetler Birliği) felaketi dışında, her an Çernobil felaketine dönüşebilecek büyüklükte yüzlerce kaza yaşandı. Nükleer Fizikçi Prof. Dr. Hayrettin Kılıç'ın aktardığına göre; "Sadece ABD'de, bugüne kadar Nükleer Denetleme Komisyonu'nun (NRC) kayıtlarına göre, felakete yol açabilecek derecede 169 kaza olmuştur. Japonya'da 1992 yılında tam 20 tane önemli kaza rapor edilmiştir. 1992 yılında Rusya, uluslararası kuruluşlara 205 kaza rapor etmek mecburiyetinde kalmıştır." İngiltere'de ise gizlenen ve sonra ortaya çıkarılan

kurallara aykırı şeyler yapıldı." itirafında bulundu ve kaza ile ilgili yapılan araştırmalar sonucunda, tesisteki işçilerin ve yetkililerin eğitimlerinin, deneyimlerinin iyi olmadığı ortaya çıktı. Bu kazadan 5 gün sonra, Güney Kore'de Wolsung Nükleer Santrali'nde benzer bir kaza meydana geldi ve resmi açıklamaya göre, 22 kişi yüksek radyasyona maruz kaldı. 9 Ağustos 2004 günü, yine Japonya'nın Mihama Nükleer Santrali'nde meydana gelen bir başka kazada; 4 kişi öldü, 7 kişi de radyasyon buharına maruz kaldı.

İngiltere'deki Windscale Nükleer Kazası'nın boyutları tam olarak açıklanmadı ve tam 25 yıl sonra kaza olduğu ortaya çıkarıldı. ABD'de meydana gelen TMI kazasında ise, yaklaşık 2 gün içinde 900 bin kişi tahliye edildi ve bunun maliyeti yaklaşık 1 milyar doları buldu.

Çernobil felaketi ise hala hafızalardan çıkmadı ve etkisi artarak devam ediyor. Nükleercilerin iddialarının aksine, kaza anında doğrudan ölen 31 kişi dışında, binlerce kişi aldıkları yüksek

de; 1500 GWe gücünde, yani şimdiki nükleer santrallerin 5-6 katı nükleer santral gerekiyor. Buna ne dünya uranyum rezervi, ne hala çözölememiş olan atık depolama alanları, ne güvenlik kontrolleri, ne güvenli ve uygun alanlar, ne de finansman yetebilir. Evet, nükleer santraller CO2 üretmiyor ancak; uranyum madeninin çıkarılmasından, zenginleştirilmesine ve yüz binlerce yıl etkisi devam eden radyoaktif atıkların, sızıntılardan, soğutma suyundan ve kazalardan sonra yayılan radyasyonun etkisi ile milyonlarca insanın, doğanın kirlenmesine, yok olmasına neden oluyor. Böyle bir enerji türü, nasıl olur da "Temiz" olarak kabul edilebilir? Bu çözüm ve hesaplar; ancak ve ancak, mevcut ve yaşanacak muhtemel sorunları 5-6 kat daha artırır.

TEÜAŞ tarafından hazırlanan resmi senaryoya göre de; "Nükleer senaryo, net ithalat maliyetinin düşük olmasıyla birlikte, sera gazının emisyonlarının azaltılması açısından, azaltma maliyeti de göz önüne alındığında uygun bir alternatif olarak görülmemektedir. Bu senaryo, her ton CO2 azaltılması için 7,3 ABD Doları ek maliyet getirmektedir. Planlama dönemi süresince, CO sera gazı emisyonlarında %1'den daha düşük bir azaltım sağlamaktadır" diye belirtilmekte ve; "Yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımı sera gazı emisyonlarının azaltılmasında alternatif olarak düşünülebilir" değerlendirme yapılmaktadır.

Nükleer yanlıları nükleer santrallerin güvenli olduğunu söylüyor. Nükleer santrallerin bugüne kadar yaptıkları vukuatları nelerdir. Bu konuda sayılar verir misin?

Nükleer enerji sektörünün ve yandaşlarının hep yanıltıcı olan ve bir türlü gerçekleşmeyen "Bilimsel" öngörülerinden, kaza ve risk istatistikleri de payını almıştır. Örneğin, Hacettepe Nükleer Enerji Mühendisliği Bölümü emekli Öğretim Üyelerinden Prof. Dr. Osman Kemal Kadiroğlu'nun iddiasına göre; "Bu tür yapılan analizler sonunda, bir nükleer santralin korunun ergimesi ve çevreye radyasyon salması, yolda yürüyen bir insanın başına meteor düşme olasılığından biraz daha fazladır. Benzer birçok akademisyenin çok "Zekice" geliştirmiş oldukları bir başka söylem de; "Uçak düşüyor diye uçağa binmeyelim mi ya da arabalar kaza yapıyor arabaya binmeyelim mi?" diyerek, elma ve armutları birbirine karıştırdıkları benzetmedir. Öncelikle insanlar uçağa ya da arabaya, tüm risklerini bilerek ve bunu zaten kabul ederek biniyorlar. Dünyadaki tüm sigorta şirketleri uçak ve araç yolcularını sigortalıyor, ama nükleer felaket sonucundaki mağdurları sigortalamıyor. Ayrıca bir uçak kazasında, maksimum olarak uçaktaki yolcu sayısı kadar bir maddi ve manevi kayıp gerçekleşebilir. Oysa bir nükleer santral kazasında ise;

AMSTERDAM

Yusuf ÖZKAN ozkanyusuf@hotmail.com

Amsterdam mektubu

Ted'e oy verin!

"Karnaval" deyince akıllara hemen-
cecik Rio gelir. Çikolata renkli
kızların, seksi giysiler içinde sergi-
lediği samba görüntüleri taşar ekran-
lardan. Ama emin olun ki, bizim bu-
ralarda da en az Rio'daki kadar renkli
ve keyiflidir karnavallar. Alman-
ya'da Ren Nehri'nin geçtiği bölgeler-
de ve Hollanda'nın güneyinde de aynı
coşku tekrarlanır her yıl.

Katolikler'in, oruç bayramı öncesi
kutladıkları bir bayram aslında karna-
val. Müslümanların tersine, oruç bay-
ramını, oruçtan önce kutluyorlar ya-
ni. Gerçi, nüfusun büyük bölümünün
"ateist" olduğu Hollanda'da, dinsel
gelenekten çok, bir tür toplumsal eğ-
lenceye dönüşmüş karnavallar. 25
Şubat'ta "karnaval yürüyüşü" ile baş-
layan eğlence, 28 Şubat Salı sabahına
kadar aralıksız sürdü. Hollanda'daki
karnavala "alkol bayramı" demek de
yanlış olmaz herhalde. Çünkü karna-
val deyince akla hemen içki geliyor.
Cumartesi günü içmeye başlayanlar,
salı sabahına kadar kadehleri birbiri-

ne eklemeye devam etti.

Ülkenin güneyindeki kent ve kasa-
balarda kurulan karnaval çadırlarında
bira ve diğer alkollü içecek satışları
doruk noktasına ulaştı. "Güneyli"liler,
ücretsiz konserler eşliğinde 3 gün 3
gece, vur patlasın, çal oynasın eğlen-
diler.

Yine karnaval için alkol düzeyi dü-
şük rakı ve şaraplar sürüldü piyasaya.
Maksat; vatandaş çabucak sarhoş ol-
madan bol bol içebilsin... Rengarenk
kiyafetler içinde sokak ortasında se-
vişen çiftlerin görüntüleri, yine bildik
manzaralardan bir bölümüydü. Kar-
naval dönemleri sonrası, hamilelik-
lerde patlama olmuştur buralarda. Al-
kol bu, şişede durduğu gibi durur mu
hiç. E hal böyle olunca da, gebelikle-
rin patlaması gayet doğal.

Şubat başından itibaren "güneyli-
lerin" karnaval giysisi telaşı başlamıştı.
Rengarenk giysiler satan dükkanlar,
müşteri akınına uğramıştı. Bir ay bo-
yunca devam eden giysi tedariki tela-
şı, yerini adeta bir açık hava defilesine
bıraktı. Sokaklar, rahibe kılığındaki

erkeklerle, kovboylarla, meleklerle,
palyaçolarla, Coppola'nın "Baba" fil-
minden fırlamış mafya üyeleriyle, ma-
sal kahramanlarıyla doldu taşı.

Salı sabahı, kulaklarda uğultu, göz-
lerde uyku ve bedenlerle yorgunluk-
la son buldu karnaval eğlenceleri.

Hollanda yeniden kendi gündemi-
ne döndü. En önemli gündem madde-
si de 7 Mart'ta yapılacak belediye
meclisi seçimleri. Hollanda'da beledi-
ye başkanları Kraliçe tarafından ata-
nıyor. Meclis üyelerini ise, halk seçi-
yor. 7 Mart'ta 429 belediyenin meclis
üyelerini belirlemek üzere sandığa gi-
dilecek. Ama o coşkulu karnaval eğ-
lencelerinin ardından Hollandalılar
için bu adeta bir çile.

Kimsenin umrunda değil seçim fa-
lan. Türkiye'deki gibi ne mahalle ara-
larında bangır bangır bağırان seçim
otobüsleri geçiyor, ne sokaklarda
bayrak, flama var. Açık hava toplan-
tısında gırtlaklı yırıtlana dek bağırان
liderler de yok, kafası bozuldu mu
"Artislik yapma lan, ananı da al git
burdan!" diyenler de. Hele karışısın-

daki topluluğa "Hele susun bir" diye-
ler hiç. Sessiz, sakin bir seçim süreci.

Zaten Hollandalılar oldum olası san-
dığa gitmeyi sevmiyor. Seçimlere katı-
lın oranı bu yüzden yüzde 30'ları geç-
miyor pek. Bu nedenledir ki, bazı bele-
diyeler, "Yahu popstar adaylarına, biri
bizi gözetliyor evi sakinlerine oy veri-
yorsunuz da neden belediye meclisi
üyeleri için oy kullanmıyorsunuz" tü-
ründen sitem dolu afişlerle halkı sandı-
ğa çağırıyor.

Ama takan kim..

Serde meslek aşkı var ya. Önüme
gelene soruyorum "Kime oy verecek-
sin?" diye. Kimse oralı değil. Sanırım
seçimle ilgilenen adaylar, partiler ve
bir de bencileyin saf gazeteciler. Millet
işin gırgırında. Hatta bunlardan biri, işi
o kadar ileri götürmüş ki, köpeği için
seçim afişi bastırmış. Afişte köpeğin
afili bir fotoğrafı, altında da "Ted'e oy
verin" yazıyor. Karnavala iştiklari lit-
relerce içkinin etkisinden kurtulama-
yanlardan bir bölümü bu afişi ciddiye
alıp, Ted'i seçerse, o zaman sanırız be-
lediye meclisi salonlarından "hav hav"
sesleri yükselecek..

Parmak boyası gibi lkel yöntemler,
seçmen kütüğü gibi bürokratik teferru-
atların olmadığı Hollanda'da, oy kulla-
ma zorunluluğu da yok. Yani, "Sandığa
gitmezsem 5 saat ceza öderim" gibi bir
korkulu olmadığı için, akıllarına eser-

lerse oy kullanıyorlar.

Günahlarını almayalım, tabii ki, 7
Mart sabahı sandığa gidip, oyunu kulla-
nacak olanlar da var. Kamuoyu yokla-
maları da, bunların tercihleri doğrultu-
sunda şekilleniyor. Seçim öncesi son
kamuoyu yoklamalarına göre, sol parti-
ler önde gidiyor. Koalisyon ortağı par-
tilerin başta olmak üzere tüm sağ parti-
ler ise, hızlı bir düşüş içinde. 2007'de
milletvekili genel seçimleri var Hollan-
da'da. Şu anki kamuoyu yoklamalarına
göre, İşçi Partisi (PvdA), Sosyalist Par-
ti ve Yeşil Sol hükümetin en güçlü ada-
yı.

Kamuoyu yoklamalarına göre, eğer
çok önemli şeyler yaşanmazsa, seneye
Hollandalılar karnaval eğlenceleri eşli-
ğinde, özellikle sosyal alandaki uygula-
maları ve göçmen politikalarındaki acı-
masızlığı nedeniyle "illallah" dedikleri,
muhafazakar sağ hükümete "güle güle"
diyecekler...

Fikri takip:

Geçen sayıda öyküsünü anlattığımız
Taida Pasiç, mahkeme kararıyla bir sü-
re daha Hollanda'da kalma hakkı elde
etti. Ancak, bu "bir süre"nin ne kadar-
lık bir süreci kapsadığı belli değil. Ka-
muoyu, Tadia'nın okulunu bitirdikten
sonra ülkeden gönderilmesini istiyor.
Ama, sağcı hükümetin bu istekleri ne
derece dikkate alacağı belli değil...

MADRID

İsmail GÖKAL

ismail_gokal@yahoo.com

Gözlem

Bölgenin adı Madrid. Burası İspanyolların alışık
oldukları bir yer değil. Yaz mevsiminde kent tama-
men terk edilir. Hayat durma noktasına kadar gel-
ir. Hafta sonlarında ise etraftaki dağlara çıkılır.

Bölgenin çok iyi bilinmeyen X yerinde bir bar,
ama meyhane olamaz. Karanlık, havasız. Küçük bir
pencereden süzülen ışıktaki tozlar görülüyor, içeri-
de havalandırma yok. Ahşap herşey.

Başarılı bir banka soyguncusu, iş adamı, gangster,
uyuşturucu satıcısı, boğa güreşçisi... Fırsat bulsa-
lardı olabilirlerdi. Belki de olmuşlardır. Kendi ha-
linde herkes. Kimsenin bir şey çıkarttığı yok. Belki
de içerdekilerin tamamı başarısız tiplerdir. Barda
gizemli bir hava var... Zaman ve mekanla uyumlu
olmayan bir kitle. Bir ihtimal, içerdekilerin mahare-
ti kendilerini gizlemeleridir.

Bir kadın oturuyor. Yüzü, ilk bakışta sıradanmış
gibi görünüyor. Bir memura benziyor ya da her-
hangi birine. Memura benziyor çünkü tuhaf bir gö-
revlendirilmişlik var tarzında. Herhangi birine ben-
ziyor çünkü her memur aslında herhangi biridir.
Ancak, üzerindeki takıların ya da barok birşeylerin
varlığı kadını farklı ve ayırtedilebilir kılıyor. Bazan
yüzü silikleşiyor, bazan de keskin ve çıplak hatları
ısrarla yapan bir ampülün ışığı altında belirginleş-
iyor. Yüzü bütün kişiliğiyle asla bir erkeği seve-
yen, parçalanmış bir ruhu yansıtan, üst üste bindir-
ilmiş bir fotoğrafı andırıyor. Sevmemenin, seve-
memenin yükünü diğerinin üzerine atabilmek için
genellikle aşkına karşılık vermeyecek birini seçmek
stratejisine sahip olmalı bu kadın. Sosyal bilimler
okumaya başladığından beri şiddetli bir depresyon
içinde olan ve dışarıda olan herşeyi, nesnellik pren-
sibine bağlı olarak yoksayan bir canlı. Muhtemeldir
ki daha önce yaptığı konuşmaları tekrar ediyor
içinden. Sakin, ancak meşgul. Sadeleşmek için neler
yaptı acaba?

Adı sanı önemsiz barlarda pinekleyen kafayı yemiş
çok tip gördüm. İçeride bu tiplerden de olabilir.

Cadde boyunca dolaşıp duran Romenli bir kız
içeri sızıyor. Pantolonunun paçalarına sarılıyor.
Barda oturan İngiliz kadın yüzünü benimkine yak-
laşırıp şöyle diyor: "Gün gelip sen de böyle olabi-
lirsin!"

Çocuklukta görülen rüyalar gerçekleşiyor! Her-
kes bir şekilde rüyadan müteşekkildir. Bu rüyaların
birinde, gördüğüm kesin bir şey oldu: Hiçbir şey
tesadüfi değildir.

Kadının Romenliyle ilişkisi siyasal. Zorlama ile
kandırmayı birlikte kullanıyor. Romenlinin kontrol
edildiğinin farkında.

Yeni bir yönetim şekli var günümüzde. Tek kişi-
nin yönetimi ya da aristokrasi değil bu. Küçük
grupların yönetimi. Bunlar, benliklerini teslim ede-
rek iktidara gelmiş soyut güçlerin temsilcileridir.
Bir kral ya da Romenli bir dilenci, farklı iktidar
odakları şebekesinde olabilirler. Ancak, kuramsal
olarak ayırdırlar. Kadın bu iktidar ilişkilerinin fark-
kında.

Hayatın istasyonları sayılabilecek bar bölgesinde
hareketler yavaş ve öngörülebilir, insanlar ruhani
olmalıdır. Böyle de olur. İçeride bir gerçeklik ha-
kim. Bir teori hazırlığı havası var. Birisi, büyük te-
oriyi kurduğunda hayatın sırlarına ve nihai cevapla-

ra ulaşılmış olunacaktır. Fizik bilimde, büyük kuram
konusunda çalışmalar henüz sonuçlanmadı. Varsa-
yalım birgün bu çalışmalar başarıyla tamamlandı. İn-
sanlık, evren ve hayatın sırlarını tam olarak öğren-
di. Bu kuram insanları anlamamıza yarayacak mı?
Tartışmalı.

Bu kadına ilişkin kurulan bir model, bu kadının
gerçekliğiyle belki de ilişkili değildir. Erkeklerin ta-
rihi 'bana duygusal olduğumu sen öğrettin' cümle-
leriyle doludur. Kadınlar ya farkına varmazlar ya da
oluşturulurlar.

İspanyol kadın, sınırdadır. Kadının barda oturu-
şu, bağlantısız ve şaşırtıcı. Herhangibi bir tarz ve
gelenekle irtibatlı değil. Birisi tarafından tasarlan-
mamış bu oturuş. Gelmiş ve oturmuş. Bu tarz bir
oturuşun tekrarlanması da mümkün değil. Anlık,
genelleştirilmesi imkansız ve kutsal olmayan bir şe-
kil.

İspanyol olmayanların İspanyol barlarına uğraması
şaşıklık ya da gözle görülür bir kızgınlığa yol aç-
maz. Bu mekanlardaki yaygın içki, biradır. Küçük
bardakta gelir. Yanında hamsi olabilir. Ya da zeytin.

Ümit Yaşar Oğuzcan'ın için 'İspanyol meyhanesi'
dediği anlaşılmadı.

İçeride domuz pastırması kokusu var. Ortaçağ
alışkanlığı devam ediyor, pastırma varlık göstergesi
olarak, bu bölgede, sergileniyor. En ağır kokular-
dandır. Yerler ise çöpten bir hali. İspanya'yı İspan-
ya yapan şey tek kelime ile, muafiyettir. Toplumsal
ya da dışsal bir müdahaleden muafiyet. Hiçbir ku-
rumsal ya da geleneksel baskı hissedilmiyor içeri-
de. Kadınların herhangi bir hakkı olduğundan değil,
bu işler böyle olduğundan herkes kendi halinde takı-
lıyor. Kadınları erkeklere karşı doldurmak, ka-
dınların erkekler tarafından nesneleştirilmesi, karşı
cinsler üzerinden tanım geliştirerek rant elde et-
mek eylemleri görünmüyor. Sınır, doğu ile batı
tarzlarının dışında olandır.

Kadına en yakın koltukta oturan adam sinirlen-
meye başlıyor. Oğlu ille de herşeyi istiyor: "Baba
sen benim için en iyisini alırsın." Çocuk, ismarlama
yapılan bir Daimler peşinde. "Öyle uzun olsun ki
köşelerden bile dönmemesin. Yalnız beş para etme-
yen soysuz herifler döner köşelerden. Kaliteli takı-
lırsın, oraya buraya dönmezsin."

İngiliz kadında renk değişti. Bağırıştan rahatsız
olmuş. Ama sessiz. Belli ki, bölge Birleşik Krallık
değil. Ayrıca, bu bölgede İngilizce bir şey soruldu-
ğunda İspanyolca karşılık verilir. Bir haddini bildir-

me tekniğidir. Seçkinler, köylülere şöyle seslenir:
Biz efendiyiz. Siz köle. İngiliz kadın, bağımsızlıkçı.
Etrafındakilere durmadan hadlerini, bildirmeye
ayarlanmış bir küstahlık. Neyi yitirdiğinin farkında
olamayacak bu ruh kendinden başladı herşeyi mad-
deye indirgemeye. Açıklamalarının ve yöntemleri-
niz sizde kalsın. Bu ruhsuzluğu almayalım. Cheers!

Platon, İstanbul ve Roma'da yaşar. Madrid'te ise
tanınmaz. Platon, bir iktidar modelidir. Erken ge-
lenlerin kendilerini tanımlayarak oluşturdukları ikti-
dar modeli. Doğal kaynaklar, şan ve şöhrat, her
türlü imtiyaz, akıl bizzedir! Siz, geçimlik ücret sevi-
yesindeki doğal işgücü arzıyorsunuz, o kadar! İnsan,
en kötü şeylere dahi alışır. Kötüye eğilimlidir. Kö-
tüleşme ile istikrar ortaya çıkar. Bin yıllık tarih, istik-
rarlı düzenin tarihidir. İstikrarın iyi bir şey oldu-
ğuna en çok bir köle inanır.

Kadının Platon'a İktidarı ile ilgili olabilir mi? Kadının ikti-
dar teknolojisi ile esnek bir ilişkisi var. Herşey uy-
durma veya yanlış insanların yazdıklarından oluşur,
bir antik düşüncedir, kadının dünyası ise istisnadır.

İktisat kuramında bireysel tasarruf gelecek dö-
nemin tüketimini artırır. İyi bir şey olabilir. Şunu
söyler: Gelecekteki tüketiminizi artırmak istiyorsan-
ız, o durumda şimdi tasarruf edin. Ancak bir du-
rum var. Eğer herkes böyle düşünür ve tasarruf
ederse kapitalist ekonomi çöker. Bireysel olarak
iyi olan bir şey, toplumsal olarak kötüdür böylece.
Bu duruma tasarruf paradoksu denir. İktisatçılar
öyle diyor. Kadına ilgili doğru, ne demekse, göz-
lem ve analiz yapıldığına varsayalım. Bu, işte tasar-
ruf paradoksu gibidir. Kuramlar herkese açık oldu-
ğuna göre gözlemci ortadan kalkacaktır. Tanınma
saikiyle hareket eden gözlemci, işsizdir.

Sistem, tanımlanması imkansız olan herhangi bir
şeyin adıdır. Analiz ise sadece bir kurgu. Alınan
ortaya çıktığı ve işin içine dahil olduğu alanda ger-
çeklik mutlak olarak sistemin içindedir. Kadınlar
genel teorileri oluşturulamayacak kadar anlaktırlar,
araştırma konusu yapılamayacak kadar değişken-
dirler ve asla çözümlenemeleri gerekir.

Bazı bölgelere kadınların neden alınmadıklarına
ilişkin pratik gerekçeler olmalı. Amerika'da Pasific
Union Club, San Francisco'dadır, kadınların gire-
medikleri bir bölgedir. Kadınların garson olarak ça-
lıştırılmadıkları bölgeler dahi olabilir. Kadın, teorik
olarak, hizmet sunmaz. Kadın kendini sunar. Bir
neden bu olmalıdır.

Duvarda şu yazı var: Hayat kaos olmasın!

Medyanın azap üzümleri

Sevgili yeniHarman okurları... Bir süre önce Kanada'dan Türkiye'ye döndüm. Neden döndüm, niye döndüm, ayrı ve uzun ve şimdilik gereksiz bir hikayedir. Geri döner miyim? Size ne... Bana ne... Mevzu bu değil... Şimdi sizlere müsaade etseniz de etmeseniz de, Kanada'dan Türkiye'ye dönen bir medyasever göçmenin Türk medyasında karşılaştığı en azap veren üzümlerin bir listesini sunmak isterim. Fakat bu listeye geçmeden önce, sakın ola aklınıza "Madem şikayet edecektin, niye döndün lan" gibi bir serzeniş gelmesin. Çünkü aşağıda listelediğim Türkiye medyasının kendime en çok azap veren üzümlerinin Kuzey Amerika'da da başka çeşitlerinin olduğunu hatırlatmak isterim. Ama yine de bir şeyden eminim ki, bizim Azap Üzümleri'nin değil şarabı sirkesi bile adamı çarpar!

İşte Türkiye medyasının rastgele sıralama esası ile listelenmiş azap üzümlerinden bazıları...

1. Ben herşeye, ama herşeye bir şekilde katlanabilen bir insan olmama rağmen iki tane kanalda iki tane program karşısında ister inanır ister inanmayayn baygınlık geçirdim. Çocukken tam yemek saatlerinde TRT, böcek ve sürüngen belgeselleri verirdi. Biz tam annemizin yaptığı kurufasülye pilavı kaşıklarken tv'de hamamböcekleri çiftleşirler ve spiker döne döne 15 dakika hayvanatın bu marifetlerini allandıra ballandıra anlatırdı. Ben ki bunlara bile katlanmıyordum ki adam olmama rağmen son gördüklerime katlanamadım. Hatta af buyrun istifra bile ettim.... Şöyle oldu... Sakin bir akşamı ve aslında herşey yolundaydı. Televizyonu açtım ve ne yazık ki onları gördüm. Maalesef o mahlukları gördüm. O dans eden ve dansedenleri şeyeden ve bütün bu şeyleri ellerinde mikrofona şeyeden şeysigillerden bahsediyordum. Hatta ben bu "şeyleri" gördükten sonra bugüne dek dini olmayan nedenlerle tekzip ettiğim Darwin Teorisi'nin en azından Anti'sinin, yani Anti-Evrin Teorisi'nin hiç şek ve şüphe bırakmaksızın doğru olduğuna kanaat getirdim. Ben artık maymunların insanlardan geldiğini düşünüyorum.

2. Türkiye televizyonlarında ilk dikkatimi çeken hangi kanalı açsam göbek atan, oynayan, el çırpan insanlar ve insancıklar oldu. Tabii ben ilk günlerde "Aman da memleketim ne kadar neşeli. Maşallah herkes neşeli. Herkes oynuyor. Keyifler pek gıcır..." gibi algılamış olsam da birkaç hafta sonra durumun hiçte öyle olmadığını anladım tabii. Çünkü bir kapkaç çetesi tarafından Kadıköy'de herkesin ortasında, meydanlık bir alanda ve polislerin hemen 100 m. ötesinde çok sevgili bir yakınım adeta bir sırtlan sürüsünün kovaladığı bir ceylan gibi tehlikeler içinde kalınca anladım ki televizyonlarda göbek atan herkes keçileri zaten kaçırmış oldukları için oynamaktalar... E tabii bunca göbek atanlara bir de atıranlar var değil

mi?... Bana göre hepsi bir azap üzümlü olsa da her programını ortalama 16 seyirlik bacak ve 8 çıplak göbeksizle sağlama alan Türkiye'nin en ortalama tiyatro oyuncusunun hırslarıyla düşman çatlatan ortalama oğullarının yerleri ayrı... Onlar gerçek bir azap üzümlü çifti!

3. Bir zamanlar Milliyet'te Kanarya olan ve bu yüzden hala sırası geldikçe, aklına düşükçe geçmiş günlerini okurlarına hatırlatmaktan bıkmayan ve asla usanmayan, bilmem kaç tane yayının ülkemiz medyasında yer almasında başsorumlu olması ile döne döne övünen Mehmet Y. Yılmaz... Onun olmadığı bir Türk medyası hiç şüphesiz Sevgililer Günü olmayan bir Kapitalizme benzerdi. Mehmet Yılmaz Milliyet'te ömür törpüsüydü. Ama bakıyorum ki Aristo seviyesinde mantık örgüsü içinde tek bilinmeyen denklem tando Hürriyet yazıları ile O bir gerçek Azap Üzümlü olmuş. Ama yine de Mehmet Yılmaz benim için bir tanedir ve ben bu zehri tattım bir kere...

4. Televizyon dizileri furyası hakkında Türkiye'ye dönmeden önce epeyce bilgi sahibi olmuşum olmaya... Hazırlıklıydım anlayacağınız. Bu yüzden herhangi bir şekilde boş bulunup bir yerli tv dizisinin tasallutuna uğramamak için okunmuş bir Cevşen bile bulmuş, boynuma takmışım takmaya. Ama ne olduysa oldu ve bir gün televizyon denen budala kutusu açık olduğu halde, uzaktan kumanda aletinin kayıp olduğu bir sırada adına "Cennet Mahallesi" denen bir tuhaf şeyle karşı karşıya kaldım. O ana dek insanın bir anaokulu müsamesesi ile kendisine gelebileceğine asla inanmazdım. Çünkü girdiğim şoktan ancak mahallemin biricik yuvası, Pamuk Prenses ve 7 Buçuk Cüce Çocuk Yuvası'nın sergilediği üstün performans ile çıkabilmişim. Çünkü kendime geldiğimde Kırmızı Başlıklı Kız müsamesesindeydim. (Cennet Mahallesi adlı dizi bana Matriks'in hakikaten olduğunu düşündürtmeye başladı ve ben onu arıyorum da...).

5. Çekilmez çilelerin hadsiz ve hesapsız olacağı aklıma gelmemiştii elbette. Bir gün yine televizyonla oynuyordum ki karşıma Mehmet Barlas ve Emre Kongar çıktı. Maalesef bir anda oldu. Yapacak fazla bir şeyim yoktu. Özellikle Emre Kongar'ı beş dakika kadar izledikten sonra Diazem almış gibi olmuşum. Yoo... Uykum geldiğinden değil. Duyarsızlaşmışım. Artık benim için ne kızılacak ne de gülünecek bir hadise kalmıştı anlayacağınız... Her konuyu ve herşeyi bir insanın bilmesini sanmasının ne kadar acı verici bir deneyim olduğunu anlamak için bu azap üzümlünü de tatmak zorundaydım. Tanrım! Hadi Mehmet Barlas, Allah gecinden versin, sadece ve sadece ölene kadar bu işleri yapacakmış gibi konuşuyor ve

yazıyor. Ya Kongar, sanki 35 yüzyıl daha herşeyi bilecekmiş ve yorumlayacakmış gibi konuşmuyor mu?. Nasıl adamlar bunlar? Nasıl bir dünya bu dünya? Nerden geldik? Nere gideriz? İnsanlığın son durağı Emre Kongar mıdır Yarabbim? Mesih midir kendisi? Yoksa Neo benim de Kahin midir Kongar?

6. Onca televizyon çöplüğü içinde ister inanır ister inanmayayn bir diziyi çok sevdim. Hatta ben de o dizinin bağımlısı oldum. Hallederiz Kadir'e laf söyleyenin alnını karıştırdım. Herşey bir yana, Türkiye'nin en yetenekli dizi oyuncusu Hallederiz Kadir bir yana. Çünkü o gerçek bir oyuncu. Diğer dizilerdekiler gibi bağırma ve sayıklamayı oyunculuk zannedenlerden değil. Ama o ne! O çok sevdiğim ve biricik sevdiğim dizide karşıma bir de Mehmet Ali Erbil çıkmasın mı? Beynimden vurulmuşu döndüm. Ve ne yazık ki televizyonun önüne siyah çelenk bıraktım. Hallederiz Kadir'i bile halletmişlerdi...

7. Mehmet Ali Birand! Onunla haber takibi yapmak, bağbozumu çoktan gelmiş ve epeydir geçmiş azap üzümleri hasadına benziyordu...

8. Sabah'taki değişim doğrusu beş ni derinden etkiledi. Artık Sabah satan bayilerin önünden bile geçmiyorum. Neme lazım. Taşa takılır düşerim sonra...

9. Ben çok gayret ettim. Gitmediğim kafe kalmadı Nişantaşı'nda. Hatta bu yüzden bütün birikimlerim bitti ve tükendi. Nerede bu Ahmet Hakan? Biri bana söylesin ve onu bulayım birgün. Ferhat bile Şirin için bu kadar dolaşmadı yahu... Nişantaşı kafeleri, gerçek azap üzümleri bağı...

10. TGRT'nin Anadolu Magazini'ni karşımda yaşadığım ızdırabı tarif etmem için "Şato"yu bir kez daha okumam gerekti... Sizi bilmem ama ben Prag'da bir turist ziyareti ile Kafkacı olanlardan değilim. Çocukluğumdan beri okurum ve Türkiye'ye döndükten sonra karşılaştığım o "Anadolu Magazin" şeylerinden sonra Kafka'ya "Değişim"den itibaren bir kez daha başladım.

11. Hiç kuşkusuz akıl balığı sahipleri kimselerin sözlerini dinlemeyip memleketi "dönüş" yapan bu satırların yazarı da bilinsin ki gerçek bir azap üzümlüdür. Ama onun sirkesi yıllandıkça yakar boğazınızı. Şimdilik şekeri fazla kaçmış karbonsatsız gazoz tadında. Afiyetler olsun...

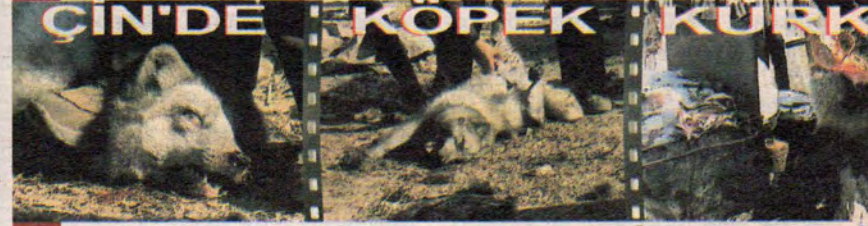
Medyanın Azap Üzümleri serisi büyük ihtimalle devam edecektir. Adı geçmemişler ve suskunlar meraklanmasınlar... Sustukça sıra onlara da gelecektir.

Kürk Karşıtı Platform'dan Çin'e Protesto

Kürk Vahşeti'ne Son...

Ocak ayı içinde Kürk Karşıtı Platform üyeleri, Deri Fuarı'nda kürk kullanımını protesto etmişlerdi. Bu eylem sırasında dağıtılan bir CD'de, Çin'de canlı canlı derileri yüzülen hayvanların görüntüleri vardı. Kürk Karşıtı Platform, bu kez de Çin'de çekilen film görüntülerinden bildiğimiz vahşet

hareketsizlik, kendi organlarını parçalama gibi patolojik davranışlar gözleniyor. Hayvanlar, üretme çiftliklerinden, toptan kürk satışlarının yapıldığı Hebei bölgesindeki Shangcun pazarına, insanlıkdışı koşullarda naklediliyorlar. İşçiler hayvanları önce demir sopalarla boyunlarından yakalayıp kafesten çıkarıyor ve sonra kuyrukla-

ti protesto etmek için İstinye'deki Çin Konsolosluluğu'nun önünde bir basın açıklaması ve gösteri yaptılar. Kedi kılığına giren platform üyelerinden biri elli santimlik bir kefele girerek hayvanlara yapılan işkenceyi sembolize etti.

kürk karşıtı Platform'un dikkatini çektiği en önemli nokta ise, ürünlerinde kürk kullanan firmalardan alışveriş yapmamak.

Basın Duyurusu

Uluslararası kürk endüstrisi, kürk üretiminin altında yatan vahşeti örtbas etmek ve insanları yeniden kürk giymeye teşvik etmek için son on yıldır son derece iyi planlanmış bir halkla ilişkiler kampanyası yürütüyor. İpek, yün, deri, süet gibi başka malzemelerle karıştırılmış, yeni ve cazip tasarımlarla sunulan kürk ürünleri yeniden moda sayfalarını süslüyor. Şapkalarından yakalıklara, ayakkabı aksesuarlarından anahtarlıklara kadar pek çok üründe, kürk neredeyse hiç fark ettirmeden hayatımıza giriyor.

Bugün Çin, dünyanın en büyük kürk üreticisi ve işleyicisi konumunda. Ülkede üretilen kürkün yaklaşık %30'u yaban hayvanlarından, geri kalanıysa kürk çiftliklerinde kafeslerde tutulan hayvanlardan elde ediliyor. Çin aynı zamanda, hayvan refahı konusunda hiçbir yasal düzenlemesi olmayan bir ülke.

Çin'de kürkü için yetiştirilen yaban hayvanları arasında tilki, rakun, tavşan ve mink bulunuyor. Ayrıca evcil kedi köpeklerden de kürk elde ediliyor. Çin kürk sanayiinin verilerine göre, uluslararası kürk tüccarları ve moda tasarımcıları giderek Çin'den kürk almayı tercih ediyorlar. İşgücünün ucuz olması ve hayvan refahına yönelik hiçbir yasal düzenleme olmaması, bu ülkeden kürk alımını çok daha kolay ve kârlı hale getiriyor.

Çin'deki bütün kürk çiftliklerinde, daracık kafeslerde tutulan hayvanlarda aşırı ürkeklik, tepkisizlik ve aşırı

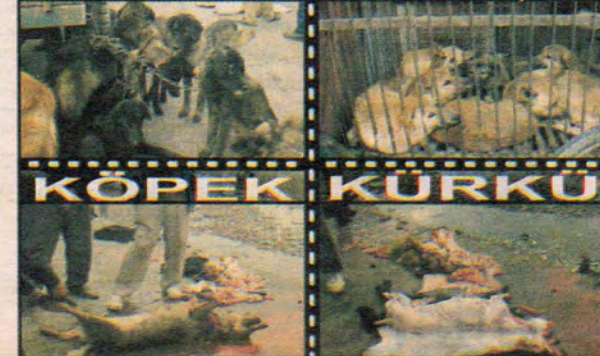
ından sürükleyerek taşıyorlar. Sonra, hayvanı sersemletirmek için sopayla başına arka arkaya vuruyorlar ya da başını yere vuruyorlar. Hayvanlar bu darbeler sonucunda şiddetli nöbetler geçirerek yerde kıvrınmaya terk ediliyor. İşçiler hayvan hareketketsiz kalana kadar bekliyor. Pek çok hayvan, hareket edemeyecek hale gelse de, hâlâ canlı halde acı içinde yerde yatar. Kürkün yüzölme işlemi bıçakla yapılıyor. Hayvan ya sırt üstü yatar durumda ya da arka bacaklarından asılımsız halde tutuluyor. Hayvanın arka ayaklarından başlayarak başına kadar derisi yüzülüyor. Bu işlem sırasında hayvanların çoğunun bilinci tamamen yerinde oluyor ve çırpınarak kurtulmaya çalışıyorlar. Bazı işçiler hayvanın hareket etmesini engellemek için ayaklarıyla başını ya da boynunu eziyorlar.

Bilincini yitirmeyen hayvanlar, derilerinin yüzölme işlemi sona erene kadar çaresizce çırpınmaya devam ediyorlar. Bazıları, derileri tamamen yüzüldükten sonra bile, 5 ya da 10 dakika boyunca nefes almaya, kıpırdanmaya devam ediyorlar.

Kürke Hayır! Platformu'nun Talepleri:

- Moda tasarımcıları, koleksiyonlarında kürk kullanmaktan vazgeçmeli.
- Mağaza sahipleri, kürk içeren giysileri ya da aksesuarları satmamalı.
- Tüketiciler, kürk ve kürkly ürünler satın almamalı.
- Bütün medya kuruluşları bu vahşet konusunda halkı bilinçlendirecek yayınlar yapmalı ve kürk giymeyi özendiren yayınlarına son vermeli.
- Çin hükümeti, hayvanların derilerinin canlı canlı yüzölmesini engelleyecek, küçük kafeslere kapatılıp acı çekmelerine son verecek, zalimce yöntemlerle nakledilmelerini önleyecek yasal düzenlemeleri bir an önce hayata geçirmeli.

SHANGCUN KÜRK PAZARI: SHANDONG KÜRK ÇİFTLİĞİ

Kürk ve Kürk Aksesuar Satan Markalar

Mango
Polo
Zara
Vakko
Koton
Kemal Tanca
İpekyol
Atalar

Bir roman, bir hikâye

“Akdeniz güneşinin altında edebiyatla hayatın soluk kesen yarışı...”

Antalya'dan Manavgat Alanya yoluna doğru ilerlerken, havaalanına yaklaştığınızda yolun sağlı sollu dev mağazalar tarafından işgal edildiğini görürsünüz. 1970'lerin başlarında Konyunlar köylülerinin ve Serikli yöreliklerin hayvan otlattığı, geceleri sivrisinekler, gündüzleri de havaalanına tek tük inip kalkan uçakların sesleriyle çınlayan bu bölge, seksenlerde pamuk ve sera işçilerini, doksanların başından itibaren de turizmin endüstriyel ihtiyaçlarının karşılandığı dev mağazaları ağırlamaya başladı. Son on yıldır da “her şey dahil” sisteminden

isimlerin yaşamına da inceden göndermeler yapıyordu.

Türk turizminin son on yıldır tıkanan bağırsaklarına uygulanan bir “endoskopi” operasyonuydu Malafa. Doğu-Batı kavramlarının gölgesinde yaşanan histerik ilişkilerin, haç-hilal sembollerıyla turizm üzerinden bu denli çarpıcı cümlelerle bir edebi metinde aktarılmasına pek alışık değildi turizm sektörü. Malafa, turizmin “Kara Kutu”su.

Romana dönerek devam edelim. İşi center'a gelen, paralı ama köylü İsivçireli turistlere “tezgah atmak” olan kahramanımız Kozan, başı derde girdiğinde kokain çekip Rus dilberleri ‘meterleyeceği’, iki günlüğüne sığınmaya, ‘yok olmaya’ kaçacağı durumlarda, bölgede son birkaç yıldır şaşaalı açılışlarla ün yapmış bir otel zincirinin Belek'teki halkasına sığınır. Rus mafyasıyla ortak kurulduğu iddia edilen otelin sahibi olan Musa'nın hayatını, romanın satır aralarında gezinirken altını çizerek okuyalım:

“Musa, Kalekapısı'ndaki boktan pasan dükkanında çalışırken, tesadüfen içeri giren, cüssesi bir ayıninkıyla eşit olan Rus'a öyle bir tezgah atmış ve mart'ı (adamı) o kadar şımartmıştır ki bir gün telefonu çalmıştı. Arayan Rus marttı. Mart, Moskova adındaki kentten ortaklarından biriydi. Mafya kelimesinin ilk üç harfini kaplayacak kadar güçlü olan mart, Musa'yı evine davet ediyordu. Bu tezgahlar masasında Musa, martin Moskova'daki evine gidiyor, orada ağırlanıyor ve bir teklifle baş başa bırakılıyordu. Teklif bir yatırıma dairdi. Tram (para) aklamak isteyen mart, Musa'dan bir oteller zinciri kurmasını istiyordu. Musa inanmıyordu.

Ama bugün Ares tatil köylerinin başındaki Musa, Tanrıya da, Moskova'daki patronuna da kimsenin inancının yetmeyeceği kadar tapıyordu...”

Malafa'daki Musa'yı ve onun hayatını, Cüneyt Arkan'ın 1964 yılında çevirdiği ‘Sıkı Dur Geliyorum’ filminden hafızalara kazınan bir replikle bir kenara not edip, hikayemize geçelim: “Canımın içi, böyle şeyler yalnız romanlarda olur...”

Hikayemizdeki kişilerin hepsi gerçektir. Kendi ağızlarından aktardıkları inanılmaz yaşam öyküleriyle, başta medyanın ‘turizm lobicisi’ köşecileri olmak üzere; işadamlarından, cemaat önderlerine, başbakanlar Rus oligarklarına, Papa'dan, Elton John'a kadar bir çok ünlü kişiyi ‘derinden’ etkilemiş kanlı canlı kişilerdir. İşte hikayemizin 34 yaşındaki kahramanının, Hürriyet Gazetesi'nden Yener Süsoy'a 26 Nisan 2004'te verdiği mülakatta kendi ağzından anlattığı hikayesi:

“Bir gün mağazaya Igor adlı bir Rus geldi,

hoşbeşten sonra 50 bin dolarlık mal seçti. Sıra ödemeye gelince ‘Üzerimde bu kadar nakit taşımam, hesap numaranı ver, gidince göndereyim’ dedi. Adamla 3 gün beraber yemişiz, iç-

mişiz, o kadar ikna etmişim, gel de işin içinden çık. Yener Ağabey verdim ama, adam necidir bilmiyorum, ya para gelmezse. Sözüü tuttu, ben de derin bir oh çektim. Bir süre sonra Igor beni Kiev'e davet etti, çantalarımı alıp gittim. Uçaktan iner inmez adamları beni havaalanındaki özel VIP'ten alıp kalacağım otele götürdü. Igor beni yemeğe götürmek için otele geldiğinde anladım ki, bu adam sıradan bir Rus değil. Arabalar, korumalar, biz geçenler yollar kapanıyor. Yemekte öğrendim ki Igor Gumenyuk dünyaca ünlü bir işadamı. İlk sözü ‘Beni hiç tanımadan sadece sözüme güvenip borç verdin. Bundan sonra yanında böyle bir dostun var, bütün kapıları sana açık’ dedi. Sözüünde de durdu. Belek'te birlikte arsa aldık, inşaatını 8 ayda bitirip 1 Mayıs 2001'de Belek Rixos'u açtık...”

Hikayemizin kahramanı, baş döndürücü ve yalnız romanlarda görülebilecek türden hikayesini aynı cümlelerle üç- dört yıl boyunca durmadan anlatmıştır. Dört büyük gazetenin temsilcilerinin ağırlandığı yatlarda; Florida-Miami kıyımında servis, bermuda şort, Franck Muller saat ve bitmek tükenmek bilmeyen bir Şark masalı havasında anlatılan kıvrımı bol, dantelalı bir hayat. Kimine göre masal, kimine göre efsane, kimine göre de sadece ‘hikaye...’ İçinden futbol kulübü yöneticileri, başkanları, tarikat liderleri, bakanlar, başbakanlar, milyar dolarlar, ultra-lüks yatlar, Disneyland'lar, jet uçaklar, limuzinler, bankalar, krediler, mücevherler, ihaleler ve dinleyeni ‘manyaklaştıracak’ elastikiyette olaylarla dolu bir hikaye.

Anlatıcının “tezgahlar” dinleyeninin gazeteci olduğu sohbetlerde ortaya tuhaf bir hikaye çıkar.

Hikayeyi dinleyen üçüncü şahıslar, yani okurlar, geçmişten alışkındır bu duruma. Her iktidar döneminin ‘muktedir’ hikayecileri vardır. Hikaye, kimi zaman Sultanhamam'da bir manifaturacı dükkanında başlar, kimi zaman da Ankara'nın, dar arka sokaklarında... Çoğunlukla da ‘Yüce Divan'da biter. Anlatıcının kimliği değişse de, hikayenin örgüsü değişmez.

Bu yüzden Türkiye, dünya üzerinde tezgahlar siyasetiyle yönetilen, tüccar siyasetiyle dış politika üretilen tek ülkedir.

Biz yine romana dönelim:

“...Kontramanyak tezgah bir gösterebilir. Yüksek tezgahlar elastikiyeti gerektirir... Başarılı bir kontramanyak tezgahta, müşteri hiçbir şey anlamaz ancak her şeye hak verir. Konudan konuya sıçrayarak yapılan konuşmalar, müşteriye nerede olduğunu ve neden orada olduğunu unutturur. İleri kontramanyak tezgahaysa konuşulan dilin kalitesiyle oynanır. Bazen anlamamak, bazen de anlatamamak gerekir. Bir dakika öncesini sözlük yazarı gibi konuşan tezgahları aniden kelimeleri bulamamaya başlar ve müşteri yeniden kaybolur... Tezgahların zorluklarından biri tekrardır. İnsanın en zor dayanabildiği çalışma koşulu olan tekrar, sağlıklı bir aklın ani ölümüne neden olur. Aynı cümleleri aynı mimikler eşliğinde iki bin kez söylemiş olan tezgahlar, artık ne dediğini duymuyordur. Başka konular üzerinde yoğunlaşıyor, müşterisinin banka hesabında ne kadar trami (parası) olduğunu ya da yanındaki ahçığin (kadının) vardık (külot) rengini tahmin etmeye çalışıyordur. Kendisini duymayan tezgahlar, konuşmanın hangi bölümünde olduğunu karşısındakinin yüz ifadesinden anlar...”

Romanda, ileri tezgahlarlık teknikleri böyle anlatılıyor.

Hayatın edebiyatla yarıştığı hikayemizin anlatıcısı ise genellikle hakkında ortaya atılan iddiaları yanıtlamak ve eleştiren iradeyi felç etmek için ‘tezgahlarda’ ağırladığı gazetecilere, uluslararası bir diplomasi diliyle projelerini anlatır. Dinleyen herkesi büyülemiştir. Ekonomist gazeteciler, istihbarat şefleri ve duayen köşe yazarları; anlatıcının vizyon sahibi bir geleneğin devamı olduğunda hemfikirdir. Sorular projelerin kaynağına, kısa bir sürede bu muhteşem servetin nasıl oluştuğuna geldiğinde, romanda anlatılan tezgahlar teknikleri incelikte uygulanmaya başlanır. Anlatıcı, hayatının sır dolu kıvrımlarını ustalıkla sergilediği manevralarla daha çok süsler:

“Fethullah Hoca benim için bir değerdir, bir idoldür; sık sık Amerika'ya gidip ziyaret ediyorum. 12 yaşındayken Van'da onun misyonunu temsil eden insanlarla görüşmeye başladım. Lisdeyken vaazlarını dinlemek için Antalya'dan İzmir'e giderdim. Annem, babam hacıdır, her ikisi de Fethullah Hoca'ya, Said-i Nursi'ye sempati duyar. Hoca Efendi bize inanılmaz boyutta insan sevgisi aşıladı, ortaya koyduğu misyonu sonuna kadar destekliyorum. Hoca Efendi'nin önderlik ettiği, aslında Rus-Türk dostluk derneği olan Tolerans Eğitim Vakfı'nın kurucularındayım. Bu vakfın Rusya'daki okullarına gönülden destek oluyorum...”

(...) Tayyip Erdoğan'ın adamı mıyım, evet adamıyım, çünkü çok doğru işler yapıyor. Ben de bu ülkenin başında doğru işler yapan bir insanın adamı olmaktan gurur duyuyorum. Kendisiyle ilk kez geçen yıl Kazakis-

tan, Azerbaycan gezilerinde tanıştım, muhabbet ettik. Tanıyınca da aşık oldum, çünkü çok mütevazı, tipik bir Anadolu insanı. Sizi dinliyor, fikrinize değer veriyor, asla dikte etmiyor, etrafında duvarlar yok. Yaptıklarını takip ediyor, bana destek oluyor, Türkiye aşığı bir adam Tayyip Bey. Tanıdığım ilk günden beri haftanın 3-4 gününü onu rüyamda görüyorum.

(...) Atatürk'ün bu ulus, bu vatan için yaptıklarını görmemek için kör olmak lazım. 10 sene önce fikrim böyle değildi, her geçen gün Atatürk'e sevgim, saygım artıyor.

Laikliği savunuyorum ama, ne yazık ki hala Türkiye'de baskı gören de var, baskı yapan da.

Türkiye'deki ibadet özgürlüğü bugün Suudi Arabistan'da, İran'da yok. Doğru dürüst namazını kılan, orucunu tutan, kimseye bulaşmaya kimse bulaşmıyor. Bu gerilimi, ‘İmam hatipler arka bahçemizdir, bize oy vermeyen Müslüman değildir’ diyen siyasiler yarattı.

Ben Kürt'üm, Türk pasaportunu ise gururla taşıyorum. Her türlü bölücülüğe, ırkçılığa karşıyım...”

Türkiye, hikayeden hayatların romanlaştığı bir ülkedir. Hikaye etmek bir Doğu geleneğidir.

Hikaye edenlerin çoğunluğu, bir süre sonra kendi hikayesine kendisi de inanmaya başlar. Bu yüzden baş edemediği haramilerden kahramanlar yaratan bir ülkedir Türkiye. Haramilerin hikayeden hayatları destanlaştırılıp gecekonduların duvarlarına çerçeveleştirilir. Gecekonduların arasında törpülenen hırslar, patlamak için turizm sezonunu bekler. Bu yüzden Antalya'da; küçük bir Diyarbakır, orta boy bir Konya, büyükçe bir Isparta kurulmuştur. **Aşiret, tarikat ve siyaset** lordlarının en verimli arka bahçeleri Akdeniz'in güneşiyle harman olurken, bir türlü patlamayan turizmin ‘gelecekteki patlama’ düşleriyle sosyal patlamanın da önüne geçilir.

Önümüzdeki iki üç yıl içinde hacimli bir romana dönüşmesi muhtemel olan hikayemiz burada bitmez el-

bette. Güneşi, toprağı ve yanık tenli insanlarından başka satacak bir şeyi kalmayan ülkelerin ortak kaderine doğru hızla sürüklenen bir ülkenin yarattığı fonda, bu hikayeleri daha çok dinleyeceğiz. Seksenlerde, Orta Avrupalı edebiyatçıların Aziz Nesin'e sık aldığı ödüllerden ve üretkenliğinden dolayı; “ülkenizde öyle bol malzeme var ki, sizi kıskanmamak elde değil!” diye takıldıkları söylenir. Malzemenin ve hayatın edebiyatın önünde seyrettiği bir döneme girilen ülkede, artık yaşanan hiçbir duruma; “işte tam

Aziz Nesin'lik bir olay!” demiyoruz.

Malzemenin baş döndürücü hızını yakalamaya çalışan Malafa'yla bitirelim en iyisi:

“Tezgahlar binbir tezgahla Avrupa Birliği'nin kurucu üye ülkelerinin vatandaşlarından tane tane yumoş (Euro) indirirken, Türk hükümetleri milyonlarca yumoşluk savaş uçaklarını tek tezgahla satın alır. Oy verenler hayatta kalmayı öğrenip tezgahlar olurken, oy alanlar, siyasi kariyerleri boyunca turist kalır...”

yeterli girdiyi sağlayamayan turizm sektörünün elitlerine büyük paralar kazandıran kuyum, mücevher, halı ve deri “center” larını ağırlıyor. Bölgedeki turizm sosyolojisini ve ekonomik döngüyü derinden etkileyen son konuklar olan bu “center”lar, havaalanında kente giren turistleri sayarak ülkenin turizm gelirlerinin kaç milyar dolar olacağını hesaplamakla meşgul turizm yetkilileri ve Lara-Beach Park arası dolaşım avladığı üstsüz Rus güzellerinin fotoğraflarıyla sürmanşet yakalama telaşına düşen yerel muhabirlerin dikkatini pek cezbetmiyordu.

Bu girizgahtan sonra, önce yazının başlığına sadık kalarak başlığın ‘roman’ kısmına değinelim. Sonra da hikayemizin kahramanına...

Hakan Günday'ın Ekim 2005'te Doğan Kitap'tan çıkan son romanı ‘Malafa’yla birlikte, dikkatler birden bu “center”lara yöneldi. Dikkatlerin yönelmesi sadece konuya edebiyat boyutunda ‘ilgili’ olanlar ve turizmin yarattığı dejenerasyon üzerine kafa yoranlarla sınırlı kaldı tabii. Romanda, Antalya'daki bir mücevher “center”ında atılan ‘tezgah’ları ve turizmin bu pek bilinmeyen dünyasını bir mücevher center’ında tezgahlar olan **Kozan** karakteri üzerinden anlatan Günday, bir süre içinde yaşadığı bu dünyanın mahremine aktarıırken, (bir roman kurgusu olsa da) şaşırtıcı bir biçimde turizmin büyüğü dünyasına ve son üç-dört yıldır efsanevi yukseliş hikayeleriyle medyanın ve siyaset dünyasının gündeminden düşmeyen türedi

Son Okunan Kitap ve Bir Portre!

Mehmet Ali Ağca'nın tahliye edildikten sonra apar topar yakalanıp tekrar cezaevine gönderildiği gece, kardeşi **Adnan Ağca** atv ekranlarındaydı. Haber bülteninde **Korcan Karar**'ın ileri geri soruları karşısında yıkılmıyor, serbest atışlar yapıyordu.

Ağca'nın infaz hesabı doğru mu yanlış mı?

İpekçi'yi öldürürken neyi planlamıştı?

Azettirenler kimlerdi?

Papa'yı neden vurmuştu?

Onlarca sorunun sarmalında mülakat devam ederken, Adnan Ağca ağabeyinin tahliye olduktan sonraki 8 gün içinde ne yaptığı sorusuna bomba cevabını yaptırdı.

- Ağabeyim serbest kaldığı günler boyunca **Yalçın Küçük** Hoca'nın Tekelistan kitabını okudu!

Korcan Karar, ne anlamak istedi ne de yayının heyecanından meseleyi tam kavrayabili. Ama kardeş Ağca, bir yerlere mesaj vermek istercesine bir kez daha haykırdı.

- Ağabeyim günler boyu Yalçın Küçük Hoca'nın Tekelistan'ını okudu!

O kullandı, bunun maşası oldu, bilmem kimin tetikçisi denilen bir kişi, tahliye olur olmaz Türkiye'nin en derin kitaplarından birine sarılmıştı yani...

Peki bu nasıl bir duyguydu?

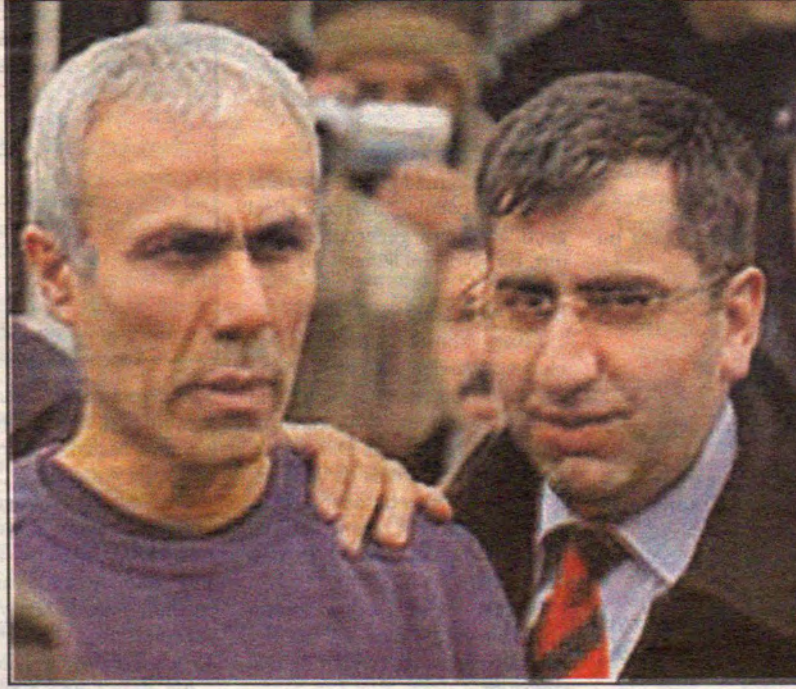
Geç kalınmış; dünyayı anlama isteği mi?

Neye alet olduğunu; ülkeyi kimlerin yönettiğini kavrama merakı mı?

Yoksa sistemin kullanıp attığı biri olduğunu çok geç kavrayan bir tetikçinin eyvah çılgılığı mı?

Her şey bir yana; bir insan tüm Türkiye'de sürekle avıyla aranırken, 27 yılın ardından çıktığı cezaevine yeniden tıkmaması an meselesi, köşe bucak kovalanırken nasıl olur da soğuk kanlılığını koruyup bir köşede kitap okur!!!

Ulusal ve uluslararası bütün televizyonlar canlı yayın ekipleriyle kaldığı evin peşindeyken o nasıl olur da yatağına uzanmış bir halde Yalçın

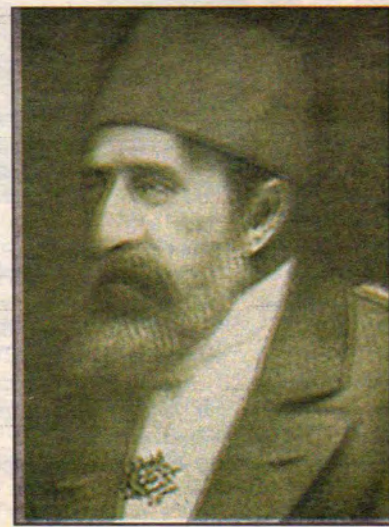
Küçük'ün tuğla kitaplarından birine gömülür?

Atv'deki yayının ertesi günü **Ahmet Hakan** konuyu en olmadık yerinden deşerek, polemik üretmeye çabalasa da iş sabetayizm tartışmalarıyla sulandırılmayacak kadar enteresan...

Aranan bir adamın, hayatı ipin ucunda bir kişinin oturup kitap okuması. Üstelik ömründen çeyrek asrı cezaevinde gömüp özgürlüğe kavuştuğu günde Türkçe'nin en teorik, anlaşılması en zor kitaplardan birini okuması!..

Şimdi Ağca hakkındaki "deli" "terörist" "kanlı katil" yargılarımızı bir tarafa bırakalım ve "kaçak" bir adamın kitapla olan bu tuhaf ilişkisini tarihten çarpıcı bir örnekle anlamaya çalışalım!...

Kara Kemal, İttihat Terakki'nin ileri gelen kadrolarındandı. Esnaf örgütlenmesinin başındaki isimdi. Hem sıkı bir örgütçü hem de gözünü budaktan esirgemeyen bir ittihatçı. Örgütteki unvanı "küçük efendi"ydi. Neden "küçük efendi" çünkü en üstte Tâlat var, yani **Tâlat Paşa**! Tâlat'ın örgütçülüğü dillere destan ama

örgütçülükte ondan geri kalmayan biri Kara Kemal. En büyük özelliği

esnaf içinde örgütlülüğü iyi becermesi. Özellikle İstanbul'da ondan habersiz bir esnafın, hamalın veya hut bir sandalcının nefes alması bile mümkün değil. Bütün ağırlığını esnaf üzerine kurmuş, militer bir lider...

Kara Kemal'in en büyük korkusu **Abdülhamid**'ti. Tüm bir istibdat rejimi boyunca İstanbul'da ona karşı faaliyet örgütlemeye çalışmaktan Abdülhamid'in peşine taktığı hafiyelerden kaçmaktan yorgun düşmüş bir ittihatçı.

Ama 1908 Meşrutiyet ilan edilince hele hele 1909 daki 31 Mart vakasıyla iktidarı ele alınca tüm İttihatçı kadrolar gibi Kara Kemal'in devri başlamıştı. Gizli gizli okudukları kitaplar dergiler ortaya çıkmış hürriyet şarkıları eşliğinde Beyoğlu'nda yürümek veya sandal sefası yapmak sıradan iş haline gelmişti. İttihat Terakki'nin asıl iktidarı ele geçirdiği 1913 den sonraki dönemde ise Kara Kemal'in etkinliği daha da artmış, İstanbul'daki hakimiyetini iyice pekiştirmişti.

Kara Kemal'in kim olduğunu asıl işgal İstanbul'un da görüyoruz. İlk

direniş örgütü olan Karakol Cemiyeti'nin görünürdeki iki kurucusundan biri Kara Kemal'di. Diğeri de bir iki sayı önce konu edindiğimiz **Kara Vasıf**. Bu iki "kara"nın oluşumundan örgütün adının "Karakol" konduğu rivayet edilir. Karakol cemiyetinde Vasıf önde gibi gözükse de Kara Kemal ondan iki parmak üsttedir. Ancak santim santim direniş örgütledikleri İstanbul'da kaçak günleri çok uzun sürmez. Çünkü esnaf örgütlülüğü dolayısıyla rum ve ermeni tüccarlar Kara Kemal'i hemencecik tanımaktadır.

Saklanması çok güçtür. Kısa sürede yakalanıp **Bekirağa** bölüğüne atılır. Burada Mustafa Kemal'in Anadolu'ya gönderilmesi işi için Bekirağa bölüğünde ziyaret edilip görüşleri alınır. Mustafa Kemal'in Anadolu'ya çıkmasına muvafakat eder. Ancak cezaevindeki bu örgüt işleyişi İngilizleri rahatsız eder. İkinci büyük kafiyeyle birlikte Malta'ya gönderilir. Ancak Kara Kemal'in orada da durması mümkün değildir. Hemen firar ederek İtalya'ya geçer. Ardından da milli mücadelenin başarıya ulaşmasıyla Ankara'ya döner...

Kemal Tahir'in "Kurt Kanunu" kitabının baş kahramanı Kara Kemal'dir. Ancak ünlü yazar Tahir'in, Kara Kemal yorumu bugün bile tartışmaya açıktır. Kara Kemal Kemal Tahir'in gözünde gizli sosyalisttir. Kullandığı terminoloji değme sosyalistten daha özgündür. Oysa gerçekte böyle miydi veya Kemal Tahir'in kurguladığı gibi muhalif düşüncelere sahip miydi bilmiyoruz. Tahir'in sözleriyle orada anlatılanlar ne hayaldi ne de gerçek hepsi yazarın beyninde başlayıp biten roman gerçeği idi.

İşte bu tartışmalar Kemal Tahir'in ölümüne de sebep olmuştu. Kemal Tahir **Mehmet Barlas**'ın evinde bir yemekte bu tartışma üzerine çok üzülür. Ve söylenen o ki heyecanını yenemeyen **Mete Tuncay**'ın ileri giden eleştirilerine daha fazla dayanamaz ve evine gider. Evinde kalp krizine yenik düşerek yaşama veda eder.

Yazarının bile ölümüne sebep olacak kadar ilginç bir roman kahramanı olan Kara Kemal'in hayatı bir iktidar bir kaçak olarak sürüp gider. Kara Kemal artık o kadar kısa aralıklarla bunları yaşamaktadır ki kendisi de ne zaman kaçak ne zaman iktidar olduğunu ayırt edemez.

Yurt dışındaki ittihatçıların taleplerine kulaklarını tıkayan Mustafa Kemal Cumhuriyeti ilan etmeden önce Kara Kemal ile İzmit'te bir görüşme yapar. Bu tarihi görüşme de Mustafa Kemal ittihatçılarıyla son kez uzlaşma aramaktadır. Ülkede kalan bütün önde gelen ittihatçılar Kara Kemal'in evinde toplanırlar. Sadece

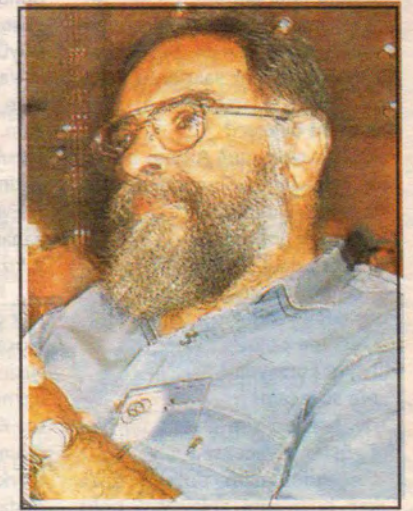
bu toplantı bile başlı başına bir kitap konusudur. Ancak uzlaşma sağlanmaz. Daha doğru bir karar çıkmaz.

Erol Aksoy'un soyup soğana çevirdiği İktisat Bankasının kurucusu da Kara Kemal'dir. Milli İktisat Bankası adıyla kurulan banka Türk esnaf hareketinin cumhuriyetin başlarındaki ilk büyük zaferidir. Ama sonra günümüzde Aksoy gibilerin elinde peşkeş olmuştur.

İlk örgütlü muhalefet Terakki Perver Cumhuriyet Fırkası'nın kurulmasıyla beraber Mustafa Kemal ile Kara Kemal arasındaki ilişkide iyice gerilir. 1926'daki suikast girişimi Mustafa Kemal'in büyük temizliğinin başlama vuruşu olur. Arananlar arasında Kara Kemal'de vardır. Artık kaçmaktan bıkmıştır ama başka çaresi yoktur. Arkadaşlarının asıldığını duyunca bir ahpabının evinde saklanmaya başlar. Ancak günler zembereğinden boşalmış gibi akmakta ve çember gitgide daralmaktadır.

Çok yakını olan bir şoförün ihbarıyla evi sarılır. Eve aniden dalan polis, Kara Kemal'in sigarasını yanarken bulur. Bir de açık bir kitap gözlerine ilişir. "**Abdülhamid'in Liderlik Sırları**"

İşte Kara Kemal kapana kısıldığı o evde ölümün nefesini giderek yakından hissettiği o günlerde bu kitabı

okumuştur. Nerede hata yaptığını anlamak için devirdikleri padişahın liderlik sırlarını öğrenmek istemiştir.

Geç kalınmış bir gayret, ıskalanmış bir iktidar şansı belki suya batmış hayaller...

Belki de Kara Kemal'in hüznü sonundan daha dramatik bir andır o. Bir ömür süren kaçaklık günlerinin muhasebesini yaparken ilk büyük rakip ilk ezeli düşman olarak gördüğü Abdülhamid'i okuyup öğrenmek istemesi ve kitaba sığınması...

Kara Kemal'in ne olduğunu da unutmadan ekleyelim.

Polislerden kaçamayacağını anlayınca bahçedeki tavuk kümesinde başına dayadığı revolver ile intihar etmiştir.

Oktay Güzelöğlu

Laz AYŞE

Evet Ayşe abla dinliyorum...

Dedim, "vuramazsın, dedim", sonra, "param yok" dedi, gitti karıyı sattı...

Kim sattı?

30 milyon liraya gidiyor sabaha kadar.

Gitmez, 30 milyona, sabaha kadar.

Giden, adamlar diyor be güzelim.

Genç kadın gider mi 30 milyona öyle?

30'a satıyormuş o ibne.

Bir tane daha vardı gördüm senin yanında. Roman mıydı? Gece bırakım ya şu ileriye kadar.

Ha Roman Melisa. O da şeytanın allahı. Pabuçu ters giydirir. Masaya otutturur. Bir malbora söyler, bir bira aldirttır oturur.

Ayşe abla bamya yaptım yer misin?

Ver azıcık severim. Bir gün, evim olsun da, ben de sana yemek yedireyim. Bir gün canım zeytin yağlı dolma çekti, yaptım ama yandı. Yalık bir sürü masraf oldu. **Sizin yemeğiniz yenir ama. Çünkü zor para kazanıyorsunuz.**

Orada takılan insanlar hep çalkal-çukal. Yanlış adamlar.

Ben biliyorum. Bana bu hayatı anlatma. Bana mı öğretiyorsun bunları? Çakal kendine çakal ne yapıcın.

Zaten içeri girdiği zaman belli olur ne kişiliği olduğu.

Ya affedersin müşteri miyim ben?

Senin için demedim be güzelim. **Sen beni tanırısın?**

Tanırım, baktığım zaman ne insan olduğunu anlarım. Bir bira oldu mu böyle içer saatlerce bakarım.

Var di mi öyleleri?

Olmaz olur mu? Akşam bir tanesi geldi ben polisim dedi. Ben gelmiyorum dedim.

Ne demek polisim?

Polisim dedi. Ben dedim herkeşe sevgim var saygım var.

Polis değil yani?

Değil ne polisi?

Hüviyet sorsaydın?

Ne soracam?

Öyle, ben polisim diyene hüviyetini göster diyeceksin?

Geçende adam polisim dedi. Çıkar hüviyetini anlayayım polis olduğunu dedim...

Polis kağıtlarınız var değil mi? Çalışma izni aldınız mı?

Şimdi her yerde serbest. Kanunsuz çalışıyor karılar.

Senin o zamandan vardı karnen değil mi?

Benim karnem yoktu da Bahçelievler'de parmak izimi aldılar. Polise de sordum bu parmak izleri ne diye?

Hayır şimdi bazı konularda işe de girsen çıkmaz. Mesela savcılıktan kağıt istiyorsun işe girecen, çalışacan, o veriliyor. Bu türlü şeylerde savcılık kağıdına geçmiyor bunlar. Temiz kağıdına.

Ama mesela bir çocuğun avukat olamaz, doktor olamaz. Annesi hayat kadını olduğu zaman da...

Olur eğer mesleği oysa olur. Anladın mı? Yani iş konularında bu veriliyor. Kalkacaktı yakında.

Şimdi mesela affedersin fuhuş serbest oldu. Ama yine de mesela kadını alıpta polisler getiremiyor.

Nasıl yani?

Kimliği olmasa getiremiyor.

Abla sen aslen nerelisin?

Artvin. Köyde büyümüşüm. Dağların içinde. Borçka'dan babamın babası gelmiş, vilayetim Ihsaniye.

Orada mı doğdun?

Orada doğdum.

Kaç yaşındasın abla?

55.

Kaç kadar okudun?

Hiç. 3 hafta gittim. Sonradan gittim. Benim rahmetli babam "Esas kız evladı okutacaksın" derdi.

Çok doğru söylemiş.

"Okuyacak adamın eline bakmayacak" derdi. "Ezilmez".

Baban neciydi?

Tütün yapardı. Mısır ekerdi. 1 sene çalışır, 2 sene otururdu. Rençberdi. Ama kimseye muhtaç kalmadı.

Kaç yaşına kadar onlarla yaşadın?

15 yaşında evlendim.

Çok erken be abla.

15 yaşına girmeden çocuğu aldım kucağıma. Şu kafamda olsam hiç evlenmezdim.

Sevdim mi adamı?

Sevdim. Evlendim adam 1 hafta sonra askere gitti. Beni ablaman çocukları muskayla kaçırdı. Büyü yapıp kaçırmıyorlar. Ondan sonra kapının altına yapıyorlar. Bana bunu yapanlara Allah çocuk yüzü göstermesin.

Büyü ile ne ilgisi var kaçmanın?

Var. Denizi geçtikten sonra pişman oldum. Ben büyüye inanıyorum. Beni büyüyle deli yaptılar.

Nasıl deli yaptılar? Sen evlendin gittin.

Evlendim de. Ondan sonra kaynanam çocuğundan beni kışkırdı. 2 kızı arasına iç çamaşırı koymuşlar. Köpek oradan çıkarmış. Köpek çıkarmasa ben ölüyormuşum. Hoca dedi. Gölcük'te bir hocaya gittim. Böyle geniş bir evdi. Beni kırmızı bir halının ortasına oturttu. Korkma kızım dedi. O şimdi okumaya başladı, ev nasıl sallandı. Korkma dedi. Beni 1 hafta okudu ondan sonra kendime geldim. O muskayı da üzerinden açtı. Rahmetli babam mide kanaması geçirdi, yanıma geldi. "Sen mi ölüyorsun kızım" dedi. Düşüm, bayıldım sıcak su getirdiler. Ondan sonra beni hocaya getirdiler.

Daha 14-15 yaşındasın değil mi?

Oradaydı. Kaynanamın yanındaydım. Durmadan babamın yanına geldim. "Kaçtın, yeni mi geldin?" dedi babam. Kime gideyim baba dedim. Orospu mu olayım? Babam bir şey demedi.

Almadı mı eve?

Aldı.

Sonra ne oldu?

Askerden gelince beni tekrar aldı. Ondan sonra öldü, cereyan çarptı. Beni kaynıma vereceklerdi. 20 yaşına girmiştım. İncir dalını keserken cereyan çarpmıştı.

O da mı rençberdi?

O da hamaldı. Ne kaynımı istedim ne çocuğu istedim. Kardeşine

istediler beni, ben dedim gitmem. Ondan sonra babamın evine geldim. Kastamonulu'yla evlendim, Allah rahmet eylesin ondan bir kötülük görmedim.

Kastamonulu'yla evlendiğinde annen ölmüş müydü?

Yok, annem sağdı.

Yani anneni bıraktı, başkasını mı aldı?

Annemi bırakmadı. Ben Kastamonulu biriyle evlendim. Onda da gelinlik giydim.

Çocuğu ne yaptın peki?

Almadım.

Niye Ayşe abla? Senin değil miydi çocuk?

Benimdi ama nefret ettim. Çocukla hala telefonda konuşuyorum. "Nasılsın anne, iyi misin?" Bana çok çekirttiler yanlış anlamayın.

Kaynanan mı çekirtirdi?

Kaynanam.

Neler yaptı Ayşe abla?

Mesela adam askere gitti güzelim. Yemek yiyorlar böyle ortada. "Gelin gel yemek yiyelim" demediler. Adam askere ben yevmiyeye gittim. Patates toplamaya. Ben kabak kızartmasını severim. O gün de o vardı. Kaynanam "Senin gibi köpek kabağı ne yapacak?" dedi. Onu aldı döktü. Ondan sonra kabak kızartmasından nefret ettim.

Başka neler yaptı?

İşkence yaptı. Sen "Orospusun" dedi.

Niye öyle diyor ki? Sen çocuk gelmişsin o eve?

Bana ondan sonra iftira attı güzelim. Ondan sonra senin karı s....yor dedi. Askerdin sonra diyor. Ben dedim orospuluk yap-sam hamile kalırım dedim. Ondan sonra benim bedduamla cereyan çarptı öldü.

Sen adama mı beddua ettin?

Evet.

Ondan mı, anasının lafıyla bıraktı?

Yok, ben onu ölünce bıraktım. Çocuğuyla. Çocuk 15 yaşındaydı. Almadım çocuğu.

Tamam da senin kaynananın laflarına inandı mı?

İnanmadı ama bana çok çekirtti. Annesi çok çekirtti.

Adamın ne günahı var?

Adam bizi ayırırdı. Affedersin ineğin yattığı yeri temizledik. Orada yattık. Ne tuvalet var, ne bir şey.

Onlara mı kızdın?

Onlara kızmadım da. Ben güzeldim, çok güzeldim. Affedersin karılarla gezer, iş yapardı. Leğende yıkanırdu. Ne oldu? "Kirlendim" Ben aptal mıyım?

Ha başkalarıyla yatıyordu, sen ondan mı beddua ettin?

Ondan ettim. Ben öyle güzeldim ki, bir bakan bir daha bakardı.

Gene güzelsin Ayşe abla.

Çöktüm. Eski halim yok. Ama hepsine boş ver, çektim. Annem de derdi. "İçine atma, dert etme". Annem de kuma gitmiş. Hem de 2 kadının üstüne. Öbür üvey annemin 4 çocuğu vardı. Kız çocuğu. Üvey annem diyor ki. "Git evlen kocacığım oğlan çocuğun olsun".

Annen ikinci mi oluyor?

Evet.

Ondan mı kaldı?

Ondan kaldı.

Annen iyi miydi? Çocuk nasıl gelişti?

Annem dik kafalıydı.

Çocukluğun nasıl geçti Ayşe abla?

Vallahi çocukluğum çok güzel geçti. Pırıl pırıl gezerdim, tertemiz. Bir giydiğimi ikinciye giymezdim.

Baban iyi adamdı yani.

Allah rahmet eylesin, iyiydi. Herkese yardım ederdi. Gariban babasıydı. Ölürken ne dedi? "Ben ölünce ağlamayın, Allah tuttuğunuz altın etsin" dedi. Dili açıldı o an. Akşam namazında da vefat etti. Bana da "Nasıl bir adama gideceksin, yolun açık olsun" dedi.

"Azrail Pençe atmak" ne demek Ayşe abla?

Mesela ölüm geldiği zaman böyle bir yerine siyah atmak.

Hiç duymadım da senden ilk duyuyorum.

Öyle dediler ama. Babam 55 yaşında mide kanamasından öldü. Gençti.

Sonra ne yaptın? Kocanla?

Bununla 2 çocuk yaptım. Bir kız bir erkek. 3 tane de aldirdim. Daha da yapmadım. Ondan da ayrıldım. Beceremedim, elime yüzüme bulaştırdım.

Babanın Gazi parasını almak için mi ayrıldın?

Evet. Nikahı bıraktım. Onun bedduası beni tuttu.

Adam seni bıraktı mı sonra?

Bıraktı. Eve gitmedim, çocuklara o bakıyordu.

Nerede kalıyordun?

Otelde.

Niye Ayşe abla? Evin varken otelde neden kalıyorsun?

Ne biliyim? Adam vır vır edip duruyor. Bir gün "Bu çocuklar benden değil" dedi.

Ayşe abla biraz sende de hata var galiba?

Bende hata yoktu. Beni yönetemedi. Bana sahip çıkmadı. Mesela ben bu ortama düştüm. Deseydi ki "Gel hanım, babanın masasını almadın ama gel barışalım" deseydi.

Bu ortama kendin mi düştün?

Bir karı düşürdü. İçki içtik içine bir şey koymuş, yatağın ortasında buldum kendimi.

Şimdi bir şey soracağım. Hep adamları suçluyoruz ama suçlu hep karşıya atmayalım.

Yok ben adamları suçlamıyorum. Adamın bedduası beni tuttu.

Adam ne beddua etti?

Hoppaydım.

Ha! Onu söyle Ayşe abla.

Gözüm hep yüksekteydi. Daha güzel olsun, daha güzel ortamlar olsun... Hiç birini de bulamadım. Daha da battım.

Onu söyle be, o doğru laf işte.

Yoksa adamın ne günahı var?

Bir kere bile sopasını yememişim.

Ne iş yapıyordu?

Ormanlık yapıyordu. Hoppayım da. O şey ortamlarını gördüm nasıl bakayım? Adam pırıl pırıl. Onun dünyasını niye karartayım?

Sen diyorsun ki. "Ben bu işleri yaptım geri dönemem?" Otelde kalmaya başladın sonra oralarda ne yaptın Ayşe abla?

Otellerde yatıyordum ama oralarda öyle şeyler yoktu. Adamlarla içerdik, para alıyorduk ama yine de çocuklarıma bakıyordum. Adama bile yardım ediyordum.

Bir şey demiyor muydu adam?

Ne desin? Ben ayrılmışım ondan sonra bir şey demedi. Bir kere dedi. "Evimiz yandı, gel Ayşe evine dön" dedi. Ben gelemem senin yüzüne bakamam dedim.

Yani diyorsun ki "Ben hoppayım, ben yaptım, ben ettim ama adama bulaştırmadım". Onu söylemeye çalışıyorsun Ayşe abla, değil mi?

Allah var yukarıda bulaştırmadım.

Sonra ne yaptın Ayşe abla? Bunlar Kastamonu'da mı oldu?

Sonra... Yok burada oldu. İstanbul'da.

İstanbul'da mı oturuyordunuz siz?

Evet. Ondan sonra bir pezevenkle tanıştım. Bu ortamın içine girdim.

O nasıl çekti bu ortama Ayşe abla?

"Seni seviyorum" dedi.

Seni bu adam durup dururken bu ortama nasıl soktu? Senin gözün yüksekte diye mi soktu? Ne oldu?

Para tatlı geldi.

Ha! Kazandın yani. Adam seni sattı yani.

Ben kendi kendimi sattım, adam yedi.

Nasıl soktu o ortama?

Meyhanelere götürdü, duble başı içirdi. Adamlarla beni tanıştırdı. Paket yapıyorduk yani parayı alıyorsun, müşteriyle sabaha kadar gidiyorsun.

Parayı sana vermez miydi?

Verirdi, ancak üzerime başıma alırdım...

Kaç sene oturdu onunla?

15 sene.

15 sene nasıl? Adamın günahı yok ki sen oturmuşsun.

Oturdum ama "Sen gidersen çocuklarını dağa çıkarıcam, s..m dedi.

Senin çocuklarını?

Başımı eğdim. Korktum. Sonunda dayanamadım, geçen sene yaşlı bir adamla evlendim.

Ama yaşı 55 o arada. Ne oldu?

Arada yedi beni, bitirdi. 15 sene yanında kaldım, geçen sene kaçtım onun elinden.

30 yaşına kadar ne yaptın? 40 yaşına kadar?

Çocuklarım babasıdaydı. 20 senedir bu ortamdayım.

Anladım ama çocuğu babasına bırakmışsın, öbürünü?

Öbürünü de bıraktım ama devam ediyordum bu ortamın içinde, tek.

Tek miydin? Nerelere gidiyordun Ayşe abla?

Otostop çekiyordum.

Para kazanıyordun, ev tutmadın mı?

Tuttum. Kiralık. 15 sene otel hayatım oldu. Ondan önce evim vardı.

Nasıl otel hayatın oldu?

Ben o adamdan ayrıldıktan sonra o Gebze'ye gitti. Ben geldim 15 sene otelde kaldım. Ondan sonra gelip paraları alıp gidiyordu. Kime söylesem sahip çıkmaz.

Adamla beraber olmadan önce tek miydin? Başka sevgilin, dostun olmadı mı?

Sade bir kere oldu. Bingöllü'yü, beni dövüyordu.

Niye?

Parayı az götürdüğüm zaman dövüyordu.

O da mı pezevenkti?

O da pezevenkti. Benim paramı alıp, yiyen pezevenktir.

Onunla ne kadar oturdu Ayşe abla?

Onunla çok oturdum. Çocuğu 16-17 yaşına girdi. Bir 10 sene olmuş.

10 sene de onunla mı oturdu? Ona mı yedirdin paraları, hani senin gözün yüksekteydi Ayşe abla?

Ben inandım. Cahilim ya. Bir daireyi sana yazacam dedi. Birinden tapuyu alacam dedi. Ev kendi üzerineymiş. Benim üstüme almamış. Borcunu da ben ödedim.

10 sene? Onu bıraktın başka bir pezevenk.

Daha başka kimse yok şimdilik.

Biriyle 15 sene?

Ben biriyle 15 sene oturdum. Ondan sonra kimseyi sokmadım.

Eee! Ondan önceki vardı.

15 sene oturdum. Ondan önce yoktu.

Kimse yok muydu? Paralarını ne yaptın, Ayşe abla?

Birikmişimi yedi. Çalışıyordum. Bugün mesela 500 milyon, 200 milyon komple veriyordum. Alıyordu döverek esrar, eroin içiyordu.

Ayşe abla anlatamadım. İkinciden ayrıldın, o yemedi, tamam ondan Bingöl'ü ile oturdu.

O kadar.

Ha! Hepsi bir adam mı? Yıllarca bu kadar kötülüğü yapan bir adam mı? Ama senin yaşı 55 abla, 40 yaşında olman lazım onu bi-

Sokak Mobilyaları

oguzeloglu@yahoo.com

revan.

Nasıl soydu seni?

“Çıkar paralarını, seni s....m bırakacağım” dedi. Beni soydu bıraktı. Ondan sonra köpeklerle yürüyerek bir adam geldi. Beni evine götürdü. Adam üstüme çamaşırlarını verdi, giydim. Bekçiyim. Ailesi karısı vardı, yemek falan yedik. Yol paramı verdi. Çektim geldim. Allah onu çocuk çoluğuna bağışlasın.

Ayşe abla hangi araba gelse biniyor musun?

Evet. Anlaşıp gidiyorum. Ama otostopta bulduğum parayı hiçbir yerde bulamadım. Şimdi korkuyorum tabi, olaylardan sonra.

Sonra nerelerde çalıştın?

Taksim’de takıldım. Heykelin orada. Ondan önce hep otostop-ta geçti. Dostum götürmezdi. Ben kendi kafama göre çıkardım. Paket yapar diyordun?

Eskiden meyhanede yapardı. O zaman karnesiz çalışamıyorduk, yollara döküldük.

Peki Ayşe abla çocuklarını aramıyor musun?

Görüşüyordum maddi, manevi yardım ediyordum. Peki onlar seni biliyorlar mı? Bu hayatını?

Restorantta çalışıyorum biliyorlar. Ama benim büyük çocuk anladı. “Sen ne iş yaparsan yap, benim annemsin” dedi. Kötü bir anne olsam göğsüm acımaz. Onların da dört dörtlük evi yok ki bana baksınlar. Bakamazlar bana, kirada oturuyorlar. Durumları kötü. Bebekleri var, bir tane deli karısı var, Bakırköy’de yattı çıktı. Oğlum film kaseti, vcd satıyor.

Başka neler geldi başına?

Bir kerede beni bir adam götürdü evine. Nikahlı karısının yanında beni s...ti. karısını da yaptı. Önce “ben girmem” dedim. “Bir şey olmaz o benim arkadaşım” dedi. Sonra karı “Ben evliyim” dedi. Kadın da öyle zevk alıyormuş.

O da mı soyundu geldi?

Evet. Ortaya soydu ikimizi de kayda adam. Ben ne diyeyim? Pa-

hiçbir şeyi yokmuş. Getirdi belime suni s..k taktı. “Sen beni yap” dedi. Ben yapmam dedim. “Çok para vericem” dedi. Aldım parayı yaptım. Bir kere yaptım tamam dedi. Bana telefon numarası verdi. Yırttım attım, gider miyim? Adam sapık.

Bir kere de hiç unutmam. Adam arabanın içine aldı beni o zamanın parası 25 milyon verdi. Uğraşıyorum, uğraşıyorum yok. Adam “Götüme parmak atsana” dedi. Ben “yapmam” dedim, küfür ettim, “Camları dökerim” dedim. “Tamam baci” dedi. Çıktım gittim.

Demek bu türlü adamlarla karşılaşyorsun he!

Bir kere de Bağdat Caddesinde otostop çekiyordum. Adamla 40 milyona anlaştık. Ama peşin alırm dedim. Yarısını evde yarısını arabada aldım. Adamla içtik. Ben birayı açtım, hepsini içmedim kafam ayık kalsın diye. Ondan sonra adamla yatağa gittik adamda hiçbir şey yok. “Tamam” dedi. O da boş verdi. Adam dedi “Karım Almanyada ben türkücüyüm”. Kimseye söyleme dedi. Adamın şeyi küçük hiçbir şeyi yok. Porno kaseti izliyor, boşalıyor. Bir şey yapmadı. Ama ben rencide etmem.

Tabi kalmaz kalmaz.

Bir tane penyeci vardı. Bana taşırdı penyeleri. Şeyi küçücük. Ama ben “Ne güzel, zararı yok hayatım” derdim. Çom mazim oldu onunla. İlmeye giderdik, gezerdik. Çok iyi bir adamdı.

Sonra niye görüşmedin abla?

Telefonunu kaybettim.

Başka ne tiplerle karşılaşıyordun?

En çoğu gençler geliyordu. Nedenise? Muhabbetimi seviyorlar. Yoksa çekiciliğim yok. Yola çıktığım zamanda, kafamda güzelse çok şamata geçerdi. Geçende adamın biri eve geldi. 40 milyon ben aldım, oradan çıktım 30 milyon da oradaki kızlara verdi, yaptı. Ondan sonra çıktık geldik. Ben ekmeğime bakarım.

Sağlam adammış herkesi yapmış.

Adam da 25 yaşında. Evde 2-3 kadın var. Cihangir’de kendi yapmıyor, kadın falan çalıştırıyor. Onların hayranı var. Bana bir çiçek getirmiş aklın durur. “Çocuk manyak benle ne işi var?” diyor. Sen onun evine bazen gidebiliyorsun yani? Müşteri götürüyorsun yani?

Onlara koli diyorlar. 5 milyon yatak parası veriyorum. Çift daire. 2 tane de koruması var. Başka ne tür adamlarla karşılaştın Ayşe abla?

Adamın biriyle gittim. Kilotu mu aldı torpidoya koydu. Kilotusuz kaldım. Adam sapık kokluyor kilotu. “Senin kokun var, ne güzel mis gibi kokuyorsun” dedi. “Sen sapıksın” dedim. “Kaç para kilot, burada dursun yenisini alırsın” dedi. İşini bitirdi, kilotu aldı. Sapık böyleleri ya!

Sapık tabi, bunların başka adı yok. Bunca yıl başka neler oldu? 25 yıldır neler oldu?

Adamın biri inşaata götürdü, silahı boynuma dayadı. O arada tuvaleti geldi. Ben de sabaha karşı elinden kaçtım. Kör kütük sarhoş.

Neden kaçtın?

Pis pis hareketleri vardı.

Ne yaptı?

Arkadan önden yaptı. Kaçtım

geldim. Kaçarken düştüm, bacağım kırıldı, alçıda kaldı.

Niye attın kendini 2. kattan?

Kim uğraşacak onunla? Silahı çekiyor ikide bir. “Seni vururum” diyor. Tuvalete gidince attım kendimi.

Sonra Ayşe abla, tutmuşsun evlenmişin. Onu nereden buldun?

Ablam “Adam iyidir” dedi. Çok yaşlıydı. Emekli adam, 70 yaşında vardı. Gerdeğe girdiğimizde şeyi kalkmadı. Viagra aldı yine yok. Yataktan kalkıyor bana köpek diyor. 5 hafta kaldım yanında, sonra kaçtı. Mahkemeye vermiş gitmedim.

5 haftada hiç olmadı mı abla?

Yok durmadan yalıyor. Arkamı dönüp yatıyordum. Adam kokuyordu. Burnumu kapatıyordum. Yatakta teni kokar mı öyle? Bıraktım geldim. Yaşlı moruk, evlenmeseydi o zaman. Millet dedi “Bu karının parası mı var?”. “Yaşın kaç” dediler. “Ben olsaydım onu 5 kere s..m” dedi. Hiçbir şeyde yapmadı. Nikah dairesinde sordular. Boşandık mı bilmiyorum. 6-7 ay oldu. Eğer boşanmadıysa 2 milyar isteyeceğim. Vermezse kocamı istiyorum diyecem.

Neleri özlüyorsun Ayşe abla?

Eskiden güzel yuvam vardı. Çoluk çocuğum yanımdaydı. Onları özlüyorum. Bazen oturur, ağlarım. Acıklı bir film oluyor ağlıyorum.

Hiç sevdin mi Ayşe abla?

Bir sevdiğim vardı. Alamadım. 2 sene sevdim, ağabeyimin asker arkadaşıydı. Gezdik, tozduk. Yaşım tutmuyordu beni yapmadı. Yapsaydı ona kalırdım. Ben ona resim vermişim, geri aldım. “Allah seni süründürsün inşallah” dedi. Beddua etti, almadı beni.

Alsaydı, madem seviyordu.

Adım çıktı onunla. Abim dedi “Seni muayene ettiririm, kız değilsen”. “Kızıoğlan kızım” dedim. Çocuğum oldu onun adını koydum, öldü. Bir tane daha oldu, ona da o ismi koydum o da öldü. Bir gün bakkaldayım, evliyim o zaman onun kaynanasıymış. “Ayşe sen misin?” dedi. “Benim” dedim. “Benim damat seni sayıklıyor” dedi. “Ben evliyim, Allah ona mutluluk versin” dedim. O günden sonra karısını dövmeydi. Bak evlendi beni unutmamış. O zaman güzeldim, ince belliydim. Hiç unutmam onu.

Hiç unutma tabi. Unutma. Çünkü onlar insanın düşüncelerinde güzel yer tutuyor. Peki ondan sonra hiç sevmedin mi?

Sevdim bu pezevengi sevdim. Onu da Allah gibi sevdim yanlış anlama. Ondan sonra beni yedi bitirdi, ama hala sevgim var ona. Kötülük yaptığı halde sevdim. Gezerdik, tozardık, restoranlara götürürdü beni. Annesi babası istemedi, nikahtan döndük, “Hayat kadının” dediler.

Adam biliyor ama bunu?

Onlar istemedi. Biliyor da kötü karşıladılar. Bekardı belki mahsus yaptı.

Adam seni hem seviyor, hem satıyor bu işte bir yalan var.

Bir gece affedersen ilişkiye giriyorduk. “Sen beni s...miyorsun, bir ölüyü yapıyorsun” dedim. “Sen bana eski ortamımı getir, sana dünyaları vereyim” dedim. Sonra oturdum ağladım. Adam sahtekar. Ben tükürdüğümü yalamam.

Ama sana bir şey diyeyim mi? “Yıkılamadım, ayaktaım”.

Kötülük yapmış sana.

En büyük kötülüğü o yaptı. Erkeklerden nefret ettim. Öyle diyorsun da, bu akşam da bana “Bir adam var oturayım mı?” diyorsun. Ben sana ne diyeyim?

Adam ben sana bakayım diyor. İnanmıyorum. Aklıma geliyor, so- ruyorum.

Aklın orada mı?

Oradaysa bu yemek beni çarp- sın.

Kaçı gidiyorsun?

30-40 milyona, daha düşüğe gitmem.

Kim var 30 milyon verecek orada?

Aylıkçılar var, veriyorlar. Giderken sigara da alıyor.

Hayır, ben hiç adam görmedim orada.

Ben çoğunu yolda buluyorum. Bazıları var saatlerce birayı içemiyor.

Ben sizin mekanları biliyorum. Adam saatlerce oturuyor, karının orasını burasını elliyo tamam.

Oradaki Gülbüz bana dışarıdan adam getir diyor. Ben tur atamıyorum bu günlerde, soğuk. Yolda “Bir sigara verir misin?” diyorum. “Çalışıyor musun?” diyor. Muhabbet gıgır, kafaya alıyorum. Biliyor musun, var mı onun cebinde 30-40 milyon?

Sigara alırken görüyorsun. Allah kismetimi çıkartıyor be güzelim. Paspal gezerken fiyat düşer. Adamlar kıyafete bakıyor. Eee! Ayşe abla yeni aşklara gidiyorsun yani?

Aşk maşk yok, Gölcük’e çocuklarımın yanına gidecem. Kira veriyor çocuk...

Bu hayatın sonu ne olacak? Kurtuluşun yok mu?

Sonu ölüm. Biri bıçaklar ölürsün. Köşeyi dönersen tövbe kar olursun ama...

Nasıl olacan abla?

Parayı bulunca.

Nereden bulucan? Ev yok, para yok, birikmiş yok. Nereden bulucan parayı? Memleketin durumunu nasıl görüyorsun?

Berbat. Allah sonumuzu hayır etsin. Savaş çıktığı zaman dünyanın sonu gelir. Allah göstermesin. Bizim hükümet ne olacak?

Soğan kessinler.

Demek en güzel zamanların babanın zamanıydı?

Evliyen de güzeldi. Adam dön dedi gururuma yediremedim.

Kaç torun var?

2 tane, yok... Babasında hayır yoktu ki çocuk askere gitmişti bana sahip çıkmadı.

2 çocuğum var diyorsun, onlara sahip çıkmıyorsun hiç, niye?

Babasının yeri vardı. Babasının yerini satıyor, yiyor, cebinde bir şey kalmıyor. Yanlış anlama bir insanın babasının evi satılmaz, mücadele lazım. Mirası yiyor. Ben onu küçükken bırakmışım. Arıyordum, görüyordum, 15 senedir görmüyorum.

Neden, biraz soğuk musun ona?

İçim yanar ama ben nasıl gideyim? Kendi gelsin evime. Telefonda konuştum evlenmiş, Amerikalı kızla. “Seni de yanıma alacağım” dedi. Geçen konuştuk yerim yurdum yok. Gelse bağrıma basarım. Telefon açmasaydı televizyona verip onu bulacaktım. O arada,

Izmit'teki oğlanla görüşüyor telefonumu ondan almış.

15 sene sonra ne diyor abla?

“Anne seni özledim, nasılsın?”. “Gel gör oğlum” dedim. “Param yok” dedi.

İş yapmıyor muymuş?

Şeyde, Antalya’da masör.

Ama sen aramamışsın 15 sene.

Eskiden babasımdan görünüyordum. Önce bir kariyla evlenmiş, lezbiyen çıkmış. Şimdi bu Amerika’lı istek yapmış. Alacaktı. 3 milyar para alacaktı.

Peki seni bu hayattan kurtaracak bir adam olsa evlenirsin değil mi?

Böyle bir adam çıkmaz ki. Çıkmaz mı? Olur ya çıktı bir herif, emekli.

Evlensem de kafama kakar.

Söylemezsin.

Buradan, İstanbul’dan bu evlilik olmaz. Dışarıda belki.

Kızının yada oğlunun yanında otursana.

Damadın yanında yapamam. En güzel oğlanın evinde otur rahat rahat.

Damat ne iş yapıyor abla?

Boşver.

Niye? Ne iş yapıyor?

Hamal.

Hamal mı? Geçen pezevenk di-yordun, nasıl hamal?

Karı paketliyor. Kızımı satmıyor, başkalarını satıyor.

İyi ki kızını satmıyor.

Satamaz ki vururum onu.

Sana iyi davranıyor mu?

Evet. Bir ihtiyacım var mı, yok mu soruyor. Allah razı olsun. Tek istediğim çocuklarım ve bu hayat-tan kurtulmak.

Bu yaştan sonra.

Niye silmeyeyim ki? Elim ayağım tutuyor.

Bırakcan mı bu hayatı? İnşallah. 1 sene sonra karşılaşırız, buradayız. Sorarım sana.

7-8 milyar param olsa, babamın yerinde ev yaptırıp otururum. İstanbul’u terk ederim.

Bak tarih atıyorum bu sözünü unutma. 19 Şubat 2003 Çarşamba gecesi. 1 sene sonra sorarım “Ne oldu?” derim.

Ben erkeklere güvenmiyorum.

1 sene sonra devam edecen ama. Onu Allah bilir. Ölü müyüz, kalır mıyız?

Yok, ölmezsin maşallah.

Bir evim olsa, emekli olsam, yetmez mi? Ama bu ortamın içindeyim, ben kimseyi ne düşürdüm, ne baştan çıkardım. Düşenlere nasihat ettim. Bir kulağından girdi diğerinden çıktı. Kızlar var okuyorlar, onlara yardım etseler evlenseler, kurtulurlar. Herkes doğuştan tertemizdir.

Evet. Çok doğru.

Affedersen, erkeklerin maskotu oluyorsun, bir de cahilsen. O kız okumuş İzmit’ten geri gelmiş. “Alışmışsın duramadin” dedim dün akşam. Okuyordu, ne okumadı, o adam onu satıyordu. İbne. Satıyor. O dönmelerin hep müşterileri var. Orda bir karı var dileniyor, orda bir çocuk vardı 2 kere yakalandılar. Ondan sonra bir adamı seviyorum dedi. Bir onla bir başkasıyla s...yo sonra diyo “Erkek milletiyle işim olmaz” diyor. Kendi kendine konuşuyor. Sevdiği adam bunu mezarlığa götürüyor, bunu yapıyor bir de arkadaşına yaptırıyor, parasını da alıyor.

Tamam Ayşe ablam teşekkür ederim...

rakman için. Sen 2. kocanla kaç yıl oturdu?

Ne bileyim. Beş tane oğlan beşi bitiriyorlardı işte. Ondan sonra kızım okula gittiği zaman ben onu bıraktım.

Onunla da çok olmuş. Bayağı kalmışsın. Sonra bu Bingöllü’yle meyhanede mi tanıştın?

Evet.

Anlat Ayşe abla. Neler geldi başına o adamla?

Onunla yaşarken arabaya bindim, otostop yapıyordum. Dövdüler, ağzımı burnumu dağıttılar Haramidere’de. Hem dövdüler hem üzerimden geçtiler. Yani adam bir kişiydi. Bindim kitlendi araba üzerime. Haramidere’de 15 kişi oldular. Dövdüler, paramı aldılar. Ondan sonra biri beni kurtarıp, arabaya bindirdi, bu tarafa yolladı. O da onlarlaydı. “Karıyı öldüreceksiniz” dedi kurtardı beni.

Ne kadar sürdü otostop?

2 sene katıldım.

Hangi tarafta?

Bahçelievler, Küçükçekmece, Büyükçekmece oralarda takıldım. Oralar hepten sakattı.

2 senede, 1 olay mı oldu?

Bir kerede bir adam seni 50 kişiye yaptıracağım dedi. Kendimi arabadan attım. 2 ay bu dizlerim ayrıldı, kemiklerim, korktum. Bir

araba geldi “Seni karakola götürerim” dedi. Gitmedim. Taksi dururdum, beni Aksaray’a getir dedim.

Peki, seni anadan doğma bırakan hangisiydi? Nerede çalışıyordun o zaman?

Beni Belgrat ormanına götürdü, kapıyı kilitledi. Beni Tepebaşı civarından aldı doğru ormana. Tek başına ağzıma bir vurdu kan-

56 YAŞINDAKİ AYILAR HER

Banu BİRTEK banushka29@yahoo.de

On dört yıl hüznü bir kent olan Berlin'de yaşamak, bünyede fazla miktarda gri tonlar biriktirdiğinden, sadece renkli günlerinde burada olmak isteyebiliyor Akdenizli insan haliyle. Son otuz yılın en sert kışını yaşayan Almanya'nın, bir zamanlar duvarlı olan başkenti Berlin, Şubat ortasında nasıl renklenebiliyor? **Berlinale** ile. Üstelik 56 yıldır. Sadece oraya buraya yerleştirilen meşhur kırmızı halılar ve kırmızı Berlinale bayraklarıyla değil, Dünya'nın farklı coğrafyalarından, sinema aşkıyla tutuşmuş, yapımcılar, yönetmenler, oyuncular, sinema televizyon ya da oyunculuktan yeni mezun olup, bu büyüğü branza profesyonel olarak giriş yapma hayalinde ve derdinde olanlar, kameramanlar, makyajcılar, kostümcüler, figüranlar ve tabii ki basın/medya emekçilerinin festivalle birlikte kente hücum etmesiyle.

Sınırları içinde 107 ayrı milletten insanın yaşadığı Berlin, kozmopolitlikte tavan yaptığından, farklı kültürler, ırklar ve dillerle yaşar bu kent yıllardır yaşamasına da, bu yıl Berlinale'ye 120 ayrı ülkeden filmcilerin doluşmasıyla, yağın film yağmurlarıyla birlikte oluştu gökkuşakları gri gökyüzünde ve dilekler tuttuk.

Hintli yönetmen, Çinli oyuncu, Boşnak prodüktör, İngiliz kameraman, Arjantinli kostüm-

cü, Türk gazeteci, Mısırlı makyajcı, Rus figüran, Japon TV muhabiri, hemen hepsi bir yıl öncesinden, bu büyüleyici festivale akredite olup, festivalin ilk saatlerinde, yaka kartlarını ve yanı sıra verilen her yıl dizaynı yenilenen Berlinale çantalarına koyup, o film senin bu film benim, beyinleri hoşaf olana kadar beyaz perdenin büyüüne kaptırırlar kendilerini, yok beğenmezlerse, eleştirilerini sakınmadan yaparlar; hem kendi aralarında, hem de filmlerinin ardından yapılan açık oturumlarda. Açık oturumlar kadar seçik olan bir başka konu ise; sinemanın silah kadar önemli bir sektör olduğu ve her geçen gün daha çok nüfusu kendine bağladığı.

Potsdamer Platz'ın son yıllarda Berlinale'ye dahil edilip, festivalin alan olarak genişlemesine rağmen, kuyruklar, erken biten biletler, mekanların yetersizliği ne yazık ki festival arifesinden, son güne değin yaşanarak, ayaklarımıza kara sular indirdi. Ev sahibi ülkenin kendi yapımlarına bu kadar çok yer vermesi; ki on dokuz film, dördünün Alman, üçünün de Alman ortak yapımı olup; toplam 5,5 Alman filminin yarışmada yer alması, festivalin genel direktörü **Dieter Kosslick**'in; çıkmaza girdiği iyice belli olan Alman Sinemasını kurtarmak adına, Berlinale'yi güzel bir platform olarak kullandığını kanıtlıyordu. Sayın Kosslick; Berlinale'nin bir Alman film festivali değil de, uluslararası bir festival olduğunu unutmazlıktan geliyor sanırım. Keza bu yıl her yıl olan, "Yarışma", "Panorama", "Forum", "Çocuk Filmleri", "Berlinale Special" ve "Kısa Filmler" dışında festivale bir de "Perspektive Deutsches Kino*" bölümü eklenince, festivalde Alman sinemasına diğer yıllara nazaran daha çok yer verilmiş oldu. Çift cinsiyetli doğup, bebekken (ameliyatının daha basit olmasından dolayı) erkeklik organı alınarak, kız/kadın olarak yaşayan insanların hayatlarından örneklerin verilerek, bu çocuklarının ailelerinin eğitim seviyelerine göre çocukların nasıl farklı yetiştirildiklerini kıyaslayan "Ahtapot Alarmı" gibi çarpıcı belgesel filmler ve etkileyici kısa filmler de yer aldı festivalde. Tek bir Türk yapımı film 350 film arasında yer almazken, Almanya'da yaşayan Türkiye kökenli yönetmenlerin filmlerini ve Alman yapımı filmlerde oynayan Türkiye kökenlileri izleyebildik.

İki yıl önce **Fatih Akın**'ın filmi "Gegen die Wand" yarışma bölümüne konduğunda yapılan hazırlıklar esnasında bastırılan kataloglarda; filmin Alman-Türk ortak yapımı olduğu belirtilir ve buna keza, filmin yarışma süresince ödül alacağı ihtimali kuvvetlenince, sonradan bastırılıp dağıtılan broşürlerde filmin sadece Alman yapımı olduğu, bir Alman filmi olduğu belirtilince hafiften bir uyuzlanmıştık.

"Gora"dır, "Organize İşler"dir, "Maskeli Beşler"dir, bunlar tabii ki Berlinale konseptine uygun düşmeyen Türk yapımları ama, kassasını altın portakallarla dolduran bir "Türev" var mesela. Gerçi Nuri Bilge Ceylan'ın son filmi davet edilmiş ve fakat Uzak'ta yaptığı numarayı tekrar etmeyi uygun bulmuş sayın

Bambi, ve Cannes Film Festivali'ni, Berlinale'ye kıyasla daha önemli bulduğundan, oraya göndermeye karar vermiş son filmi.

Türkiye'de film yapıp, uluslararası arenada ismini duyurmak isteyenlere nazikane bir öneride bulunayım: -tanıştığında "çok tatlısınız" dediğim için zoraki histerik bir kahkaha atan Cem Yılmaz'ın deyimiyle- Berlin Film Festivalinde "ödüle ödül demek istemiyor,

aranızda başka bir sözcük bulmak istiyorsanız"; senaryonuzun rotasını şu konulara çevirmeniz gerekiyor: Kürt sorunu, Ermeni sorunu, kadına uygulanan şiddet, radikal İslamın günlük hayatı kadınlara ve çocuklara zindan etmesi, Türkiye'nin üçüncü dünya ülkesi olup, vatandaşın çektikleri, çekmek zorunda olduklarını son derece gri bir perspektiften göstermek. Öyle **Yılmaz Erdoğan**'ın son filminde -gerçi teknik ve kamera muhteşemdeniz, güneş, kum (kum yerine harika manzara ve mekanların paso gösterildiği), Türkiye turizmini tanıtan filmleri tarzı bir şeyler kotarırsanız, Berlinale'ye film gönderebilme şansınızı at nalına rağmen kaybedersiniz. Bugüne kadar altın ayı alan tek bir Türk filmi var, **Metin Erksan**'ın 1964 yılında yönettiği ve aynı yıl ödüle konan "Susuz Yaz" filmi. Hakkari yoksunluk gerçeğinde geçen "Hakkari'de Bir Mevsim" Panorama, **Zeki Ökten** - **Yılmaz Güney**'in "Sürü" filmi Retrospektif bölümünde gösterilip, beğeni kazanmış filmlerdir, ki o zamanlar Kosslick amca festival başkanı değildi.

Basın kartlarımızı alabilmek için festival arifesinde uzun kuyruklarda beklememiz dışında, ev faturalarımızda bize kazık atmaya çalışan Telekom'un sponsorluğunda; basın bölümünde ücretsiz internete bağlanıp, telefon görüşmeleri yapıp, temsil ettiğimiz medya organına ya da röportaj yapmak istediğimiz filmlerin halkla ilişkiler ajanlarına faks gönderebilme imkanını sağlamış olmasını göz ardı edemeyeceğim.

Yarışma bölümündeki 26 filmin altısını Amerikan yapımı olması, Avrupa'nın başkenti olmaya çalışan Berlin'in, 56 yıllık film festivali Berlinale'sinin sevimli ayısını da kızdırdı sanırım en az beni kızdırdığı kadar. Festivalin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Fanatikler hipodromu çınlatıyordu

Ye, ye, yee... Yeşil! Ma, ma, maa... Mavi!

Pighi (Silivria) Silivri'deki İmparator Justinianus'un çiftliği de, annesi ana imparatoriçe Vigilantia yaşıyordu. Vigilantia bu yerde Dardania'daki köyünün özlemini pek çekmiyordu. Uçsuz bucaksızlığın orta yerinde iki katlı bir köşkte yaşıyordu. Burası saraydan gönderilen paralı askerler tarafından korunmaktaydı. Çiftlikte çeşitli meyve ağaçları vardı. Moelantiadas Athyras yani Büyükçekmece'ye kadar uzanan merada, yüzlerce hayvan bakıcıları tarafından otlatılıyordu. Çiftliğin mandırasında yirmi kadın, otuz erkek süt sağıyor; bu sütlerin bir kısmı ile yoğurt, kaymak, peynir, yağ yapıyorlardı. Özellikle ana İmparatoriçe Vigilantia; oğlu Justinianus için sıhhatli, temiz inekleri seçer. Onların sütlerini koydurduğu güğümlerin kulplarına kırmızı kurdela bağlatarak saraya giden öteki güğümlerden ayrıcalığı olduğunu belirtirdi. Ama zavallı Vigilantia'nın oğlu için gönderirken: "Ananın sütü gibi helal olsun" diye mırıldanıyordu! Oysa anası Teodora'nın süt banyosunda kullanacağını bir bilse herhalde alırdı. Bir de üstelik Teodora'yı oğlu Justinianus'a uygun görmemişti. Küvetin içindeki sıcak sütün üzerinden yükselen buharlar Teodora'nın çıplak Afrodite'yi kışkırtacak vücudunu sarmış; bir tül perde gerisinde gibiydi. Bir anda toz pembe vücudu bir yılan kıvraklığıyla sütün içine süzülürdü. Şimdi sıcak sütün içinde güllaç gibi yayılmış, yalnız o güzel yüzünün yarısı iri dik meme uçları bir de yuvarlak diz kapakları görünüyordu. Bir kara sinek ilk önce yanağına kondu. Teodora başını sallayarak onu savdı. Sinek yarım daire çizdi, sol göğsünün ucuna kondu, oradaki birkaç damla sütün etrafında gezinip arada bir hortumunu bastırarak emiyordu. Teodora'nın nedense sinekten hoşnut bir yanı vardı. Dikkat edince kara sineğin üzerinde bir sineğin daha olduğunu farketti!

İmparator Justinianus Tekfur Sarayı'nın geniş salonunda Konstantinopolis'in en kıdemli saygın adamlarıyla yüksek rütbeli komutanlarla uzun uzun konuştu. Daha sonra da Senato'yu toplayıp araba yarışlarındaki Mavilerle Yeşillerin fanatiklerinin taşkınlığı Hipodrom'dan sokağa oradan da şehrin varoşlarına kadar yayılan öfke masada tartışıldı. İstenmeyen olayların boyutları kan dökme-ye bir çok iş yerlerinin talan edilmesine karşı sert önlem alınması kararlaştırıldı.

Banyo kapısı yavaşça açıldı. İçeriye bir gölge gibi yarı belinden yukarısı çıplak, kara tenli kıvrıkcık saçlı, iri çekik gözlü, kalın büyük; öne doğru çıkık topatan kavunu gibi uzun, yukarıya dönük uçları sivri memeleri vardı. Teodora ona gülümsedi o beline sarılı örtüyü alıp duvardaki kancaya astı. Bacakları uzun, düzgün ve dolgundu. O uzandı Teodora'nın iki dizini tutup yanlara doğru ayırdı. Küvetin içine girdi, iki avucunu birleştirip küvetin içine daldırdı. İki avucunun kenarlarından sütler sızıyordu; başını eğdi, kalın etli dudaklarını uzatıp ayuclarındaki sütü kana kana içti. Ağzını koluna sildi, Teodora'nın üzerine doğru uzandı. Omuzlarını, boynunu, kollarını, koltuk altlarını, bacaklarını, topuklarına akdar ovaladı, minicikledi. Zenci köle iki elini beline götürürken doğruldu. İri göğüslerinin uçlarından küvete süt damlıyordu. Çok yorulmuştu; ter içinde kalmıştı. Ayaklarının birini küvetten çıkarttı, uzanıp çengelden örtüsünü çekip aldı. Yavaşça küvetten çıkıp örtündü; geldiği gibi banyonun kapısından bir gölge gibi çıktı.

İmparator Justinianus eli şakağında toplantı salonunun masasında yalnızdı. Teodora'nın ayak sesini duyunca başını kaldırdı. Onu karşısında görünce gözlerinin içi güldü. Kalktı onu öptü:

"Mis gibi süt kokuyorsun" dedi, sonra da elini göğsüne sokup dolgun memelerini okşadı, onları

İmparator Justinianus

sıktı; avucunun içi ıslanmıştı! Teodora daha yirmi gün evvel bir yaşını doldurmamış kızının ölümünden sonra göğüsleri sütten çatlayacak hale geldiği için sık sık zenci kıza emzirtiyordu. Zenci kız içi değişik meyveler dolu kocaman bir meyveligi masaya koydu. Sonra da yarısına kadar sazdan örülmüş bir şarap testisiyle iki altın kupayı da masaya koydu, eğilip selam verip gitti. Teodora testiden kupalara şarap doldurdu; kupanın birini Justinianus'a uzattı. Bir elinde şarap kupası yürüdü İmparator'un arkasındaki duvarda asılı kırmızı örtünün ipini tuttu:

-Arkanı dön, dedi.

Elindeki şarap kupasını havaya kaldırdı; elindeki ipi çekti kırmızı örtü yere doğru inerken o Justinianus'un elindeki şarap kupasına kendi kupasını vurdu. Birdenbire duvardaki Teodora'nın mozaikle işlenmiş şaheser tablosu ortaya çıktı. İmparator hayranlık içinde tabloya gözlerini dikti; büyülenmiş gibiydi.

Günlerce Teodora Justinianus'u bu salona sokmamıştı! Çalışmaları büyük bir gizlilik içinde yürütmüştü. Onbeş gün belirli saatlerde sabırla poz vermişti. Nihayet iki metre eninde üç metre boyundaki bu resim yapılmıştı. Kök boyalarla renklendirilen portresini Teodora çok beğenmişti. Küçük kareler halinde kesilmiş renkli seramikler tablonun üzerindeki renklere uygun bir şekilde seramik parçalarının arkalarına bal sürerek yapıştırıldı ve uzun sabırlı bir çalışma sonucunda tamamlandı. Teodora çok mutluydu, duvara yerleştirmeden bu mutluluğu kimseyle paylaşmak istemiyordu. Sonuçta ağaç zambakına batırılmış bir kalın bez seramik tablonun üzerine dikkatli bir şekilde yayıldı. Bir kaç gün sonra da, kemik gibi kuruyan bezi yavaşça kaldırdılar. Tablonun üzerine balla iğreti yapışmış olan bütün mozaikler olduğu gibi tutkallı beze yapışmıştı. Daha sonra duvardaki daha önceden hazırlanan yerine harç sürülüp duvara yerleştirilen zambaklı bez, bir sünger yardımıyla sıcak suyla yumuşayan bezi mozaiklerin üzerinden yavaşça çektiler, mozaikler iyice temizlendi.

Konstantinopolis

Teodora Justinianus'a sürpriz yapmak için üzerine de o kırmızı örtüyü örtmüştü. Justinianus altın kupadaki şarabı bir dikişte bitirdi; kupayı masanın üzerine koyup Teodora'yı kucaklayıp havaya kaldırdı, olduğu yerde dönmeye başladı. Teodora'nın kırmızı pelerini kanatlarını çırpan bir kuş gibi uçuşuyordu. Tablosunun pırıldayan mozaiklerin renkli ışıklar saçarak Teodora ile Justinianus'un etrafında dönerek yükseliyorlardı. Sonra hepsi rengarenk yanıp sönen yıldızlar üzerlerine çiçekler gibi yağıyordu. Teodora yavaş yavaş gözlerini açtı, Justinianus ona sımsıkı sarılmıştı, bir taht gibi değerli taşlarla süslü karyaların atlas yorganı içinde arslan gibi hırlayarak horluyordu!

Bir süre sonra telaşlı bir hazırlık başladı. Hipodrom'a at yarışlarının açılışını yapmak için bir an evvel yola çıkmaları gerekiyordu.

Tavros (Beyazıt) meydanındaki mermer sütunlu Agora'nın girişinden Bizans anayolu başlangıcından Meşe caddesine oradan da Çemberlitaş, oradan da Hipodrom'a kadar yollara halılar serilmiş çiçekler serpilmişti. İmparator Justinianus beyaz bir at üzerinde hemen ardındaki arabada İmparatoriçe Teodora kırmızı pelerine sarılmış halde halkı selamlıyordu.

Biraz gerilerinden iki yanda parlak üniformalı askerler yürüyordu. Bunların çoğu başka ülkelerden gelmiş paralı askerlerdi. Hepsininde belinde pırıldayan uzun kılıçları vardı.

532 yılının 13 Ocak günüydü. 100.000'i aşkın bir seyirci Hipodrom'u birbirlerini hatta koridorlarını bile doldurmuştu. Fanatikler ellerinde mavi, yeşil bayraklar sallayan gruplar kendi taraftarlarını yüreklendiriyorlardı. Bizans'ın, kilisenin ileri gelenleri protokole ait localara oturdular. Bir anda altın zırh ve miğferli saray muhafızları saray locasının çevresini koruma altına aldılar. Hadımlardan oluşturulan hassa kuvvetiyle İmparator'la İmparatoriçe'nin Hipodrom'a geldiği görüldü. Tribündekiler kulakları sağır eden haykırılarıyla onları selamladılar. Justinianus görkemli koyu kırmızı elbisenin eteğinin ucunu tutup havaya kaldırıp selamladı; sonra da istavroz çıkarak halkı takdis etti. Hipodrom'un üç kapısının ikisi halka biri de İmparator için açılmış "Kathisma" denen yirmi dört sütunlu bir saray yavrusu görünümündeki bir saray yavrusu görünümündeki üstü zafer takı-

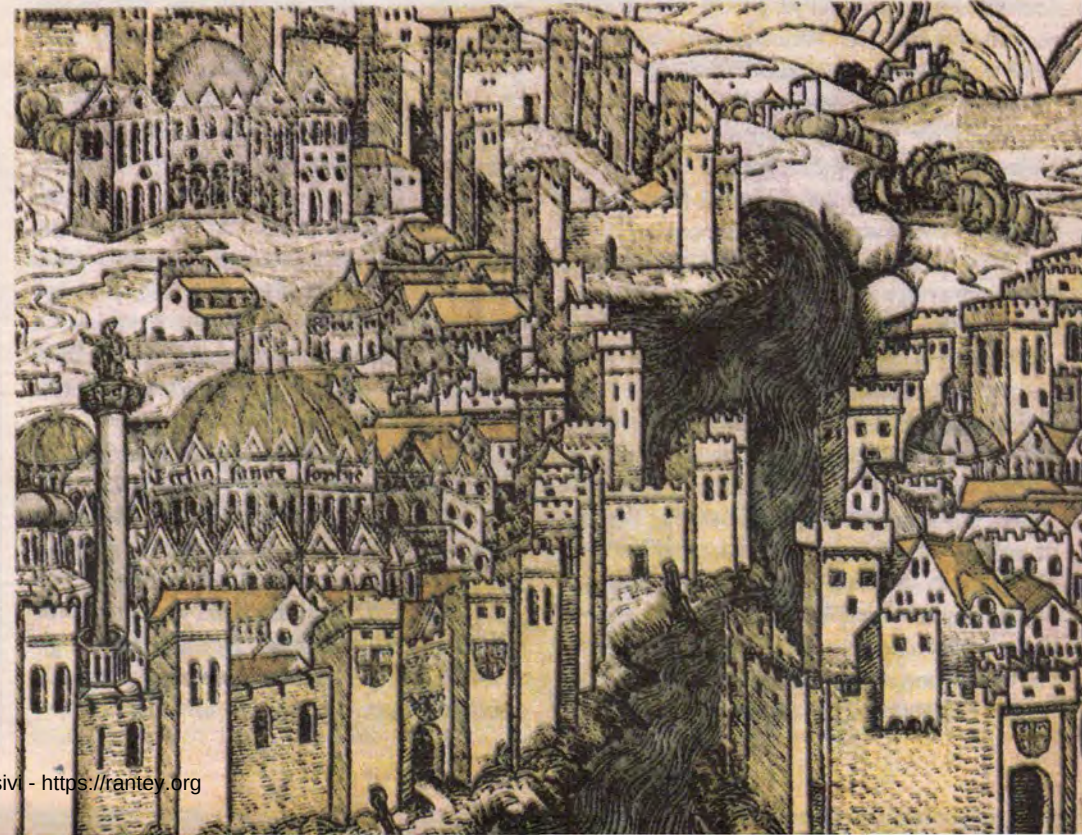
nı andıran özel İmparator locasına çıkardı. İmparator locasının üzerindeki altın yaldızlı, şaha kalkmış dört at heykelinin gölgeleri, At meydanına düşmüştü. Çok geçmeden yarış arabaları meydana gözüktü. Mavilerin bulunduğu tarafta sesler kesildi fakat Yeşillerin oturduğu taraflardan sesler gürültüler daha da artmıştı. Bu yüksek sesler, beklenmeyen işaretler dozunu arttırdı.

Yeşiller hep bir ağızdan:

-Kahrolsun Calopiles! Kahrolsun halka zulm edenler, adaletsiz davrananlar!. Kahrolsun saray ileri gelenleri!.. Yaptığınız zulme artık katlanamıyoruz!.. diye haykırıyorlardı.

Bizans tarihinde saray ileri gelenlerine yapılan en ağır suçlamaların ardı arkası kesilmiyordu. İmparator'un sözcüsü:

-Ağzınızdan çıkan kulağınız duysun! Sizler buraya yüksek rütbeli saray komutanlarına dil uzatmaya mı geldiniz? diye bağırды. O an muhafız alayı kılıçları çekip öne atıldılar; ortalık karıştı her kafadan bir ses çıkıyordu. İmparator'un tarafını tutan Maviler, Yeşillere ağır sözler söylemeye başladılar Hipodrom'dan yükselen sesler şehrin her yerinden duyuluyordu. Yeşiller yarışları protesto ederek ayaklandılar, tribünleri terk etmeye başladılar. Justinianus yerinden kalktı. Teodora'nın elini tuttu, sarayına gitmek üzere özel locasından ayrıldı. İmparator'un peşinden Mavilerde tribünleri yavaş yavaş boşalttı. Oysa daha öğlen bile olmamıştı. Şehrin her tarafında halk kaynaşıyor, gizliden gizliye silahlanıyordu. Gerginliği arttıran üç gün önce öldürülen Maviler'den yana zengin bir tüccar ile Yeşillerden önemli bir kişi öldürülmüştü. Taraftarların birbirlerini suçlamalarını, öfkelerini bastırabilmek amacıyla şehrin valisi yakalanan üç zanlıyı, acele yargılayıp ölüme mahkum ettirdi. Ayasofya'nın karşısındaki meydana, üç suçlu getirildi. Toplanan halkın önünde cellat mahkumlardan birini astı, ikinciye asarken ip koptuğu için infaz yerine getirilemedi. Halkın da beklediği buydu. Cellatin ve muhafızların üzerine atılan kalabalık, ikinci mahkumla üçüncü mahkumu da cellatin elinden kurtarıp kaçırıldı. Zavallı adamlar bir sandala bindirilerek Boğaz'ın karşı yakasındaki Saint-Laurent Kilisesi'ne yerleştirildi. Yargıya bakın, bu ipten kurtulan iki mahkumdan biri Yeşiller'den öteki ise Maviler'dendi.

Pelin Gökmen

TER KOKULU MADONNA

1990'ların başında Madonna hakkında bir dokümanter çekilmişti. Plastik bileziklerle düzinelerce haçlı kolyeyi birarada taktığı, dudagının üzerindeki beni kalemle belirginleştirdiği ve Schwarzenegger gibi kas yapmadığı için yağlarının löpür löpür sallandığı günlerdi onlar. Lübnanlı yönetmen **Alek Keshishian**'in çektiği *Truth or Dare/In bed with Madonna* o kadar ilgi görmüştü ki Cannes Film Festivali'nin açılışını yapmıştı o sene. Sinema salonlarımızda gösterilmeyen bu filmi o dönem popüler olan video kasetlerden izlemiştik. Aradan 15 yıl geçtikten sonra 5. AFM Bağımsız Film Festivali'nde yeni Madonna dokümanteri *I'm going to tell you a secret*'in gösterileceğini duyunca hemen duhuliyeden bir bilet aldım. 91'deki kadar heyecanlı değildim, çünkü herşey çok değişmişti. Madonna çoktan haçlarını çıkartıp atmış, onların yerini Kabala kitapları almıştı, plastik bileziklerinin yeriniyse YSL çantalar, VonDutch marka tişört ve şapkalar... Aslında gözlerimi biraz kıssam Madonna ile kulakları çınlasın **Lale Belkas** arasında hiçbir fark göremezdim. Belki Lale Hanım daha uzun boylu ve cool görünür diye düşünüyorum. 1984'de Like a Virgin ile bütün dünyaya adını duyurmuş, en yakın rakibi Cyndi Lauper'ı piyasadan silip atmış ve popun tek kraliçesi olmuştu Madonna. Müzik kanalı VHI'da yayınlanan bir programda gençlik yıllarında New York'a gelişini ve orada bir star olmak için mücadelesini anlatmıştı. Görünüşe bakılırsa 9 yaşında kendinden küçük 7 kardeşiyle annesiz kalan Madonna'nın 20'sine gelmeden New York'a kaçmaktan başka çaresi yoktu. İtalyan asıllı ve koyu katolik babası kızının kötü yola düşmesinden endişe ederek onun dansçı ya da şarkıcı olmak için New York'a gitmesine karşıydı, onun bir doktor, mühendis ya da toplumda saygı görececek bir meslek sahibi olmasını istiyordu. 70'lerin sonunda New York'a gelen Madonna'nın asıl tutkusu danstı, *I'm going to tell you a secret*'da turnesi için dansçı seçerken onlara bakınca o günleri hatırladığını söylüyor; "Onları izlerken seçmelere katıldığım günler aklıma geliyor. Her zaman dikkat çeken biriydim, bu yüzden diğerleri benden hep nefret ederlerdi. Ama ben bu özelliğim sayesinde her zaman kazandım. Onlarda da aradığım bu, özel olmaları!" Madonna bunu söyledikten sonra bacaklarını kendisi gibi cart diye ayırabilen ve farklı etnik gruplardan "özellikle" seçilmiş ancak kakara kikiri yapmaktan başka hiçbir numaraları olmayan dansçıları seçiyor. Ama Madonna'nın sahip olduğu en önemli özellik onların hiçbirinde yok: "orospuluk." Madonna fenomeni üzerine yazılan yüzlerce makale ve onlarca kitapta anlatılanların tek ana fikri de bu. Kendisi de bunu inkar etmiyor ki zamanında "aslında iyi bir kızım ama yeri gelince orospuca davranabilirim" demişti. Orospuca davranarak bir yerlere gelen tek kadın Madonna değil ama şu an geldiği yere bakınca pop kraliçesi olmuş ve 22 yıldır dünyaya hükmetmiş tek kadın o. İngiltere'de **Kraliçe**'den sonraki en zengin kadın olmasını bir yana bırakırsak en büyük yatırımı şüphesiz 2 çocuğu. Madonna'yı çocuklarıyla izlerken 15 yıl önceki filmde annesinin mezarına yaptığı ziyaret geldi gözümün önüne. Mezarın üzerine uzanıp toprağı okşuyor ve sonra kameralara dönüp "ben ölünce işte tam buraya gömüleceğim" diyordu... Bu filmde ise babasını, üvey annesini, kocasını ve çocuklarını tüm dünyaya gösteriyor. Kendisine bir su damlası kadar benzeyen 10 yaşındaki kızı **Lourdes** annesinin tahtını elinden almaya pek meraklı değil gibi. Fransızca eğitim alan **Lola** kitap okumaya danstan ve şarkı söylemekten daha meraklı. Buna rağmen geçenlerde Harry Potter'ın çekilecek son filmi **Harry Potter and the Order of the Phoenix** için seçmelere katıldığı ancak yaşı tutmadığı için elendiği biliniyor. Yani, baştan çıkması an meselesi.

Dokümanteri izlemeye devam ederken sıkılmaya başlıyorum, zira *Truth or Dare*'deki bekar, heyecanlı ve tutkulu Madonna'dan iz kalmamış. O dönem halen İspanyol ilk eşiyile evli olan **Antonio Banderas**'ı baştan çıkartmaya çalışıyor, Warren Beatty'yle aşk yaşıyordu, buradaysa yaptığı politik espriler ve konserinde **Michael Moore**'a olan hayranlığını anlatmaya uzun zaman ayırması kafaları karıştırmaktan başka bir işe yaramıyor. İşte bu esprilerden biri şu: "Bir teröristle bir pop yıldızı arasındaki fark nedir? Teröristle pazar-

lık yapıp anlaşabilirsiniz." Hayır bir pop yıldızının yaşamıyla ilgili dokümanter izliyorsun ve birdenbire içinden savaş sahneleri, bacakları kopmuş çocuklar, George Bush'la Saddam'ın öpüşen kuklaları, İsrail Başbakanı ve Filistin sorunu çıkıyor, haliyle acaba ana haber bültenini mi izliyorum, birazdan **Ali Kırca**'nın bıyığını mı göreceğim diye endişeleniyorum... Ondan sonra birden kocası çıkıyor piyasaya. Burası çok önemli. Maço erkek seven italyan asıllı Madonna'nın kocası bir İskoç. Adamın ömrü Pub'larda bira içip arkadaşlarıyla şarkı söyleyerek geçiyor. Kendisini kameranın olduğu ortamlarda zoraki olarak sokulduğu inkar edilmeden bir kaç kez görüyoruz. Ancak Madonna'nın kendinden 20 yaş genç prodüktörü **Stuart Price** ondan daha fazla göz önünde, hatta turnenin bitiminde verilen partiden el ele ayrılıyorlar.

Madonna'nın bir dünya turnesini baştan sona gözler önüne serilirken sahneye çıkmadan önce tüm ekibiyle el ele tutuşarak içinde argo ve küfür geçmesine rağmen sonunda amen dediği dualar okuma alışkanlığının halen devam ettiğini görüyoruz. Ayrıca sahneye çıkarken 15 yıl önceki gibi heyecanlı olduğunu. Hatta bir ara eliyle kilodunun ağıni düzeltiyor. 15-16 yıl önce *Blond Ambition* turnesindeyken anlattığı bir hikaye aklıma geliyor o dönem evli olduğu Oscarlı aktör **Sean Penn**'den bahsediyordu vokalistleriyle el ele sahneye çıkarken: "Daha önceki turnemde Michigan'a geldiğimde Sean'la evliydim ve o hapisteydi, kimbilir belki bu gece ben de burada hapse girerim." Ve çıkıp yasal uyarılara rağmen sahnede yataкта mastürbasyon yaptığı şovunu sergiliyordu alkışlar arasında. 15 yıl sonra ise ıslıklar arasında seyircilere dönüp şöyle diyor: "Bu gece seyirciler arasında bulunan Micheal Moore'a yaptığı harika işler için teşekkür etmek istiyorum, Michael biliyorum oradasın; sen bizim için başını ilmeğe uzattın. Teşekkürler." Konserden sonra bir seyircinin tepkisini de kaydetmiş yönetmen: Madonna birden politikadan bahsetmeye başlayınca şaşırdım. Acaba Demokratların Kongresine mi geldik yanlışlıkla dedim yanımdakilere." Konserler devam ediyor, danslar ediliyor, her defasında Madonna daha yorgun, bitkin ve keyifsiz görünüyor. Son konsere çıkmadan kostüm odasında lame mayosununun leş gibi ter koktuğunu söylüyor. Yanındakiler üzerine deodorant sıkıyorlar, öylece devam ediyor giyinmeye taa ki turnenin sonuna kadar.

Madonna hayatının son 10 yılını adadığı Kabala öğretilerine de yer vermiş filmde. Yer yer "yerseniz" dercesine el yazısıyla birşeyler yazılıyor ekrana. "Benim yolum ışıktır" "Merhamet istiyorsan merhamet vermelisin, sevgi istiyorsan sevgi vermelisin..." gibi **Hallmark** kartlarında kolaylıkla görülebilecek beylik laflar bunlar. Oysa Madonna'nın yazdığı şarkı sözleri bu laflardan daha çok etkili olurdu. Onu bulunduğu yere taşıyan başkasından alıntı sözler ya da bileğine doladığı kırmızı iplik değildi ki. Mesela **Express Yourself**'te "İkinci iyiyi yettinmeyin kendinizi ifade edin ve en iyisini isteyin" diyordu. Ya da *Substitute for love*'da "Şöhreti sevgiye tercih ettim, bazı şeyler satın alınamazmış öğrendim, istediğim herşeye fazlasıyla sahip oldum ama şimdi fikrimi değiştirdim, tüm dünyayı dolaşıp bir yuva ararken kendimi kalabalık odalarda yapayalnız buldum, ünlü yüzler, uçuk kaçık yerler, yakışıklı yabancılar, uyuşturucu ve bir gecelik aşklar... şimdi bunlardan vazgeçtim, bu benim dinim" demişti.

Görünen o ki Madonna evlenip çocuk yaparak gerçekten de tüm bunları çoktan geride bırakmış. Ama geride bırakmak istemediği birşey kalmış, o da sahne. Madonna 47 yaşında ve halen ilk günkü gibi heyecanla sahneye çıkıyor terliyor, yoruluyor, ağlıyor, gülüyor. Değişmeyen tek şey onun sahnede halen bir numara olması ve bizi ilgilendiren de bu.

• Evet! Batılı devletlerin Müslümanları imha etmek istedikleri yalan!! Filistin'e, Afganistan'a, Irak'a saldırdıkları yalan! İran'a, Suriye'ye saldırmayı planladıkları yalan!.. Müslümanları birbirine kırdırmak istedikleri de yalan! EVET BATILILARIN, İSLÂMA SAYGILARI SONSUZ!

FİKİR ÖZGÜRLÜĞÜNE DİKİZ!

• Berlin Film Festivali'nde Gümüş Ayı Ödülü'nü kazanan "Guantanamo Yolu" adlı filmin dört oyuncusu, antiterör yasası çerçevesinde, Londra'da havaalanında gözaltına alınarak küfür ve taraklanmaya maruz kalmışlar.

• Kredi kartı borcu yüzünden intihar edenlerin sayısı 300'e yaklaşmış!..

• Danimarka Dışişleri Bakanı Perstif Möller: "Kur'an, adam öldürmeyi yasaklamıştır." demiş...

Karikatür Krizi

Aylık bir dergide dünyanın hızla akan gündemine yetişmek zor. Kaldı ki biz haftalık LeMan tempomuzla bile hızla hararetini yitiren olayları değerlendirmekte güçlük çekiyoruz. Belki de internet ve televizyon medyasının anlık yansıtma hızı yazılı-çizili kağıt alanında bulunan bizleri gölgede bırakıyor.

Bu giriş, etkileri zamanı aşacak kalıcılıkta bir tarihi olayı değerlendirme çabasında bir yazı için biraz tuhaf kaçıyor. Ancak dünya son birkaç yıldır bana gitgide daha tuhaf görünmeye başladı. Yaşadığımız şeylerin iz bırakacak şiddette tarihsel büyüklüğüyle kanıksanma çabukluğu arasındaki doğru orantı bu hissiyatımı güçlendiriyor. Karikatür krizinde de böyle oldu.

Dünya doğu-batı, islam-hristiyan, zengin-yoksul gibi çoğaltılabilecek karşıt kutuplar arasında büyük bir çatışma alanına dönüşüp ortada büyük çapta bir kıyamet koparken şimdilerde bu kıyametin ateşi küllenmeye yüz tutmuş görünüyor. Tabii bu sadece bir görüntü. Bu krizin her iki tarafta da derin travmalara yol açtığı ve uzun yıllar izlerinin kalıcı olacağı muhakkak...

Karikatür krizi daha zirveye varmadan LeMan çizimleri olarak batılı gazete, radyo ve televizyonlara onlarca demec verdik. Meramımızı anlatmakta bu kadar zorluk çektiğimiz başka bir konu hatırlamıyorum. Bu durum bana Gönül Adamı'nın çizeri arkadaşım Güneri İçoğlu'nun Charlie Hebdo'lu misafirlerimizle LeMan Kültür'de yaptığımız basın toplantısında söylediği ve yine onun deyimiyle Fransız dostlarımıza küçük çapta bir dumur yaşatan doğu'yla-batının anlaşabilecekleri tek ortak nokta birbirlerini anlayamayacaklarıdır sözünü hatırlattı. Hatta geçen yıl bu sözü Wolinsky, Paris Match dergisinde onun ağzından söyleterek çizmişti.

Danimarka'da yayınlanan espri ve estetik yoksunu Hz. Muhammed karikatürlerini değerlendirmek değil niyetim. Bu konuda pek çok şey yazıldı, çizildi. Provokasyon boyutu, komplo teorileriyle her yanından diktildi.

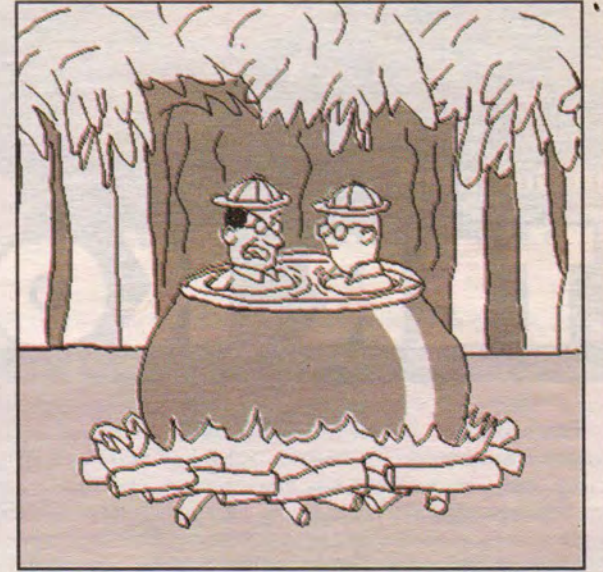
Bu karikatürleri en kutsalına saldırı olarak algılayan İslam aleminin reaksiyonu batıda "ifade özgürlüğü"ne saldırı olarak algılandı. Danimarka patentli karikatürlerin ifade özgürlüğünü savunmak adına Avrupa'nın çeşitli gazetelerinde tekrar yayınlanmaları tıpkı İslam alemindeki kalkışmalar gibi ilk bakışta organize değil de refleks gibi görünüyor.

Acaba böyle mi? Baskıcı bir toplum ve ülkede ifade özgürlüğünü genişletmek için mizah dergilerimizde yıllardır uğraşan, mizahın olanaklarıyla her türlü fırlamalıyı yapan bizler için gerçekten etkileyici bir tutum...

LeMan radikal, özgürlükçü, anarşist çizgisi ve Türkiye'deki etkisiyle uzun süredir batıda tanınıyor. Batılı gazetecilerin bizi en çok zorladıkları yer buradan oldu. Konu en çok çalıştığımız yerden çıktı, ancak anlatılabilişen...

Batının hristiyanlık inancından ve postulasından kopuşu ve İslam alemindeki hassasiyeti algılamakta güçlük çektiği görüşlerine itibar etmiyorum. Metropoller herşeyi silikleştirir ancak taşraya doğru şöyle bir çıktığınızda kilisenin mistik gölgesini çoğu yerde iliklerinize kadar hissedersiniz. Kaldı ki Londra, Paris gibi metropollerde bile kilise çevresindeki kloşar ve meczuplardan gelen hezeyan çığlıkları insanı ortaçağdan gelen sesler gibi ürpertir. Hele ortodoks Yunanistan'da gerçek iktidarın kimde olduğunu hemen kavrayarsınız. Karikatürlerin faillerinin ülkesi Danimarka'da bir İngiliz arkadaşımın yerel ortamda yapılan evlilik törenine katılmıştım. Yaşadığım ritüel en feodal yurdum insanı törenlerine rahmet okutacak cinstendi...

Ancak batılı insanın bugün geldiği noktada bir yaşam boyu kaderini, dünyasını ve dünyayı değiştirme ihtimalinin sıfıra yakın olmasına karşın, bir doğulunun hele bir ortadoğulunun kader çizgisinin bir an içinde ölümle hayat arasında gidip gelebilecek kadar keskin olması en büyük çelişkidir. Büyük savaşlardan ve yıkımlardan çıkıp stabil konforuna kavuşmuş olan ortalama batılı asla bu konforundan taviz vermeyecek kadar uyumuş durumdadır. Sokağının köşesinde çorap satan Afganlı'ya ne kadar uzaksa televizyondan izlediği, patlayan canlı-cansız bombalarla 50'şer, 100'er ölen Iraklı'ya da

o kadar uzaktır. Karikatür krizinde "ifade özgürlüğü"ne sarılan batı, canlı bombalarla ölen öldürülen Ortadoğulu'nun "ölme özgürlüğü"nü elbette anlamayacaktır. Bu bana bir mizahçı olarak tepki vermek için gösterilerde Danimarka bayrağı yerine yanlışlıkla İsveç bayrağı yakan, ateşin üzerinde tepinirken de ayağı yananlardan daha tirajikomik geliyor. Bu görüntüleri izlerken ortalama batılının kapıldığı dehşeti ise anlıyorum. "Annecim uzak olsunlar."

Anlamakta güçlük çektiğim batılı entellektüellerin ifade özgürlüğünü savunurken ağız birliği etmişcesine Voltaire'e sarılmaları, ancak batılı, çağdaş havalı filozoflardan bir tane doğru dürüst, bilgece ses çıkarması...

Kaderine meydan okuma yolunu, maceracı geleneğinden aldığı güçle en fazla orient ya da okyanus ötesi seyahatlerde bulan ortalama batılı ölümle her an burun buruna yaşayan doğulu kardeşini gerçekten anlamaya çalışsa Voltaire'in ruhunu daha fazla şad etmez mi?

Ölümü mü yüceltiyoruz? Hayır! Yoksulluğu mu yüceltiyoruz? Hayır! İllikliği mi? Hayır.

Sorumluluk istiyoruz.

Charlie Hebdo'nun şef redaktör filozofu Philippe Val burada söylediği gibi "Elitizm herkese."

Charlie dedik te... Charlie'ci dostlarımız da bu karikatürleri yayınladılar. Bunları yayınlacaklarını ilan ettikleri gün bütün ajanslarda haber oldular. Dergi çıktığı gün her zamanki tirajının 4 katı sattı. Ertesi gün aynı tirajda ikinci baskıyı yaptı. Normalde onları buraya davet ettiğimizden beri Türkiye'ye gelen ve satılan Charlie o hafta gelmedi. Bir dostumuz Fransa'dan dönerken getirmiş. Kapağında elleriyle yüzünü kapatmış Hz. Muhammed "Tanırım bu aptallarla ne yapacağım..." diyor. İçeride muhtelif çeşitlenmeler ve Danimarka'da yayınlanan karikatürler küçük ölçülerde...

Avrupa dergilerinde, magazin ve bulvar gazetelerinde 70-80 yıl binlerce yamyam karikatürü çizildi... Kazanın içinde beyaz adam, onu yemeye hazırlanan kara yamyam adam esprileri...

Bu karikatürler çizilirken Avrupa, Afrika'yı iligine kemigine kadar sömürüyor, yakıyor, kavuruyordu. Binlerce katliam, akıl almaz zulümler yaptı. Bu sırada Avrupa gazetelerinde en çok çizilen karikatürlerin esprileri 1 ıssız ada, 2 yamyamıdır. Öyle ki bize gelen amatör çocuklara kadar hala sirayet ediyor. Ben amatörken de GirGir'da Oğuz Aral'ın önüne de bu karikatürlerden geliyordu. Oğuz Ağabey yamyamlı karikatür getiren bir çocuğu önce güzel bir haşlamış sonra da karikatürlerin batıda bu kadar yoğunlukla çizilmesi-nin nedenini açıklamıştı.

Bugün belki de dünyanın en iyi futbolcularından Etou'ya yapılan maymun taktikleriyle isyan ettirilmesi-nin ardında bile bu bilinç akışı vardır.

Taliban'ın tank ateşiyle Buda'yı yerle bir etmesi ile bu karikatürlerin çizilmesi arasında ne fark vardır?

İslami bir figür ile terörü çağrıştıran karikatürleri çizirken bombalanan Ortadoğu halklarının katliamını meşrulaştırıyor.

Ifade özgürlüğü herkese, yaşama özgürlüğü herkese, elitizm herkese...

Manhattan mon amor!

Türkiye, son on yılda günde 6 milyon insanın oradan oraya hareket ettiği bir ülke haline geldi. Kaç zamandır yerimizde duramıyoruz. Genetik kodlarımızdaki göçebelik mirası mı, yoksa bir türlü huzura kavuşamamış kitleler olmamız mı bizi böyle oradan oraya koşturup duran güdü, kestirmek zor. Bunun cevabını sosyologlara, psikologlara bırakalım en iyisi. **Mort-Gage** kavramı ulu orta tartışılmalı beri kiminle konuşsanız bir ev- arazi lafıdır gidiyor. Hangi bankanın ne kadar krediyi yüzde kaç faizle verdiği, hangi faizin yirmi yıl sonra neye tekabül edeceği, değme ekonomistlere taş çıkartırcasına tartışılıyor. Evler alınıyor, yazlıklar satılıyor, uydu-kentler kuruluyor, siteler bozuluyor ve ruhsal bir bozukluk gibi her şey yıkılıyor, yapılıyor; yeniden yıkılıyor...

İçinizde hiç üç kuşağın aynı evde yaşamını tamamladığını duyan, bilen biri var mı? Ya da iki kuşaktır bir evi paylaşan büyükçe bir ailesi olan. Hadi bunu da geçelim. Hangimiz tek bir evde ömrümüzü tamamlamaya niyetli görünüyoruz? Sahi, kaç ev değiştirdiniz bu güne kadar? Şöyle bir saysak; yaşımız kaç olursa olsun, zamanın neresinde durursak duralım kaç hanenin duvarlarına suretlerimiz kazındı? Yaşam alanımızla bir bağ, bir duygu ilişkisi kurmayalı kaç zaman oldu? Tedbil-i mekan etmenin hiçbir zaman diliminde bu kadar anlam dışı kullanıldığına tanık olmadık.

Geleneksel söylemde evin, "başını sokacak bir delik" olarak tarif edildiği günden bu yana o kadar çok metamorfoz yaşandı ki, bu korkunç dönüşümün içinde kimliğini bir yere oturtamayan koca bir kitle yaratıldı. Yurt, ocak, ağıl, oba ve hane gibi tanımlamaların antropolojik birer anlamdan öteye gitmediği bu hızlı dönüşümde; yurt sözcüğü yalnızca üniversite öğrencilerinin barındığı mekan anlamında kullanılırken; yurttaş-millet sözcüğü de yerini "bizim siteden komşu"ya bıraktı.

Evin, mekanın insan tekinin yaşamında, onun kimliğinin gelişiminde belirleyici bir rol oynadığı dönemleri çoktan geçip, sahip olduğu "şeylerle" birlikte; kendine ve çevresine yabancılaşarak kendisi de bizat "şeyleşen" bireylere dönüştük.

Bu günlerde televizyon ve gazetelerde reklam spotları yayımlanan yeni bir yerleşim projesi, bu dönüşümde gelinen noktanın dudak uçuklatıcı boyutuna işaret ediyordu. Yıllarca yakınları-na New York ve Central Park manzaralı fotoğraf ve kartpostal göndermeyi adet edinen insanımıza bundan büyük hizmet olamazdı doğrusu. Yeni bir başlangıç olarak takdim edilen **Mashattan, Mantattan** düşleriyle yanıp kavran-lara sunulmuş bir yaşam simülatorüydü. Soho, Broadway, Brooklayn arasında gezip görmüşlüğü, kurulan bu "hayali" Amerikan rüyasına az çok aşinalığı olanlar biraz dudak büke-rek yaklaşıp da; Seks And The City, Ally Mcbeal derken zaten Nişantaşı, Cihangir arasında stüdyo hayat-lara çoktan geçenler için "sahici" bir deneyim olanağı sunuyordu, İstanbul Mashattan!

Maslak'ta, 33'er katlı on kule! 11 Eylül'den sonra uzatmalı müttefikimizle bir dargın bir barışık süren ilişkilerimize cila, bozulan silüetimize özentili birkaç fırça darbesi. 1970'lerde taşra kentlerine kurulan kooperatiflere ve yeni

mahallelere, Ankara ve İstanbul'daki mahallelerin adları verildi. Şirinevler, Bahçelievler, Modernevler vs.. Doksanlardan sonra **Melih Gökçek** ve ardılarının başını çektiği anlayışın bir uzantısı olarak; Batıkent, Doğukent, Binevler, Beşbinevler'e doğru evrildi bu isimler. İstanbul, AKP iktidarıyla birlikte ucubeleşen bir mimari intihara doğru sürüklenirken, Melih Gökçek'in konvansiyonel belediyeçiliğinin yerini akıllara zarar projelerle **Kadir Topbaş**'ın Dubai-Manhattan soslu, ultra-hiper belediyeçiliği aldı.

Türkiye, öncüllerinin peşinden giden, iflah olmaz bir "malihüyalı" tavrıyla tüm yaşam alanlarını dikeyleştiren, High-Tech kapitalizmin ruhsuzlaştırdığı yığınlar ülkesi haline geldi. 1950'lerin Amerika'sında; elektronik ev eşyaları, hacimli otomobiller, Kodak marka fotoğraf makinaları ve haftalık Kanada-Alaska turları modaydı. Orta sınıfın eriştiği refah düzeyi, tüketim ve cazibe merkezleriyle desteklenip denge-leniyor, yaratılan banliyölerde çocuklarına bakıp kurabiye pişiren annelerle, hafta sonları pijama-terlik-televizyon halleriyle musluk tamir eden babaların prototipini oluşturduğu bir sosyal sistem kuruluyordu. Amerikan gazeteleri, bu prototiplerin hayatını içeren çizgi romanların üretildiği hafta sonu ekleri vermeye başladığında, Amerikan faşizminin ayak sesleri de yavaş yavaş duyulmaya başlıyordu. Sonraları "**Fatoş-Basri**" ve "**Güngörmüşler**" gibi adlarla Türkiye'de de yayımlanacak olan bu aile prototipinin yetiştirdiği çocuklar, Vietnam'dan sarsıcı ölüm haberleri gelmeye başlayınca kadar yaşadıkları bu yalıtılmış dünyada her şeyden habersiz büyük Amerika'yla gurur duyarak konformizmin dehlizlerinde kaybolacaklardır.

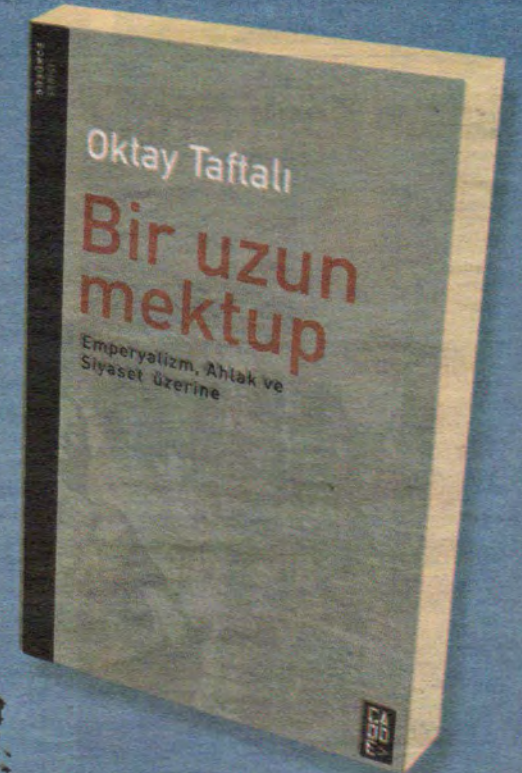
1960'ların sonlarında Amerikan Hippilerinden oluşan bir grup, Pentagon önünde toplanarak kozmik güçlere yazdıkları şikayet mektubunu kitlelere okumuşlardı. Ra, İsis, İsa, Musa, Buda, Rama, Yehova ve tüm kozmik güçlere; dünyanın kirlendiğini, savaşların sürdüğünü, çocukların öldürüldüğünü, ortalığın betonla kaplandığını duyurarak, kainatın bütün kozmik güçleri ve tinlerinden yardım talebinde bulunuyorlardı. Adına, **New Age** denilen bir dönemin başladığına işaret ediliyor, dünyanın daha yaşanılır bir gezegen haline gelmesi için; dağlara, manastırlara, ormanlık alanlara ve gidebildikleri kadar uzaklara giderek dua etmek ve meditasyon yapmaktan başka çarelerinin olmadığını haykırıyorlardı.

Yeni dünyada tasarlanmış bir toplumsal proje kendini tükettiğinde, Türkiye'de yeni bir dönem başlıyor. İnci tanesi dişleriyle hayata gülümseyerek gamzeli aşklar yaşamaya başlayan "alıntı" hayatlara daha yeni alışmıştık ki, geçtiğimiz günlerde **Sex And The City**'nin yazarı, savruk ilişkilerden sıkılan Amerikalı kadınların, artık "kariyer yaparak orgazma ulaştıklarını" açıklamış. Kitlel bir akıl tutulmasıyla birlikte, Bridget Jones sendromuna daha yeni terfi etmiş olan ülkemin tüm Brigide Johns muadilleri, Manhattan'dan, Maslak yokuşuna doğru kurduğu düşlerde Mashattan'a erişmek üzereydi ki, film bitti! Gerisini, Manhattan'dan Kız Kulesi'ne kadar yarattığı Kızıl-derili fonlu aforizmalar, her soruya verilecek cevabı olan aceleci bilge tavrıyla ve "Sunay Akin; size daha yakın" tekerlemesiyle hatırı sayılır bir kitlenin diline dolanan Sunay Akin getirsin artık.

Okta-y Taftalı

yerli bir düşünce arayışı

Kurtlar Vadisi'ne gitmeyen Ertuğrul Özkök Yılmaz Güney'e saldırdı

Kurtlar Vadisi'nin sinema promosyonuna film ekibinin ardından **Amerika**'lara kadar gidip **Sharon Stone**'la röportaj yaparak birinci elden katılan **Hürriyet**'in genel yayın yönetmeni **Ertuğrul Özkök**. Belki de bunu kendisine büyük bir gazetecilik ya da hayran olduğu bir dünya starına yakınlaşma fırsatı olarak izah ediyordur. Hatta sonraki günlerde **Polat**'la başka bir **Hollywood** yıldızının asparagas ya-

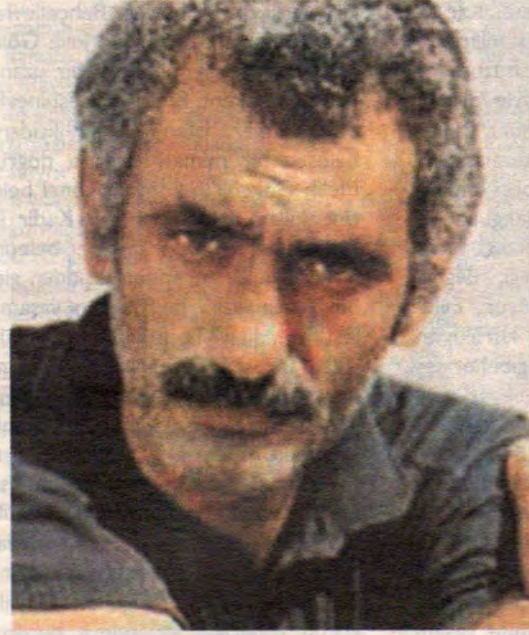
kınlaşmasını da haber yaparak işi iyice magazinciliğe kadar vardırmıştı. Aynı haberin bu Hollywood yıldızının ülkesi **İsveç**'te yıldızın hayatının felaketi olarak haber olduğunu da hatırlatalım.

İzahi güç olan soruysa bütün bir Irak ve tezkere sürecinde Amerikan yanlısı bir çizgi izleyen **Özkök**'ün komutasındaki **Hürriyet**'in Kurtlar Vadisi filmine verdiği anormal destekti. Film vizyona girer

girmez hemen hemen hergün tam sayfa içerden manşetlerle birinci sayfadan kurtlara gaz verildi. Daha öncedense hatırlayacakınız çuvalcı Amerikalılara verilen gerçek cevaplar üst üste haber oluyordu. Belli ki gazete Türk halkındaki Amerika'ya karşı duyulan öfkeyi rehabilite etmeye çalışıyordu.

Filmin tansiyonu düşerken ve herkes bu destek izahını yapmaya çalışırken **Özkök**'ten cevap geldi. **Özkök** köşesindeki yazısında "Kurtlar Vadisi" filmi izlemeyi reddettiğini ve bu filmi eleştirenlerle anti-amerikancı çizgide bulunanları anlamakta zorluk çektiğini yazdı.

Alem kör ve aptal kendileri akıllı... Geçtiğimiz günlerde bu kez **Fatih Akın**'ın, **Yılmaz Güney** filmiyle ilgili açıklamalarından yola çıkarak sinema dünyasına takıldı. Yazıyı biliyorsunuzdur. Engin sinema bilgi-

siyle **Yılmaz Güney**'i çocuk dayakçısı hasta bir ruh ve düşük bir sinemacı olarak ilan etti. Hatta kendi oğlunu da dövdiğünden eminim mealinde sözler etti.

Yazıya ertesi gün **Sabah**'ın yayın yönetmenliğinden azledildikten sonra ilginç yazılar yazmaya başlayan **Ergun Babahan**'dan sıkı bir yanıt geldi. Babahan işkenceciliği sabit bir polis şefini yıldızlayıp dev bir sinema sanatçısını çocuk dayakçısı olarak ilan etmenin çirkinli-

ğinden söz ediyordu ve gerçekten esaslı bir yazıydı.

Topa Akşam'dan giren **Oray Eğin** ise gazetecilerin bir daha iş bulamayacaklarından endişe ederek **Özkök**'e eleştiri getirmekten çekindiklerini yazdı ve usturuplu bir yanıt verdi. Aslında kendi çekingenliği de yazıya hayli sinmişti ve verdiği örnekler her ne kadar yerindeyse de asıl vermesi gereken yanıt ortada yoktu.

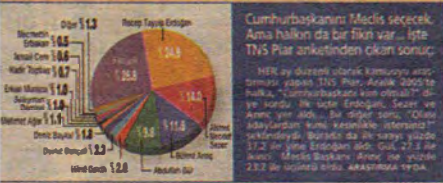
Oray Eğin'in Ertuğrul Özkök'ten çekinen gazeteci ve yazarlar itirafı ilginç. Ancak yaygın bir alışkanlıkla (gözden saklamak, hiç sözünü etmemek konsensüsü) **LeMan**'ı ve **yeniHarman**'ı hesaba katmaması daha ilginç. **Özkök**'e **LeMan**'da birbir getirilen eleştirileri gözardı etmeyi bir yana bırakın ona çok benzer birisinin her sayı yayınlanan ve okurları tarafından çok sevilen parodisi var.

Eğin'in **yeniHarman**'ı okuduğunu anlıyoruz. Yalçın Hoca tek başına yeter. **Özkök**'deki yazarlığının etkilerinin daha çok yakında altını çizen **Oray Eğin** bunu atlayacak kadar duyarsız olmamalı.

Onbinlerce insana ulaşan ve tartışmasız son 20 yıla damgasını vuran bu dergileri hesaba katmayan bu kısır dengeli gazeteciler ne ediyorlarsa kendilerine ediyorlar.

Yapacağını yaptıktan sonra attığı geri adımla tepkileri hafifletmeye çalışan Ertuğrul Özkök'ü ise okurlarına havale ediyoruz.

Halkın Köşk tercihi

Fatih Altaylı iş başında!

Doğan grubundan ayrılıp **Sabah**'a yelken açtığında aslında herkes olabilecekleri tahmin etmişti... Devasa maden yatırımlarında hükümetin eline bakan **Ciner** grubunun iktidarla arasını sıcak tutabilecek bir gazeteciye ihtiyacı vardı. Hükümete daha da önemlisi **Tayyip Erdoğan**'a birebir ulaşabilecek bir yöneticiye... İktidar koltuğunun giderek altından kaydığı Erdoğan'a bu zor sürecinde destek olabilecek ve bunun karşılığını da layıkıyla alabilecek birileri...

İşte **Fatih Altaylı**'nın **Sabah** gazetesine geldiğinde hemen herkesin aklına bunlar geldi.

Sadece bir köşe yazarı olarak mı kalacak yokse idari görev alacak mı gibi lüzumsuz sorularla uğraşılacak da Genel Yayın Yönetmeni **Ergun Babahan**'ın bu görevde günleri sayılıydı. Çünkü **Babahan**, **Turgay Ciner**'in istediği kıvraklıkta değildi. Gazetecilik yaparak koltuğunu koruyabileceği düşüncesi çocukça bir temenniden ibaretti. Çünkü dev grubun giderek büyüyebilmesi için, ayakta kalabilmesi için, nefes alabilmesi için daha hırçın daha kural tanımaz daha vahşi birinin işbaşına gelmesi zorunluluktan ibaretti.

Ve geçtiğimiz ay **Fatih Altaylı**'nın genel yayın yönetmenliği ilan edildi. Altaylı'nın verdiği ilk demec gazetesinde değişiklikler yapacağı ve de muhabirliği ön plana çıkartacağı yönündeydi. Yani muhabir ve haber önemsenerek köşe yazarları ise ikincil plana çekilecekti. Bu ilk bakışta çok ilkel ve parlak bir çıkış gibi gözükse

de **Fatih**'in esas amacı köşe yazarlarını etkisizleştirmek ve silikleştirmekti. Önce millici görüşleriyle bilinen **Ömer Lütfü Mete**'nin işine son verdi. Kendisiyle daha önceleri polemik yürüten **İlker Saner**'i de budayarak tüm yazarlara göz dağı verdi. **Umut Talu**'nun popülaritesi ve yazarlık gücünden çekinse de fırsat kolladığı muhakkaktı. Uygun ilk fırsatta onu da gönderilecekti.

Bu arada Teketek programının devamlı konduğu olan **Başbakan Erdoğan**'ı da ATV'deki ilk programına davet ederek gövde gösterisini yapıyordu. Başbakanı birbirinden çanak sorularla güzelce yağılıyor, sözde köşeye sıkıştırarak birkaç soruyla durumu dengelemeye çalışıyor ama nihayetinde hem patronunu hem de Erdoğan'ı memnun ederek yeni kanalındaki ilk programını tamamlıyordu.

Fatih Altaylı'yı yıllar öncesinin Güneş'inden bilenler onun ne kadar kural tanımaz olduğunu anlatıyorlar. Patronu savunmak için yükselmek için iktidarını korumak için tüm kuralları alt edebileceğini söylüyorlar.

Bu arada **Başbakan**'a sadece televizyondaki program desteği yetmeyecekti. **Turgay Bey**'in beklentileri yüksekti. Kısa süre önce **Tayyip Erdoğan**'ı **Atatürk**'le kıyaslayan ve Nobel'e aday gösterilmesini teklif eden **Altaylı** gazetesine de hızlı bir giriş yapmalıydı. Son dönemde mal varlığı tartışmalarıyla yükselen bir muhalefet ivmesi yakalayan **Deniz Baykal**'a olanca hırsıyla girişti. Yıllar önce **Güneş** gazetesinin Ankara bürosunu silahlı bastığı andaki gibi hırslı ve öfkeliydi.

Önce hisse senetleri manşetini attı. **Baykal**'ın malvarlığını didikleyerek **Tayyip Erdoğan**'ın üzerindeki şaibeyi sulandırmayı denedi. Neden **Deniz Baykal**'dan başladığı konusuna da bütün liderleri araştırıyoruz sırası gelince hepsini açıklayacağız gibi bir balon uçuverdi. Çünkü aradan geçen üç haftada başka hiçbir liderle ilgili araştırma ortaya çıkmadı. İki üç gün süren **Deniz Baykal**'ın servet araştırmalarını birbirinden nefis anketler izledi. Önce "barajı iki parti geçiyor" anketi ardından "halkın köşk tercihi" adlı anketler geldi. AKP içindeki milletvekillerinin bile güldüğü bu anketlere **Tayyip Erdoğan** ne dedi bilinmiyor ama **Fatih Altaylı** duracak gibi değildi.

Tayyip Bey'i **AKP** içinde de rahatlatmalıydı. **Tayyip Erdoğan**'ın ebedi dostu ezeli rakibi **Abdullah Gül**'e yaptığı ziyarette dikkatlerden kaçan bir ayrıntı onun için en önemli mesajdı.

Bir dışişleri bakanına bir başbakan yardımcısına ziyarete gideceksiniz ve üzerinizde balıkçı kazak altınızda kot pantolon ve suratınızda üç günlük kirli sakal olacak. Ve bu fotoğrafı bilerek sürmanşetten gazetesine koyacaksınız.

Fotoğraf konuşturma sanatına **Ertuğrul Özkök**'ten alıştık. Yüksek mevkideki biriyle görüşme yaptığında çekilen yüzlerce kare içerisinde kendisinin ağır pozlarda devlet adamının ise yitilmiş bir kareyi denk getirip onu basardı. Bakın ben nasıl duruyorum karşımdakinin ise hali ortada diye gücünü göstermeyi denerdi.

Ama **Ertuğrul Özkök** hiç olmazsa **Altaylı** gibi balıkçı kazak ve kot pantolonla bir **Başbakan Yardımcısı** veya bir **Bakanın makamına** gitmeyi denemişti.

Ancak bu duruma çok da üzülmemek gerek...

Çünkü **Gül**'ün de bundan çok rahatsız olduğunu düşünmüyorum.

Eeee! Ne de olsa **Fatih** iş başında...

Gül, C. Genel Yayın Yönetmeni Fatih Altaylı ile sohbet etti.

Yanıtı ne gerek

Kutlarım..

Milliyet ekonomi yazarı Güngör Uras'ı Sevgililer Günü'nü "tüketim tuzağı" olarak tanımladığı için tüm kalbimle kutluyorum. Bu açıdan bakarsak

Güngör Uras'ın köşesini de tüketim tuzağı olarak görmek gerekmez mi?

Uras'ın mantığıyla bakarsak kendi köşesi de sayfadaki reklamları okutmaya yaramıyor mu? Hatta bir gazetenin tamamı reklamları okutmak için çıkmıyor mu? Yanıt bekliyorum..

- İstanbul'da bir yıl içinde 3 milyon 229 bin 457 kişiye trafik cezası kesilmiş,

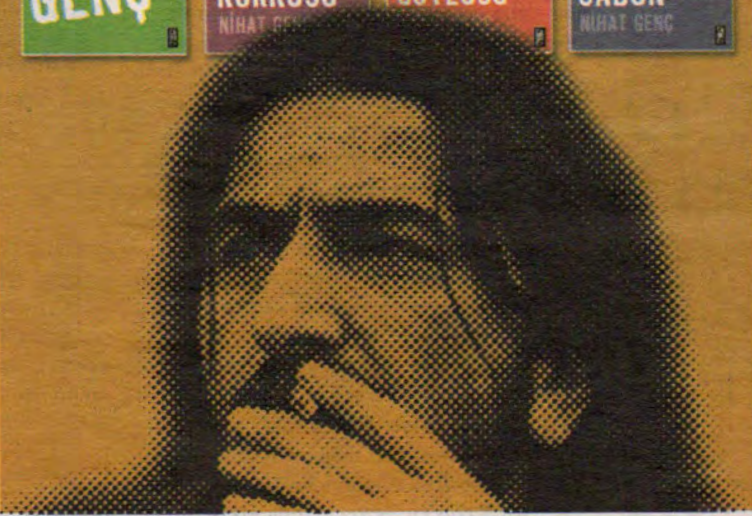
- Bugünleri de gördük! Uzun yıllar halkın kaz gibi yolunmasına seyirci kalan hatta bazen soygunu kendi elleriyle yapan saygıdeğer yöneticilerimiz sayesinde artık 10-12 yaşındaki ilköğretim öğrencileri bile haraç için birbirlerini bıçaklıyorlar.

Akşamsefası

NIHAT GENÇ

Bütün yapıtlarıyla Cadde'de

Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı

Aşkta mı gizli faşizm,
yoksa insanda mı...
Seven niye terkedilir...
Saf kalmak mucize midir...
Sevgi neden kimi geceler
zalim bir cinselliğe kurban edilir...

CEZMİ
ERSÖZ

Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı

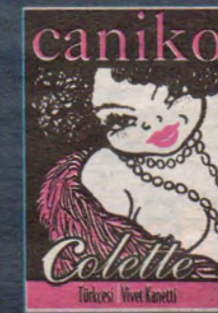
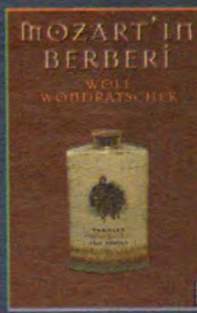
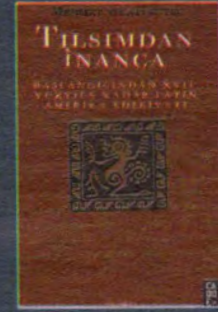
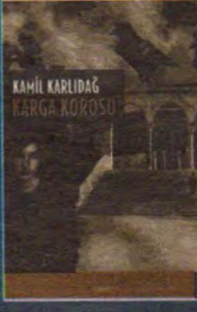
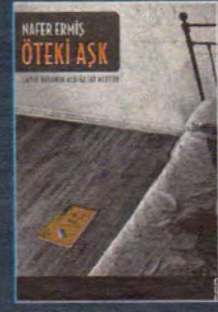
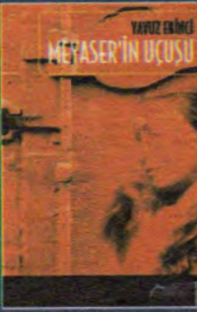
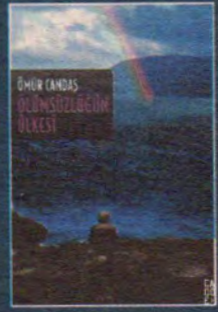

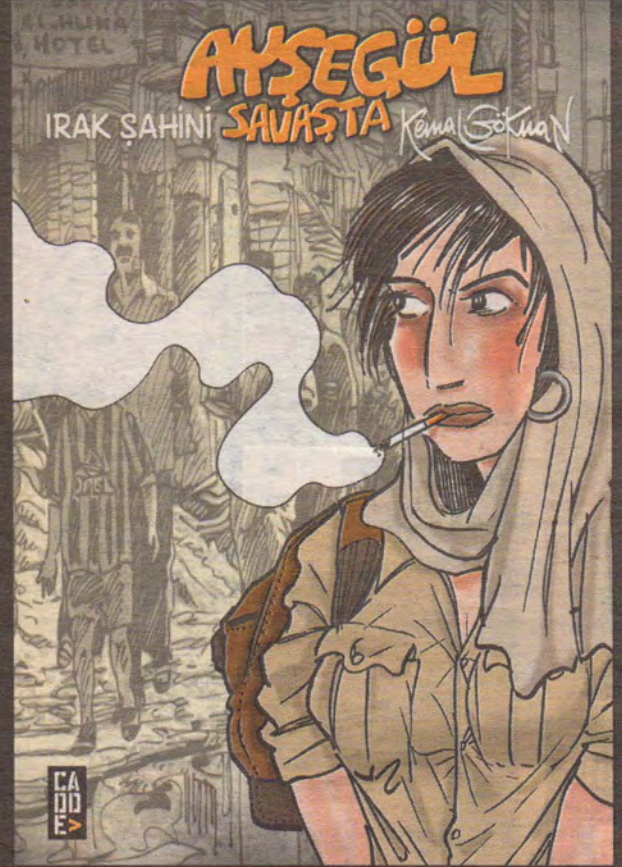
CEZMİ ERSÖZ 'ün
kendli sesinden şiirleri
LEMAN SAM,
VEDAT SAKMAN ve
HALUK ÇETİN'in
müzikleriyle.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

Cadde Yayınları

Gazete Bayiiilerinde

Gündemin Köşeleri

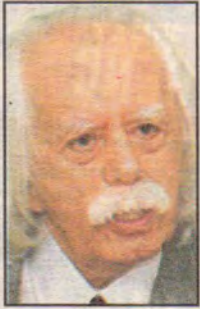
Pelin Gökmen

pelingokmen@leman.com.tr

Müjde! Soyumuz kurumayacak, herkes sevişebilecek!

Türkiye gündeminin önemli konularından derin cinsellik'in iflah olmaz köşe taşlarından vajinismus'a kesin çözüm bulundu; soyumuzu sopumuzu kurutacak bu sinsi illete çözümü maalesef Haydar Dümen değil plastik cerrahlar getirdi. Buna göre **botox**

vajina girişindeki adalelere enjekte ediliyor böylece adaleler genişliyor ve cinsel ilişki mümkün olabiliyor, oldu. Ulan bedava sanki, Haydar Abi'nin verdiği nasihatler daha ucuzdur. Ama Seda Sayan Şov'un promotorleri bunu duyarlar ve halk da galeyana gelirse belki Seda Abi'niz bedava vajina botoxu dağıtabilir. Böyle olmasa da eğer tek çözüm buysa her yol mübah olur. Düşünsenize benim köylüm ineğini satıp hanımını İstanbul'a vajinasını botokslatmaya gidersin, olmayacak birşey değil.

Hollywood kuluçkada!

Hollywood'da çocuk çılgınlığı. Doğuran bir daha doğuruyor, olan da olmayan da evlatlık alıyor! Angelina Jolie ve Brad Pitt (Brangelina) çifti ile, Katie Holmes ve Tom Cruise (TomKat) çifti evvelce evlatlıklarla tatlıkları evlat sevgisini şimdi kendi öz tohumlarıyla tatmaya hazırlanıyorlar. Claudia Schiffer, Gwyneth Paltrow, Heidi Klum, Mira Sorvino ve çiftte Oscarlı aktör Russell Crowe'la karısı 2 nci bebeklerine, Elizabeth Shue 3'üncüye hamileyken, Meg Ryan evlatlık aldığı yeni bebeğinin keyfini çıkarıyor. Adam Sandler ilk Rod Stewart 7 nci kez baba olmaya hazırlanıyor. Angela Bassett'in da Julia Roberts gibi ikizleri oldu, Brooke Shields ise ikinci kızına hamile. Kısacası Hollywood'un tohumları attığını vuruyor. Post 9/11 dönemi Amerika'sındaki patriyotik ruh Hollywood'u da etkisi altına almış gibi... Bu ruh tam olarak bizim Onuncu Yıl marşımızdaki 10 yılda 15 milyon genç yarattık felsefesini yansıtıyor.

Rosemary'nin değil Esra Ceyhan'ın bebeği!

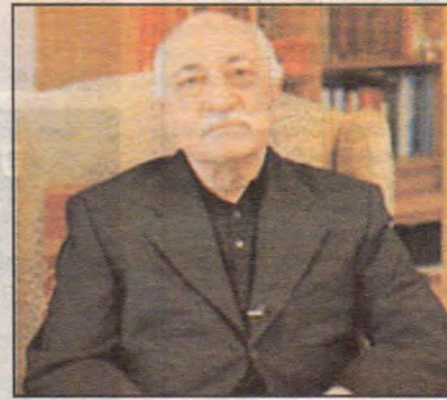
Sadece muazzam kurgusuyla değil beraberinde getirdiği skandal **Charles Manson** cinayetiyle de korku sinemasının kilometre taşlarından kabul edilen Roman Polanski filmi **Rosemary's Baby** Digitürk'ün sinema kanalı Goldmax'te yayınlanıyor. Filmin gündüz yayınlandığı saatlerde bir başka kanalda Esra Ceyhan'ın hamile haliyle sunduğu kuşak programına denk geldim. Bir de ne göreyim; bu programın seti 38 yıl önce çekilen bir korku filminin setinden dahi daha da korkunç. Seyirciler, konuklar, host ve programın daimi suç ortakları da makyajları hal ve tavırlarıyla filmde şeytanın oğlunu doğurması için büyü yaptıkları Rosemary'nin etrafında dolanan satolardan

daha ürkütücülerdi. Kısacası E.C.'a acıdım. Umarım karnındaki bebek bu kadar dramın, entrikanın ve ucubenin içinden sağlıklı doğar analı babalı büyür. Allah kurtarsın.

Merhaba yeni gün tey tey!!!

Samanyolu'nun sabah kuşağındaki haber programı Merhaba Yeni Gün'de bir habere rastgeldim. Haber internetin yanlış kullanımının vereceği zararlarla ilgiliydi. Ay-

nen şunlar söyleniyordu; "İnternet faydalarının yanı sıra maaalesef çoğu zaman çirkin yüzüyle karşımıza çıkıyor. Gereksiz ve faydasız şeyler her an insanı sarabiliyor. İlk önce internetin ne olduğunu neye yaradığını bilmeliler ki ondan sonra kullansınlar; yarım saat oturacağım dediğiniz bilgisayar başından bir saat sonra kalkıyorsunuz. Bilinçsiz kullanıldığında zaman öldürme aracı haline gelen internet özellikle çocuklar ve gençler için tuzaklarla dolu. İnternetteki sitesinde değerlendirmelerde bulunan **Fethullah Gülen Hoca Efendi** çok önemli noktalara dikkat çekiyor: İnterneti kullanırken

laubaliliğe açılabilir ve malaalameye girebiliyorlar. Harama karşı gözünü kapayacak kalbini zapt-ü rapt altına alacak duygu ve düşüncelerini bize soracak kadar iradeli olamayanlar seyahatlerini kendi alemlerinde devam ettiremiyor ve zamanla başkalarının karanlık dünyalarına kayabiliyorlar."

Bu başkalarının karanlık dünyası denilen nedir acaba? İnternette son dönemin hit filmi **Dabbe**'de anlatıldığı gibi cin-

ler mi dolunuyor? Amaçları nedir ve neden bizimle internetten bağlantı kuruyor karanlıklar? Bunları öğrenmek için sevgili arama motorlarından Fethullah Gülen'i, dabbetül arz'ı aratıp merakınızı giderebilirsiniz. Ama dikkat edin de bunları yaparken karanlık dünyalara kaymayın.

Türkiye'nin birinci kanalı hangisi?

Büyüklerimizin annelerinin, babalarının haberlere ajans dediği dönemlerden bugüne dünyaya açılan gözümüz olan milli kanalımız TRT 1 kendimizi bildiğimizden beri yayınladığı Dünya Kupası'nın yayın hakkını Ciner Grubu'na bıraktı. Haziran'a daha var, ama hele bir yaklaşsın herkes ekran başına geçip nerede bu Ciner'in Kanal 1'i diye aranıp duracak. Henüz tam yayına geçmemiş olan Kanal 1, Dünya Kupası maçlarının resmi kanalı olarak duyurulurken şu sıralar bu kanalda ATV'nin yıllar önce çok popüler olmuş dizileri Süper Baba ve ilişkiler vs.. dönüp duruyor. Dizi manyağı kahraman Türk kadını hangi birine yetişsin ve nereden ayarlasın da bulsun Kanal 1'i; çoğunun haberi bile yoktur. Varsa da vardır; bizi ilgilendiren bakalım Dünya Kupası gelip çıtmadan Kanal 1 nasıl ataklarda bulunacak, şimdiden söylenenler **Emre Tilev**, **Güntekin Onay**, **Okay Karacan**'ın sunacağı maçlarda Fatih Terim'in de yorumcu olacağı. Demezler mi adama "Fatih Hoca bizi Almanyaya götürmedin ama kendin gidiyorsun", vay anasını sayın seyirciler!

yeniHammam

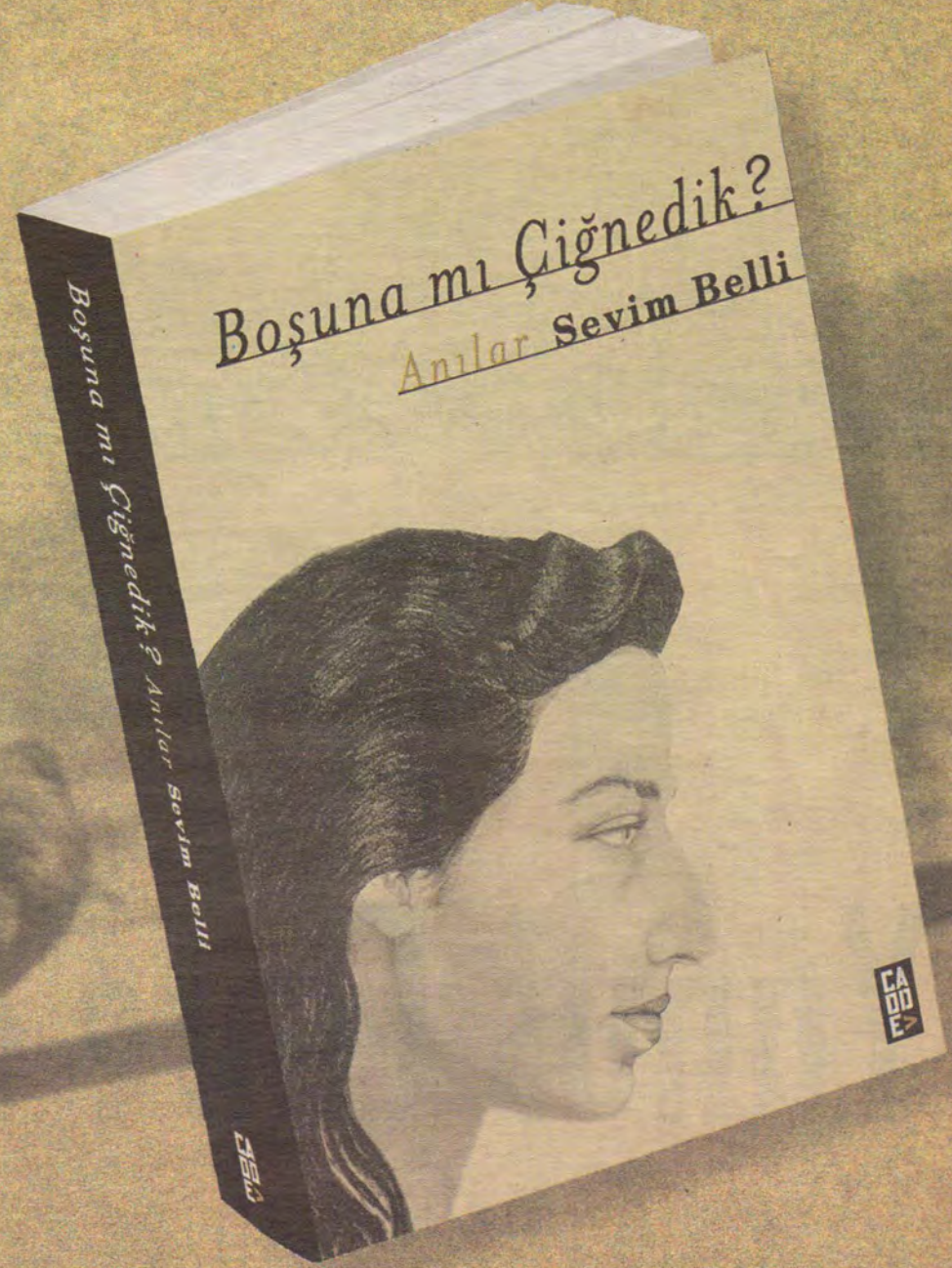
Sahibi LM Basın Yayın Ltd. Şti. | Sayı: 92 - 1 Mart 2006 Çarşamba
adına Tuncay Akgün | Aylık Yerel Süreli Yayıdır

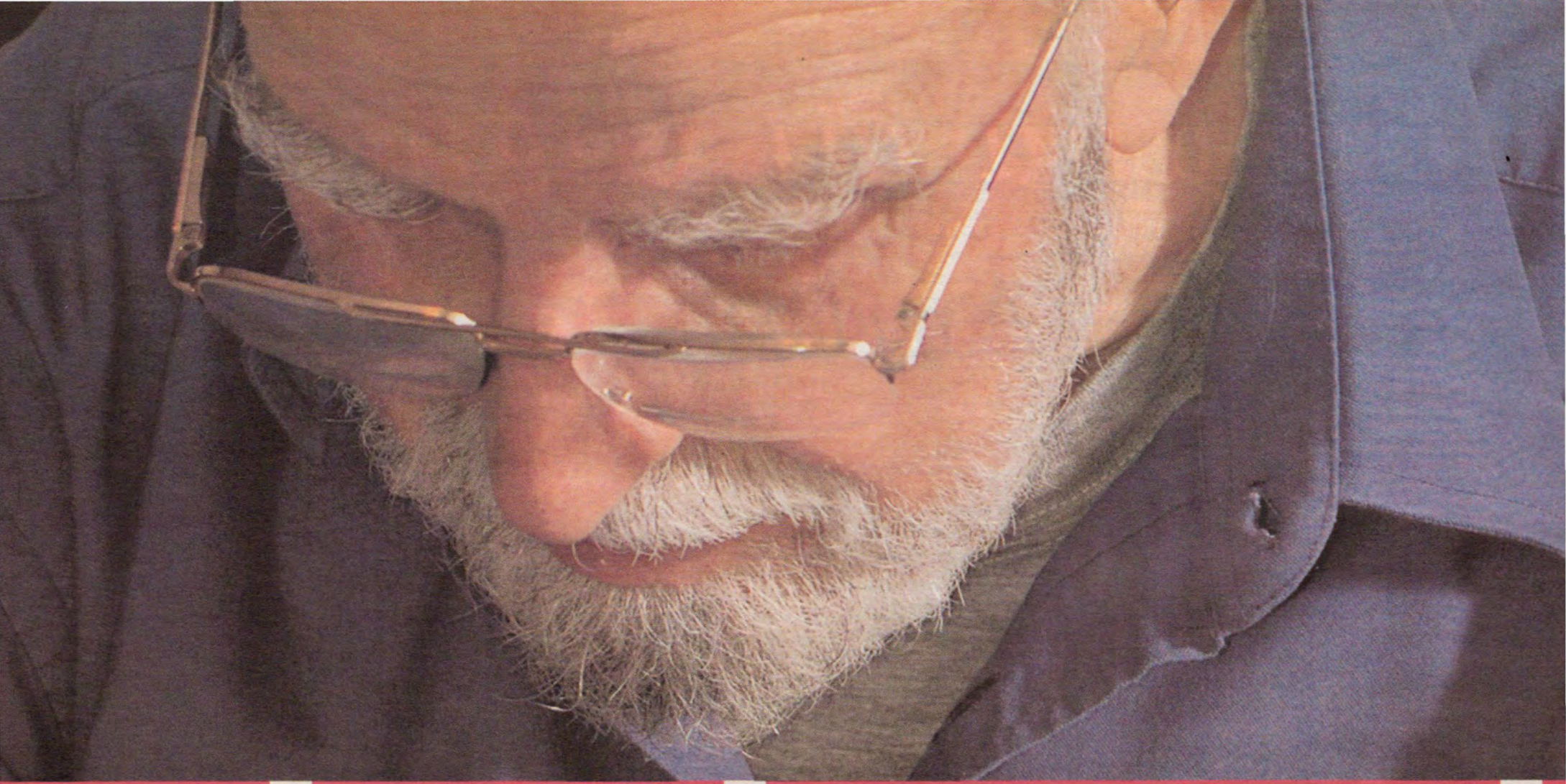
Şef Redaktör Tuncay AKGÜN Yazışleri Müdürü Ayhan ERDOĞAN
Haber Merkezi Pelin GÖKMEN Tasarım Tanzer ERCANPOLAT
Fotoğraf Editörü Sinan GÖKSEL Müessese Müdürü Ali YAVUZ

Tel: 0212 292 94 50 - 0212 292 94 51 Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu/İstanbul
E-mail: yenisahar@leman.com.tr Ücretsiz PDE Kitap Arşivi - https://arxiv.org Baskı: Lemar Matbaası Tel: 0212 858 00 93 (Pbx) Dağıtım: M.D.P. Avrupa Distribution: ASV

Boşuna mı Çiğnedik?

Anılar Sevim Belli

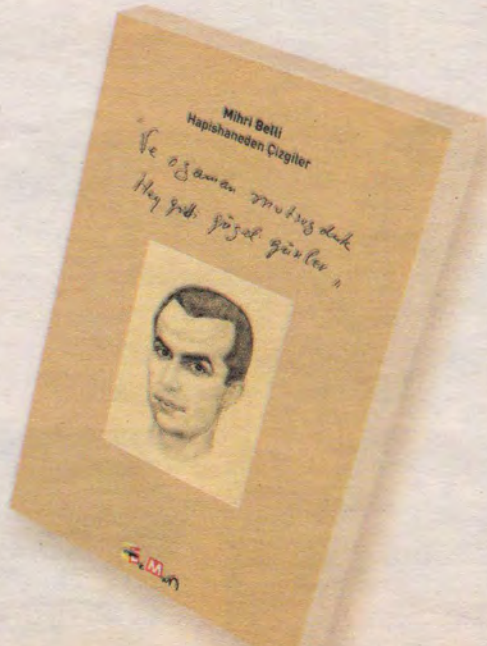
MIHİRİ BELLİ

Yunus Emre'den Bill Gates'e

90 yılına armağan

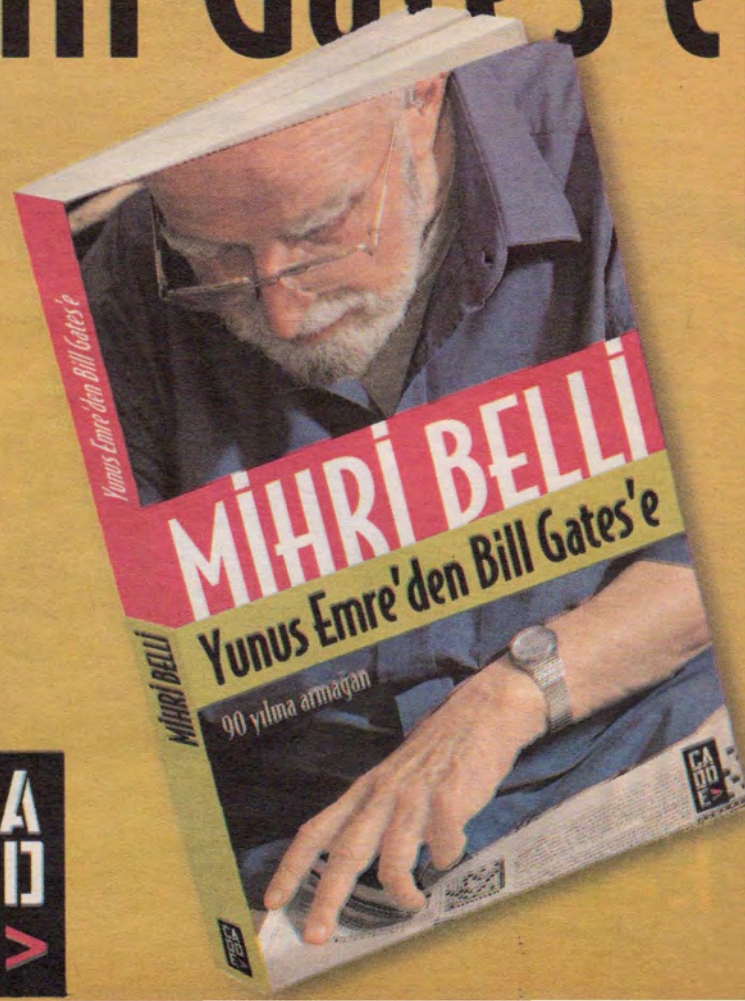
Hapishaneden Çizgiler

"Ve o zaman mutsuzduk
Hey gidi güzel günler"

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

CA
DDE
>